

บุคคลผู้หาได้ยากในโลก....?

พระพุทธรูปองค์ทรงระบุงถึงบุคคลที่หาได้ยากในโลกนี้ มี ๒ อย่างด้วยกันคือ

- **บุพการี** คือบุคคลผู้อุปการะก่อนนโดยไม่คิดหวังสิ่งตอบแทน

- **กตัญญูกตเวที** คือบุคคลผู้รู้คุณที่ท่านได้อุปการะให้แล้วและได้กระทำตอบแทน

การปฏิบัติของ **“ในหลวง - สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร”** สมควรที่จะเป็นต้นแบบให้กับพสกนิกรได้เป็นอย่างดี ซึ่ง น.ส.พ.ม.ดิศพน ฌัมป์ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ได้ตีพิมพ์บันทึกของ **พ.อ.(พิเศษ)ทองคำ ศรีโยธิน** ที่ได้บรรยายถึงความประทับใจ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติต่อสมเด็จพระ-

ศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยเขียนเล่าไว้ว่า....หลังงานพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ราชเลขาฯ ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จจากวังสวนจิตรฯ ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน ไปทำไม้ครับ? ไปกินข้าวกับแม่ไปคุยกับแม่ ไปทำให้แม่ชุ่มชื่นหัวใจ พอเขาเสด็จถึงตอนนี้อาจารย์ตะลึง โอ้! ขนาดนี้เขี้ยวหรือในหลวงของเรา เสด็จไปกินข้าวมือเย็นกับแม่ สัปดาห์ละกี่วัน.....ทราบไหมครับ? ๕ วัน มีใครบ้างครับ? ที่อยู่คนละบ้านกับแม่ แล้วไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ ๕ วัน หายาก... ในหลวงมีโครงการเป็นร้อยเป็นพันโครงการมีเวลาไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ ๕ วัน พวกเรา ซี ๗ ซี ๘ ร้อยเอก พลตรี อธิบัติ ปลัดกระทรวง ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่ บอกว่างานยุ่ง แม่บอกว่าให้พาไปกินข้าวหน่อย บอกว่าไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ

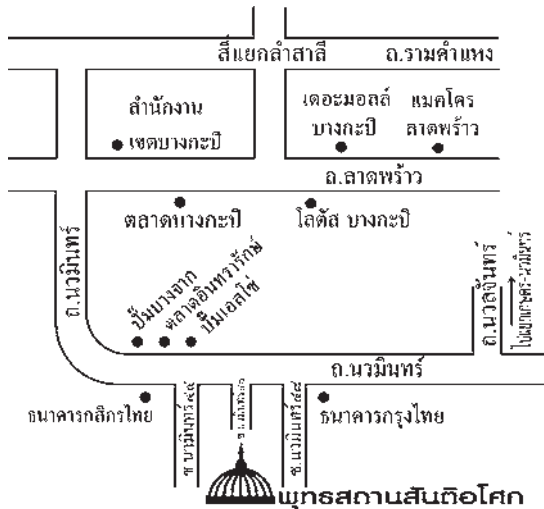
ทุกครั้งที่ในหลวงไปหาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในหลวงต้องเข้าไปกราบที่ตัก แล้วสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ก็จะดึงตัวในหลวงเข้ามากอด กอดเสร็จก็หอมแก้ม ตอนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ หอมแก้มในหลวง อาจารย์คิดว่าแก้มในหลวงคงไม่หอมเท่าไร เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม แต่ทำไมสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ หอมแล้วชื่นใจ **เพราะท่านได้กลิ่นหอมจากหัวใจ** **หอมกลิ่นกตัญญู** ไม่นึกเลยว่าลูกคนนี้จะกตัญญูขนาดนี้ จะรักแม่ขนาดนี้ ตัวแม่เองคือสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์ เป็นคนธรรมดาสามัญชนเป็นเด็กหญิงสังวาลย์ เกิดหลังวัดองคค์ฯ **เหมือนเด็กหญิงทั่วไป เหมือนพวกเราทุกคนในที่นี้** ในหลวงหนะ...เกิดมา เป็นพระองค์เจ้า เป็นลูกเจ้าฟ้า ปัจจุบันเป็นกษัตริย์ เป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัว แต่ในหลวงที่เป็นพระเจ้าแผ่นดินก็มลงกราบคนธรรมดา...ที่เป็นแม่ หัวใจลูกที่เคารพแม่ กตัญญูกับแม่อย่างนี้ หาไม่ได้อีกแล้ว คนบางคน พอเป็นใหญ่เป็นโต ไม่กล้าไหว้แม่ เพราะแม่มาจากเบื้องต่ำ เป็นชาวนา เป็นลูกจ้าง ไม่เคารพแม่

สารอาศวก

สารอาศวก

ปีที่ ๒๖(๒๙) ฉบับที่ ๑
เดือนสิงหาคม ๒๕๔๘
จำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม

- ๑ แดง : บุคคลผู้หาได้ยากในโลก
 ๔ พระราชดำรัสพระบรมราชินีนาถ
 ๑๐ วันแม่'๔๘
 ๑๙ ก่อนจะไม่มีแม่ให้กราบ
 ๒๑ จดหมายจากญาติธรรม
 ๓๑ เรื่องเล่าเข้านี้ : สัมภาษณ์ นายตายแน่ มุ่งมาจาก
 ๓๗ แม่ไม่ใช่ไฟใต้ แต่ก็เป็นไฟสุขมขอน ที่ซ่อนอยู่ในอำนาจเจ้าหน้าที่(ร้ายๆ)
 ๔๑ บันทึกจากปัจฉาสมณะ : ทุนนิยม = รวยกระจุก จนกระจาย ฯ
 ๔๘ เรียงวลีกวีธรรม
 ๙๐ จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายพันพิษ พรหมทอง)
 ๙๔ กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอุบลวรรณภาณี)
 ๙๖ รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘)
 ๑๒๑ สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก
 ๑๒๙ ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘)
 ๑๓๗ น้ำดีดีจริงหรือ?
 ๑๓๘ เก็บเล็กผสมน้อย
 ๑๓๙ ธรรมะประทับใจ (๑๑๒)
 ๑๔๐ ผลของกรรม : สลด "พ่อเฒ่า" ทุกข์ระทมสิ้นท้อย ! ป่วยโรคประหลาด
 ๑๔๓ ทอมดอกพุทธรักษา : อย่าสยบยอมให้กับความอ่อนแอ

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอาศวก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- * เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
 ๖๗/๑ ถนนพหลโยธิน แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
 e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พิณจพงศ์

ดูถูกแม่ แต่นี่ในหลวงเทิดแม่ไว้เหนือหัว
นี่แหละครับความหอม **นี่เป็นเหตุ**
ที่สมเด็จพระยาหอมแก้มในหลวง
ทุกครั้งท่านหอมความดี
หอมคุณธรรม หอมความ
กตัญญูของในหลวง หอม
แก้มเสร็จแล้วก็ร่วมโต๊ะเสวย
.....มีอยู่เรื่องหนึ่งที่น่าใจได้

แม่สน สมเด็จพระยาเล่าว่า ตอนเรียนหนังสือ
ที่สวิสฯ ในหลวงยังเล็กอยู่ เข้ามาบอกว่า
อยากได้รถจักรยาน เพื่อนๆเขามีจักรยานกัน แม่
บอกว่า ลูกอยากได้จักรยาน ลูกก็เก็บสตางค์ที่แม่ให้ไปกินที่โรงเรียนไว้สิ เก็บมาหยอดกระปุกวันละ
เหรียญ สองเหรียญ พอได้มากพอ ก็เอาไปซื้อจักรยาน.....พอถึงวันปีใหม่ สมเด็จพระยา ก็บอกว่า “ปีใหม่
แล้วเราไปซื้อจักรยานกัน เอ้า แคะกระปุก...ดูซิว่ามีเงินเท่าไร?” เสร็จแล้วสมเด็จพระยา ก็แถมให้ ส่วนที่
แถมนะ มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก มีเมตตาให้เงินลูก ให้ไม่ได้ให้เปล่า สอนลูกด้วย สอนให้ประหยัด
สอนว่าอยากได้อะไร ต้องเริ่มจากตัวเรา คำสอนนั้นติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้ เขาบอกว่า ใน
สวนจิตรเนี่ย....คนที่ประหยัดที่สุดคือในหลวง

.....คราวหนึ่งในหลวงป่วย สมเด็จพระยา ก็ป่วย ไปอยู่ศิริราชด้วยกัน แต่อยู่คนละมุมตึก
ตอนเช้าในหลวง แอ็ด....ออกมา พยาบาลกำลังเข็นรถสมเด็จพระยาออกมารับลมผ่านหน้าห้องพอดี
ในหลวงพอเห็นแม่ รีบออกจากห้องมาแย่งพยาบาลเข็นรถ มหาเดเล็กกราบทูลว่า “ไม่เป็นไร ไม่ต้อง
เข็น มีพยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว ในหลวงมีรับสั่งว่า “แม่ของเรา **ทำไมต้องให้คนอื่นเข็น เราเข็นเองได้”**
นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นกษัตริย์ ยังมาเดินเข็นรถให้แม่ ยังมาป้อนข้าว ป้อนน้ำให้แม่
ป้อนยาให้แม่ ให้ความอบอุ่นแก่แม่ เลี้ยงหัวใจแม่ ยอดเยี่ยมจริงๆ เห็นภาพนี้แล้วซาบซึ้ง...

.....ในหลวงเฝ้าสมเด็จพระยาอยู่จนถึงตี ๔ ตี ๕ เฝ้าแม่อยู่ทั้งคืน จับมือแม่ กอดแม่ ประณิบัติ
แม่ จนกระทั่ง “แม่หลับ....” จึงเสด็จกลับ พอไปถึงวัง เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า สมเด็จพระยาลิ้นพระชนม์
ในหลวงรีบเสด็จกลับไปศิริราช เห็นสมเด็จพระยานอนหลับตาอยู่บนเตียง ในหลวงตรงเข้าไปคุกเข่า
กราบลงที่หน้าอกแม่ พระพักตร์ในหลวงตรงกับหัวใจแม่ “**ขอหอมหัวใจแม่เป็นครั้งสุดท้าย**” ซบ
หน้าหนึ่งอยู่นาน แล้วค่อยๆเงยพระพักตร์ขึ้น น้ำพระเนตรไหลนอง ต่อไปนี้.....จะไม่มีแม่ให้หอมอีก
แล้ว เอามือกุมมือแม่ไว้ มีอนันต์ที่ไกวเปลนี้แหละที่ปั้นลูกจนได้เป็นกษัตริย์ เป็นที่รักของคนทั้งบ้าน
ทั้งเมือง ชีวิตลูก แม่ปั้น มองเห็นหีบักที่ผมแม่ ในหลวงจับหวีค่อยๆหวีผมให้แม่ หวี...หวี...หวี
ให้แม่สวยที่สุด แต่งตัวให้แม่ ให้แม่สวยที่สุดในวันสุดท้ายของแม่.....

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด...เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู...หาที่เปรียบไม่ได้อีกแล้ว.

พระราชดำรัส พระบรมราชินีนาถ

พระราชดำรัสสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
เนื่องในวโรกาสทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะบุคคลต่างๆ
เข้าเฝ้าถวายพระพรชัยมงคลวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๗๓ พรรษา
ณ ศาลาดุสิตาตัย พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อเวลา ๑๗.๐๐ น.
วันที่ ๑๑ สิงหาคม นี้

ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี ที่เป็น
ผู้แทนของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ กล่าวอวยพร
ข้าพเจ้าและขอขอบคุณทุกท่านที่มาชุมนุมกัน ณ ที่นี้

เพื่อร่วมอวยชัยให้พรแก่ข้าพเจ้าเช่นเดียวกัน ข้าพเจ้ายังต้องขอขอบคุณไปถึงผู้ที่จัดงานบุญ งานกุศล
จัดพิมพ์หนังสือ จัดรายการแสดงบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่างๆ ตลอดจนผู้ที่ส่งจดหมายมาอวยพร
เป็นจำนวนมาก พรที่ท่านทั้งหลายมอบให้จะเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าได้ทำงานช่วยเหลือประชาชนต่อไป
ถึงแม้ว่าปีนี้จะย่างเข้าปีที่ ๗๓ แล้ว ก็จะไม่ขอย่อท้อในการไปเยี่ยมเยียนดูแลทุกข์สุขของประชาชน
แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

มีข่าวดีเรื่องหนึ่งก็คือ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคมนี้เอง ผู้อำนวยการใหญ่องค์การอนามัยโลก(WHO)
ได้มามอบรางวัลอาหารปลอดภัยแก่ข้าพเจ้า ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ที่ข้าพเจ้าว่าเป็นชาวดีมิใช่
เป็นเพราะข้าพเจ้าได้รับรางวัล แต่เพราะคงมีการเผยแพร่ข่าวไปทั่วโลก เกี่ยวกับรางวัลอาหาร
ปลอดภัยของประเทศไทย ซึ่งน่าจะเพิ่มความเชื่อถือคุณภาพอาหารไทยยิ่งขึ้นในสายตาของชาวโลก
ข้าพเจ้าได้กล่าวต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การอนามัยโลกไปว่า ข้าพเจ้ารับรางวัลนี้ในนามของทุกๆท่าน
ที่ปฏิบัติงานด้านอาหารปลอดภัยในประเทศไทย จึงขอให้ผู้มาปฏิบัติงานทุกฝ่ายจงภาคภูมิใจที่ผลงาน
ของท่านเป็นที่ประจักษ์ไปทั่วโลก และขอให้รักษามาตรฐานความปลอดภัยของอาหารไทยไว้ให้ยั่งยืนนาน
เพื่อสุขภาพของคนไทยและความไว้วางใจของชาวโลกต่อไป

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำงานศิลปะเป็นเวลาหลายปี ได้เห็นความสามารถ ความตั้งใจ
อย่างแน่วแน่ของคนไทย ไม่ว่าจะอยู่ภาคไหนก็ตาม คนไทยเราเป็นคนที่มีความสามารถ มีใจเข้มแข็ง
เด็ดเดี่ยว มีมานะที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม

นอกจากนี้ยังมีข่าวชนิดต่างๆ เช่น ข้าวหอมมะลิ และข้าวสังหยด สำหรับข้าวสังหยดนี้
ข้าพเจ้าเพิ่งได้ไปพบเข้าที่จังหวัดพัทลุงเมื่อ ๒ ปีมาแล้ว และข้าพเจ้าได้นำกลับมาที่พระตำหนัก

ทักษิณฯ แล้วหุง พอดีกับท่านนายกรัฐมนตรีเมตตาไปเยี่ยมเยียนข้าพเจ้า แต่ท่านนายกฯ ก็รับประทานข้าวสังหยดซึ่งเป็นข้าวซ้อมมือ และนายกฯบอกว่าข้าวนี้อร่อย ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจมาก และประชาชนทั้งหลายก็มีความภาคภูมิใจ

นอกจากข้าวหอมมะลิก็ยังได้มีข้าวสังหยดสีแดงๆ มีผู้ช่วยคิดนำข้าวกล้องหลายชนิดมาผสมกัน เพื่อหุงเป็นข้าวชนิดใหม่ที่อร่อยและมีคุณประโยชน์มากขึ้น

สำหรับเรื่องข้าวนั้นก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมและคนไทยรับประทานข้าวเป็นอาหารหลัก ข้าวไทยมีหลายชนิดล้วนแต่อร่อยและเป็นพลังงานที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย มากกว่าพลังงานจากอาหารประเภทแป้งชนิดอื่นอย่างเช่นโอลิมปิก เดียวนี้เขาประกาศแล้วว่า นักกีฬาทั้งหลายของโอลิมปิกจะต้องรับประทานข้าว เพราะข้าวเป็นอาหารแป้งที่ดีมากและก็ไม่อ้วน ไม่เพิ่มน้ำหนัก ดังนั้น สถาบันที่รัฐบาลจะจัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลเรื่องข้าว ก็คงจะเป็นที่พึ่งที่หวังของชาวนาได้ต่อไป ขอขอบคุณค่ะ

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นแทบจะทุกภูมิภาคของประเทศไทย นั่นคือภัยแล้ง ข้าพเจ้าจำได้ว่าเคยกล่าวไว้หลายครั้งถึงความสำคัญของน้ำว่า น้ำจืดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ยิ่งมนุษย์เกิด

มากขึ้นทุกวัน น้ำจืดก็ยิ่งหายาก และกลายเป็นสิ่งที่ผู้คนต้องแย่งชิงกันมากขึ้น ถ้าเราไม่กำหนดแนวทางบริหารและจัดการน้ำดี ปัญหาเรื่องน้ำจืดขาดแคลนก็จะวนเวียนกลับมาทุกปี และทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเพิ่งได้อ่านหนังสือพิเศษของทางสหรัฐอเมริกาและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศทั้งหลาย เขาพูดถึงว่าปีศตวรรษที่ ๒๑ นี้เรื่องน้ำดื่มน้ำใช้ น้ำจืดน่าจะเป็นเรื่องศตวรรษที่ ๒๑ นี้ เพราะคนเกิดขึ้นมากมาย การใช้น้ำก็มากขึ้นทุกที แต่ดูว่าปัญหาเรื่องนี้จะไม่ใช่เป็นปัญหาเฉพาะในบ้านเราเท่านั้น แม้แต่ต่างประเทศต่างก็รวมตัวกันและยกเรื่องนี้ เรื่องน้ำว่าเป็นปัญหาสำคัญของศตวรรษ ที่ ๒๑ ที่น่าจะช่วยกันพิจารณาค้นคว้าว่า ควรจะบริหารในเรื่องน้ำนี้อย่างไร จึงจะมีน้ำใช้ตลอดไป

เราไม่ทราบเลยว่าฤดูฝนแต่ละฤดูฝนจะมีฝนตกเท่าไร ทว่าถึงทุกพื้นที่หรือไม่เพราะเดี๋ยวนี้ป่าของเราก็หมดสิ้น แทบจะเรียกว่าหมดสิ้นไปแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะช่วยให้สนับสนุนให้มีน้ำนี้ก็น้อยเต็มประดา การใช้น้ำอย่างประหยัดโดยสม่ำเสมอจึงน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด และเมื่อต้องเผชิญขาดแคลนน้ำขึ้นมา เราจะได้ปรับตัวได้ง่าย ไม่ลำบากเกินไป ข้าพเจ้าขอร้องให้พวกเราทุกคนช่วยกันถนอมรักษาน้ำจืด ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติไว้เพื่ออนาคตลูกหลานไทยในภายภาคหน้า

โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านรัตนมาตุที่จังหวัดนราธิวาสนั้น ข้าพเจ้าได้นำเงินที่ท่านทั้งหลายมอบให้ข้าพเจ้าในโอกาสอายุครบ ๗๒ ปี ไปจัดซื้อที่ดินจำนวน ๗๐๗ ไร่ ที่นราธิวาส และขอให้ทางหน่วยทหารศูนย์การศึกษาพัฒนาพิภพหอง และส่วนราชการต่างๆ ช่วยข้าพเจ้าจัดสร้างบ้าน ๑๕๐ หลัง เพื่อช่วยเหลือครอบครัวของประชาชน ข้าราชการ พลเรือน ทหาร ตำรวจ ทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิมที่สูญเสียหัวหน้าครอบครัว เนื่องจากเหตุการณ์ที่เรียกว่าโดนฆ่าโดนฆารายวัน ซึ่งเป็นเวลามา ๒ ปีแล้ว ข้าพเจ้าสงสารมาก

ข้าพเจ้าจึงขอให้คณะทำงานของข้าพเจ้า ซึ่งประกอบด้วยรองสมุหราชองครักษ์แล้วก็ราชองครักษ์ต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานในกองราชเลขาของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ ช่วยกันนั่งคิดว่าจะทำอย่างไรก็เลยจัดสรรที่ดินที่ใช้เงินของท่านที่ให้ข้าพเจ้าไปให้ครอบครัวละ ๒ ไร่ สำหรับปลูกบ้านและทำการเกษตรในครัวเรือน เช่น เขาสามารถปลูกผัก, เลี้ยงเป็ด, เลี้ยงไก่, เลี้ยงปลา และข้าพเจ้ายังจัดตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชนโยบาย คือ สร้างธนาคารข้าว แทนที่จะเป็นธนาคารเงิน ก็ธนาคารข้าวไว้ให้มีรับประทาน ไม่ให้มีเวลาขาดแคลนหรือว่ากลัวว่าจะขาดแคลน

เมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ทราบทางหนังสือพิมพ์ว่าคณะกรรมการอิสลามสากลที่เรียกว่า โอไอซี Organization of the Islamic Countries ได้เดินทางไปเยี่ยมโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง เพราะข้าพเจ้าไม่ได้เลือกเลยว่า จะต้องเป็นชาวพุทธเท่านั้นถึงจะช่วย ทั้งพุทธ ทั้งอิสลาม ถ้า मैंนได้รับความทุกข์ยาก ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือเสมอ เขาบอกว่าปลื้มใจและพอใจมาก ไปชื่นชมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง และยังได้ไปพูดคุยกับครอบครัวชาวมุสลิมที่ได้รับ

เลือกไปอาศัยในบ้านนั้น คณะกรรมการ อิสลามสากลกล่าวชมเชย ซึ่งข้าพเจ้าปลื้มที่สุด กล่าวชมเชยว่าประเทศไทยเอาใจใส่ดูแลครอบครัวของชาวมุสลิมเป็นอย่างดี

ที่นี่จะขอพูดเรื่องโครงการฟาร์มตัวอย่างที่ภาคใต้ ที่ได้พูดไปแล้วว่าข้าพเจ้าใช้เงินที่พวกท่านทั้งหลายมาบริจาคให้ข้าพเจ้าเนื่องในวันเกิด ไปดำเนินการซื้อที่ดินแล้วก็สร้างบ้านให้ประชาชนที่ยากจน

และก็เสียหัวหน้าครอบครัวไป

ข้าพเจ้าได้เริ่มโครงการฟาร์มตัวอย่างแล้วรวบรวมราษฎรที่ไม่มีโอกาส ไม่มีงานทำให้มาทำงานร่วมกันในฟาร์ม และมีนายทหารและราษฎรอสาธิตรักษาหมู่บ้าน อาสาสมัครเปลี่ยนหมุนเวียนกันทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ราษฎรที่ทำงานในฟาร์มจะมีโอกาสได้เรียนรู้การทำเกษตรอย่างถูกหลักวิชาการ ไม่ใช่สารเคมีหรือยาฆ่าแมลง ช่วยลดต้นทุนการผลิตโดยใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพ

อีกปัญหาก็คือ ปัญหาการขาดแคลนพระสงฆ์ในภาคใต้ เพราะว่าถึงแม้ข้าพเจ้าจะกลับมาแล้ว มาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ชาว ๓ จังหวัดภาคใต้เขาบอกมาว่า ที่เป็นไทยพุทธก็ว่า เดียวนี้พระสงฆ์ในภาคใต้ไม่สามารถที่จะอยู่ได้ เช่น บางรูปออกบิณฑบาตใกล้ๆวัดนั่นเอง ก็ถูกสะเท็ดระเบิด บางรูปก็ถูกกับระเบิดได้รับบาดเจ็บสาหัส ทำให้พระสงฆ์ไม่ได้รับความปลอดภัย ก็เลยอพยพไปอยู่นอกพื้นที่จำนวนมาก เป็นวัดร้างๆ เป็นแถวหมด ข้าพเจ้าก็กลัวใจ เขาขอมา เขาบอกว่า ขอให้พระราชินีช่วยจัดพระลงไปอยู่กับพวกเขาหน่อยเถอะ เพื่อขวัญกำลังใจหรืออย่างที่มีการบางอย่างเกี่ยวกับทางวัด แล้วไม่มีพระสงฆ์เหลือเลย

ข้าพเจ้าทราบว่ ท่านอาจารย์เด่นเป็นอาจารย์ที่เรียกว่า สายท่านอาจารย์มันนี่เอง เป็นพระที่นับว่ายังหนุ่ม เพราะว่า ๖๖ และท่านปฏิบัติอยู่แต่ในป่า เป็นพระที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เป็นที่รู้จักของคนทั้งหลายขอให้ท่านพร้อมด้วยลูกศิษย์ของท่านลงไปจำพรรษาที่จังหวัดนราธิวาส น้องสาวข้าพเจ้าก็เอะอะใหญ่ บอกพี่หรือขึ้นพี่หรือเอาพระดีๆไป เดียวก็ถูกฆ่าตายหมดละ พี่หรืออย่าทำอย่างนั้นนะ พวกหวงพระก็บ่นว่าฉันใหญ่ ฉันบอกว่าเปล่าหรอก นี่ท่านอาสาเอง และทางทหารอะไรก็จะช่วยดูแล ไม่ใช่เอาพระไปให้เขาฆ่าฟันเล่นหรอก

และก็ยังได้รับความเมตตา จากพระสุนทรธรรมธาดา รองเจ้าคณะ จังหวัดหนองคาย ท่านอาสาไปเอง ซึ่ง ท่านมีอายุถึง ๗๓ ปีเท่าข้าพเจ้า ก็เลย บอกท่านอาสาที่จะไป และยังอาสา นำ คณะพระสงฆ์ไปจำพรรษาอยู่ที่จังหวัด นครราชสีมาด้วย ชำนาญทำให้ประชาชน ชาวพุทธมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น จะ สังเกตได้จากวันอาสาฬหบูชาในปีนี้ ประชาชนมีการเวียนเทียนกันตามวัดมาก

ขึ้น มีความสุขมากเลย เพื่ออำนวยความสะดวก ถ้าวันใดพระสงฆ์ไม่สามารถออกบิณฑบาตได้ ข้าพเจ้า ก็ขอให้ราษฎรและทหารที่รักษาความปลอดภัยมาช่วยกันทำอาหารถวายพระ ช่วยให้อาหารอยู่ใจมาก

ข้าพเจ้าคิดว่าความทุกข์อันใหญ่หลวงของชนในชาตินั้น เป็นเรื่องสำคัญที่พวกเราจะต้อง ร่วมมือร่วมใจกันให้พร้อมเพรียงทุกฝ่าย ไม่ใช่แต่ข้าพเจ้าวิ่งอยู่คนเดียว หรือทางรัฐบาลวิ่งอยู่ลำพังนั้น ไม่ได้ อยากให้คนไทยทั้งชาติร่วมมือร่วมใจกัน ทั้งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ก็ เป็นในฝันธงชาติไทย เมื่อพระเจ้าโดนฆ่าฟันเป็นจำนวนไม่ใช้น้อยข้าพเจ้าก็พูด ได้พูด พยายาม ตะเกียกตะกายออกมาพูดว่า ทุกคนไม่น่าจะนั่งเฉยๆ ถึงแม้เราอยู่ไกลถึงกรุงเทพฯก็ไม่ควรนั่งเฉย อย่างน้อยออกมาแสดงความไม่พอใจ ประณามหรืออะไรก็ตาม

คนไทยทั้งชาติไม่ว่าจะอยู่ภาคใดก็ตามของประเทศ ควรแสดงความเห็นออกเห็นใจ ความห่วงใย อาหารต่อพี่น้องคนไทยร่วมชาติ ซึ่งเขากำลังมีความทุกข์อย่างเหลือล้นออกมาให้ประจักษ์ แสดงออกมาเลย เพราะการนั่งเฉยเหมือนชินชาต่อข่าวที่พี่น้องทางใต้ที่ถูกฆ่าตายไปทุกๆวันนั้น ข้าพเจ้าว่าผิด แล้วต่อไป จะกลายเป็นภัยต่อบ้านต่อเมือง

ขอร้องสมาคมทั้งหลายให้รวมพลังกันประณามการกระทำที่ไร้มนุษยธรรมนี้ ให้ผู้ที่มี จิตใจอำมหิตรู้ว่าคนไทยทั้งประเทศจะไม่มีวันยอมที่จะนั่งเฉย ยอมให้เขาเช่นฆ่าผู้บริสุทธิ์โดยไม่มี สาเหตุ สมควรที่จะละอายแก่ใจและเลิกยุติการกระทำดังกล่าวนี้เสียที น่าจะเลิกได้แล้วนานพอแล้ว

ข้าพเจ้าเคยพูดเสมอว่า ในแผ่นดินไทยทุกคนมีอิสระเสรีในการเลือกนับถือศาสนา เพราะ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภกของทุกศาสนา เมืองไทยไม่เคยมีเลย การรังเกียจเดียดฉันท์ซึ่งกันและกัน ไม่เคยมีการแตกแยกแบ่งฝ่ายกัน ทุกศาสนาสามารถปฏิบัติศาสนกิจ ของตนได้อย่างสมบูรณ์ ดังเช่นที่คุณหญิงแสงดาว สยามวาลา ประธานมูลนิธิช่วยเหลือเด็กกำพร้า ของสตรีไทยมุสลิมแห่งประเทศไทย เธอได้กล่าวในรายการโทรทัศน์เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ว่าท่านเองท่านสามารถปฏิบัติศาสนกิจของชาวมุสลิมได้อย่างสมบูรณ์พร้อมภายในประเทศ ซึ่งเป็นประเทศ แห่งพระพุทธศาสนา ข้าพเจ้าฟังแล้วชื่นใจยิ่ง และรู้สึกมีความนับถือคุณหญิงแสงดาว สยามวาลา ว่าท่าน เป็นคนกล้าและเป็นคนที่รักชาติพยายามอย่างยิ่งที่จะเตือนให้ทุกคนทราบว่า ประเทศนี้แต่ไหนแต่ไรมา

การเลือกนับถือศาสนาทุกคนมีอิสระเสรีที่จะเลือกนับถือศาสนา ปฏิบัติศาสนกิจของตนอย่างเต็มที่ เพราะที่คุณหญิงแสงดาว สยามวาลา พุดออกมาว่าเป็นการยืนยันให้โลกรู้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ทุกเชื้อชาติ ศาสนาสมาถอยู่ร่วมกันได้อย่างร่มเย็นเป็นสุขอันนี้สำคัญ

คนไทยควรระลึกเสมอว่าการที่เรารักษาแผ่นดินไทยให้อยู่รอดปลอดภัยมาได้ นับแต่โบราณกาลจนบัดนี้เป็นประเทศที่ปึกแผ่นมั่นคงในปัจจุบัน แม้ชาวต่างประเทศก็ยังคงกล่าวว่า ประเทศไทยมีสภาพมาโดยตลอด เพราะคนทั้งชาติมีความมุ่งมั่นและร่วมจิตร่วมใจกันทะนุบำรุงแผ่นดินไทยจนเป็นแผ่นดินทองของพระบรมพุทธศาสนา และทุกศาสนาในประเทศ

ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเห็นคนไทยทุกคนมีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองของประเทศนี้ และอยากให้เห็นความรัก ห่วงแทนแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์แห่งนี้ และแต่ละคนตั้งจิตปรารถนาที่จะเอื้ออาทรและมีเมตตาต่อกัน หากเป็นเช่นที่กล่าวได้ ประเทศของเรา ก็จะเป็นดินแดนที่น่าอยู่อาศัยที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ขอให้ผู้ที่ตั้งใจทำมาหากินและปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตจงประสบแต่ความสำเร็จ ความสวัสดิ์ ขอให้มีความสุขสงบสุขและรอยยิ้มที่แจ่มใสกลับคืนมาเป็นของคนไทยทั้งชาติตลอดไป

(จาก น.ส.พ.ไทยโพสต์ ศุกร์ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘ หน้า ๔) *

แต่พระแม่มีงขวัญเมือง

ธิดาพระแม่แม่	มีงขวัญ ไทยเคย
ทรงยศคู่ราชันย์	เทอดให้
ทรงกอบปกิปกอเนกอนันต์	ไทยรุ่ง เรืองแฉ
สละทรัพย์พระองค์ให้	ราษฎร์ล้วน สราญรมย์
ทรงดำเนนทั่วต่าง	แดนไทย
ขอบเขตนิเวศน์ไกล	ทั่วหล้า
ด้อยมั่งมีนพระทัย	บำบัด ทุกข์เคย
ดูหยดน้ำจากฟ้า	สู่พื้นปฐพี
บรมีพระมากพัน	รำพัน
บำราศทุกข์มลายพพัฒน์	ห่างเศรวิ
ตั้งหัตถ์พิภย์จากสวรรค์	ปกแผ่
ไทยราษฎร์ร่วมน้อมเกล้า	กราบเบ็องยุตล

ศูนย์ฝึกเมฆาโตก

อ.เป็นตัน นาประโคน

๑๒ สิงหาคมมาบรรจบอีกปีแล้ว (๒๕๕๘) วันนัดพบสายใยแห่งความรัก ระหว่างลูกและแม่ผู้ประเสริฐเวียนมาถึง เรา มาดูกันว่าแต่ละพุทธสถานจัดงานวันแม่เต็ม เต็มด้วยปิติเช่นไรกันบ้าง

พุทธสถานสันตติโคศก

กิจกรรมวันแม่ ณ สันตติโคศก ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

เช้าวันเสาร์ที่ ๑๓ บรรดาผู้ที่ยืนเชื่อว่า แม่ทั้งหลายต่างก็ทยอยกันมาจนถึงที่สันตติโคศกอย่าง อุ่นหนาผาคั่ง ก็เพื่อหวังให้ลูกยานักเรียนสัมมาสิกขา ได้มีโอกาสก้มลงกราบงามๆในเย็นวันนั้น และ บรรเทาความคิดถึงแทบขาดใจของแม่ มิได้หวังอื่น ไต่ไปมากกว่านี้เลย แม่ยอมสละเวลาทำมาหากิน เพื่อแลกกับความสุขอันเล็กน้อยของแม่ลูกที่เอื้อขึ้น มาจากการพบหน้า ได้ยินเสียงเพียงเท่านั้นแม่ก็อุ่นใจ บรรยากาศดำเนินไปพร้อมๆกับรอยยิ้ม เสียง หัวเราะ และคราบน้ำตาที่เอ่อไหลออกมาด้วยความปลาบปลื้มยินดี

เวลาประมาณ ๑๖.๒๐ น. เปิดงานโดยรองประธานชุมชนสันตติโคศกนายดาบบุญ ติรัตน์ว่าด้วยหน้าที่ของผู้เป็นแม่ ซึ่งต้องอบรมสั่งสอนลูกหลานของตนให้เป็นคนดี และตบท้ายไว้ด้วย **“ลูกดีพ่อแม่ก็อุ่นใจ”**

ต่อด้วยความสนุกสนานครั้งเคียงกับ วงดนตรีสัมมาสิกขาสลับกับการแสดงดีๆหลาย รายการอันประกอบด้วย ละครเวทียอดเยี่ยม ซึ่งประพันธ์โดยนักเรียนสัมมาสิกขาสันตติโคศก ชั้นปีต่างๆ เช่นเรื่อง **“ลูกทาสในเรือนเบี้ย”** โดย นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๑ **“ไหนว่า...รัก”** โดยนักเรียนชั้น ม.๓ **“เสียงความวันแม่”** โดย นักเรียนชั้น ม.๔ เป็นต้น การแสดงสอดแทรก

สารบันเทิงของผู้ปกครองนักเรียน
ตลอดจนมุกเด็ดเผ็ดมันและลูกเล่น
แพรวพราวของบรรดาพิธีกรมือฉกาจ
ก็เรียกเสียงฮาได้ไม่น้อยเลยทีเดียว

ทุกองค์ประกอบภายในงาน
ค่อยๆ แต่งแต้มเพิ่มเติมกันไปตาม
วาระโอกาส กระทั่งเนื่องงานก็ออกมาดู
ดีมีสีสัน ภาพความประทับใจที่สื่อ
สายใยระหว่างความรักของแม่ลูกได้
เป็นอย่างดี ก็เห็นจะเป็นภาพที่ทั้งแม่
และลูกๆ ต่างพากันมานั่งจับเข่าเคียงข้างกัน ตั้งหน้าตั้งตาจับจ้องเฝ้าดูละครอย่างใจจดใจจ่อ

เช้าของวันรุ่งขึ้น **อาทิตย์ ๑๔ ส.ค.** ลูกๆ ต่างพาพ่อแม่มาทำบุญร่วมขັນตักบาตรร่วมกัน
สร้างกุศลผลบุญต่อยอดไปอีกทอดหนึ่ง ถือเป็นเรื่องที่น่าอนุโมทนาอย่างยิ่ง

เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. **เริ่มพิธีเปิดงานวันแม่ของนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์** มี
การแสดงต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเรียงความชนะเลิศของนักเรียนสัมมาสิกขาสันตติโศก
และนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ การแสดงของผู้ปกครองพุทธธรรม รวมถึงละครเวทีของน้องๆ
พุทธธรรมและสัมมาสิกขาอีกด้วย

สุดท้ายงานวันแม่ ณ สันตติโศก ก็จบลงไปด้วยพร้อมทั้งเสียงหัวเราะ และคราบน้ำตาแห่ง
ความปลาบปลื้มยินดีที่ทุกคนมีอาจลื้ม

“**ขุระ**” องค์แรกผู้แสนดีให้ชีวิต
“**ครู**” คนแรกผู้ประสิทธิ์การศึกษ
“**ทอม**” คนแรกผู้ถืออุ้งมืออุ้มปกป้อง
รวมคุณค่านี้ได้แก่ “**แม่**” เราเอง

★ สาคิตปี๓

พุทธสถานปฐมอโศก

เย็นวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

ผู้ปกครองนักเรียนบางส่วนเดินทางมาถึง
โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก

เช้าวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘

ผู้ปกครองพบนักเรียนเป็นการส่วนตัว บางส่วน
ร่วมรับประทานอาหารที่โรงครัวกลาง บาง
ส่วนรับประทานอาหารที่โรงบุญหน้าพุทธสถาน
และบางส่วนไปทำอาหารรับประทานกันที่บ้าน
ผู้ปกครองในชุมชนตามอัครยาตย์ ลงทะเบียน
ผู้ปกครองเวลา ๑๑.๓๐ - ๑๓.๐๐ น.

ภาคบ่ายมีการประชุมจัดตั้งชมรมผู้ปกครอง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเริ่มจัดตั้งกลุ่มและ
ทำงานกันมาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๖ ซึ่งขณะนั้นลูกๆ
อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ หลังจากนั้น ได้แบ่งกลุ่ม
ผู้ปกครองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ เป็น ๖ กลุ่มคละ
กัน เพื่อเตรียม

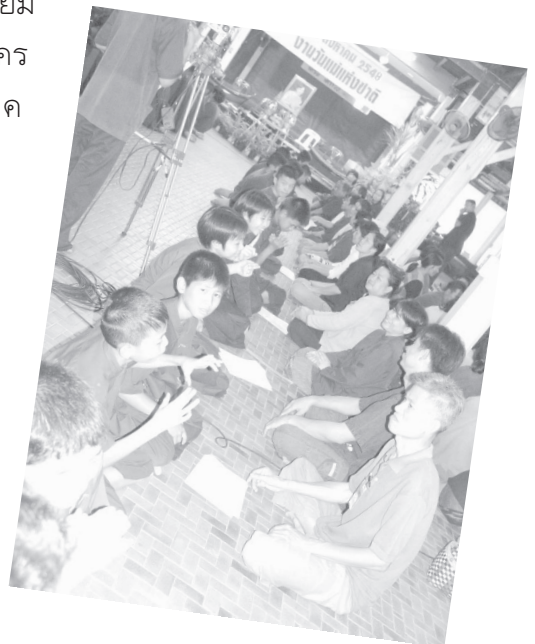
การแสดงละคร
ในรายการภาค
ค่ำ

ภาคเย็นเป็นช่วงของความสุข อิ่มอร่อยในมื้อ
อาหารระหว่างครอบครัว ที่โรงครัวถ้ำนันทวัน

ภาคค่ำเริ่มกิจกรรมการแสดงเมื่อเวลา ๑๘.๐๐ น.

ที่ศาลาวิหาร การแสดงของผู้ปกครองแต่ละกลุ่มจะแสดง
ให้เห็นถึงข้อคิดต่างๆที่จะทำให้อุบัติภัยเกิดประโยชน์เห็น
คุณค่าและมีกำลังใจที่จะเรียนที่โรงเรียนสัมมาสิกขา ซึ่ง
การแสดงในครั้งนี้ได้รับการตอบรับอย่างดีเยี่ยม ไม่ว่า

จะเป็นความสนใจจากลูกๆที่แข็งแรงใจมาเชียร์ หรือชาวชุมชน และผู้ที่มาร่วมรายการภาคค่ำ

ปิดท้ายกิจกรรมวันนี้ด้วยการฟังธรรมะก่อนนอน จากท่านสมณะ

เช้าวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ เวลา ๐๓.๓๐ น.

ผู้ปกครองทำวัตรเช้า แสดงธรรมโดยสมณะ ลิกขมาตุ ทุกรูป

หลังจากนั้นผู้ปกครองพบครูประจำชั้น แต่ละชั้น เพื่อพูดคุยกันระหว่างผู้ปกครองนักเรียน กับครูสัมมาสิกขาในแต่ละชั้นปี การพูดคุยในครั้งนี้ เน้นที่ทำอะไรลูกๆจึงจะอยู่ที่ชุมชนปฐมอโศก อย่างมีความสุข ไม่เกิดปัญหา ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกเป็นกันเองกับครู และเข้าใจระบบของโรงเรียนสัมมาสิกขามากขึ้น

จากนั้นผู้ปกครองช่วยลูกๆทำ ๕ ส. ตามบริเวณต่างๆในพุทธสถาน

เวลา ๐๘.๐๐ น. ผู้ปกครองและนักเรียนร่วมกันทำบุญตักบาตรที่หน้าศาลาวิหาร เป็นบรรยากาศที่อบอุ่น จากนั้นเริ่ม**พิธีบูชาบุพการี** ปีนี้นักเรียนสัมมาสิกขาร้องเพลงอิม่อุ่น บูชาบุพการี

คือหัตถ์ถวายเป็นพุทธบูชา และปิดท้ายด้วยเพลงค่าน้ำนม และกราบที่ตักของคุณพ่อคุณแม่เพื่อระลึกถึงพระคุณของท่านที่เลี้ยงดูเรามาจนถึงทุกวันนี้ มีผู้ปกครองและนักเรียนสัมมาสิกขาหลายคนซาบซึ้งน้ำตาคลอ นอกจากนี้ยังมีการเปิดใจระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนอีกด้วย

ปิดท้ายกิจกรรมด้วยการบรรเลงดนตรีไทย ของชมรมดนตรีไทย ที่มีทั้งเด็กนักเรียนชั้นประถม มัธยม และผู้ใหญ่ในชุมชน

ความประทับใจในกิจกรรมวันแม่ปีนี้ สมณะ ลิกขมาตุ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก รวมทั้งชาวชุมชนปฐมอโศก มีความประทับใจเป็นอย่างมาก ที่ผู้ปกครองนักเรียนให้ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยม และยังมีการทำขบวนกรากลุ่มระหว่างผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือต่อนโยบายของโรงเรียนเป็นอย่างดี

พุทธสถานศีรชะอโศก

หนูมีคำหนึ่งที่ยากบอกแม่มาก
“หนูรักแม่มากค่ะ”

บทความส่งท้ายเรียงความของนักเรียนสัมมาสิกขาศีรชะอโศกคนหนึ่ง และนักเรียนอีกหลายคนที่มีความรู้สึกดี ๆ อย่างนี้เช่นกัน

ชุมชนศีรชะอโศกจัดกิจกรรมวันแม่ ๓ วัน วันที่ ๑๒-๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ เป้าหมายของงานคือ ทำให้ผู้ปกครองอยากอยู่วัด อบอุ่น และยังเป็นวันครอบครัวอีกด้วย กิจกรรมต่างๆ จัดขึ้นเพื่อต้อนรับผู้ปกครอง เข้ามาอยู่บ้านหลังใหญ่พร้อมหน้าพร้อมตา ใช้ชีวิต ๓ วันให้มีความสุขมากที่สุด แม่สถาบันครอบครัวจะเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด แต่สำคัญที่สุดในโลก การจัดงานในครั้งนี้จึงเน้นให้ผู้ปกครองและลูกได้อยู่ร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด

๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘

ประชุมชมรมผู้ปกครอง และเลือกประธานชมรมผู้ปกครองใหม่ ปีนี้ผู้ปกครองมาเยอะกว่าทุกปี

๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๘

ปีนี้ทางร้านหนึ่งน้ำใจมีการคืนกำไรให้กับลูกค้า โดยจำหน่ายสินค้าให้กับผู้ปกครองและลูกค้าที่มาใช้บริการตลอดทั้งวัน มีกิจกรรมสัมภาษณ์ผู้ปกครองโดย **สมณะแก่นหล้า** สำหรับผู้ปกครองที่ให้สัมภาษณ์ คือตัวแทนของผู้ปกครองทุกระดับชั้น รวมถึง ม.วช.

วันแม่ปีนี้นักเรียนให้ความร่วมมือดีมาก มีนักเรียนส่งเรียงความ กลอน วาดภาพ และเรื่องสั้น ได้นำมาติดไว้ให้ผู้ปกครองได้อ่านบทความของลูกๆ

หลายๆท่านอดที่จะกลั้นน้ำตาไว้ไม่ไหวเมื่อได้อ่าน มีหลายท่านจดบทความของลูกไว้อ่าน เพื่อเป็น กำลังใจให้กับตัวเองต่อไป เป็นความสุขของผู้ปกครองที่มีลูกกตัญญู

นักเรียนสัมมาสิกขามีการจัดของขวัญ ชิ้นใหญ่ ที่จะมอบให้คุณแม่คือ **การแสดง ไปกลาง** เป็นการแสดงของนักเรียนทุกคนใช้เวลาฝึกซ้อม ๑ เดือนเต็ม

กิจกรรมพิเศษมีการจัดองค์ความรู้ เพื่อให้ผู้ปกครองเรียนรู้และเห็นผลงานของลูกๆ เช่น การไปชมไร่ ชมสวน เรียนทำปุ๋ย และซ่อม

สุขภาพ ผู้ปกครองให้ความสนใจดีมาก สำหรับกิจกรรมซ่อมสุขภาพ **นักเรียนโครงการนอโรคยา**และลูกๆช่วยกันซ่อมสุขภาพ ให้ผู้ปกครองเป็นบรรยากาศที่อบอุ่นมาก

ช่วงเย็นเป็นการ**แสดงละครของนักเรียนสัมมาสิกขา** ๓๐ นาที เป็นละครสะท้อนความห่วงใยที่แม่มีให้ลูก และหลากหลายสไตล์ของความรักที่แม่มีให้ลูก

พิธีกราบเรียบง่ายแต่อบอุ่น หลังจากกราบคุณแม่แล้ว ก็เวียนไปกราบแม่ๆในชุมชน รวมถึงขอพรจากคุณแม่ด้วย

๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

เป็นกิจกรรมกินข้าวป่า มีการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อ เชื่อมสายใยแม่ลูก

- ใส่นาตรพร้อมกับการถ่ายภาพครอบครัว
- กิจกรรมทายใจแม่ลูก
- แฟนพันธุ์แท้เพลงของพ่อท่าน
- พิธีกรรมอ้อลา มีของฝากจากลูกๆที่ช่วยกันทำ

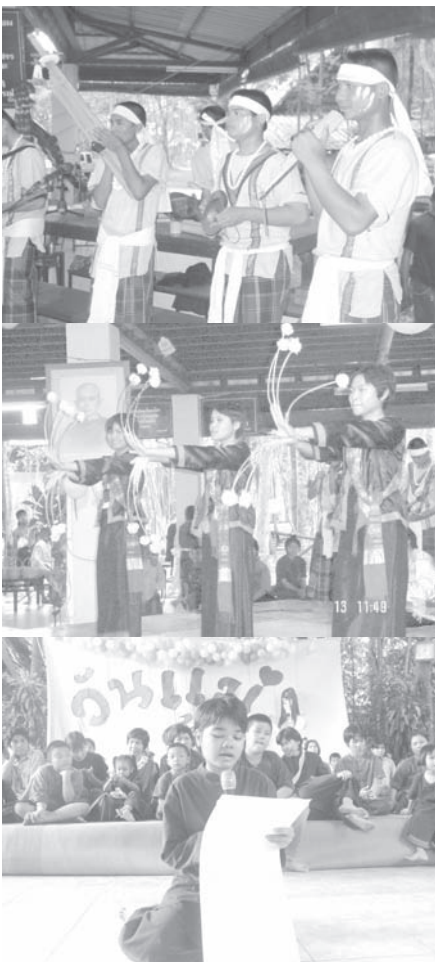
แทนน้ำใจมอบให้คุณแม่

บรรยากาศของงานตรงตามเป้าหมายคือ อบอุ่น แม่อยู่วัด มีผู้ปกครองบางท่านอยู่วัดต่อ บางท่านมาวัดบ่อยขึ้น นักเรียนมีชีวิตที่อบอุ่น ได้พูดคุยกับผู้ปกครองตามประสาแม่ลูก

แม้ครูและอาๆจะเปรียบเสมือนพ่อแม่ที่ดูแลเขา แต่

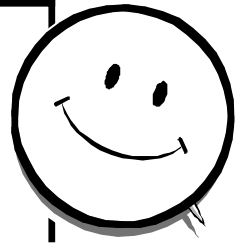
ถึงอย่างไรยังมีบางสิ่งที่ไม่เหมือนพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด จึงพยายามให้พ่อ แม่ ลูกได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่าง อบอุ่นในช่วง ๓ วันนี้

๙ อุ่นผ้าน่าย

พุทธสถานศาลือโคก

ชุมชนศาลือโคกจัดกิจกรรมวันแม่
เติมปลื้ม.....

๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘ บรรยายกาศยามเช้าบริเวณลานวัด และ

ศาลาฟังธรรมคับคั่งด้วยพ่อแม่ลูก
มาร่วมงานกันอย่างอบอุ่น

เวลา ๐๔.๐๐ น. ผู้ปกครองและนักเรียนร่วม
ฟังธรรม หลังจากนั้นกิจกรรมพ่อแม่ลูกร่วมแรงปลูกต้นไม้
บริเวณชุมชน สร้างความยินดีทั้งสองฝ่าย

เวลา ๐๗.๓๐ น. - ๑๒.๐๐ น. สมณะและ
สิกขมาตุบิณฑบาต คู่แม่ลูกถือโอกาสตักบาตรร่วมขันกัน
ทั่วหน้า โดยเฉพาะพิธีกรรมในศาลา น้ำตาแม่ลูกอาบ
แก้ม เมื่อได้ฟังเรียงความที่อ่านโดย **สัมมาสิกขา “โทน”**
และท่านอื่นๆ ทางด้าน**ผู้ปกครองจากจังหวัดตากที่เป็นชาวเขา**
ปีนี้ลงทุนเหมารถมาร่วมงานนี้อย่างอบอุ่น

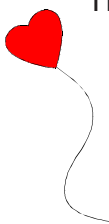
ปีนี้นอกจากจะมี**ผู้ปกครองของนักเรียนสัมมา-**
สิกขามาร่วมแล้ว ยังมี**นักเรียนและผู้ปกครองจากโรงเรียน**
ห้วยตะโก และ**โรงเรียนอนุบาลไพศาลี** เข้าร่วมกิจกรรม
อย่างกลมกลืนทั้งคนนอกคนใน

รายการภาคค่ำ นอกจากจะเป็นการแสดงของ
ชาวชุมชนและนักเรียนแล้ว ยังมี**แขกพิเศษ** คือ **คุณตา**
สุวรรณ มาช่วยเดี่ยวระนาดสร้างบรรยากาศให้วันแม่
ครื้นเครงยิ่งขึ้น

สรุปงานวันแม่ปีนี้ ประสานนอกประสานใน สร้าง
ความอบอุ่นแก่สถาบันครอบครัวระหว่างแม่ลูก และ
ครอบครัวอื่นๆ เป็นที่น่าพอใจ

กับข่าวศาลือโคก

พุทธสถานราชธานีอโศก

งานวันแม่แห่งชาติของโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก ได้จัดกิจกรรมขึ้น ณ เขื่อนศูนย์สุญญหมู่บ้านราชธานีอโศก มีเป้าหมายคือ

- นักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศกจำนวน ๑๒๓ คน ได้กราบและทำพิธีบูชาแม่หรือผู้มีพระคุณ

- นักเรียนมีความรักและซาบซึ้งในวัฒนธรรมที่ดีงาม อีกทั้งมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวันแม่

- นักเรียนจัดการแสดงห้องเรียนละ ๑ การแสดง เกี่ยวกับพระคุณแม่เพื่อแสดงความกตัญญูทางจริยธรรม สิ่งของที่ได้อย่างสร้างสรรค์มีคุณค่า

- นักเรียนเขียนเรียงความ หรือสร้างงานศิลปะเกี่ยวกับพระคุณแม่ได้

- เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน มีความเข้มแข็งทางจิตใจ โดยการพึ่งธรรมในวันแม่

- เกิดความเข้าใจอันดี ในการสัมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

นักเรียน

กิจกรรมวันแม่จัดในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ผู้ปกครองบางคนเริ่มเข้าพื้นที่ในวันที่ ๑๐ แล้ว

๐๔.๓๐ - ๐๖.๓๐ น. **ทำวัตรเช้าฟังธรรมพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ณ ชั้นล่างเขื่อนศูนย์สุญญ

โดยมีผู้เข้าอบรม ชาวชุมชน ชาวต่างประเทศ(กรีนเวย์) และนักเรียน จำนวนประมาณ ๓๐๐ คน

พ่อท่านได้อธิบายลักษณะของบุญนิยม

๑๑ ประการ
๐๘.๓๐ น. ฟังการแสดงธรรมโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** ท่านได้ยกคุณธรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีพระจริยวัตรเรื่องความกตัญญู เชื่อฟังคำสั่งสอนของสมเด็จพระยา ลูกที่ประเสริฐที่สุด คือลูกที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ แล้วเล่าประวัติของพระโมคคัลลานะที่มี

วิบากกรรมหนัก เพราะในชาติหนึ่งเชื่อคำพูดของ ภรรยาจนฆ่าพ่อแม่ แม่เป็นพระอรหันต์ที่มีฤทธิ์ก็ ต้องรับวิบากกรรมที่ทำได้ ท่านเน้นย้ำกับเด็กๆว่า ทุกวันนี้เรายังมีพ่อแม่อยู่ การทำดีกับพ่อกับแม่ก็ เป็นบุญมาก ทำบาปกับพ่อกับแม่ก็เป็นบาปมาก การตอบแทนพ่อแม่ที่คุ้มที่สุดคือ ทำให้พ่อแม่มี คุณธรรม มีศรัทธา มีศีล มีจาคะ และมีปัญญา ลูกที่ทำให้พ่อแม่มีธรรมะเป็นอภิชาติบุตร ให้นักเรียนหาความซาบซึ้งใจของคนมีความกตัญญู มา เป็นข้อระลึกเพื่อไม่ทำอะไรให้แม่ไม่สบายใจ คนที่มีจิตคิดกตัญญู ไปอยู่ที่ไหนก็จะมีสิ่งที่มาช่วยให้ แคล้วคลาดปลอดภัย

๑๐.๐๐ น. เริ่มพิธีบูชาบุพการี ลูกกราบแม่ เปิดใจแม่และฟังโอวาทจากสิกขมาตุ กล่าวข้ามฝัน ท่านได้ฝากข้อคิดให้แม่ว่า การที่จะ ช่วยพัฒนาลูกคือ แม่ต้องเปลี่ยนแปลงตนเองใน ทางที่ดี

หลังจากนั้นเป็นการมอบเกียรติบัตรนักเรียนดีเด่น - เป็นงาน และมอบรางวัลการประกวด เรียงความวันแม่, บทกลอน, วาดภาพ แบ่งเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

พิธีเสร็จสิ้นในเวลา ๑๑.๐๐ น. แล้วรับประทานอาหารร่วมกัน ที่เขื่อนฝิ่งกัน(เรือนฝิ่งกัน) และเขื่อนฝั้นเขียว(เขื่อนกระชับมิตร) บรรยากาศอบอุ้นเป็นครอบครัวใหญ่

๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ชั้นล่าง เขื่อนศูนย์สุญญ เป็นรายการสัมมนาผู้ปกครอง และแบ่งกลุ่มสนทนาธรรมกับสมณะ

กิจกรรมภาคค่ำเริ่มในเวลา ๑๘.๓๐ น. เป็นรายการแสดงของนักเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงชั้น ม.๖ การแสดงของชาวชุมชนและชาวต่างประเทศ(กรีนเวย์)

ในช่วงเช้าของวันที่ ๑๓ ส.ค. ผู้ปกครอง เดินทางกลับ *

 เป็นอันว่าจบวันแม่ทุกแห่ง...ของชาวโศกเต็มปลื้มจริงๆ

ก่อนจะไม่มีแม่ให้กราบ

ก่อนจะไม่มีแม่ให้กราบ

ความรักของแม่เริ่มต้นที่ใด และดำเนินไปอย่างไร ถึงได้มากมายและยิ่งใหญ่เพียงนี้ เป็นความพิสุทธ์พิเศษ ที่ใครก็ไม่มีทางให้เราได้ เพราะความรักของแม่ ไม่มีวางขายตามแผงเทป และแม่คนดีคนเดียวของเรา ก็หาซื้อไม่ได้ตามท้องตลาดและร้านขายยาทั่วไป

ฉันเรียนจบม.๓ จากโรงเรียนข้างนอก ฉันขึ้นรถที่เรียนต่อม.๔ ทั้งที่ฐานะทางบ้านยากจน พี่สาวแนะนำให้มาเรียนกับหลานของสามีเขาที่นครราชสีมา **ฉันอยากเรียนมาก มากซะจนลืมคิดถึงแม่** ซึ่งขณะนั้นเป็นโรคอัมพฤกษ์ เบาหวาน หัวใจ และโรคแทรกซ้อนอีกหลายโรค แม่ทั้งขอร้องและห้ามไม่ให้ฉันมา จนมีปากเสียงกับพี่สาว แม่เสียใจมาก

วันเดินทาง ฉันหิ้วกระเป๋าเข้าไปกราบลาแม่ ท่านไม่ได้ให้พร แต่ตัดพ้อต่อว่าและร้องไห้ ที่ฉันดื้อรั้นยิ่งนัก ไม่ยอมเชื่อฟังท่าน ฉันคิดว่าฉันต้องไป เพื่ออนาคตของตัวเอง และไปให้พ้นๆจากสภาพความจนอย่างนี้เสียที แต่ส่วนลึกคือ **“ฉันคิดถึงแม่เหลือเกิน”** ฉันมองเหลียวหลัง แม่มองตามฉันจนลับตาและยังคงร้องไห้ น้ำตาไหลริน

ฉันต้องเริ่มเรียน ม.๑ ใหม่ ผิดหวังมาก แต่ก็สู้ๆต่อ จนถึงฤดูทำนา ฉันไปรับแม่มาดูแลเราพักอยู่ที่บ้านญาติธรรมปากช่อง **แม่ได้รับการช่วยเหลือหัวใจจากชาวชุมชนมาก ได้ฟังธรรมจากท่านสมณะ จนความรู้สึกกลัวตายหายไป** แม่พยายามทำให้สบาย อากาศของท่านดีขึ้นเรื่อยๆ แม่ชอบนักเรียนล้มมาลีक्षा ชอบอ่านหนังสือ ร้องเพลง แต่งเพลง แม่เคยแต่งเพลงให้ฉันร้องในงานวันแม่ แต่ฉันไม่อยากร้องเพราะมันเขย โบรมณมาก แม่เสียใจที่อุทิศส่่าตั้งใจแต่ง แต่ลูกกลับไม่เห็นคุณค่า

ปิดเทอมพี่ชายมารับฉันและแม่กลับบ้าน แม่จะไม่กลับมาวัดแล้ว และขอร้องให้ฉันลาออกไปดูแลท่าน เพราะแม่รู้ตัวท่านดีว่าเหลือเวลาอีกไม่นาน ฉันเคยปากเสียพูดกับแม่ว่า “ตราบดีที่แม่ยังมีแรงบ่นว่าหนูแม่ก็ไม่ตายง่ายๆหรอก” ตอนนั้นธรรมชาติของท่านใดก็ยังไม่ซึมลึกในใจฉันสักเท่าไร ไม่อย่างนั้นคำพูดอัปมงคลอย่างนั้นคงไม่หลุดจากปากฉันแน่นอน และเหมือนเดิม ฉันก็จากแม่มา แม่ร้องไห้ คราวนี้ท่านไม่พูด

อะไรมาก คงเจ็บปวดจากคำพูดของฉันทันเอง แต่ฉันก็ใจหวิวๆอย่างไรก็ไม่ถูก

ไม่นานเลยจริงๆ! วันนั้นที่ฉันไม่อยากจะให้มีก็มาถึง ฉันได้รับโทรศัพท์จากท่านสมณะว่า ทางบ้านโทรมาบอก “แม่ของเธอเสียชีวิตแล้ว” หัวใจฉันลั่น น้ำตาฉันไหล ภาพต่างๆถูกซัดเข้ามาในสมองอย่างรวดเร็ว คึ้นนั้นเกิดอะไรขึ้นบ้าง ฉันไม่รู้เรื่องเลย มันหวิวๆ แต่รู้ว่าใจหวิวที่เกิดขึ้น มันคือสัญญาณ

นั่นเอง และมันกลับมาตอกย้ำอีกครั้งว่า ความจริงได้เกิดขึ้นแล้ว ความจริงที่เธอต้องยอมรับและต่อสู้

ศพของแม่หนึ่งสงบ เหมือนคนนอนหลับ เป็นการย้ายบ้านใหม่ จากบุญที่แม่เคยทำ ฉัน

คิดและภาวนาว่า ในชาติภพใหม่ แม่คงมีร่างกายที่แข็งแรง

เสร็จจากงานศพ พี่ชายเล่าให้ฉันฟังว่า หลังจากที่ฉันกลับวัด อาการของแม่ทรุดหนักลงเรื่อยๆ บ่นถึงฉันทุกวัน ทั้งคิดถึงทั้งเป็นห่วง คงมีทุกความรู้สึกอยู่ในหัวใจแม่ จนวาระสุดท้ายแม่ก็ยังเรียกหาฉัน อยากให้ฉันไปอยู่ใกล้ๆ ลูกคนเล็กที่แม่ห่วงมากที่สุด ถึงแม่ฉันจะทำให้ท่านเสียใจอย่างไร ถึงที่สุดฉันก็ยังเป็นที่รักของแม่ ท่านฝากฝังฉันกับพี่ๆ ให้ช่วยกันดูแล “**เป็นพี่อย่าทิ้งน้อง**”

ฉันยังไม่รู้หรือว่า ฉันได้ช่วยหรือตอบแทนบุญคุณท่านแล้วหรือยัง รู้แต่ว่าน่าจะออกมาอยู่กับแม่ซะ อย่างน้อยท่านก็จะได้สบายใจ หารู้ไม่ว่า **การที่ฉันพาแม่มารู้จักกิจกรรมชีวิต มาสัมผัสสังคมสิ่งแวดล้อมและสัตบุรุษ ก็เป็นการทดแทนพระคุณเหมือนกัน** ตอนนั้นมันมีแต่เสียใจ หดหู่กับการจากไปของแม่

ครั้งนี้ฉันได้เข้าใจอะไรมากมาย ถึงเวลาที่ฉันต้องเข้มแข็ง **ถ้าหากย้อนเวลากลับไปได้** ฉันจะทำความเข้าใจกับแม่ พูดกับท่านดีๆ ขอให้ท่านมาอยู่วัดกับฉันบ้าง แม่เล็กน้อย จะไม่ทำให้แม่เสียใจ ไม่เถียง ไม่บ่น ในงานวันแม่ ฉันก็จะไม่อายที่มีแม่แก่ๆ ไม่เป็นสาวสวยเหมือนแม่คนอื่น ฉันจะให้แม่ฟังเพลงที่แม่แต่งให้ **น่าเสียดายเหลือเกินที่มันเป็นไปได้เลย** บางครั้งฉันรู้สึกเจ็บปวดกับการกระทำของตัวเอง

*ความรัก เป็นสิ่งที่ทุกคนเรียนรู้ได้ แต่อย่ารอให้สายเกินไป
ที่จะเข้าใจ ไม่ยากนักที่ปรับเข้าหากัน ถึงแม่แม่กับลูกจะต่างวัยกัน
เพียงใด ก็สอดร้อยกันได้เสมอ ด้วยสายสัมพันธ์ไม่มีวันขาด
ก่อนไม่มีแม่ให้กราบ ขอให้ทำอะไรสักอย่างเป็นของขวัญ
มอบให้ท่าน ท่านไม่ได้หวังสิ่งตอบแทนหรอก แต่
มันเป็นคุณค่าของคนดี เพราะเราคือคนพิเศษ
ในหัวใจของพ่อแม่เราอยู่แล้ว*

 น.ส.กิมลพัทธ์ ไกรราช
นักเรียนสัมมาสิกขาสีมาโศก ชั้น ม.๖

จดหมาย

จากญาติธรรม

แต่...พ่อผู้ไม่เคยเหน็ดเหนื่อย

กระผมเป็นศิษย์เก่าสัมมาสิกขา เดิมอยู่สันตโศกเมื่อปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒-๒๕๔๓ ได้ย้ายไปอยู่ศิระขอโศก แต่ตอนนี้หลุดออกจากโศกมาหมด ไม่ใช่การปฏิบัติธรรมไม่ดี แต่ผมทำไม่ได้ อาจเป็นเพราะจิตตกต่ำ และสภาวะแวดล้อมพาไป **ทุกวันนี้ผมระลึกถึง อยากเข้าวัด แต่ไม่กล้า เหมือนกับว่าได้ทำผิดต่อหมู่กลุ่ม ทำผิดต่ออาจารย์** ไม่กล้าแม้แต่มีงานต่างๆอยากไปตัดบาตร อยากเจอหมู่กลุ่มแต่ไม่กล้าไป ได้แต่ดูว่าวันนี้เดือนนี้มีงานที่ไหน ขอแค่รู้ข่าวคราวอยู่ห่างๆ เพราะผมทำผิดต่อผู้มีอุปการะคุณ ทำผิดต่ออาจารย์ที่เดินรณนอกนอกรอบ มาใช้ชีวิตข้างนอก ได้แต่คิดว่าสักวันหนึ่งอาจมีความกล้าขึ้นมา กล้าที่จะตัดสลิใจ กล้าที่จะปฏิบัติธรรม กล้าที่จะลดละ กล้าที่จะพบอาจารย์ เพราะผมมีความผิดมากจึงไม่กล้าที่จะเข้าวัด เหมือนกับว่ามีความผิดมากและรอการอภัยจากหมู่กลุ่ม

★ จิตรกร แสงประสิทธิ์ จ.บุรีรัมย์

พ่อท่านจัดให้มีงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนธำสัมมาสิกขา ด้วยความหวังจะตามหาเมล็ดพันธุ์ที่หมู่เราชาวอโศกตั้งใจหว่านไว้ในหัวใจน้อยๆของเยาวชนผู้มีบุญ ที่ได้มาฝึกฝนตัวเองตั้งแต่เยาว์วัย ถามหาสำนึกไผ่ดีที่อุตส่าห์ช่วยกันปลูกช่วยกันบ่มเพาะมา บ้างก็อยู่ครบ ๖ ปี บ้างก็อยู่ครบ ๓ ปี บ้างก็เกินๆ

ไปกว่านี้ บ้างก็ขาดหายไป **จะด้วยวิบากอันใดก็แล้วแต่... ขอให้คืนกลับมา“ถ้า”** เราจัดงานกันทุกปี ที่ราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นถิ่นที่อุดมสมบูรณ์ของเราในขณะนี้ แค่ติดตามข่าวคราวอยู่ห่างๆคงจะไม่ได้รับรู้ การเปลี่ยนแปลงของชาวอโศกที่แท้จริง น่าจะลองกลับมาดู วันไหนก็ได้จะแค่มาดูพุทธสถานไหนก็ได้ ชุมชนไหนก็ได้ หรือให้ดีที่สุดมากราบพ่ท่าน ที่เราอุตส่าห์เขียนความในใจถึงท่านแล้ว ที่นี้ก็ควรจะมากราบท่านด้วยตัวเอง น่าจะช่วยคลี่คลายใจเราได้ดีที่สุดนะ หากปล่อยค้างคาไปจะพลาดโอกาสการทำ กุศลกรรมอย่างน่าเสียดายเวลาของชีวิต - **บ.ก.**

ให้อภัย-ไม่โทษใคร-ชอบ-โทษตัวเองก่อน

ได้รับสารอโศกอันดับ ๒๘๓ หยาดน้ำใจของโพธิสัตว์ เป็นสารอโศกฉบับแรกที่ดิฉันได้อ่าน ทำให้รู้เรื่องราวต่างๆของชาวอโศกค่ะ สมณะบินบนแสดงธรรมว่าให้เอาประโยชน์จากคำวิจารณ์ให้ได้ ฝึกทำให้ใจให้อยมได้ทุกสถานการณ์ เราก็จะมีความสุข สอนให้รู้จักมองตน เวลามีปัญหาเกิดขึ้นเรา ต้องโทษตัวเองก่อน แม้ไม่ได้อะไรตั้งใจ รู้จักยอมให้ได้ ยอมให้เขาวิจารณ์ได้ ให้เขาเข้าใจผิดได้ ดิฉันอ่านแล้วชอบมากค่ะ แต่คงทำได้ยาก คิดว่าตัวเองยังมีความยึดมั่นในทิฐิสูง ไม่อยากให้ใคร เข้าใจเราผิด พยายามอธิบายแต่ก็ต้องยอมรับภายหลังว่าไม่มีประโยชน์ ใครวิจารณ์อะไรในทางที่ไม่ดี ก็รู้สึกไม่พอใจ ดิฉันจะพยายามฝึกใจใหม่ให้อยมและโทษตัวเองก่อนค่ะ

เรื่องที่สองที่ชอบมากคือเรื่องกว่าจะถึงอรหันต์ **ทำให้มั่นใจว่าวิบาก-บาป-กรรมมีผลจริง ทำให้กลัวการกระทำผิดมาก ทั้งทางกายวาจาใจ การเรียนรู้วิธีทำชีวิตพ้นทุกข์ คือการศึกษาที่ดีที่สุด ของคนเรา** แม้จะได้ปริญญาใช้เวลาศึกษาหลายปีก็ช่วยให้หมดทุกข์ทางใจไม่ได้เลย ผิดหวังก็เป็นทุกข์ พรากจากของที่รักก็เป็นทุกข์ การศึกษาและปฏิบัติธรรมเท่านั้นที่จะพ้นทุกข์ได้

เรื่องการดื่มปัสสาวะรักษาโรค ดิฉันมีเพื่อนเป็นชาวต่างชาติ เขาดื่มและชวนให้ดิฉันทดลอง ดื่มทุกเช้าประมาณครึ่งแก้วเป็นเวลา ๖ เดือน ครั้งแรกรู้สึกแย่มากๆ เพราะกลิ่นและรส ดิฉันก็ปรึกษาเขาทุกวัน ว่าควรแก้ไขอย่างไรถึงจะดื่มได้ ในที่สุดก็บ๊อบจุมูกลิ้นหายใจ จะรีบกลืน รสชาติแต่ละวันจะเปลี่ยนไปตามอาหารที่กิน แต่ก็ยังสรุปผลไม่ได้ว่ารักษาโรคอะไรได้จริง ดิฉันเลิกเสียก่อน คิดว่าทรมานมากเกินไป ก่อนที่จะพบเพื่อนคนนี้ดิฉันก็เคยอ่านหนังสือมาบ้างเรื่องนี้ เขาทำวิจัยกันก็พูดแต่ผลดี ดิฉันรู้สึกศรัทธา แพทย์ทางเลือก มากและได้ศึกษาด้วยตนเอง ไม่ค่อยชอบแพทย์แผนปัจจุบันที่ให้แต่ยาและมีผลข้างเคียงมาก

เรื่องโทรศัพท์มือถือ ดิฉันรู้สึกไม่สบายใจเลย คล้ายกับใช้ในสิ่งที่ไม่จำเป็น ราคาสูงและเป็นที่แพร่หลาย

เหมือนเป็นโรคติดต่อ เด็กๆก็อยากมี ครอบครัผู้ปกครองให้ซื้อให้ พอซัดใจก็โกรธ ดิฉันไม่เห็นด้วยในการใช้โทรศัพท์มือถือเลยคะ เมื่อก่อนทำไม่อยู่กันได้โดยไม่มีโทรศัพท์มือถือ แต่เดี๋ยวนีกลับอยู่ไม่ได้แล้ว

ดิฉันตั้งใจฝึกให้ภัยไม่เอาโทษใคร นิ่งสมาธิประจำเข้าเย็น และทำตัวให้มีประโยชน์ตลอดพรรษาคะ

★ **กัญญ นิละคุปต์ จ.เชียงใหม่**

ไม่มีศาสตร์ใดที่สมบูรณ์ครบถ้วนในเรื่องสุขภาพ

การรักษาด้วยแพทย์ทางเลือกในมุมมองที่พอจะสรุปได้จากประสบการณ์ น่าจะเป็นการผสมผสานทางเลือกหลายๆทางให้เหมาะสำหรับบุคคลนั้น ในกาลนั้นๆ ซึ่งก็ไม่ตายตัว จะปรับเปลี่ยนไปตามเหตุ-ปัจจัย โดยตัวผู้ดูแลสุขภาพของตนจะเป็นผู้กำหนดได้เอง ทั้งนี้ต้องฝึกมีความละเอียด รู้จักแยกแยะ สังเกต และเรียนรู้จากตัวเอง ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตจะเกี่ยวพันไปด้วยกัน ทั้งนี้แทบทุกศาสตร์ทางสุขภาพ จะให้ความสำคัญเรื่องจิต-วิญญาณ เป็นหลัก และหากพรรษานี้ “ให้อภัย-ไม่โทษใคร-ยอม-โทษตัวเองก่อน” พยายามทำให้ได้เสมอๆ ก็จะถือว่าเป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกที่ดีที่สุดเท่าที่ได้อธิบายมาเลยทีเดียวนะ - **บ.ก.**

เพียงท้วงท้วงใจ

การปฏิบัติของผมนั้นคือ ตอนนั้นก็กินมังขบริสุทธ์ ตั้งแต่เข้าพรรษาปี'๔๗ จนถึงวันนี้ ก็กินมือเดียวตลอด และผมก็ยังทำงานได้ตลอด ไม่เป็นที่ลำบากเลย ผมก็ได้บอกภรรยาว่าตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ผมจะไม่หวนกลับไปกินสองมืออีกแล้ว เพราะเรากินมือเดียวเราก็ทำงานหนักงานเบาได้ มีหน้าซำทำให้เราได้เบาสบายกายอีกต่างหาก เวลาขับรถก็ไม่เร่งด้วย เพราะผมมีอาชีพขับรถส่งของ ต้องขับรถทั้งวัน ตั้งแต่ผมกินมือเดี๋ยวนีเวลาขับรถจะไม่เร่งไม่ต้องเสียเงินไปซื้อเครื่องดีมั่งแก้งอีกแล้ว ตอนนีความตั้งใจของผมก็สำเร็จไปอีกขั้นหนึ่งแล้ว คือ เมื่อผมกินสองมือ ผมก็ตั้งสัจจะไว้ว่า ขั้นต่อไปผมจะกินมือเดียว และตอนนี้ก็ได้แล้ว และร่างกายก็รับได้ ไม่มีปัญหา ขั้นต่อไปผมก็ตั้งความหวังไว้ว่า ผมจะเข้ามาร่วมงานกับหมู่กลุ่มให้ได้ ผมอยากได้มาฟังธรรมจากพ่อท่านหรือจากสมณะหลายๆรูปที่อยู่ในวัดต่างๆด้วย ผมขอให้ทางกองบรรณาธิการ ช่วยเป็นกำลังใจช่วยให้ผมได้มาสัมผัสหมู่กลุ่มให้ได้เนะครับ

★ **สมาชิก ๒๕๗๔๕๒ จ.เชียงใหม่**

การปฏิบัติพุทธธรรมจะมีลำดับในการฝึกปฏิบัติ ควรได้ฝึกหัดกระทำสม่ำเสมอ ในศีลทั้ง ๕ ข้อ ละเลิกอบายมุขทั้ง ๖ ข้อ เป็นพื้นฐานที่พึงทำให้หนักแน่น ให้มั่นคง การกินมังขบริสุทธ์ หากทำได้แล้วควรพิจารณาโทษภัยของการกินเนื้อสัตว์ และคุณประโยชน์ของการงด-เว้นการกินเนื้อสัตว์ว่ามี

ผลต่อจิตใจเราอย่างไรบ้าง ฝึกทบทวนตนอย่างนี้ทุกวัน ในการตรวจศีลพื้นฐาน เป็นหลักที่ควรต้อง ทำให้ได้ทุกวันสม่ำเสมอ จะได้เรียนรู้และทำความรู้จักตัวเองมากขึ้นๆ หากหมั่นพิจารณาอย่างนี้ จะเกิดความชัดเจน จะช่วยสร้างความเชื่อมั่น และสร้างกำลังใจให้ตัวเองได้เป็นอย่างดี

เราจะมั่นคงในการฝึกกินอาหารเป็นมือเป็นคราว อีกทั้งสามารถลดเหลือวันละ ๑ มื้อ ได้ในที่สุด ก็ด้วยการฝึกตนไปหมั่นพิจารณาทบทวนตัวเองไปอย่างนี้ๆด้วยเหมือนกันนะ - บ.ก.

เคลียวหลัง-แลหน้า ลอดอึดตา-มาบะ-ตัวเองก่อน

....ต้นปีอากาศแห้งแล้งเหลือเกินครับ นึกว่าจะไม่ได้ทำอะไรทำนาซะแล้ว อากาศก็ร้อน อารมณ์ก็ร้อน เดิมทีผมเป็นคนใจร้อน แต่โชคดีที่กล่าวบาป บุญยังมีที่มีพอท่านเป็นตัวอย่างในความเย็น เมื่อครั้งตกลงจะใส่ชุดขาวร่วมงานวันวิสาขบูชา ผมก็สาธุไม่ขัดเคืองใจ...เมื่อมีกระแสต้าน ตอนแรกๆมันก็ยังสบายใจ แต่ในหนหลังๆมันก็ชักร้อนใจ ยิ่งหนังสือพิมพ์ลงข่าว พระนั้นพูดพระนี้สาธยายใจมันยิ่งตุ่มๆต่อมๆ โชคดีที่แค่ร้อนใจครับ ใจไม่ร้อนก็บุญแล้ว ก็เพราะเห็นรอยยิ้มอันเบิกบานร่าเริงแจ่มใสของพ่อท่านนั้นเองครับ ที่ทำให้ใจผมเย็นลงกว่าแต่ก่อนมาก เพราะเมื่อก่อนใครจะมาเข้าใจผิดผมไม่ได้ หรือเข้าใจผิดพ่อแม่ครูอาจารย์ของเราไม่ได้ ใจมันจะเอาเรื่อง ยิ่งเข้าใจผิดแล้วยิ่งประโคมข่าวด้วย...ทนได้ที่ไหน....

แต่...เมื่อมาพบพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์แล้ว ผมเลยเป็นคนใจเย็นลงมาก แม้ผมจะไม่ค่อยใส่ใจในคำเทศน์คำสอนของพ่อท่านเท่าใดนัก แต่สิ่งที่พ่อท่านทำให้เห็นก็มักจะทำให้ผมต้องนึกถึงคำเทศน์คำสอนของพ่อท่านได้เสมอ

ครั้งแรกที่ผมได้รับรู้เรื่องราวความไม่เป็นธรรมที่ชาวโศกได้รับ คือเมื่อปี'๔๓ (ผมรู้จักชาวโศกปี'๔๒) ตอนนั้นเรียนอยู่ ม.๖ แล้ว ที่ ร.ร.กุดชุมหะวิทยาคม อ.กุดชุมหะ จ.ยโสธร ผมมักใช้เวลาว่างในการนอนพักผ่อนฟุบกับโต๊ะเรียนบ้าง ทำการบ้านบ้าง อ่านหนังสือบ้างตามสมควร จนวันหนึ่งเข้าห้องสมุดหยิบหนังสือแปลกๆเล่มหนึ่งไปนั่งอ่านที่มุมหนึ่งของห้องสมุด เป็นเรื่องราวการพิจารณาถุคติกรณีสันตือโศก นั่นเป็นครั้งแรกที่ผมได้รู้เรื่องราวประวัติศาสตร์บรรพชนชาวโศกในอดีต ...ผมแอบร้องไห้ นิดๆอยู่คนเดียว..... อยู่มาวันหนึ่งเมื่อปี'๔๘ ก่อนงานวันวิสาขบูชา ก็มีกรกล่าวโทษความผิดของพ่อท่านผ่านสื่อต่างๆอีก แม้วันนี้ผมจะโตพอควรแล้ว แต่...น้ำตามันก็พาลจะซึม มองปฏิทินเห็นแต่พ่อท่านยิ้มอยู่กับหลวงพ่อบัณฑิต อิม...ท่านก็ไม่ได้ทุกข์ร้อนอะไร ทำให้ผมนึกถึงคำตรัสของ

พระพุทธเจ้าว่า บัวนั้นเมื่ออยู่ถึงสี่เหล่า เหล่าที่อยู่เหนือน้ำยังงิ่ก็เหนือน้ำ ส่วนที่อยู่ใต้ตมยังงิ่ก็ใต้ตม
วางได้ก็สบายใจ ผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการชาวอโศกเรา ท่านจะพิจารณาดำเนินการเอง เรารอดูเหตุการณ์ไป
พักนี้ผมไม่ค่อยได้ไปสัมพันธ์กับหมู่กลุ่มเลย คงมีแต่ดอกหญ้า สารอโศก และส.ว.ช. FM
๙๑.๕ ของวัดสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าต้ว จ.ยโสธร ที่เป็นเพื่อน หนังสือกิตานาๆที่ผมจึงได้อ่าน แต่วิทยุ
ฟังได้ทุกวัน เพราะทำงานไปด้วยฟังไปด้วยได้ ตอนเช้าช่วงตื่นนอนก็จะมีเทศน์ของพ่อท่านชะส่วนใหญ่
สายๆก็รายการทั่วไปของสถานีฯ ช่วง ๑ หุ่มาถึง ๓ หุ่ครึ่งจึงเป็นรายการประทีปธรรมนำชีวิต ก็จะได้
ฟังเทศน์ของพ่อท่านเป็นประจำ ก็มีบ้างวันที่เปิดเทศน์ของท่าน ส.เสียงศีล ท่าน ส.เดินดิน ท่าน
ส.บินบน ท่าน ส.เพาะพุทธ แต่ก็ไม่ประจำ ที่ประจำเลยก็คือเทศน์พ่อท่านเป็นหลัก ขอบพระคุณมาก
ครับกับสารอโศกฉบับ ๒๘๓ นี้ ที่ช่วยให้รายละเอียดในหลายๆเรื่อง เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวอันสืบ
เนื่องมาจากการจัดงานวันวิสาขบูชาโดยตลอด ให้ได้รับทราบ ผมอยู่กลางทุ่งนา นอกจากลือวิทยุกับ
สื่อสิ่งพิมพ์แล้วก็ไม่มีย่อไรอีก ไม่มีไฟฟ้าเลยดูโทรทัศน์ไม่ได้ ก็ดีที่สารอโศกยังอุทิศสำหรับนทีกเรื่องราว
จากโทรทัศน์ลงหนังสือให้อ่าน ขอบพระคุณมากครับ ผากขอบคุณดอกหญ้าด้วยครับที่ช่วยส่งหนังสือมา
ให้หลายเล่ม โดยเฉพาะหนังสือเนื้อแท้ธรรมฯ คุณพ่อคุณแม่ของผมนั่งอ่านไม่กะพริบตาเลย ดอกหญ้า
กับสารอโศกทุกเล่มที่มา ผมซึ่งเป็นเจ้าตัวต้องได้อ่านเป็นคนสุดท้าย เปิดซองก่อนคือคุณแม่ ตาม
ด้วยคุณพ่อ หนังสือยับแล้วเมื่อไหร่ผมจึงได้อ่าน โชคดีที่ชาวบ้านในหมู่บ้านผมโดยเฉพาะหมู่ ๑๑
ซึ่งเป็นหมู่ที่ผมอาศัยอยู่ พอรู้พ่อเข้าใจอโศกได้บ้าง แม้ไม่ชอบแต่ก็ไม่ชังประมาณนั้น ไม่ชอบเพราะ
ทำตามไม่ได้ ไม่ชังเพราะเห็นว่าชาวอโศกทำดี(มาก)

เข้าพรรษาปีนี้มีย่อไรดีทุกอย่างหลายอย่าง บุคลากรของสวนสงฆ์ผืนออกบวช ๓ ท่าน แต่บวชใน
ปกครองของมหาเถรสมาคม ทราบมาว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีกับทุกท่านมากขึ้นตาม
อรรถภาพแห่งตน ส่วนตบะเข้าพรรษาปีนี้ ผมก็ยึดที่ตั้งไว้ตั้งแต่ปีใหม่ว่า จะปฏิบัติบูชาพ่อท่านให้ได้ไป
ตลอดคือ

-ใจเย็น-ลดความขุ่นเคืองรำคาญใจ

-ลดเงที่ข้อมเสียน้ำไม่ได้-ลดมานะ-ยอมให้ผู้อื่นเข้าใจผิด-ตำหนิตติงได้โดยไม่โกรธ
ไม่ถือสา แต่น้อมนำมาพิจารณา-เพิ่มความอดทนมากขึ้น

ซึ่งตบะเหล่านี้ผมก็ทำได้เต็มบ้างตบกบ้าง เพราะอินทรีย์พละยังไม่แกร่งก็จะขอสู้อต่อไป ด้วย
หัวใจที่มีสัมมาหิริ ทั้งขอเป็นกำลังใจแก่ผู้ใฝ่ดีทุกท่านครับ

ปล.ผมมีเรื่องอยากรถามครับ คือ สมมุติว่าแยกเป็นนานาสังวาสแล้ว กลับมารวมใหม่ได้
หรือไม่อย่างไรครับ

★ แก่นคำกล่าว จ.ยโสธร

 การที่แยกเป็นนานาสังวาสมีส่วนทำให้ผู้ศึกษาได้พิจารณาให้ชัดเจนในข้อเท็จจริงของ
ความเหมือน-ความต่าง ความสามารถพัฒนาไปได้ในทิศทางโลกุตระ ได้มากได้น้อยตามปฏิฐิติที่แต่ละฝ่าย
ยึดถือ ผู้ที่แม้จะเป็นฝ่ายหนึ่งก็สามารถข้ามมาศึกษาอีกฝ่ายหนึ่งได้ เช่น สงฆ์ชาวอโศกก็มีพระอาคันตุกะ
จากทางเถรสมาคมมาร่วมศึกษาอยู่ด้วยตลอดมา จนแม้กระทั่งศึกษาแล้ว เห็นดีเห็นงามถึงขั้นมาบวช
เป็นสมณะชาวอโศกเลยก็มีเช่นนี้คือ “สมานสังวาส” ซึ่งผู้ที่ทำได้อย่างนี้ถือว่าต้องลดมานะละอัตตา
อย่างยิ่งเลยทีเดียว - บ.ก.

ชาวพุทธคือผู้ชำนาญการทำอย่างไร

...ชาวพุทธก็เปรียบเสมือนชาวนาที่ชำนาญในการทำนายน้อมจะรู้ฉลาดว่า จะทำนาตรงไหน ข้าวถึงจะงอกงาม เกิดมรรคเกิดผลดี ถ้าสถานที่ดอน มีวัชพืชรก ดินไม่ดี เอาข้าวไปหว่าน มันจะได้ผลดีคงยากนะครับ ส่วนในสถานที่ราบลุ่ม มีน้ำ มีปุ๋ยธรรมชาติ เอาข้าวไปหว่านมันก็จะดีผลดีนะครับ ผมเห็นอย่างนั้น

ส่วนที่มีผู้ตำหนิติเตียนชาวอโศก ถ้าเป็นผู้รู้เป็นบัณฑิตมาติเตียนมาบอก ว่าเราผิดตรงนั้นผิดตรงนี้ ก็เหมือนมาชี้ชุมทรัพย์ให้เรา แต่ถ้าเป็นคนพาลหาเรื่อง มาตำหนิติเตียนก็ลำบาก เพราะจะหาประโยชน์ไม่ได้ ไม่เป็นการดีเพื่อก่อ ผมเคยได้ยินคนพูดในโทรทัศน์ว่าพลตรีจำลอง ศรีเมือง ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ เขาเป็นดอกเตอร์ด้วย แต่ท่านก็ไม่ได้บอกว่า ถ้านับถือศาสนาพุทธต้องประพฤติปฏิบัติอย่างไร ผมก็ว่าดอกเตอร์คนนี้ไม่รู้เรื่องศาสนาพุทธ บางทีอาจรู้แต่แก่งไม่รู้จัก

พูดแบบพาลหาเรื่อง หรือบางครั้งเคยได้ยินว่าท่านโพธิรักษ์ทำกรรมวินัยให้วิปริต ก็พูดกว้างไป ชี้ให้ชัดชี้ครึบวิปริตตรงไหนข้อไหน พระไตรปิฎกหน้าไหนบรรทัดไหน ท่านจะได้แก้ไขให้ถูก ที่ถูกเป็นอย่างไรก็ไม่ทำให้ชัด หรือว่าท่านเป็นพระนอกกรรมนอกวินัย...ก็ไม่ชี้แจงว่า ถ้าเป็นพระในธรรมในวินัยจะต้องปฏิบัติอย่างไร ส่วนเวลาจะจัดงานวันวิสาขบูชาโลกก็พูดแคบไปว่า พุทธมณฑล(มีเจ้าของแล้วว่างั้นเถอะ)ไม่ควรให้สันติอโศกเข้าไป ชาวพุทธที่ไม่เข้าใจถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาก็สับสน ซึ่งถ้าสับสนก็คงค้นหาความจริงได้เอง

เรามาช่วยกันตามรอยพระบาทพระศาสดาเถิดครับ คือสละทรัพย์สมบัติ ลาภ ยศ โภคะ ธรรมต่างๆ มาแสวงหาโมกขธรรมเหมือนพระองค์ท่าน ถือบวชตามรอยพระบาทท่าน อย่าพากัน(บางกลุ่มบางคณะ)มาบวชย้อนรอยพระบาท คือบวชเพื่อแสวงหาทรัพย์สมบัติ ฆาตกร หายศ หาสิ่งต่างๆที่มีอยู่ในทางโลกกันเลย

★ *ประกอบ คงสมบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์*

 ทรายไต่ที่ชาวอโศก ยังได้รับการดึงเตือนจากสังคมในแง่มุมต่างๆทุกรูปแบบ นับเป็นเรื่องดีที่น่าอนุโมทนา เนื่องจากทำให้เราได้ตระหนักถึงบทบาทที่เราเป็นอยู่ หากยังมีผู้ยังเข้าใจไม่ได้

ในเรื่องใดในแง่มืด เราจะได้บททบทวนตรวจตนเอง เราเป็นอย่างไรที่เขาติงมาหรือไม่ ต้องแก้ไขปรับปรุงตัวเองในเรื่องใดบ้าง หรือบทบาทใดที่สังคมยังรับไม่ได้ ต้องตระหนัก ต้องระมัดระวัง การสื่อออกก็ควรได้สัดส่วนให้ดี ที่แน่นอนที่สุดก็คือเราต้องยิ่งตั้งใจจะชั่วทำดีให้ยิ่งขึ้น เพื่อจะได้เสียสละให้ได้มากขึ้น ดังสำนวนที่เคยได้ยินจากพ่อท่านว่า.....จนกว่าคนตาบอดจะเห็นได้ นั้นแหละ..... - บ.ก.

ผู้ยอมไม่เป็นจะเห็นอิตตาของตัวเองได้ยาก

ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าได้ลาออกจากการเป็นผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมสกลอโศก สาเหตุเพราะสุขภาพไม่แข็งแรง ออกจากศูนย์มาอยู่บ้าน งานของอโศกส่วนกลาง เช่น งานมหาปวารณา งานปีใหม่ ทุกงานก็มีได้ไปร่วม เหตุเพราะสุขภาพไม่แข็งแรง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมมาถึงปัจจุบันนี้สุขภาพร่างกายจิตใจเหมือนเดิม และข้าพเจ้าก็ไม่ได้ไปร่วมประชุมกับหมู่กลุ่มที่ศูนย์ฯเลย อยู่บ้านก็ทำงานปลูกผัก พอได้เก็บกินไปวันๆ และรอรับหนังสือของทางอโศกส่งไปให้ เปิดฟังที่ปรกรรมะของชาวอโศก โดยมากเป็นของพ่อท่าน ก็มีความสุขกายสบายใจ ก่อนนอนก็ทำวัตรเย็น ตื่นนอนตอนตี ๓ ออกกำลังกายแบบโยคะ ทำวัตรเช้า หมั่นตรวจศีลตัวเองอยู่บ่อยๆ ที่ได้เขียนส่งไปก่อนวิสาขบูชาว่า

- ๑) จะมีสติเตือนตนเรื่องความโกรธ รู้สึกว่าสติรู้เท่าทันดี
- ๒) มีสติเตือนตนคิดก่อนพูด รู้สึกว่าสติรู้เท่าทันดีขึ้น
- ๓) พยายามลดละเลิกจิตที่ถือสา ลดละได้ดีขึ้น และหัวข้อที่ตั้งสัจจะนั้นมันโยงโยไป

หาศีลทุกข้อด้วย

เหตุที่ไม่ไปอยู่ศูนย์ฯ เพราะไปอยู่ที่ไร่จะมีอาการป่วยขึ้นมาทุกครั้ง เมื่อออกจากศูนย์มาได้ ๕-๖ เดือน ความเจ็บไข้ได้ป่วยไม่มาเยือนเลย เลยตัดสินใจอยู่บ้านดีกว่า หากงานส่วนกลางมีงานของแต่ละปี เช่น งานปีใหม่, ปลูกเสกฯ, พุทธฯ ฯลฯ เราไปรอโดยสารประจำทาง เราไปได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งหมู่กลุ่ม เพราะอดีตที่ผ่านมาเราก็มีได้ทั้งหมู่กลุ่ม เหตุมันมีในหมู่กลุ่มก็เพราะแต่ละคนแม้จะปฏิบัติธรรมมา ๒๐ กว่าปี ตัวอิตตามานะบางคนก็มีน้อยบางคนก็มีมาก ถึงแม้จะมีการประชุมชี้แจงทรัพย์กัน บางคนยิ่งเพิ่มอิตตามานะ พูดบอกตักเตือนไม่ได้ เขายืนยันบอกว่า กายกรรมวจีกรรมมโนกรรมของเขาเป็นเช่นนี้มาแต่เกิด จะให้เขาเปลี่ยนให้ล้มมาไปทางดีไม่ได้ อยู่ด้วยกันก็อยู่ยาก

นอกจากจะมีสมณะอยู่ประจำศูนย์ฯ เพื่อช่วยกำราบพวกที่ลักกายะทิฎฐิ อุตตาใหญ่ไม่ยอมใคร ในความคิดของผม คนเช่นนี้ปล่อยเขาไป สุดท้ายคนอยู่ในศูนย์ก็แตกแยกกัน ไม่มีคนอยู่ตามกติกาของศูนย์ฯกำหนดไว้ เพราะหอกปากทิ่มแทงกันทุกวัน คนไม่ค่อยพูดนานๆเขาเดือน ก็ได้ตอบแบบยอมไม่ได้ คนที่นิ่งเสียได้ตำลึงทอง

เรื่องวิบากกรรมนี้มีจริงซึ่งข้าพเจ้าได้รับอยู่ขณะนี้ แต่พออยู่ได้ก็ได้อ่านหนังสือฟังเทปพ่อท่านเกี่ยวกับกรรมวิบากนั้นมีจริงๆ จึงทำใจปล่อยวาง รักษาศีลสวดมนต์เย็นสวดมนต์เช้า จิตสำรวมในกรรม ๓ สำรวมอายตนะ ๖ ที่มากระทบสัมผัส ให้รู้เท่าทัน ใช้โพชฌงค์ ๓ เดือนตนสำรวมอยู่ทุกลมหายใจ อากาศป่วยดีวันดีคืน สุขภาพแข็งแรง โรควิบากกรรมที่ข้าพเจ้าทำไว้ในชาตินี้ก็เจือจางหนักให้เป็นเบา

ในอดีตสมัยอายุ ๑๙-๒๕ ปี เรียนหนังสือ ม.๔ ถึง ปวช. ก็แต่งงานขณะกำลังเรียนหนังสือ พ่อแม่ว่าไม่ฟัง เป็นคนดื้อ มีลูกหญิง ๒ คน แต่เราไม่ค่อยได้อยู่กับเมีย ให้อยู่กับแม่ยาย เพราะต้องไปทำงานทำ ตอนนั้นปี ๖๕ ทำงานเขื่อนน้ำพุง

ถึงปี ๒๕๑๑ ทำงานเขื่อนโดมน้อยต่อเขตประเทศลาว ในปี ๒๕๑๖ ก็ได้เมียคนใหม่ที่เขื่อนน้ำพุง ทั้งเมียคนเก่าให้ตายายเลี้ยงให้ โดยเขาเอาลูกหัวปีให้มาเลี้ยงก็เอามาอยู่ ๒-๓ ปี เรียนป.๔ เขากลับไปอยู่กับยายและแม่

ส่วนเราก็มีลูกกับเมียใหม่ ๔ คน ชาย ๒ คน หญิง ๒ คน ตอนลูกยังเล็กผัวเมียก็มีความสามัคคีปรองดองกันดี ปี ๒๕๑๖ กลับมาอยู่บ้านเดิม แม่บ้านทำขนมขาย เขาขายดีมาก ได้กำไรวันละสองร้อยสามร้อย เขาเห็นเงินเดือนของเราซึ่งได้รับ ๘๑๐ บาท ไม่เท่าเขาหา ๒-๓ วัน ก็ได้เป็นพัน จึงว่าให้ เงินเราสู้เขาไม่ได้ ได้เงินเดือนให้แม่บ้านกับ เขาก็ไม่เก็บให้เราเก็บ จึงเก็บไว้ที่หัวเตียงนอน ต่อมากองทัพธรรมออกเผยแผ่ รีบมาบอกให้แม่บ้านทราบ ร่วมกันปฏิบัติมาจนทุกวันนี้ก็ ๒๑ เกือบ ๒๒ ปี ช่วงปฏิบัติธรรมเราถือศีล ๘ ศีล ๕ บ้าง มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งเป็นคู่กัดกันตลอด พวกกันไปศูนย์สกลโคกเขาเลือกผมเป็นผอ.ศูนย์ฯ กรรมที่ผมทำไว้คือผมทิ้งเมียเก่าไปเอาเมียใหม่ เมียของผมซึ่งอายุปัจจุบัน ๕๙ เกือบ ๖๐ ปีแล้ว เขาก็ไปมีชู้หนุ่มอายุคร่าวหลานอายุ ๑๗-๑๘ ปี ผมทำใจยกเมียให้ชู้เลยเพื่อความสบายใจ อยู่ด้วยกันก็มีแต่เรื่องทะเลาะกันบ่อย ทุกวันนี้ผมอยู่คนเดียวผมสบายใจมาก ความป่วยก็ไม่มี สุขภาพร่างกายแข็งแรง นี่แหละหนอวิบากกรรมที่ตนเองทำไว้ มันถึงวาระที่ตนเองต้องรับแล้ว

★ **สมาชิก ๒๑๗๙๗๙ จ.สกลนคร**

การเข้ามาร่วมกันทำกิจกรรมในหมู่กลุ่มชาวโคกสวนกลาง จะได้เห็นกิเลสต่างๆออกมา ดิ้นไหว ของเราบ้างของเพื่อนบ้าง กระแทกกันไปกระทั่งกันมา ยึดออกบ้างไม่ออกบ้าง ก็พัฒนากันไปดีกว่าการตามใจกิเลสประคบประหงมมัน โดยปลิกไปอยู่ส่วนตัว ซึ่งยากที่มันจะยอมออกไปจากจิตวิญญาณเจ้าของที่คับคั่นกันจนสนิทแน่น คล้ายเป็นตัวตนของเจ้าของตัวเองที่เดียว ผู้หมั่นคบคั่นและยอมให้หมู่ขัดเกลา แม้จะดูแรงเพราะถูกฉีกหน้ากาก หากเข้าใจและอดทนได้ ย่อมได้รับผลที่คุ้มค่าเสมอ อย่างน้อยก็ได้ลดตัวตนยอมได้บ้างแหละนะ นี่แหละมิตรดีสหายดีสังคัมสังเวดล้อมดีเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์ ดังที่พระพุทธองค์ได้กล่าวสรรเสริญไว้โง่ละ ! - **บ.ก.**

สุดยอดปรารถนาของการพลิกฟ้าพิบดิน

กิจกรรมไร่สารพิษเพื่อฟ้าดิน เป็นสุดยอดปรารถนาของชาวไทยทุกคน รวมทั้งพระเจ้าอยู่หัวของเรา ถือเป็นภารกิจที่สมบูรณ์ให้แก่ผืนแผ่นดินถิ่นกำเนิด จึงจะเป็นสุวรรณภูมิที่สมบูรณ์ เพราะกิจกรรมเป็นพื้นฐานของปัจจัย ๔ คือ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค โดยเฉพาะการชูผักพื้นบ้านเป็นอาหาร หรือผักสมุนไพรเป็นอาหาร เพื่อความสมดุลในการดำรงชีวิต สามารถช่วยให้อยู่ได้โดยปราศจากโรค หากเราทราบว่ามีวันหนึ่งๆ เราต้องการพลังงานเพียง ๑,๕๐๐-๒,๕๐๐ Cal/วัน โดย

๔๐-๕๐ % เป็นแป้งหรือน้ำตาล(คาร์โบไฮเดรต) แป้งให้พลังงาน ๔ Cal/กรัม

๒๐ % เป็นกรดอะมิโน (โปรตีน) โปรตีนให้พลังงาน ๔ Cal/กรัม

๒๐ % เป็นกรดไขมัน ไขมันให้พลังงาน ๙ Cal/กรัม

๑๐ % เป็นวิตามินและแร่ธาตุ

สำหรับจำนวนมือที่บริโภคหรือกินตั้งแต่ ๑ มือกับหลายๆมือนั้น หากบริโภคอาหารเส้นใย จะช่วยให้อิ่มทนนาน กินน้อยมือจะได้พลังและความสมบูรณ์มาก เป็นการลดพลังงานที่จะถูกใช้ไป

ในส่วนของการเผาผลาญอาหารโดยแท้จริง ทำให้ไม่เจ็บป่วยไข้ เงินเหลือเพราะบริโภคแต่พอดี ไม่สะสมส่วนเกิน โดยเฉพาะกรดอะมิโน ต้องการเพียง ๑-๒ กรัม/น้ำหนักตัว ๑ กิโลกรัมต่อวัน เพื่อการเจริญเติบโต ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอไม่เป็นการกินล้างกินผลาญ

หากแต่ถ้าทุกคนเข้าใจว่า ปัจจัยพื้นฐานของชีวิตคือการที่มีท้องอิ่ม หันมาช่วยกันดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง โดย ๑. เลิกใช้ปุ๋ยเคมี จะใช้ปุ๋ยที่เปลี่ยนแปลงอินทรีย์วัตถุบนพื้นโลก ไม่ใช่สิ่งที่เหลือจากการใช้น้ำมันดิบมากเกินไป เป็นน้ำมันเบนซิน, ดีเซล, น้ำมันก๊าด, แอลพีจี,

พลาสติก และที่เหลือเพียง NPK ในราคาแพงลิบลิ่ว ๑๔-๑๕ บาท/Kg แพงกว่าข้าวเปลือก ๗-๘ บาท/Kg

เราสามารถทำไปไม่ไปหว่านมาอย่าสลายไม่ต้องรอเป็นล้านปี ทำความสมบูรณ์ให้แก่ดิน

พร้อมทั้งเอื้อการปลูกป่าชุมชนด้วย เพราะธรรมชาติทุกวันนี้แย่มาก คาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มขึ้น แก๊สมีเทนเพิ่มขึ้น เป็นปรากฏการณ์ Green house effect (ปฏิกิริยาภาวะเรือนกระจก) รวมทั้งแล้ง ไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดใหญ่ หรือโคลนถล่ม แก้ได้โดยมีป่าเท่านั้น หากจะฟื้นความสมบูรณ์ของประเทศชาติ โดยทุกคนทำ ๒ ระบบ คู่กันไปพร้อมๆกัน เช่น วิชาการทำสวนครัวเมื่อกลับบ้าน พ่อค้า ประชาชนที่มีกิจกรรมหรือธุรกิจปกติ ก็ให้ทำสวนครัวรั้วกินได้ คนจีนต้องขึ้นเขาไปเก็บใบไม้ใบหญ้า มาเป็นปุ๋ย คนไทยต้องหัดใช้หญ้าหมักเป็นปุ๋ยธรรมชาติเลิกใช้สารพิษ เลิกเผาอินทรีย์วัตถุซึ่งทำให้ดิน ถูกทำลาย รวมถึงเลิกใช้สารเคมีฉีดพ่นฆ่าเชื้อโรคที่เกิดกับต้นไม้ เมื่อทุกคนมีภูมิปัญญาเกี่ยวกับ ปากท้องและเศรษฐกิจ จะไม่ถูกระทบโดยการชะลอตัวของเศรษฐกิจ หรือน้ำมันขึ้นราคา รวมถึง การโจมตีของเศรษฐกิจที่รุนแรงมากเลย

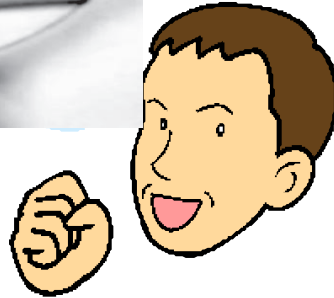
อึ้งชาวอโศกที่สามารถดำรงชีพตามวรรณ ๙ แล้ว ควรเอื้อแก่กลุ่มชน โดยการปลูกไม้ ใหญ่ตามที่ว่างริมทางหลวง หรือหัวไร่ท้ายนาเพื่อช่วยกันพลิกฟื้นฟ้า-ดินตามความมุ่งหวัง ให้เป็นการ ทำกิจกรรมเพื่อฟ้า-ดินและสุวรรณหงษ์ของเราตามที่ควรจะเป็นแหลมทองหรือแผ่นดินธรรม-แผ่นดิน ทองที่แท้จริง

★ น.พ.กัมพล ภูริวารคกุล จ.พิษณุโลก

ช่วยกันปลูกสำนึกที่มีต่อการช่วยกันทำธรรมชาติ ด้วยการลงมือ-ลงแรง ทำกันคนละไม้ คนละมือสื่อสารถึงกัน บอกต่อในสิ่งที่ตนทำแล้วเกิดผลดี ช่วยกันแนะนำกันเพื่อยืดชีวิตซุบซิวให้โลกให้ แผ่นดินของเราด้วยกัน ดีไหมเอ๋ย ? - น.ก.

สัมภาษณ์

นาย ตายแน่ มุ่งมาจน

จากรายการโทรทัศน์ทางช่อง ๓ “เรื่องเล่าเช้านี้” วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘

คุณสรยุทธ ⇨ ท่านผู้ชมครับเราจะได้พูดคุยกับคุณตายแน่ครับ โทรเข้ามารายการเรา เพิ่งรู้ว่าคุณตายแน่เป็นครอบครัวเดียวกันกับเรา สวัสดีครับคุณตายแน่ครับ

คุณตายแน่ ➤ ครับผม.....เจริญธรรมครับ ผมตายแน่ มุ่งมาจน ครับ

คุณสรยุทธ ⇨ คุณตายแน่ มุ่งมาจน อยู่ที่ไหนครับ คุณตายแน่ครับ

คุณตายแน่ ➤ ตอนนี้อยู่ที่ชุมชนราชธานีโอเคครับ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี
ครับ

คุณสรยุทธ ⇨ นี่ได้รับอนุมัติให้ใช้นามสกุล “มุ่งมาจน” ตั้งแต่เมื่อไหร่กันครับ

คุณตายแน่ ➤ อ้อ...เรื่องนี้ตั้งแต่กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาครับ

คุณสรยุทธ ⇨ กุมภาพันธ์ ๔๘ นี้เองหรือครับ ผมขออนุญาตนะครับ คือเดิมชื่ออะไรนะครับ

คุณตายแน่ ➤ เดิมนี้ผมชื่อ นายราเมศ นามสกุล เขียวเขตรวิทย์

คุณสรยุทธ ⇨ แล้วอย่างไรครับ เมื่อไหร่ที่ไปเปลี่ยนชื่อจาก ราเมศ เป็น ตายแน่ นะครับ

คุณตายแน่ ➤ ถ้าเปลี่ยนเป็นทางการ ชื่อนี้ก็ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ครับ

คุณสรยุทธ ⇨ เหมือนกันหรือครับ

คุณตายแน่ ➤ ครับ เพราะตั้งแต่ผมเปลี่ยนชื่อได้ ผมก็เปลี่ยนนามสกุลเลย

คุณอรปรียา ☺ ไม่ได้เปลี่ยนพร้อมกันหรือคะ

คุณตายแน่ ➤ ไม่ได้เปลี่ยนพร้อมกันครับ ต้องเปลี่ยนเป็นขั้นตอนตามกฎหมาย

คุณสรยุทธ ⇨ คุณตายแน่ต้องการเปลี่ยนพร้อมกัน แต่ตามกฎหมายต้องเปลี่ยนทีละอย่าง

คุณตายแน่ ➤ ครับ ต้องเปลี่ยนทีละอย่าง แต่สุดท้ายก็เสร็จพร้อมกันนั้นแหละ ก็คือสุดท้ายก็คือได้มา นะครับ

คุณสรยุทธ ⇨ แล้วนี่อย่างไรครับที่เปลี่ยนชื่อตัวเองจากราเมศมาเป็น.....ราเมศนี่แปลว่าอะไรครับ

คุณตายแน่ ➤ ราเมศมาจากราเมศวร หรือพระราเมศวร ก็คือคุณตาผมตั้งให้แบบค่อนข้างจะเป็นแบบสูงส่งนะครับ คือโดยพจนานุกรมก็จะแปลว่าเจ้าแห่งเทวดา

อะไรประมาณนั้นนะครับ คือจะสูงส่งมาก ทีนี้ที่มาจากการเปลี่ยน ราเมศมาเป็นตายแน่เนี่ยะ ต้องย้อนกลับไปเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ๑๐ ปีที่แล้วผมก็เป็นราษฎรคนหนึ่ง บังเอิญผมไปพบและมาศึกษาแนวทางของชาวโศก ซึ่งนำโดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ นี่นะครับ คิดว่าสังคมคนทั่วไปคงรู้จักท่าน

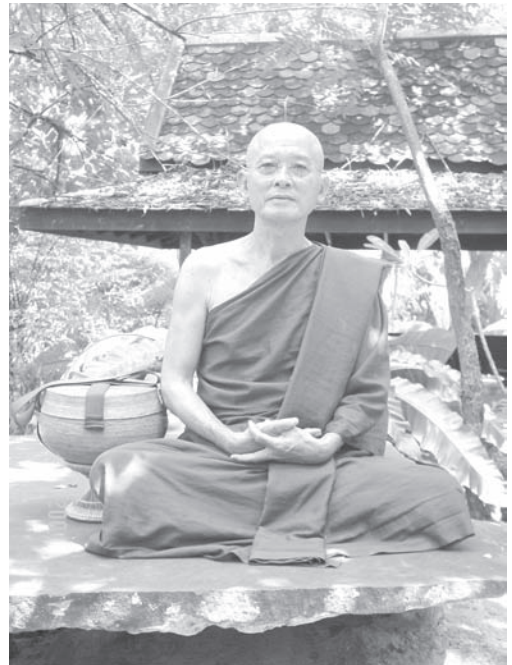
คุณสรยุทธ ⇨ รู้จักครับ รู้จักครับ

คุณตายแน่ ➤ ผมก็มาศึกษาแนวทางของท่าน มาดละ ละอบายมุข กินน้อยใช้น้อย มักน้อยสันโดษ นี่นะครับ สิ่งหนึ่งที่ชาวโศกมีคือชื่อแบบไทยๆ ไม่ต้องเป็นภาษาบาลี ที่ไม่ต้องมาแปลอะไรให้ยุ่งยาก ชื่อราเมศนี่คนทั่วไปไม่รู้ ชื่อสรยุทธใครก็ไม่รู้ ต้องให้ไปเปิดพจนานุกรม คือชื่อของชาวโศกนี่ จะมีชื่อแบบไทยๆ ความหมายจะตรงแบบไทยๆ

คุณสรยุทธ ⇨ คือชื่อตรงเลย ความหมายตรงๆเลย

คุณตายแน่ ➤ ครับ เช่น ชื่อคุณติดดินนี่นะครับ ชื่อคุณขยันยอมอย่างนี้นะครับ อย่างผมชื่อตายแน่ นี่นะ ก็ไม่ต้องมาแปลแล้วนะครับ ถ้าใครถามว่าตายแน่แปลว่าอะไร ผมก็จบปัญญาแล้ว

คุณสรยุทธ ⇨ ครับก็ตายแน่ละครับ

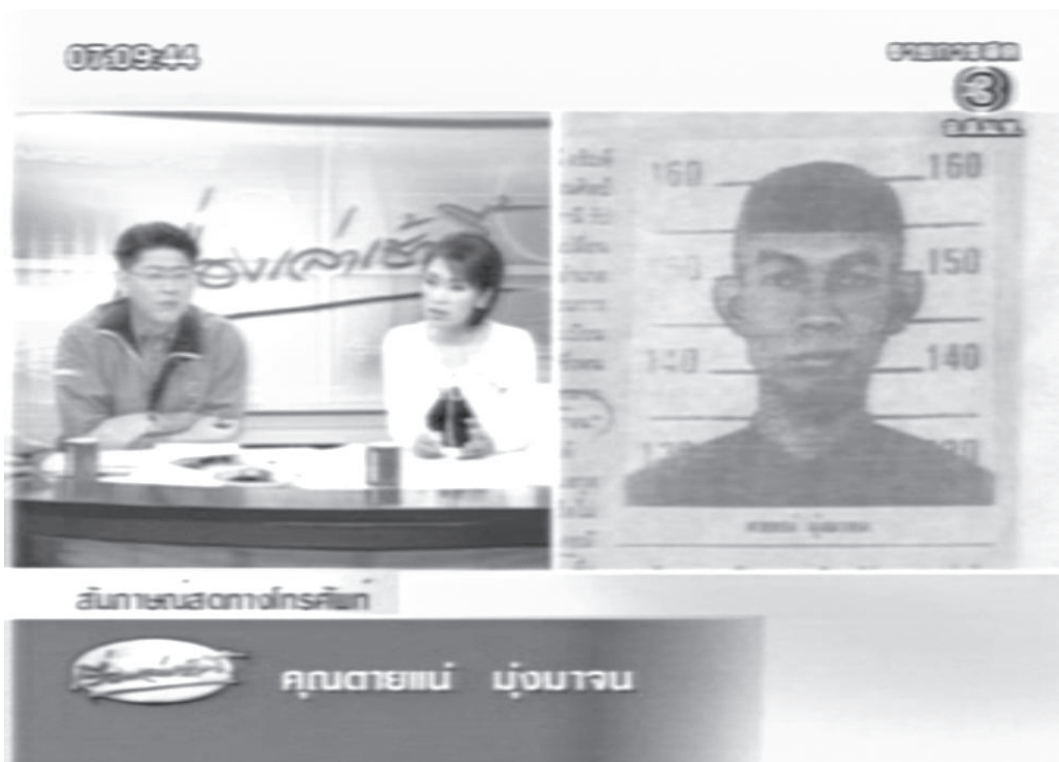

คุณตายแน่ ➤ ครั้นก็ตายแน่ไม่รู้จะแปลว่าอะไรแล้ว

คุณสรยุทธ ⇨ เอ๊ะ! ใครตั้งให้ครับชื่อคุณตายแน่นี้ครับ

คุณตายแน่ ➤ ตายแน่ นะผมคิดขึ้นมาเองตอนปี ๒๕๓๘-๓๙ ตอนนั้นผมเป็น

นักศึกษารามคำแหงอยู่ ผมตั้งชื่อนี้เพราะคิดว่า ผมมีความคิดอย่างหนึ่งต่อสังคม ตอนนั้นผมศึกษา
อโศกยังไม่เต็มที่นะครับ เพิ่งเริ่มศึกษา ผมก็มีความคิดของผมอยู่แล้วว่า เอ๊ะ! สังคมไทยนี่จะไม่ค่อย
นึกถึงความตาย ถ้าพูดถึงความตายเป็นเรื่องอับมงคล ลางไม่ดีอย่างนี้นะครับ ทำไมสังคมไทยไม่
ยอมรับความจริงในเรื่องนี้ ผมคิดว่า เอ ! ถ้าผมชื่อตายแน่นี้ หนึ่งเป็นเรื่องเตือนสติตัวเอง อีกหนึ่ง

ผมคิดว่าสังคมไทยน่าจะฉุกคิดเรื่องนี้ และนำหลักธรรมเรื่องนี้มาพิจารณาจะครับ ในศาสนาพุทธเอง
**พระพุทธเจ้าก็ตรัสในหลายพระสูตร ให้สาวกพิจารณาถึงความตาย เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตไม่ประมาท
ในวันวัยที่ผ่านไป ในแต่ละช่วงแต่ละขณะนี่นี่นะครับพวกคุณต้องตายแน่ๆละ วันนี้คุณทำอะไรอยู่
คุณทำดีหรือทำไม่ดีอย่างนั้นะครับ พอคิดตรงนี้ขึ้นมาปุ๊บ ผมก็ไปเรียนปริญญาพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์
ว่าผมจะขอใช้ชื่อนี้ พ่อท่านจะว่าอย่างไร พ่อท่านก็บอกว่าเอาจริงหรือเปล่า ผมก็บอกถ้ามันไม่เสียหาย
มาก พ่อท่านพิจารณาแล้วผมก็ยินดีที่จะเอามาใช้ พ่อท่านบอกถ้านั่นก็เอาเลย ผมก็เลยมีชื่อตายแน่
ตั้งแต่บัดนั้น ในวงการชาวอโศกก็จะรู้จักผมในชื่อ นายตายแน่**

คุณสรยุทธ ⇨ ชาวอโศกก็จะรู้จักอยู่แล้วนะครับ แต่ที่เป็นประเด็นขึ้นมากก็เพราะไป
ขอใช้เป็นชื่ออย่างเป็นทางการเลย ว่าตายแน่ แล้วตอนนั้นอำเภอเขายอมไหมฮะ

คุณตายแน่ ➤ เอ๋...ทางวารินชำราบ นี่ก็ยังไม่ยอม คือไม่ยอมนี้ผมก็เข้าใจ เพราะว่าคือผมเข้าใจความคิดของคนทั่วไป แล้วผมก็เห็นว่าทางอำเภอก็หวังดีต่อผมด้วยแหละ คือกลัวว่าจะอยู่ร่วมกับสังคมลำบาก เพราะชื่อมันแปลกกว่าเขา ชื่อมันรุนแรง มันดูอัปมงคลในความคิดของคนทั่วไป แต่ผมก็พยายามยืนยันกับทางอำเภอวารินชำราบ ต่อมาท่านก็เห็นพ้องกับผม

คุณสรยุทธ ⇨ ก็อุทธรณ์เหมือนกันถูกมั๊ยครับ ?

คุณตายแน่ ➤ อ้อ....เรื่องตายแน่นี้ไม่อุทธรณ์

คุณสรยุทธ ⇨ คือตอนแรกก็ห้ามก่อนใช้มั๊ย ?

คุณตายแน่ ➤ ท่านว่า....คิดดีรีเปล่าอะไรประมาณนี้

คุณสรยุทธ ⇨ นั่นนะซี !

คุณตายแน่ ➤ จะดีเหรอ ?

คุณสรยุทธ ⇨ คุณตายแน่ไม่กลัวเหรอ พอไปทำงานที่ไหนแล้วใครจะกล้ารับซะ เข้าไปถึงแล้ว

นายตายแน่

คุณตายแน่ ➤ ไม่มีปัญหาละครับคือตรงนี้ผมก็จะอธิบายให้ฟัง ผมอธิบายให้สังคมฟังอธิบายให้คนรอบข้างฟังได้ เหมือนที่ผมอธิบายให้พี่ฟังนี้แหละ

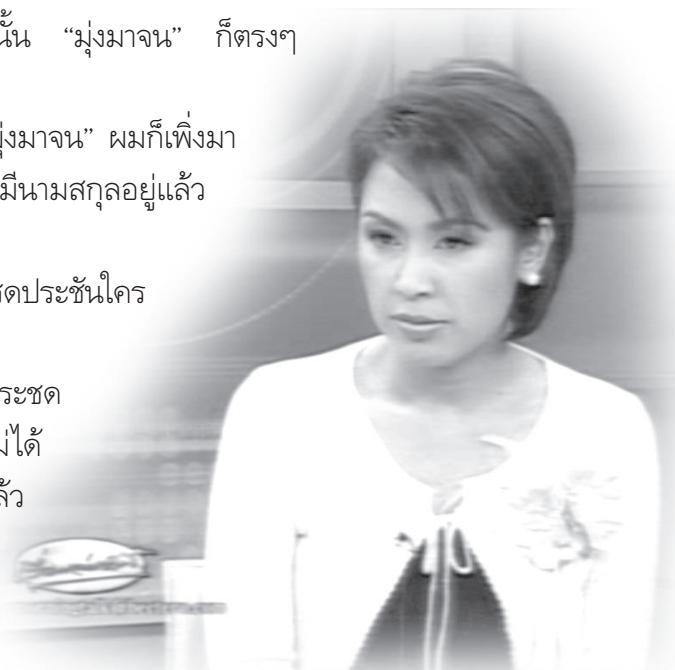
คุณสรยุทธ ⇨ เพราะฉะนั้น “มุ่งมาจน” ก็ตรงๆ เหมือนกัน

คุณตายแน่ ➤ คือคำว่า “มุ่งมาจน” ผมก็เพิ่งมาตั้งตอนหลัง ผมก็คิดขึ้นมา ผมอยากมีนามสกุลอยู่แล้ว อยากมีนามสกุลใหม่

คุณอรปรียา ☺ ไม่ได้ประชดประชันใครนะคะ

คุณตายแน่ ➤ อ้อ...ไม่ใช่ประชดประชันใคร ทั้งชื่อทั้งนามสกุลเลยครับ ไม่ได้ประชดเลยนะฮะ ไม่ได้จะเสียดสีใคร แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือไม่ได้อยากดังด้วย

คุณสรยุทธ ⇨ ไม่ได้เป็นชื่อทางการเมือง นี่ไม่ใช่ซะ

คุณตายแน่ ➤ อ้อ...ไม่ใช่เลยครับ ไม่ใช่เลย โอ้โห! อย่าเอาผมไปเกี่ยวกับการเมืองเลยครับ

คุณสรยุทธ ⇨ เออ... แล้วถ้าเกิดมีลูกมีหลานไปแล้วจะทำไงซะเนี่ย

คุณตายแน่ ➤ อ้อเรื่องนี่คงต้องคุยกันต่อไป แต่วันนี้มันยังไม่ถึง

คุณสรยุทธ ⇨ คือ ผมถามล่วงหน้าไป ถ้ามีลูกก็ต้องใช้นามสกุล หรือไม่มีชื่อพ่ออะไรเนี่ย

คุณตายแน่ ➤ แต่อย่างนี้ครับคุณพีร์ยุทธหะ คือผมมาศึกษาแนวทางอโศกแล้วเนี่ย ก็จะพยายามดำเนินรอยตามแนวทางของพระพุทธเจ้า ของอโศกเราเนี่ย คือเขาจะสรรเสริญคนเป็นโสด ทุกวันนี้ผมอายุ ๒๘ แล้วเนี่ย ก็ยังไม่มีแฟน ไม่ได้ไปแต่งงานกับใคร เราก็มีปณิธานว่า เราจะครองโสดอะไรอย่างนั้น และผมเชื่อว่าใครจะมาแต่งงานกับผมก็ลำบากครับพีร์ ใครจะมาเอานามสกุล “มุงมาจน” ใช่มั้ยครับพีร์

คุณสรยุทธ ⇨ ไม่แน่ ถ้าเกิดรักกันจริง

คุณตายแน่ ➤ เทรอ แต่อีกอย่างคือผมไม่ได้ไปทอดสะพานให้ใครใครครับ! อีกอย่างหนึ่ง เขาก็คิดหนักแล้ว จะมาแต่งงานกับคุณตายแน่ มุงมาจน คงคิดหลายตลบละ ใช่มั้ยหะ?

คุณสรยุทธ ⇨ เออละๆ แต่ว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลของคุณตายแน่ว่าจะเลือกใช้อย่างไรนะครับ

คุณตายแน่ ➤ ทีนี้ พีร์ยุทธครับ ประเด็น “มุงมาจน” เนี่ย ถ้ามองผิวเผินจะเป็นเรื่องของการเมือง ตรงนี้ผมจะขออนุญาตอธิบายได้มั๊ย มีเวลาให้มั๊ย

คุณสรยุทธ ⇨ ลึ้นๆนิดเดียวหะหะ

คุณตายแน่ ➤ สะนิดเดียวหะหะ คือ “มุงมาจน” เนี่ยคือ ที่เป็นประเด็นอยู่ก็คิดว่า แม้แต่รัฐบาลยังพากันไปรายนี้นะ ผมเข้าใจว่ารัฐบาลเนี่ยมีเจตนาดี อยากให้คนมีความสุข คน ๖๐

กว่าล้านคนในประเทศไทยก็เชื่ออย่างยิ่งเลยว่า การจะมีความสุขต้องไปรวย แต่ชาวอโศกนี่เจริญรอยตามพระพุทธเจ้า เชื่อว่าการมาจนนี่แหละจะมีความสุข ผมนี่ก็มาจน ผมนี่ก็จบปริญญาตรีนะฮะ พอเรียนจบไม่ได้ไปทำงานที่ไหนเลย ฮะ ไม่รับเงินเดือนด้วยฮะ แล้วที่นี้ก็มาทำงานในชาวอโศก ไม่มีเงินใช้ อยู่กินกับชาวอโศก ที่นี้ผมนี่ก็เป็นราษฎรคนหนึ่งของเมืองไทย ผมก็ไม่ต้องเป็นภาระให้ท่านนายกทักษิณ ให้รัฐบาลว่าจะต้องให้ผมไปรวยผมจึงจะมีความสุข ผมก็เลยบอกว่าผมมีความสุขแล้วครับท่าน เพราะตอนนี้ผมมาจน ผมก็มีความสุขแล้ว

คุณสรยุทธ ⇨ เขาจะทำให้คนจนหมดไปจากประเทศนะฮะ ยังจะไปมุ่งจนอยู่หรือครับ

คุณตายแน่ ➤ แต่ตรงนี้นั้นเป็นประเด็นอย่างนี้ไงครับพี่ เจตนาของท่านนายกคืออยากให้คนมีความสุข โดยวิธีการอะไรก็ได้ ทำคนให้รวยมีความสุขก็ได้ ที่นี้ผมเองนี่ มาจนผมก็มีความสุข

คุณสรยุทธ ⇨ คือเข้าใจแล้วจะทำยังไงไม่สำคัญ แต่ทำให้คนมีความสุขดีกว่า

คุณตายแน่ ➤ คือมันเป็นทางเลือกไง ผมก็มาจน ที่นี้ผมจนทั้งหมดหมู่บ้านไงครับพี่ จนทั้งหมู่บ้านราชาอโศก และก็หมู่บ้านศิระะอโศกเนี่ย ๒ หมู่บ้านนี่ก็ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย

คุณสรยุทธ ⇨ นี่เข้าใจ มีชื่อที่แปลกๆมัยฮะที่อยากบอกให้รู้ในชุมชนนะฮะ มีชยันยอม มีติดดิน มีอีกมัยฮะ

คุณตายแน่ ➤ ชื่อที่แปลกๆ นี่ก็คงจะเป็น.....มีหลากหลายชื่อนะฮะ แต่ให้นึกตอนนี้คงนึกไม่ออก

คุณอรปรียา ☺ เขาไม่ได้ไปจดทะเบียนแบบคุณตายแน่ใช้มัยฮะ ?

คุณตายแน่ ➤ มีส่วนใหญ่ชื่อทุกชื่อนี้จะจดทะเบียนแบบจริงจัง เอามาใช้แบบบัตรประชาชนเลยนะฮะ อย่างชื่อชนะผี นะครับ

คุณสรยุทธ ⇨ ชนะผี

คุณตายแน่ ➤ ชนะผี คือชนะผีในตัวเองแต่ไม่ใช่ผีแบบแม่ภาคพระโขง

คุณอรปรียา ☺ คือชื่อทุกชื่อนี้คือเตือนตัวเองตลอดเลยนะฮะ

คุณตายแน่ ➤ เป็นสิ่งที่เตือนตัวเอง ที่เราตั้งมาเพื่อเตือนตัวเองเป็นสำคัญ

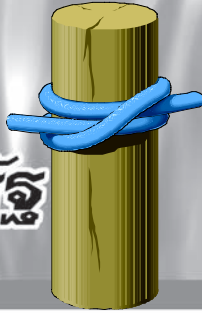
คุณสรยุทธ ⇨ เอาละครับ ก็ขอขอบคุณนะครับสำหรับเช้าวันนี้ครับ

คุณตายแน่ ➤ เจริญธรรมครับ

สวัสดิ์ครับ /เด:

แม่ไม้ใช้ไฟไ้ แต่ก็เป็นไฟสุมนบอน ที่ซ่อนอยู่ในอำนาจอำนาจหน้าที่ร้ายๆของรัฐ

เรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง แต่ก็ต้องเป็นเรื่องขึ้นมา เหตุเกิดเพราะนายหนึ่งเดียวคิดจะทำบุญโดยบริจาค ไม้สักที่ตนเองปลูกไปถวายวัด **รถกองทัพธรรมมูลนิธิ**จึงรับบรรทุกไม้จากสุพรรณบุรี ไปอุบลฯ โดยไม่ได้เอาเอกสารบางรายการมาให้ครบ แต่เมื่อได้พิสูจน์ยืนยันว่าทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้องตามกฎหมายทุกประการแล้ว เนื่องจากระบบราชการที่ซับซ้อนจึงต้องผ่านขั้นตอนต่างๆอย่างยาวนาน ถ้าเป็นชาวบ้านก็คงสิ้นเนื้อประดาตัว

ความจริง ๔๕ วันที่รถถูกยึดไว้ ต้องถือว่าผ่านขั้นตอนต่างๆอย่างรวดเร็วที่สุดแล้ว ซึ่งถ้าไม่ได้ความกรุณาของ**ท่านรองนายกฯ พล.ต.อ.ชิตชัยวรรณสถิตย์** ช่วยกำชับกำชามาด้วย ก็ต้องใช้เวลานานยิ่งไปกว่านี้

นี่ขนาดเป็นรถกองทัพธรรมมูลนิธิที่มี**พลตรีจำลอง ศรีเมือง** เป็นประธานมูลนิธิ ก็ยังสาหัสสากรรจ์ออกปานนี้ ถ้าเป็นรถเอกชนทั่วไปๆ ต่อให้ถูกต้องยังไงๆ ระบบ

ราชการคงเล่นงานจนอ่วมมอรัย

ความยากและง่ายในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆของระบบราชการ **นายรินโท มุ่ง-มาจน** ผู้ใหญ่บ้านราชธานีอโศก ได้บันทึกลำดับ

เหตุการณ์ไว้ ดังต่อไปนี้

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๐๑.๓๐ น. รถกองทัพธรรมได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา แจ้งความจับกุม**นายหินลือ** คนขับรถกองทัพธรรมเป็นผู้กระทำความผิดฐาน **“ไม่มีใบเบิกทาง”** เพราะนายหินลือได้ขับรถบรรทุกไม้สักถูกกฎหมายจำนวน ๒๕๑ ท่อน ซึ่งเป็นไม้จากสวนป่าของ**นายหนึ่งเดียว** ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้บริจาคให้แก่ราชธานีอโศก

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๕.๓๐ น. ด้วยเงินสดจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาทของญาติธรรมอำเภอปากช่อง เจ้าหน้าที่ตำรวจอำเภอปากช่องได้อนุญาตให้ประกันตัวนายหินลือ

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่ตำรวจอำเภอปากช่อง ได้ให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้อำเภอปากช่องทำการตรวจพิสูจน์ไม้สัก ว่าเป็นไม้ที่ถูกกฎหมายหรือไม่ พอเจ้าหน้าที่ป่าไม้เห็นสภาพไม้ก็รู้ทันทีว่า เป็นไม้สวนป่าที่ถูกกฎหมาย และพูดว่าน่าจะบอกให้มาพิสูจน์ตั้งแต่วันที่จับ หากเป็นไม้ผิดกฎหมายเจ้าหน้าที่ป่าไม้จะเป็นผู้แจ้งความ ว่ากระทำความผิดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแจ้งความจับกุมไปแล้ว ก็ไม่สามารถปล่อยรถกองทัพธรรม และจำเป็นต้องยึดรถกองทัพธรรมไว้ที่ป่าไม้ จนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทำคดีเสร็จและส่งอัยการ เมื่อเรื่องเสร็จจึงจะคืนรถกองทัพธรรมให้ เหตุที่ต้องเกิดความเสียหาย เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แจ้งความจับกุมทั้งๆที่ตนก็รู้ว่าเป็นไม้สวนป่าถูกกฎหมาย โดยอ้างว่าทำตามหน้าที่

กองไม้สักท่อนเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้แหละ ที่ใครๆ ก็ดูออกว่าไม่น่าจะเป็นไม้เถื่อน หรือไปขโมยตัดมาจากป่าไหน แต่ด้วยระบบราชการที่เน้น ความซื่อสัตย์ จึงต้องมีการ ปฏิบัติตามกฎหมายอย่าง เกร็งครัด

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่ ตำรวจอำเภอปากช่อง ได้ทำสำนวนคดีเสร็จ พิจารณาแล้วเห็นควรสั่ง “ไม่ฟ้อง” และส่งเรื่องต่อ ให้นายอำเภอปากช่องทำการตรวจสอบพิจารณา นายอำเภอปากช่อง พิจารณาเสร็จสิ้นภายในวัน เดียวกัน เห็นชอบตามตำรวจอำเภอปากช่อง จึง ได้ส่งสำนวนให้เจ้าพนักงานอัยการจังหวัด อำเภอ ปากช่องตรวจสอบพิจารณา และเจ้าพนักงาน อัยการจังหวัดแจ้งว่า “จะทำการพิจารณาให้เสร็จในวัน ที่ ๒๗ กรกฎาคม”

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงาน อัยการ เจ้าของคดีแจ้งว่า “ยังไม่ได้พิจารณา แต่ จะพิจารณาให้เสร็จวันนี้ และจะเสนอเจ้าพนักงาน อัยการจังหวัดให้ปล่อยรถกองทัพธรรม เพราะของ กลางเป็นของถูกกฎหมาย”

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงาน อัยการเจ้าของคดีแจ้งว่า “มีปัญหาเกี่ยวกับรายการ บัญชีไม้สักจำนวน ๒๕๑ ท่อน แต่ตามบันทึกการ จับกุมมีถึง ๒๘๐ ท่อน ซึ่งยอดที่เกินมาเกิดจาก ทางตำรวจไปนับเอากิ่งเล็กกิ่งน้อยที่เป็นเศษไม้จาก ไม้สักจำนวน ๒๕๑ ท่อนรวมเข้าไปด้วย จำนวนไม้ สักที่ถูกกฎหมายจึงไม่ตรงกัน และไม่สามารถ ปล่อยรถกองทัพธรรม ไปก่อนได้ เพราะต้องตรวจ

สอบว่าไม้สักที่มีจำนวนไม่ตรงกันนั้นเป็นไม้สักผิด กฎหมายหรือไม่ จำเป็นต้องส่งสำนวนกลับไปให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ป่าไม้ตรวจพิสูจน์กันใหม่ และให้ยืนยันว่าไม้สักส่วนที่เกินมีจำนวน ๒๙ ท่อน นั้นเป็นไม้สักผิดกฎหมายหรือไม่ ทั้งๆ ที่เจ้าหน้าที่ ป่าไม้ได้ยืนยันมาตั้งแต่ต้นแล้วว่าไม้ทั้งหมดเป็นไม้ ถูกกฎหมาย

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงาน อัยการเจ้าของคดี ได้ส่งเรื่องกลับไปให้เจ้าหน้าที่ ตำรวจเจ้าของคดี เพื่อทำการสอบเพิ่มเติม

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าของคดีได้รับเรื่อง และโทรศัพท์ตามตัวนาย **หนึ่งเดียว** เจ้าของไม้สักที่บริจาคไม้ให้แก่พุทธสถาน ราชธานีโอศกมาให้ปากคำเพิ่มเติมอีก การทำบุญของ นายหนึ่งเดียวครั้งนี้ ต้องวิ่งขึ้นวิ่งลง หาหลักฐาน มาชี้แจงกับเจ้าหน้าที่ถึง ๓ ครั้งด้วยกัน

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ เมื่อเห็นว่าการ ทำงานของระบบราชการล่าช้า ยิ่งนานวันความเสียหาย ก็ยิ่งมากขึ้น จึงตัดสินใจทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านรองนายกรัฐมนตรี และท่านผู้ว่าราชการ จังหวัดนครราชสีมา ได้ติดตามเรื่องและให้สินรถ บรรทุกพร้อมไม้สักถูกกฎหมายแก่เจ้าของไป

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
อำเภอปากช่อง ได้ตามญาติกรรมให้มารับเอกสาร
ของสำนักงานอัยการจังหวัดสกลนคร ลงวันที่ ๑๗
สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่องแจ้งผลเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของกลางว่า “พนักงานอัยการไม่ได้ขอริบ” ญาติกรรม
ของเราที่ปากช่องก็ดีใจ เพราะจะได้รับรถบรรทุก
พร้อมไม้สักถูกกฎหมายคืน

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
อำเภอปากช่อง ให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้อำเภอปากช่อง
คืนรถบรรทุกพร้อมไม้สักของกลางให้แก่กองทัพ
ธรรมมูลนิธิ เมื่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ตรวจสอบเอกสาร
ของเจ้าพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว
จึงแจ้งว่ายังไม่สามารถคืนรถบรรทุกพร้อมไม้สักถูก
กฎหมายให้ได้ เพราะตามกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๘๕ นั้น การส่งคืนของกลาง
ต้องส่งมอบแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจอำเภอปากช่อง และ
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคืนของกลางให้แก่กองทัพธรรม
มูลนิธิ จึงจะเป็นการถูกต้องตามกฎหมาย

เมื่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ยังคืนของกลางให้ไม่ได้
จึงติดต่อโทรหาผู้กำกับการสืบสวนสอบสวนสถานี
ตำรวจอำเภอปากช่อง เพื่อชี้แจงให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้
คืนของกลาง แต่เจ้าหน้าที่ป่าไม้แจ้งว่ามันผิดขั้นตอน
ให้ผู้กำกับรับปากว่า จะไม่มีเรื่องปัญหาเกิดขึ้น แต่
ผู้กำกับไม่รับปาก และแจ้งว่าเมื่อมีเอกสารคำสั่งให้
คืนของกลาง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็ต้องคืนของกลางให้
แก่เจ้าของไป เมื่อเป็นเช่นนั้นเจ้าหน้าที่ป่าไม้จึงทำ
บันทึกให้คืนของกลาง และถ้ามีปัญหาจะขอร้องให้
ลงมาช่วยและขอเบอร์โทรไว้พร้อมถ่ายรูปร่วมกันไว้
เป็นหลักฐาน

เมื่อได้รับรถบรรทุกพร้อมไม้สักถูกกฎหมาย
คืน จึงได้มอบหนังสือพิมพ์ข่าวไอศกแก่เจ้าหน้าที่
ป่าไม้เพราะไม่มีทรัพย์สินอื่นใดที่ดีกว่า และก็เป็น
หนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวเกี่ยวกับเรื่องรถกองทัพธรรม
ถูกจับ จึงให้ไว้อ่านเป็นที่ระลึก ส่วนรถบรรทุกถูก
ยึดไว้นานถึง ๔๕ วัน จึงไม่สามารถติดเครื่องได้
ต้องนำรถ ๖ ล้อมาช่วยให้เครื่องยนต์ติด ก่อน

กลับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้มากกระซิบถาม ขอพระหลวง
พ่อซ่งซ่งสักองค์ ถ้าเป็นสมัยก่อนพบชาวไอศกจะมี
พระเครื่องที่ตัดแล้ว มันใจว่าซ่งมาก ห้อยไว้เต็ม
คอ แต่เมื่อเชื่อมั่นว่าตนพึ่งตนเองได้จึงไม่ต้องใช้
พระเครื่องมาห้อยคออีกแล้ว จึงไม่มีพระเครื่องให้
เจ้าหน้าที่ป่าไม้

บทเรียนจากเหตุการณ์ในครั้งนี้

บทเรียนในครั้งนี้ เราไม่ได้ติดใจกับบุคคล
ใดๆทั้งสิ้น เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในระบบอย่างนี้ก็ต้อง
เป็นอย่างนี้ **ซึ่งระบบราชการในปัจจุบันเป็นระบบ
ที่เอื้ออำนวยให้เกิดช่องทางปฏิบัติมิชอบ จนเป็นเรื่อง
ปกติธรรมดา** เพราะถ้าประชาชนรู้ไม่เท่าทัน หรือไม่
โอ้อ่อนตามอำนาจบาตรใหญ่แล้ว ทุกอย่างจะติด
ขัดไปหมด เพราะเจ้าหน้าที่อ้างว่าจะต้องปฏิบัติตาม
กฎระเบียบทั้งหลายอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันตัว
มิฉะนั้นถูกเพื่อนร่วมงานได้ แต่บางเรื่องถ้าจัดสรร
ปันส่วนผลประโยชน์กันลงตัวจะมั่วจะหลวมอย่างไร
ก็ได้ เพราะลงเรือลำเดียวกัน ดังนั้นใครต้องการ
ให้ลื่นไหลไปได้คล่อง หรือต้องการติดขัดเพื่อให้
ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เจ้าหน้าที่ของรัฐก็พร้อมที่จะ
ให้บริการด้วยระบบทุอินวันได้ตามความประสงค์

บทเรียนในครั้งนี้ ๑. เรามีส่วนผิดอยู่จริง
เพราะเบื้องต้นที่รถขนย้ายไม้ออกมาไม่ได้นำเอกสาร
มาให้ครบ เนื่องจากหัวหน้าป่าไม้จังหวัดสุพรรณบุรี

ยังไม่ได้เซ็นชื่อ ซึ่งรถของเราไปคอยตั้ง ๓ วันก็ยังไม่ได้ และจะให้รอต่ออีก ๓ วัน พวกเราก็เลยไม่รอและก็ไปคิดกันง่าย ๆ ว่าไม่ถูกต้องอยู่แล้วชนไปก่อน ถ้ามีปัญหาขึ้นมาค่อยไปเอาเอกสารมาให้ดูกันในภายหลัง แต่เหตุการณ์จริงๆ กลับยุ่งยากกว่าที่คิดเอาไว้มากมาย

๒. ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จับกุม ยังไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสวนป่าซึ่งแตกต่างจากพระราชบัญญัติป่าไม้ เจตนาที่ทำให้มีพระราชบัญญัติสวนป่าขึ้นมา ก็เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ได้ช่วยกันปลูกไม้ให้มากขึ้น ดังนั้นหลักฐานต่างๆ จึงเป็นแบบฟอร์มที่ทางป่าไม้ให้ เอกชนเขียนเอง ตีตราตอกไม้เอง โดยไปขึ้นทะเบียนตราเอาไว้กับทางป่าไม้เท่านั้น แต่เมื่อตำรวจจับกุม เราเอาเอกสารเหล่านี้มาให้ดู ก็อ้างว่าใช้ไม่ได้ เพราะเขียนเอาเอง ไม่มีตราเครื่องหมายของทางราชการ และประเด็นสำคัญก็คือ เมื่อตำรวจจับรถเราแล้วไปตั้งข้อหาว่าไม่มีใบเบิกทางซึ่งไม้ที่ปลูกเองในสวนป่าก็ไม่ต้องใช้ใบเบิกทางอย่างที่ตำรวจเข้าใจ ขั้นตอนตรงนี้กว่าจะรู้เรื่องกันได้ก็ต้องรอเจ้าหน้าที่ป่าไม้มาชี้แจง เมื่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้มาตรวจสอบ ตำรวจถึงได้รู้เรื่องราวเอกสารต่างๆ เจ้าของไม้เป็นผู้เขียนเองทั้งหมดได้ และใบเบิกทางก็ให้เจ้าของไม้เขียนเองทั้งหมด ว่าจะชนไม้ไปจากที่ไหนถึงที่ไหน เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจะรู้ว่าตั้งข้อหาไปผิด ก็ต้องมาเสียเวลาคิดว่าจะหาทางออกอย่างไร เพราะแจ้งข้อหาลงบันทึกประจำวันไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็ได้ทักท้วงไปว่า เรื่องการแจ้งข้อกล่าวหา เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่ดูแลรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ส่วนตำรวจเมื่อรู้ว่าพลาดไปแล้ว แทนที่จะรีบให้เรื่องต่างๆ จบลงอย่างรวดเร็ว กลับพยายามหาทางที่จะคิดหาทางออกให้ตัวเอง ต้องเสียเวลากันเนิ่นนานโดยอ้างว่าต้องสอบสวนตามระเบียบการปฏิบัติของทางราชการ ขั้นตอนตรงนี้ถ้าเป็นเอกชนทั่วไป ธุรกิจของเขาก็คงจะล้มละลาย เพราะที่ต้องวิ่งไปวิ่งมาหาหลักฐานต่างๆ

แล้วแต่ทางเจ้าหน้าที่จะเรียกมาสอบ มันเป็นขั้นตอนของทางราชการที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านจริงๆ แทนที่จะคิดว่าจะช่วยเหลือประชาชนอย่างไร กลับว่าจะหาทางเล่นงานได้อย่างไร ขนาดรถของเราทางเจ้าหน้าที่เขาก็รู้กันดีว่าเป็นรถองค์กรการกุศล เป็นรถของมูลนิธิไม่ได้วิ่งทำธุรกิจหาเงินหาทองอะไร และก็มีผู้ใหญ่หลายฝ่ายช่วยกำชับกำชาให้ดำเนินการให้ถูกต้องยุติธรรม ถึงขนาดนั้นก็ยังไม่ล่าช้าใช้เวลาแรมเดือน

สุดท้ายจนเรื่องล่วงรู้ไปถึงประธานกองทัพธรรมมูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง ใหม่ๆ เราก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่ยอมให้เรื่องต้องไปวนวายถึงผู้ใหญ่ แต่เวลาผ่านไปเดือนกว่าเรื่องก็วนไปวนมา ไม่มีใครตัดสินใจปล่อยรถออกมาได้ จำต้องใช้บารมีของผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่ได้คุยกัน จึงได้มีคำสั่งจากทางท่านรองนายกรัฐมนตรี พล.ต.อ.ชิตชัย ท่านช่วยกำชับกำชามาถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานรถของกองทัพธรรมจึงหลุดออกมาได้ เรื่องนี้ถ้าเป็นราษฎร ตาสีตาสากทั่วๆ ไปก็คงจะหมดท่า หรือมิฉะนั้นก็คงจะเสียเวลาหมดเงินหมดทองกันไปมากมาย

งานนี้ก็คงต้องขอขอบพระคุณทางด้านฝ่ายปกครอง ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอปากช่อง ทางผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ที่ช่วยกรุณาอนุเคราะห์ให้ขั้นตอนที่ท่านต้องรับผิดชอบดูแลผ่านไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะมิฉะนั้นถ้าเรื่องดำเนินตามขั้นตอนปกติวิสัย ก็ไม่รู้ว่าแม้สองเดือนรถจะออกได้หรือไม่ และ**พวกเราจะต้องระมัดระวังกันยิ่งขึ้น เราต้องเตรียมพร้อมให้ทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้อง และก็จะต้องไม่ยอมให้ความไม่ถูกต้องเกิดขึ้น เช่นต้องจ่ายเงินได้ไต่ะ ซึ่งพ่อท่านก็ยืนยันว่า แม้นานเท่าไรก็ให้เรารอไป เพื่อความถูกต้องเป็นธรรมจะได้เกิดขึ้นในสังคม**

ข้อคิดสุดท้ายที่จะฝากให้กับญาติธรรมของเราก็คือ พวกเราเป็นพวกที่เชื่อในเรื่องบาปบุญเวรกรรมมีจริงอยู่แล้ว.

บันทึก จากประชาสมณะ

ตอน.....

กุนนียม = รวยกระจุก จนกระจาย

บุญนียม = จนกระจุก รวยกระจาย

กรกฎาคม ๒๕๕๘

เดือนกรกฎาคมนี้ชีพจรลงเท้า เดินทางไปร่วมสัมมนากับชายแห่ต่างๆทั่วทุกภาค โดยสถาบันบุญนียมได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการดำเนินงานของชายแห่ชาวอโศก ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙” เริ่มจากดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี (๕-๖ ก.ค.), ฮอมบุญอโศก จ.แพร่ (๑๒-๑๓ ก.ค.), ลีมาอโศก จ.นครราชสีมา (๑๙-๒๐ ก.ค.), ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี (๒๕-๒๖ ก.ค.), ปฐมอโศก จ.นครปฐม (๒๘-๒๙ ก.ค.)

ต้นเดือนพ่อก่านได้ไปร่วมงานสวดศพคุณปราจีน ทรงเผ่า ที่วัดพระศรีมหาธาตุฯ (๑๐ ก.ค.) งานนี้พบคนในวงการบันเทิงมากหน้าหลายตา ทั้งคุณสุเทพ วงศ์คำแหง คุณชวลี อินทรวิจิตร คุณธนิต เชิญพิพัฒนสกุล คุณดาวใจ ไพจิตร คุณเศรษฐา ศิระฉายา คุณวินัย พันธุรักษ์ และอีกหลายคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จัก พ่อก่านให้พวกเราช่วยกันจัดท่อนั่งสัปดาห์ไปแจกในงานสวดตลอดงานทุกวันด้วย

ช่วงกลางเดือนมีงานอบรม “คืนสู่เหย้า เข้าคืนวังฯ” ครั้งที่ ๒ ของสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย (๑๖-๑๗ ก.ค.) ซึ่งไปใช้สถานที่สวนบุญผั๊กพีชเป็นที่จัดงานงานนี้พ่อก่านก็ไปร่วมเทศน์ด้วย

สำหรับรายการทุกข์ปัญหาชีวิต ร่วมรายการกับสมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ ตอนพุทธที่ไปนิพพาน ซึ่งบันทึกเทปโทรทัศน์ในวันอาทิตย์ที่สันตอโศก เดือนนี้มีประเด็นนำเสนอที่น่าสนใจ การเขียนกับการปฏิบัติธรรมไปสู่นิพพาน กับเทคโนโลยีกับนิพพาน(๓ ก.ค.) และเหตุของความขี้เกียจ กับปฏิสัมพันธ์ ๔ (๑๐ ก.ค.)

นอกจากนี้ยังมีที่พ่อท่านแสดงธรรมเดี่ยว ที่หน้าสนใจมี ทำวัตรเช้าจันทร์ที่สันตือโคก เกี่ยวกับ **อรุโปลิตตา** (๑๐ ก.ค.) วันอาทิตย์ก่อนจันทร์ที่สันตือโคก ทุกข์ ๑๐ (๑๗ ก.ค.) และทำวัตรเช้าจันทร์ที่ สันตือโคก เกี่ยวกับ**อปินณกรรม** (๑๘ ก.ค.) แต่ทั้งหมดนี้ไม่สามารถนำมาลงในนี้ได้ ผู้สนใจติดต่อได้จากฝ่ายเผยแพร่

ก่อนเข้าพรรษาเดินทางโดยรถยนต์ไปสีมาโคก เพื่อร่วมงานสัมมนาชายแห่(๑๙-๒๐ ก.ค.) แล้วเลยต่อไปเข้าพรรษาที่บ้านราชา เป็นกรณีพิเศษที่เดินทางไกลโดยรถยนต์ หลังจากที ๒-๓ ปีที่ผ่านมา พ่อท่านได้รับนิมนต์ให้ถนอมสุขภาพ หากจะต้องเดินทางไกล ขอนิมนต์ขึ้นเครื่องบินแทนการเดินทาง โดยรถยนต์ ด้วยเหตุผลที่ดีต่อสุขภาพ การกระทบกระเทือนมีน้อยกว่า ปลอดภัยจากอุบัติเหตุภัยมากกว่า รวมถึงใช้เวลาน้อยกว่าการเดินทางโดยรถยนต์

เข้าพรรษาได้ไม่กี่วันก็ต้องเดินทางกลับมาร่วมงานสัมมนาชายแห่ที่ปลูมอโคก ๒๘-๒๙ ก.ค. แล้วต่อเลยประชุมชุมชนสันตือโคกรวมทั้ง ๗ องค์กรที่สันตือโคก

เนื้อหาหน้าหน้าโดยรวมของเดือนนี้อยู่ที่การไปร่วมสัมมนาชายแห่ระดับภาคตามที่ต่างๆ

กรณีพระบรม

๑ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่สันตือโคก ได้รับแจ้งจากฝ่ายประชาสัมพันธ์ว่า เช้านี้ได้มีพระมหายานหน้าตา คุ่นๆว่าเคยเป็นฆราวาสที่มาช่วยงานกับมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน แต่งกายคล้ายพระที่เบตชูดสีแดง สวม ชั้นนอกทับคลุมผ้าสีเหลืองซึ่งอยู่ด้านใน ได้ฝากเอกสารขอให้พ่อท่านเซ็นรับรองการเป็นอดีตพระชาวอโคก ของตน เพื่อที่จะได้ไม่มีปัญหาหากท่านไปทำอะไรไว้ภายนอก อโคกจะได้ไม่ต้องมัวหมองไปกับท่านด้วย เนื่องจากที่ผ่านมาท่านได้เขียนจดหมายส่งไปตามที่ต่างๆ แจ้งความให้ดำเนินคดีกับสมเด็จพระสังฆราช และพระสังฆาธิการอีก ๒๙ รูป ด้วยข้อกล่าวหาว่ากระทำผิดพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า กรณีการสั่ง ให้พระโพธิรักษ์ สละสมณะเพศ การสอบสวนก็ไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลย และไม่เปิดโอกาสให้จำเลยได้ ชี้แจง ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยพระธรรมวินัยและกฎหมาย และแจ้งความเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ใน ข้อหาละเลยการปฏิบัติหน้าที่ ไม่รับคำฟ้องดังกล่าว ทำให้อยู่เมืองไทยไม่ได้ จึงหนีไปอยู่ที่มาเลเซีย และ กำลังจะถูกให้ออกจากมาเลเซีย ด้วยท่านไปเคลื่อนไหวที่มาเลเซีย ไม่ให้กฎหมายสงฆ์ไทยไปครอบงำสงฆ์ที่ มาเลเซีย อย่างตำแหน่งต่างๆของพระ เจ้าอาวาส เจ้าคณะอะไรต่างๆนี้ ไม่ได้สืบทอดทางพระพุทธศาสนา แต่เป็นเรื่องของกฎหมายไทยแต่งตั้งกันเอง ท่านจึงต้องการให้สงฆ์มาเลเซีย อย่าได้เอาอย่างสงฆ์ไทย พอดีมีผู้ว่าการรัฐกลับต้น เป็นผู้ปฏิบัติธรรมคล้ายคุณจำลอง ท่านจึงหวังว่าการได้ไปสัมพันธ์กับท่าน ผู้ว่าการรัฐ จะทำให้การเคลื่อนไหวของท่านเป็นผลสำเร็จได้ ท่านจึงเขียนร่างเอกสารมาให้พ่อท่านได้เซ็น รับรอง เพื่อให้มีน้ำหนักให้ทางมาเลเซียรับรองท่าน จึงฝากเอกสารมาให้พ่อท่านเซ็น แต่พ่อท่านจะเซ็นให้ หรือไม่ก็ไม่มีปัญหา แล้วเย็นนี้ท่านจะมาเอาคำตอบ

เมื่ออ่านดูเนื้อหาในเอกสารร่างของท่านนั้น ผิดความจริงตรงที่ ท่านอ้างว่าที่ออกจากการเป็น นักบวชอโคกก็เพราะความคิดเห็นไม่ตรงกัน แต่จริงๆแล้วหมู่สงฆ์อโคกให้ท่านออก เพราะประพฤติผิด

ธรรมวินัยถึงขั้นต้องให้ออกจากการเป็นนักบวช

พ่อท่านปฏิเสศที่จะเซ็นรับรองให้ ช่วงคำท่านติดต่อกลับมาถาม ฝ่ายประชาสัมพันธ์ได้ออนสายมาให้ ข้าพเจ้ารับสายโดยมารยาทก็คือบอกชื่อผู้รับสาย ยังไม่ทันได้พูดอะไร ท่านก็ถามว่ามีอะไรกับท่าน ข้าพเจ้าพูดยังไม่ทันจะจบคำความ ท่านก็ตัดบทว่าเอาอย่างนี้พ่อท่านเซ็นให้หรือเปล่า ข้าพเจ้าก็บอกว่าไม่ได้เซ็นให้ ท่านก็วางโทรศัพท์ทันที จากเอกสารที่ท่านเขียนร่างมาจะให้พ่อท่านเซ็นดังนี้ คราวนี้ท่านได้ใช้ชื่อในการบวชกับทางมหายานว่า VEN. Hui Fu Tian

เอกสารรับรอง

พระโมชธรรม รุกโศก หรือ VEN. Hui Fu Tian เคยศึกษาปฏิบัติธรรมอยู่กับอาตมาจริง และเคยมีสถานะเป็นพระชาวโศก แต่ก็ลาสิกขาจากหมู่คณะ ชาวโศกไปเป็นสงฆ์ คณะอื่นนานมาแล้ว ปัจจุบันนี้พระโมชธรรม รุกโศก ไม่ได้มีสถานะเป็นสมณะชาวโศกแต่อย่างใด พระโมชธรรม รุกโศก เป็นผู้มีความปฏิวัติในทางพุทธศาสนา ระดับหนึ่งเท่านั้น ผู้มีสัมมาทิฐิอย่างสมบูรณ์ของพุทธศาสนานั้น ต้องเป็นพระอรหันต์ขึ้นไป ผู้ที่ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์จะถือว่าเป็นผู้มีความปฏิวัติในศาสนาพุทธอย่างสมบูรณ์มิได้

พระโพธิรักษ์

หมายเหตุ

อาตมาลาสิกขาจากการเป็นพระชาวโศกนั้น มิได้เกิดจากสาเหตุเพราะหมดความเลื่อมใสในพ่อท่านพระโพธิรักษ์ หรือหมู่คณะโศก ปัจจุบันนี้อาตมายังเลื่อมใสศรัทธาต่อพ่อท่านและชาวโศกอยู่ และศรัทธายังขึ้นมากกว่าเดิม สิ่งทีประทับใจมากที่สุด จากคำสอนของพ่อท่านโพธิรักษ์ คือ พ่อท่านสอนว่า ผู้ที่จะปฏิบัติคนไปสู่ความเป็นพระพุทธรู้จักนั้น ต้องกระทำตนเอง ให้หมดกิเลสก่อน คำสอนเช่นนี้ไม่มีมาก่อนในประเทศไทย อาตมารู้สึกโศกคืออย่างมหาศาลที่ได้ฟังคำสอนเช่นนี้ หลังจากที่ได้ฟังคำสอนนี้แล้ว อาตมาได้บอกกับตนเองว่า ค่อยไปเรามาเดินไม่คิดทางแล้ว รู้สึกเหมือนกับว่าตัวเองมีทรัพย์สินประมาณค่ามิลีคืออยู่ในคน! จึงระลึกถึงพ่อท่านด้วยความเคารพบูชาอย่างสูง และถือว่าพ่อท่านพระโพธิรักษ์ คือ พระอาจารย์ทางศาสนาของอาตมาตลอดไป

ความเห็นที่ต่างกันของอาตมาและพ่อท่านพระโพธิรักษ์

ในฐานะที่เราเป็นประชากรของประเทศไทย ต้องรับผิดชอบต่อประเทศ รับผิดชอบต่อศาสนา ความมั่นคงของศาสนา คือ ความมั่นคงของประเทศ สิ่งซึ่งบ่อนทำลายความมั่นคงของพุทธศาสนาในประเทศไทย คือ พระราชบัญญัติสงฆ์ฉบับที่ประกาศใช้อยู่ในยุคปัจจุบันนี้ (ฉบับ พ.ศ. 2505 แก้ไข พ.ศ. 2535) มีบทบัญญัติขัดต่อพุทธประสงค์ เช่น เรื่องการปกครองสงฆ์ ขัดต่อหลักการทางศาสนา เช่น หลักการของสงฆ์เถรวาท ขัดต่อพระธรรมวินัย เช่น เรื่องนานาสังฆวาส และการยกตัวออกจากหมู่ของสงฆ์ ทั้งเป็นกฎหมายที่มีช่องโหว่ เช่น บทบัญญัติในกฎหมายเปิดช่องให้พระทุศีล พระไม่ปลงอาบัติทำการสงฆ์ ที่สำคัญได้เป็นต้น พระราชบัญญัติสงฆ์ฉบับนี้เป็นตัวการอันสำคัญในการบ่อนทำลายความมั่นคงของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย และประเทศอื่น เช่น ประเทศมาเลเซีย เป็นต้น เพื่อความมั่นคงของพุทธศาสนาในประเทศไทยและประเทศอื่น ต้องเคลื่อนไหวกู้คืนให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติสงฆ์อย่างเต็มที่แล้ว แต่พ่อท่านพระโพธิรักษ์ ไม่ดำเนินการอะไรในเรื่องนี้แม้แต่น้อย ทั้งสั่งห้ามไม่ให้เคลื่อนไหวเพื่อแก้ไข พ.ร.บ. สงฆ์ด้วย ตั้งมานานหลายปีแล้ว ส่วนอาตมานั้นเคลื่อนไหวกู้คืนเพื่อให้มีการแก้ไข พ.ร.บ. สงฆ์มานานนับสิบปีแล้ว ซึ่งมีเอกสารหลักฐานประจักษ์ชัดมากมาย เพราะความเห็นต่างกันดังกล่าวมา อาตมาจึงลาออกจากการเป็นชาวโศกโดยสมัครใจและเคลื่อนไหวประจักษ์ชัดมากมาย เพราะความเห็นต่างกันดังกล่าวมา อาตมาจึงลาออกจากการเป็นชาวโศกโดยสมัครใจและเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อให้ประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติสงฆ์ ซึ่งสอดคล้องกับพุทธประสงค์ หลักการทางศาสนา และพระธรรมวินัย ปัจจุบันก็กระทำอยู่ และกระทำต่อไปจนกว่าจะประสบความสำเร็จ หรือ ตายตาย แม้ต้องต่อสู้ ตามลำพังอย่างเดียวความ

VEN. Hui Fu Tian

ก่อนหน้านี้พระมโนธรรมหรือ VEN. Hui Fu Tian ได้ส่งสำเนาเอกสารต่างๆที่ท่านได้ไป ฟ้องร้อง หรือส่งไปยังนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ฟ้องร้องกล่าวโทษสงฆ์มหาเถรสมาคม และเสนอ การปกครองคณะสงฆ์ใหม่ไปด้วย นอกจากนี้ยังได้เสนอความเห็นในการแก้ปัญหาชายแดนใต้ ไปยัง สำนักงานจุฬาราชมนตรี และกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติ

สำนวนภาษาหลายจุดค่อนข้างจะหยาบและแรง กระด้างและก้าวร้าวอย่างยิ่ง หลายประเด็น ค่อนข้างจะฟุ้งซ่าน บางแห่งบางจุดก็ดูมีเหตุผล แต่ก็เหมือนคนไม่มีมารยาทสังคม ไม่รู้เหมาะสม รู้ควร ไม่รู้ สมมุติสัจจะ ไม่ดูสังคมสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไร

สัมมนาข่ายแหกคอกแดนเหนือ

๕-๖ ก.ค. ๒๕๔๘ มีการสัมมนาข่ายแหกคอก ที่ดินหนองแดนเหนือ อุดรธานี พ่อท่านรับ นิมนต์ พอลงจากรถก็มีผู้นิมนต์ให้ทำพิธีเปิดป้าย “ศาลาโพธิกิจ” ไม่ได้มาดินหนองแดนเหนือ ๒ ปีแล้ว มาครั้งนี้ต้นไม้โตขึ้นมาก เมื่อได้เดินสำรวจพื้นที่พบไส้เดือนเต็มไปหมด มีน้ำต้นไม้ถึงโตเร็วจริง บ้านดิน ของไส้เดือนที่กองโตและสูงด้วย เคยเห็นแต่กองเล็กๆ ถ่ายภาพไว้ได้หลายภาพ มีกุฎีดินอยู่ ๔-๕ หลัง ราวกับจะทำแข่งกับไส้เดือน ถึงอย่างไรก็สู้ไส้เดือนไม่ได้เพราะไส้เดือนอยู่กันจริงๆ เป็นชีวิตจิตใจของมัน ขณะที่กุฎีดินยังไม่มีพระหรือสมณะมา อยู่ประจำ มีกุฎีดินหลังหนึ่งที่ค่อนข้างจะใหญ่กว่า ๔-๕ หลังที่มีอยู่แล้ว เพิ่งจะทำยังไม่เสร็จเรียบร้อยดีเจตนา คนทำจะให้พ่อท่านฉลอง แต่ยังมี กลิ่นขี้มัน อาจารย์ชูชาติ นาแสง เกรงว่ากลิ่นจะรบกวนพ่อท่านตอน พักนอน แล้วอาจจะมึปัญหาทำให้ไอน์ ได้ จึงนิมนต์พ่อท่านไปพักที่ศาลามุง หญ้าแฝกแทน

ญาติธรรมกลุ่มอุตราดูจะน้อยกว่าสมัยกองทัพธรรมมาบรรมครู เมื่อประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว ได้ฟังว่าขัดแย้งและแตกกัน จนถึงวันนี้ก็ยังเข้ากันไม่ได้

พ่อท่านให้ปัจฉานา “หยาดน้ำใจ” ติดมาด้วยเพื่อแจกญาติธรรมที่ไม่สามารถไปร่วมงานอโศก รำลึกได้ ซึ่งก็มีมาขอรับจริงๆ ทั้งชาวอุตรา และจังหวัดใกล้เคียง หนองคาย หนองบัวลำภู เลย ขอนแก่น ชัยภูมิ ซึ่งมีส่วนหนึ่งได้มาร่วมสัมมนาด้วย

หลงลืม หลงตัว หลงเงิน การประชุมสัมมนา ในช่วงหลังรับประทานอาหารแล้ว มีประเด็นหนึ่งที่พ่อท่าน เสริมเตือนข้ายแหต่างๆที่ตั้งหน้าตั้งตาจะอบรมคนอื่น โดยที่กลุ่มของตนก็ยังไม่แข็งแรง ละเลยเรื่องการผลิต บัจฉยสี่ ข้าวผักพืชก็ยังไม่ต้องซื้อจากภายนอก เลี้ยงตนเองไม่รอด จากบางส่วนที่พ่อท่านได้กล่าวเตือนไว้ดังนี้

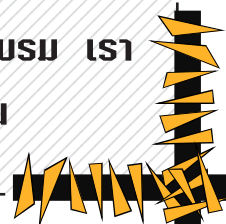
“คนยังไม่หมดกิเลสนั้นจะหลงง่าย **ถ้ามันดี เราก็อหลง หลงที่เราอยากจะทำดี** เราอยากทำมันไฟแรง แต่ทำแล้วมันก็ต้องใช้เงิน ใช้เงินไป ในกลุ่มใดก็แล้วแต่ ยังไม่เป็นกลุ่มที่แข็งแรง และเป็นกลุ่มที่ไปอบรม ไปช่วยเหลือคนอื่นเขา ทั้งๆที่ตัวเองยังไม่เป็นกลุ่มที่แข็งแรง มันจะเกิดการลืม และหลงได้ทีหลัง หลงตัว และมันก็ใช้เงิน แล้วก็อยากได้เงินขึ้นมา โดยคิดว่ามันจะได้ทำงาน ได้ดีขึ้น ถ้าจิตตัวนี้เกิดเมื่อไหร่ ก็ผิดละ เพราะว่าการอบรมเราจะไม่คำนึงถึงการได้เงินหรือการไม่ได้เงิน

การอบรมคือการสร้างคน ได้เงินเป็นผลพลอย ได้เท่านั้น ถ้าเราได้อบรมคน แม้มันจะไม่ได้เงินก็ไม่เป็นไร เพราะนอกจากจะพึ่งตนเองรอด แล้วยังมี ส่วนเหลือ อบรมคนอื่นได้ แม้ขาดทุนก็ยังอบรมได้ๆ อย่างนี้ก็คือสมบุญแบบ โดยไม่คิดว่าจะหารายได้ จากการอบรม เราจะไม่คำนึงถึงอย่างนั้น

ฉะนั้นในทิศทางที่เราจะทำนี้ เราจะต้องสร้างกลุ่มให้แข็งแรง พึ่งตนเองรอด จนมีกำลังพอที่จะ เกื้อกูลคนอื่นได้ นั่นคือความสมบูรณ์แบบในตัวที่ถูกต้อง ขนาดนั้นอาตมายังต้องปรามกลุ่มที่แข็งแรง ไม่ ว่าบ้านราชฯ ศิริชะอโศก ปฐมาภิราม ยังต้องปรามอยู่เรื่อยเลย ว่าอย่าหลงเชียวนะ ว่าเราอบรมนี้แล้ว เอาจีนค่าอบรมมาเป็นเงินมาเลี้ยงชีพ เป็นเงินมาเลี้ยงหมูบ้านอะไรอย่างนี้ ผิดเลยนะ ถ้าไปหลงคิดอย่างนั้น ตายเลย

อาตมาจึงอยากจะทำให้ระมัดระวัง กลุ่มที่ยังไม่แข็งแรง ยังพึ่งตนเองไม่รอด ยังไม่เป็นกลุ่มที่แข็งแรง โดยเฉพาะแม่แต่จะไปอบรมก็ยังไม่มียเงินพอที่จะคุ้มตัวสมตุล หรือคัฟ-เออะ {cover = พอ, คุ้ม(รายจ่าย)} กับการทำงาน ยังต้องไปเอาหนี้มา ก็ต้องการอยากได้เงินมาทำงาน เพราะมันขาดเงิน เพราะฉะนั้น ความอยากได้เงินจะหลอมตัวเอง หลอกตัวเอง ให้ตัวเราเองนี้ ผิดพลาดแล้วเกิดกิเลสขึ้นมาซับซ้อน นี้ อาตมาเตือนไว้เป็นความรู้ แล้วก็พยายามกันให้ดีๆ”

**การอบรมคือการสร้างคน
ได้เงินเป็นผลพลอยได้เท่านั้น
ถ้าเราได้อบรมคน แม้มันจะไม่ได้เงินก็ไม่เป็นไร เพราะนอกจากจะพึ่งตนเองรอด แล้วยังมี ส่วนเหลือ อบรมคนอื่นได้ แม้ขาดทุนก็ยังอบรมได้ๆ อย่างนี้ก็คือสมบุญแบบ โดยไม่คิดว่าจะหารายได้จากการอบรม เราจะไม่คำนึงถึงอย่างนั้น**

ระบบบุญนิยม : คนท่า - จุลภาค คนได้ประโยชน์ - มหัพภาค
(จนกระทั่ง รวยกระทั่ง)

ระบบบุญนิยม : คนได้ประโยชน์ - จุลภาค คนท่า - มหัพภาค
(รวยกระทั่ง จนกระทั่ง)

๖ ก.ค. ๒๕๕๘ ที่ดินหนองแดนเหนือ พ่อท่านแสดงธรรมหลังจากได้ฟังการสรุปผลการสัมมนา โดยมีเนื้อหาบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

“การสัมมนาเราจะได้พัฒนาหรือบูรณาการในการทำงานกับสังคม สถาบันบุญนิยมเรากำลังจะเป็นรูปเป็นร่าง อาคารสถาบันบุญนิยมจะเสร็จในเดือนกันยายนนี้อยู่ที่กรุงเทพฯ จะเป็นสำนักงาน เป็นจุดศูนย์กลาง ที่เราทำงานแบบบุญนิยม ซึ่งเป็นการทำงานเพื่อสังคมชนิดใหม่ ที่ทำลายโลกทุนนิยม คือทำงานแบบไม่รับค่าจ้าง ทำงานฟรี ทั่วทั้งที่สถาบันนี้ทำงานทั่วประเทศ แต่ผู้ทำงานอยู่ก็ยังมีไม่มากนัก เพราะไม่ได้จ้าง มาทำงานด้วยสมัครใจ

บางคนเคยทำงานมีรายได้เป็นหลักเป็นฐาน ก้าวหน้าดีทางการงานอยู่ด้วยซ้ำ แต่ก็เห็นว่าชีวิตพอแล้ว ทำงานที่ได้รับรายได้เงินทองก็แค่นั้น **ชีวิตต่อไปไม่ต้องมีรายได้ก็มั่นใจ** ลาออกจากงานมาทำงานฟรี อยู่เป็นชาวอโศก เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานแบบบุญนิยมนะ เงินก็ได้ เหยียญตราก็ได้ แต่ก็สุขใจทำเต็มใจทำ

มาถึงวันนี้ที่เราพยายามที่จะทำงานเชื่อมสัมพันธ์กับข้างนอกมากขึ้น จากแต่ก่อนนี้เราได้อุตสาหกรรมสร้างคนภายในกันก่อน ทุกวันนี้เราก็อบรมประชุมสัมมนาคนข้างนอกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เราก็พยายามใช้วิธีการทุกอย่างที่จะทำให้มีประสิทธิภาพ ทำกันให้ได้ประโยชน์กันขึ้นมา จนกระทั่งมาถึงขณะนี้เราได้เปลี่ยนแม้กระทั่งชื่อมาเป็น “**ศูนย์บุญนิยมศึกษา**” แต่ก่อนนั้นหนักกันที่ **คกร. หรือเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ** ซึ่งตอนนี่เราเห็นกันว่า

มันไม่เท่านั้นแล้ว เพราะว่าบุญนิยมของเราที่กว้างรอบทุกอาชีพ ทุกงาน ก็ได้ แต่ตอนนั้นเรายังมีอยู่แค่ ๑๒ แผนก(ศาสนา, การศึกษา, กสิกรรม ปุ๋ย ชยะ, การพาณิชย์, อุตสาหกรรมชุมชน, การเงินการคลัง, สุขภาพ, การสื่อสาร, ชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม, ศิลปะวัฒนธรรม, การบริโภค และการเมือง) การพาณิชย์ เศรษฐกิจบุญนิยม สื่อสารบุญนิยม การเงินบุญนิยม สุขภาพบุญนิยมอย่างนี้เป็นต้น ใช้คำว่าบุญนิยมตามท้ายก็เลยเอาคำว่า “บุญนิยม” นี้มาเป็นคำหลัก แล้วตั้งชื่อว่า “ศูนย์บุญนิยมศึกษา” ศึกษาคือศึกษา ศึกษาเป็นภาษาบาลี ศึกษาเป็นภาษาสันสกฤต คนไทยเอาคำว่า ศึกษา มาใช้แพร่หลายรู้กันดี ศึกษาที่มีคนใช้แต่ว่าน้อยกว่า ภาษาสองคำนี้อันเดียวกัน แล้วเราก็เริ่มพยายามที่จะทำงานให้มันเข้ารูปร่าง

เดือนนี้ไฮไฮ...วิ่งรอกกันทั่วประเทศเลย ทิศเหนือ ใต้ ออก ตก แล้วเขาก็ลากอาตมาไปด้วย คนอายุ ๗๐ กว่าแล้วนี่นะ เสร็จงานนี่นี้จะฟิตขึ้น หรือว่าจะทรุดลง ลองดูกัน แต่อาตมามั่นใจว่าอาตมาจะฟิตขึ้น เหมือนกับนกขมิ้นที่ได้ซ่อมขมิ้นมากขึ้น เอ๊ะ...มันไม่เบาเหมือนกันนะ มันจะมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้นจริงมั๊ยเนี่ย !

ทุกวันนี้เป็นยุคทุนนิยมรุนแรง เห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัวหนักจัดจ้านมากท่ามกลางยุคที่มันจัดจ้านอย่างนี้ เรายังมีคนที่เป็นคนทำงาน ไม่ใช่ทำงานย่อยๆ ทำในระดับประเทศก็พูดได้อยู่ แม้มันจะยังไม่ยิ่งใหญ่เท่าไรก็ตาม ดูเล็กๆ แต่ก็ทำงานจริง ได้สภาพ

คนเขาหาว่าเรานี้เป็นพวกทำงานไม่ได้กว้าง
หรรอก อาตมาขอไขความตรงนี้ มันเป็นปรัชญาที่ซับซ้อน ลึกซึ้งมาก เขาว่าบุญนิยมนี้มันทำได้แค่จุลภาค(micro) ทำได้ในหมู่เล็กๆ หรือเป็นเศรษฐกิจจุลภาค[micro economics]เท่านั้น ทำให้เป็นมหัพภาค(macro) ทำให้เป็นที่กว้างขวางออกไปสู่หมู่ใหญ่ หรือทำให้กว้างเป็นเศรษฐกิจมหัพภาค[macro economics]ไม่ได้ เขาว่างั้นนะ ได้แต่แค่จุลภาคแหละ อาตมาอยากจะทำลงไปในสัจจะคำว่าจุลภาค กับมหัพภาคสักนิด

เราทำนี่เหมือนรูปธรรมมันเล็ก แต่ใจหรือนามธรรมมันแผ่ออกไปสู่อะไร
รูปธรรมมัน micro ส่วนทุนนิยมเขาบอกว่า ของเขานี่มหัพภาค macro ทำได้ทั่วโลก ใช้.... ทำหะทำได้ และทำได้ง่ายทั่วโลก แต่ผลมันเป็นจุลภาคหรือมหัพภาคสู่สังคม อะไรจุลภาค อะไรมหัพภาค ทุนนิยมมันมันคือกิเลสนะที่มันโตมันใหญ่มันมหัพภาค อย่างนี้หรือที่จะเรียกว่า macro economics กิเลสมันเห็นแก่ตัวแผ่ขยายไปไพศาลทั่วประเทศ ทั่วโลก แล้ว“คนทำ-กรรมกร” กับ “คนได้ประโยชน์-คนได้กำไร” คนประเภทไหน...ที่เป็นจุลภาค คนประเภทไหน....เป็นมหัพภาค ลองค้นดูความจริงอันสำคัญนี้ดู

ความคิดของคนนี่ผินๆ ว่าของเขาที่แหละเป็นของสากล เป็นของทั่วไป ซ่อนอยู่ในคำว่า ทุกคนหรือส่วนใหญ่เหมือนกันหมด **ใครๆต่างก็เห็นแก่ตัวเป็นจำนวนมาก คือ macro คือความมาก คือ**

**ใครๆต่างก็เห็นแก่ตัว
เป็นจำนวนมาก คือ macro
คือความมากคือส่วนใหญ่ ก็ใช้
นี่คือ เศรษฐกิจทุนนิยม เป็น
อย่างนี้ได้ทั่วถึงกัน คนต่างมี
กิเลสอย่างนี้ทั่วถึงกัน ตั้งแต่
คนชอกานถึงอภิมหาเศรษฐี นี่
คือ ส่วนใหญ่ของคนล้วนเป็น
คนมีกิเลสมหัพภาค macro
แต่“คนที่ได้รับประโยชน์-คน
กำไร” คนที่ร่ำรวย มีจำนวน
น้อย เป็นจุลภาค micro**

ส่วนใหญ่ ก็ใช่ นั่นคือ *เศรษฐกิจทุนนิยม* เป็นอย่างนี้ได้ทั่วถึงกัน คนต่างมีกิเลสอย่างนี้ทั่วถึงกัน ตั้งแต่คนขอทานถึงอภิมาหาเศรษฐี นั่นคือ ส่วนใหญ่ของคนล้วนเป็นคนมีกิเลสมหัพภาค macro ก็ต้องอยากได้มากอย่างนั้น-เห็นอย่างนั้น เหมือนกันเป็นสากล แต่“คนที่ได้รับประโยชน์-คนกำไร” คนที่ร่ำรวยมีจำนวนน้อย เป็นจุลภาค micro แล้วจะจัดว่าเป็น micro economics ไหมละ ส่วนคนที่ยากจน “คนทำ-กรรมกร” คนเสียผลประโยชน์ คนขาดทุน เป็นมหัพภาค macro นี่คือระบบทุนนิยม ตัวจริงตัวแท้

ฟังให้ดีนะพวกเราที่มาทำงานนี้ เขาดูพวกเราที่เขาถูกผิดหมดเลย ของเรานี้มีน้อยคนหรือว่าน้อยกลุ่ม คนจะมาจนกันจริงๆก็ได้ไม่น้อยกว่าคนจะไปรวยแน่ๆ แต่คนจนนี้แหละทำเพื่อคนส่วนมากทำเพื่อประชาชนทั่วไปหมด คือสะพัดออกไป เสียสละ ไม่สะสม ไม่เอาเปรียบ เพราะฉะนั้น แม้คนส่วนน้อยจะพากันมาจน แต่คนส่วนใหญ่จะได้ประโยชน์ จะรวยทั่วถึงกันหมด คนจะเสมอภาคกัน หรือเผด็จออกไปให้ทั่วถึงกัน “ผล”ของงานที่พวกเราทำนี่ เป็นมหัพภาค แต่“ผู้ทำงาน”นี่เป็นจุลภาค ส่วนนายทุนนั้นเหมือนกับ“ทำทั่วถึงกัน”เป็นสากลทั่ว เป็นมหัพภาค แต่“คนที่ได้ประโยชน์” เอาเปรียบได้นั้นเป็นจุลภาคไม่กี่คน นี่เอาตามก็ฟังจะขยายความในประเด็นสำคัญวันนี้ อาจจะต้องอธิบายไม่ดี

ทุนนิยมนั้นแหละจุลภาค คนรวยอยู่กระจุกเดียว ความจริงเศรษฐกิจของทุนนิยมนี่ รวยอยู่กระจุกเดียว แต่ส่วนรวมของรากหญ้า หรือส่วนใหญ่ของพลเมืองของประชากร ต่างก็จนอย่างแพร่หลายไปทั่วถึงกัน

ทุกวันนี้คนที่รวยมีกระจุกเดียว แต่คนที่จนกระจายไปอย่างทั่วถึง ในประเทศไทยเขาวามี ๒๐ กว่าตระกูลเท่านั้นนะคนที่รวย นั่นแหละจุลภาค คือส่วนน้อย แล้วส่วนใหญ่มหัพภาคเป็นไง เนื้อในของมันก็คือ คนรวยไม่ได้ช่วยเหลือคนส่วนใหญ่จริงเลย ลัทธิทุนนิยมยิ่งแพร่คนยิ่งจนมากขึ้น แล้วคนรวยกระจุก คนจนกระจาย เรายังจะแพร่ไปทำไมลัทธินี้

แต่ลัทธิทุนนิยมนั้น คนจนหรือคนที่จะคิดมาจนตั้งใจมาจน เต็มใจมาจนนั้นมันน้อย ไข่ เป็นจุลภาค ทว่าคนรวยจะมากขึ้นเป็นมหัพภาค เพราะคนที่อยู่ยอด จนก่อนคนส่วนใหญ่แล้ว จนหมดตัวเลย แล้วก็พยายามที่จะให้คนทั้งหลายพากันมาจนอย่างเรา อันนี้เป็นเรื่องลึก คนจนคือ“คนทำ” คนสร้าง แล้วก็สะพัดออกไปจากตนให้มาก สร้างแล้วกระจายไปสู่ประชากรส่วนใหญ่ นั่นคือ คนมันน้อย อับปีจจะคนพอเพียง คนใจพอ สันโดษ เมื่อเราไม่เอาเปรียบ สละ ไม่สะสม มันก็ต้องจน

ซึ่งบุญนิยมเรารู้แล้วว่า คนที่กอบโกยให้แก่ตัวเองมากๆ ยิ่งได้กำไรมามากเท่าไร ยิ่งได้บาปมากเท่านั้น พวกเราถึงทำงานด้วยความเข้าใจ เห็นจริง เป็นจริง เราไม่แคร์หรือเขาจะโลภโมโหสัน เขาจะเอาบาปใส่หัวอีกเท่าไร ก็ช่างเขาซิ ถ้าเราอยู่รอด นอกจากเราอยู่รอดแล้วเรายังสามารถเป็นประโยชน์หรือเราได้เสียสละ เราได้ทาน เราได้บริจาค เราได้ให้ นั่นแหละเราเป็นคนมีประโยชน์ มีคุณค่าต่อมนุษย์แล้ว เราเข้าใจอย่างนี้ มีปัญญาอย่างนี้ เราก็ไม่ไปริษยาอะไรเขา เราจึงไม่มีปัญหา เขาเองเขาก็สมใจ ที่ได้โลภโมโหสัน ได้เปรียบมากๆ ทุนนิยมกับบุญนิยมจึงไม่เป็นศัตรูกัน ไม่ได้ไปทะเลาะวิวาทอะไรกับเขา เพราะพวกหนึ่งตั้งหน้าตั้งตา“เอา” อีกพวกก็ตั้งหน้าตั้งตา“ให้” ก็อยู่กันสงบดี

สังคมของพวกเราที่มันก็เป็นรูปของสังคมใหม่ เป็นนวัตกรรมของมนุษยชาติ อาตมาเรียกนวัตกรรมมนุษยเลย เป็นตระกูลใหม่ เรียกว่า **Alien species เป็นมนุษย์พันธุ์ใหม่ เป็นพันธุ์ที่ไม่**

เหมือนกับที่โลกเรามีมาแล้ว

พวกเราที่มีหลัก....สราณียธรรม สราณียธรรมนี้คือธรรมะข้อสำคัญของพระพุทธเจ้าเลย ข้อใหญ่มี ๖ กายกรรมเมตตา วจีกรรมเมตตา แต่ทางโลกเขารู้เหมือนกันว่าเมตตาดี กายกรรมเมตตา วจีกรรมเมตตา แต่ข้างในจิตไม่หอรอก เล่ห์เหลี่ยมเยอะ แขนงซ้อน หาทางเอาเปรียบ ไม่ได้เมตตาจริง เมตตาเชือดเฉือน สราณียธรรม มี ๖ ข้อ เมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตามโนกรรม สาธารณโภคี คีลสามัญญตา ทิฏฐิสามัญญตา

สาธารณโภคี ก็คือ **เรามีทรัพย์สินเป็นกองเดียวกัน กินใช้ร่วมกัน เป็นกองกลาง สาธารณะ เป็นเอกภาวะ เป็นหนึ่งเดียวกัน เอกภาวะ คือมีความเป็นเอกภาพ เป็นหมู่ชนที่พึ่งพาอาศัยกันจริงๆ เป็นพี่น้องญาติมิตรอันเดียวกัน ช่วยกันจริงใจ พึ่งเกิด พึ่งแก่ พึ่งเจ็บ พึ่งตายกัน** เช่น ดินหนอง-แดนเหนือนี่ก็เป็นสมบัติเดียวกันกับสันตือโศก คนที่อยู่สันตือโศก ก็ถือว่าดินหนองแดนเหนือเป็นสมบัติอันเดียวกัน เพราะว่าเข้าหมู่เข้ากลุ่มกันแล้วเป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว คือตระกูลโศก หรือเลื้อบุญนิยมอันเดียวกัน ทางเหนือไปสุดภูผาฟ้า น้ำ ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พี่น้องกัน อยู่กันอย่างระลึกถึงกัน สราณียะเรียกว่าระลึกถึง อยู่อย่างรักกัน ปิยภระณะ อยู่อย่างเคารพกัน ครุภระณะ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สังคหะ ไม่วิวาท ไม่ทะเลาะ ไม่แตกไม่แยกกัน อวิวาทะ พร้อมเพรียงกัน สามัคคียะ อันสุดท้ายก็เอกภาวะ ที่อาตมากล่าวไปแล้ว

คนนั้นนิสัยอย่างนั้น คนนี้นิสัยแบบนี้ ภูมิประเทศนี้มีอันนี้มาก ภูมิประเทศโน้นมีอันโน้นมาก จริตคนนั้นอย่างนั้น จริตคนนี้อย่างนี้ เป็นต้น หลากหลาย แต่อยู่ในหลักเกณฑ์ใหญ่อันเดียวกัน เหมือนดอกไม้บานาพันธุ์ ร้อยเป็นมัลลยวงเดียวกัน หนึ่งเดียวกันแต่มีความหลากหลายในตัว อย่างนี้คือลักษณะของบุญนิยม ลักษณะของชาวโศก

สาธารณโภคี เป็นหนึ่งเดียวกัน กินใช้ร่วมกัน แต่มันจะมีรายย่อยบางคน กินใช้ยังมาก แต่

ความประพฤติที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่วางไว้ จะต้องเป็นคนไม่มีอบายมุข ต้องมีศีล ๕ อย่างต่ำ และพัฒนาการมีศีลให้มีมรรคผลจริงๆ สังวรศีล สำรวมอินทรีย์จริงๆ จนกระทั่งศีลมีผลสำเร็จเป็น ศีลสัมปทา ยิ่งเป็นชาวอโศกแท้ ไม่กินเนื้อสัตว์ ไม่มีอบายมุข อาจจะมีจิตเล็กน้อยๆ ซอบๆอยู่ก็ตาม แต่ปฏิบัติแล้วทางกายกรรมไม่มี อบายมุขไม่มี ดุศบุหรี่ยี่ไม่มี เล่นไฟ เล่นโป เราไม่มี จะล้างไปจน กระทั่งหมดเป็นแกน เป็นหลัก มีศีลทำเป็นมรรคเป็นผล ศีลต้องขัดเกลากิเลสไปได้ด้วยนะ มีศีล ที่เป็น รูปธรรมชัดเจน เพราะนามธรรมบรรลुरुธรรม ส่วนคนที่มีศีล ๘ ศีล ๑๐ ก็มีไป แต่อย่างน้อยต้องมีศีล ๕

จึงเป็นหมู่บ้านของคนมีศีลแท้จริง หมู่บ้านที่ไม่มี อบายมุขเลยจริงๆ ไม่แย่งชิง ไม่มีอาชญากรรม

ในระบบของคนแบบบุญนิยม แบบ สาธารณโภคี เราอยู่ที่ดินหนองแดนเหนือนี้ ถ้าเราสร้าง ให้แข็งแรงขึ้นกว่านี้ เราก็เป็นชุมชน เป็นแหล่งที่จะเป็น รูปของชาวบุญนิยมหรือชาวอโศก คำว่าอโศกที่เราใช้มา คนเขารังเกียจ เขาไม่ค่อยจะอยากรับ ไม่เป็นไร เราก็ เอาบุญนิยมมาเรียก ตอนนี้อนุญนิยมเขารับได้ ก็ใช้ บุญนิยม ขอให้ทำได้เป็นประโยชน์ บุญนิยมอาจจะติด ตลาดก็ได้ อาตมาถึงพยายามที่จะตั้งขึ้นเป็นองค์กร สถาบันบุญนิยม ขึ้นป้าย ขึ้นอาคารให้ทำชื่อ ติดไว้บน ตึกเลยนะ อาตมาบอกไว้ ทำโลโก้ ทำรูปตราประจำของ บุญนิยม ติดชื่อบนยอดตึกเลย

คำแรกที่เขาเกลียดที่สุดคือ **โพธิรักษ์** อย่า เอามาพูดให้ได้ยินนะ คำที่สองคำว่า **อโศก** ก็รองลงมา พอคำที่สาม **บุญนิยม** เออ...พอเป็นไป ค่อยยังชั่วแล้ว เขาพอรับได้ คิดว่าตั้งหลักตรงบุญนิยมได้ โพธิรักษ์จะตายก็ตายไปเถอะ เขาไม่รับก็ช่างมันไม่เป็นไร คำว่าอโศกเขาจะไม่รับอีก ก็ช่างเถอะ คำว่า บุญนิยมเขารับก็ใช้อันนี้ไป

สังคมแบบนี้เป็นสังคมสาธารณะ เงินกระเป๋เดียวกัน จิตวิญญาณที่ไม่เห็นแก่ตัว ไม่ได้ยึดติด อย่างที่อาตมาถวายธรรมะของพระพุทธเจ้ามาเป็นพุทธพจน์ ๗ ข้อ สาราณียะ ปิยะภระณะ ครุภระณะ สังคหะ อวิวาทะ สามัคคียะ เอกีภาวะ เป็นหนึ่งเดียวกันนะ มาพิสูจน์ความจริงว่า อากาลโก

ยุคนี้ สังคมจัดจ้านด้วยทุนนิยม บริโภคนิยม อำนาจนิยม หูหรรานิยม วิดถารนิยม แต่เราก็สามารถที่จะพิสูจน์ยืนยันได้ว่า คนจะเป็นคนชนิดที่ตามธรรมพระพุทธเจ้า พัฒนาตนเองให้มีจิตใจ กิเลสลด พิสูจน์ได้ตามธรรมของพระพุทธเจ้าเลย เป็นไปได้จริงๆ

กลุ่มชุมชนของเราเป็นชุมชน อาตมาเรียกว่า **ชุมชนศรีอาริยมุตไทย** เพราะเป็นคนที่ ไม่มีอบายมุข มีศีลกันจริงๆ เป็นคนมีศีล ๕ อย่างต่ำ มีสาธารณโภคี กินใช้เหมือนกับมีต้นกล้วยพุดอยู่ทั่วไป ใครก็หยิบกิน หยิบใช้ได้ ใช้น้หอม เป็นของส่วนกลาง นี่แหละเมืองศรีอาริยมุตไทย กลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก กลุ่มน้อยอะไรก็ได้ เราทำได้ในยุคนี้ ก็ไม่ใช่वादอ้าง ไม่ใช่ไปพูดไปข่มใคร แต่พูดเพื่อให้

พวกเราเข้าใจสัจธรรม เข้าใจว่าคนยุคนี้มันทำให้เป็นอย่างนี้ได้

นี่ถ้าระบอบบุญนิยมนี้ ได้รับการยอมรับ จะยิ่งกว่าระบอบประชาธิปไตย มันใหญ่กว่าระบอบคอมมิวนิสต์นะ หากใช้กันทั่วโลกนี้ คุณคิดดูซิว่ามันจะเป็นอย่างไร เขาก็ยังว่าเราอยู่ ว่าพวกเราเป็นพวกจุลภาค เราก็ไม่เถียงคุณหรอก แต่ของเราจะเป็นจุลภาคแบบเครือข่าย ใช้ภาษาฝรั่งว่า Pyramidal Web นะ เราทำให้จริง แล้วมันจะเชื่อมโยง ขณะนี้เห็นไหมนี่ของเราที่ ทุนนิยมเขาก็ขยายไปจังหวัดไหนจังหวัดนี้ นี่เราก็อบายของเราไปเหมือนกันนะ ทุนนิยมเขาขยายไปร้านใหญ่แล้วเขาก็รวบรวมเอากำไรรวบรวมเอาผลได้ไปให้หายทุน แล้วเขาก็ไปสู้กับประชาชน แต่ของเราที่พวกไมโคร จุลภาค นี่ของเราเป็นเครือข่าย คือ สานกันเป็นรูปพีระมิด เป็นหนึ่งเดียวกันจริงๆ แต่สานเชื่อมโยงกันออกไปๆ นี่ยิ่งไปตรงไหนยิ่งไปกระจาย ไม่ใช่ไปอย่างทุนนิยมนะ แต่ของเราไปไหนก็ไปกระจายให้ เราก็อไม่ห่อหุ้มที่จะเก่งจนไปทั่วประเทศ ทั่วโลกหรอก เอาแต่ในประเทศไทยนี่ก่อน เครือข่ายของเรา แล้วมันก็ไปกระจาย สานช่วยเกื้อกูล อย่างจริงใจ ไม่ใช่มาดูด แต่ไปเผื่อแผ่ ซึ่งอาตมาอยากจะดูนะ ถ้าแม่โครของชาวทุนนิยม เขามันมีเต็มโลกนะ กับเราก็อมีไมโครของเราบ้าง แม้มไม่ถึงกับเต็มโลกหรอก มาเทียบกันดูว่าใครมัน **เป็นความเจริญของงามของมนุษยชาติกัน ที่ไหนร่มเย็นกว่ากัน ที่ไหนนำเคาพบูชาว่ากัน**

เราทำนี่เหมือนกับจับๆ จ้อยๆ เล็กๆ น้อยๆ เห็นหน้ากันอยู่ซ้ำหน้าไม่ค่อยเท่าไร ใช้ เพราะพวกเราเข้าใจกันอยู่อย่างนี้ไม่กี่คน คนที่มีความรู้ ความสามารถอยู่ข้างนอกยังมีอีกเยอะ เขาได้ยินได้ฟังเหมือนกัน แต่เขาก็เลสเขายังหนา เขายังไม่ยอมมา อีกอันหนึ่งที่เขาไม่ยอมมาก็เพราะพวกเรายังพวกน้อย เขายังไม่เอาหรอก

อัตราการก้าวหน้าของบุญนิยมนี้ ต่อไปอีก ๑๐ ปีข้างหน้าจะมากกว่าเมื่อสิบปีที่แล้ว เมื่อสิบปีที่แล้ว เชื้อใหม่ แต่ถ้าพวกคุณงอมืองอเท้า อาตมาก็พูดผิดแน่นอน แต่ถ้าต่างคนต่างก็พยายาม **ชวนช่วยช่วยกันทำไปเพื่อตน เพื่อท่าน ประโยชน์ตนก็ได้ ประโยชน์ท่านก็ได้ แน่นนอนอีกสิบปีข้างหน้า อาตมาว่าอัตราการก้าวหน้าจะเพิ่ม เป็นปฏิภาคทวี**

แต่ความก้าวหน้าออกไปจากมวลปริมาณ สถานที่ วัตถุที่มากขึ้น ก็ยังมีความก้าวหน้าของบุญนิยมในมิติที่ลึกซึ้งซับซ้อนทางจิตวิญญาณยิ่งขึ้น เช่น บริษัทฟ้อภัยนี้ ตอนนี่แต่ละคนรายได้เขาลดลง แต่ก่อนนี้รายได้หรือเงินเดือนเขาจับเดือนหนึ่งคนละสามพันบาท ที่นี้บริษัทมันเจริญขึ้น ฟังให้ดีนะ บริษัทเจริญนะ โอโห...มีอาคารใหญ่โตขึ้น มีเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องทุนแรงมากมายขึ้น มีที่พักที่อาศัยอะไรดีขึ้นไป สวัสดิการดีขึ้น เขาก็เลยมาประชุมลดเงินเดือนกัน **คนที่เจริญขึ้นมันต้องลดเงินเดือนตัวเองลง** ฟังแล้วก็โอโฮ...อย่าไปคุยกับ ส.ว. ส.ส. นะ หรืออย่าไปคุยกับ ปปช. เพราะพวกนั้นเขาขึ้นเงินเดือนของตัวเองยิ่งๆ ขึ้น แต่ของชาวบุญนิยมเราลดเงินเดือนลงให้ได้ยิ่งๆ ขึ้น นี่ตอนนี่พนักงานฟ้อภัยก็รับเงินเดือนกันเดือนละสองพันเอง คนเจริญขึ้นต้องอย่างนี้ คุยอย่างภาคภูมิใจด้วยนะ คนข้างนอกเขาก็ต้องบอกว่าบ้านะ...อย่างนี้เป็นต้น นี่ก็เป็นเรื่องจริงตามจริงของบุญนิยม คือ **จิตใจของคนมีความมักน้อย ความสันโดษ เจริญยิ่งๆ ขึ้น จะสอดคล้องซับซ้อนกับทางวัตถุอย่างเป็นสัจจะ วัตถุยิ่งเจริญ มากขึ้น ใหญ่ขึ้น สะดวกขึ้น อำนวยช่วยแรงเรายิ่งขึ้น ถ้าจิตวิญญาณของคนที่ยังเป็นอาริยะสูงขึ้นไปจริงๆ ก็ยิ่งจะมักน้อยสันโดษสงบสบายยิ่งๆ ขึ้นในทิศทางของอาริยะเช่นกัน**

ธรรมะของพระพุทธเจ้านี้ อาตมาว่าสุดยอดจริงๆ เลยนะ...เมื่อลดดั่งกิเลส ลดดั่งความสกปรก

ต่างๆแล้วนี้ มันสบาย และมันประเสริฐ มีประโยชน์คุณค่า ที่เอาตามพูดก็ไม่ใช่ว่าพูดเพื่อที่จะมาบีบคั้น แต่พูดเพื่อให้รู้ว่า ความเจริญที่เรียกว่า “อาริยะ” หรือ “ประเสริฐ” แท้จริงนั้นคืออย่างไร มันน่าจะเจริญอย่างไร ถ้าใครมีปฏิภาณฟังที่เอาตามพูดแล้วนี่จะเห็นว่า โอ๊ะ...สังคมน่าจะมีอย่างนี้นะ....เกิดขึ้น แข็งแรง มากๆๆๆ ในประเทศไทย มีกลุ่มหม้อย่างนี้ ขณะนี้กลุ่มของพวกเราที่แค่เกิดหมู่ออกมา ยังมีไม่เยอะนะ ยังไม่ใช่กลุ่มที่แข็งแรงสมบูรณ์เต็มทีเดียว **จะต้องมาช่วยกันเพิ่มคุณภาพของคนของกลุ่มให้สูงให้มากให้แน่น ได้ยิ่งกว่านี้อีก** แต่มีแค่นี้ ก็เห็นรูปลักษณะบุญนิยมได้แล้ว

ถ้ามีจำนวนคนบุญนิยมนี้ซักร้อยคน ก็เป็นกลุ่มชุมชนที่แข็งแรงขนาดหนึ่ง เพราะคนชนิดนี้ ร้อยคนที่เป็นมวลในที่ใด แต่ละแห่งจะมีประสิทธิภาพยิ่งกว่าคนร้อยคนของชาวทุนนิยมทั่วไปหลายเท่า เพราะคนแม้พันคนแบบทุนนิยมเขาจะแย่งชิงกัน กอบโกยกักตุนไว้ของตนๆ เขาไม่กระจายออกมารวม เป็นพลังหนึ่งเดียวเหมือนบุญนิยม เขายังไม่เป็นสาธารณโภคีแน่นอน เพราะงั้นคนร้อยคนที่เป็นสาธารณโภคี กับคนพันคนที่เป็นทุนนิยมนี้ละ คุณภาพของความเป็นสังคมก็จะต่างกันอย่งเห็นๆเลย ว่า สงบกว่ากัน อ่อนกว่ากัน เป็นอยู่สุขกว่ากัน เรียบร้อยราบรื่นกว่ากัน เบิกบานรำเริง ไม่เครียด ไม่เศร้าหมอง ไม่ต่างคนต่างอยู่ ต่างแตกแยก ฯลฯ ประโยชน์ที่จะได้จากชุมชนที่มีพลเมืองแค่ร้อยคนที่เป็นบุญนิยม มีสาธารณโภคี กับประโยชน์ที่จะได้จากชุมชนที่มีพลเมืองพันคนแต่เป็นทุนนิยม เมื่อเปรียบเทียบกันจะเห็นชัด เพราะคนที่มีจิตเป็นทุนนิยมนี้ พันคนนั้นต่างก็จะพยายาม“รวย” แต่คนที่มีจิตเป็นบุญนิยม แม้แค่ร้อยคนต่างก็จะพยายาม“จน” และพยายามแจกออกไปเผื่อแผ่แก่กันและกัน ก็จินตนาการตามดูก็ได้ ว่า **เศรษฐศาสตร์บุญนิยม จนกระทั่ง แต่วัยกระจาย ส่วนเศรษฐศาสตร์ทุนนิยม นั้น รวยกระจุก แต่จนกระจาย แล้ววิจัยดูซิว่า เศรษฐศาสตร์ ๒ ชนิดนี้ ชนิดไหนเป็นเศรษฐศาสตร์จุลภาคอย่างไร เศรษฐศาสตร์มหัพภาคอย่างไร**

อย่างประเทศไทยตอนนี้ จะทำเศรษฐกิจให้สูงขึ้นๆ เขาจะทำให้คนในประเทศรวยขึ้นกันถ้วนหน้า คือ **รวยกระจาย** ต่างคนก็ต่างจะต้องเอาให้ได้มากๆจึงจะรวย แล้วใครจะแบ่งให้ใครรวย คิดดู ถ้าคนในเมืองไทยรวยหมด มันก็ต้องไปเอาจากต่างประเทศมารวย ไซ้ใหม่ แต่มันไม่ละเว้นหรอก ก็เอา

ในประเทศนี้ด้วยหรือเอาก่อนด้วยซ้ำ มันถึงจะรวย ภูได้มากก็ภูเอาก่อน ไร่ใหม่ เพราะงั้นพุดกันไปแล้ว มันก็ยาก ระบบทุนนิยมไม่ง่ายเลย แต่แบบบุญนิยมนี้ได้ เพราะรวยน้ำใจ ไม่ต้องรวยเงินทอง พออยู่พอกิน เพื่อแผ่ได้ด้วย ความรวยจะกระจายไปถ้วนทั่ว เพราะมีน้อยๆก็พอใจแล้ว คือ คนมักน้อย คนสันโดษ นั่นเอง เพราะงั้นประสิทธิภาพของคนร้อยคนของมวลสังคมนั้นร้อยคน มีประสิทธิภาพต่อตนเองต่อสังคมประเทศชาติมากกว่ามวลประชากรชุมชนไหนก็แล้วแต่ที่มีพันคนได้ ยิ่งมวลชนหมู่บ้านนั้นไม่ใช่แค่พันคน แต่มีหมื่นคนนี่ หากเป็นระบบทุนนิยม มันจะแย่งกันหนักกว่าหรือมันจะแจกเพื่อแผ่กันมากกว่า ยิ่งมากก็ยิ่งจะแย่ง มันยิ่งจะแย่งกันหนักกว่าคนกลุ่มน้อยขึ้นไปอีกไร่ใหม่ ส่วนร้อยคนในระบบบุญนิยมนี้ยิ่งจะพัฒนาตนเองด้วยสูตรพระพุทธเจ้า จะละจะลด ยิ่งจะต้องเป็นผลึก ผืนก็กัน ให้ตกผลึกเป็นอารยธรรม เป็นโลกุตระธรรม เป็นสาธารณโภคียิ่งขึ้นๆ ทางโน้นเขาก็อบรมตน แต่อบรมอย่างทุนนิยมโลกียะ มันก็จะแย่งลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ยิ่งขึ้นๆไปอีกไร่ใหม่

พุดได้เลยว่าร้อยคนของทุนนิยมหมู่บ้านนั้น กับร้อยคนของบุญนิยมของหมู่บ้านสาธารณโภคีนี้ รับรองประโยชน์โภคผลที่จะมีต่อสังคมประเทศชาติต่อมวลมนุษยชาติ ต่างกันแน่นอน

สรุปว่าพวกเรานี้เป็นคนอีกประเภทหนึ่งเป็นตระกูลใหม่ ต่างประเทศนี้เขาก็มีนะกลุ่มที่เป็นชุมชนที่แบบเดิมๆ อย่างที่อเมริกาที่เขา**มีพวกชนชุมชนอามิช** มีมาสามร้อยกว่าปีก่อนอเมริกาเกิดอีก เขาอยู่อย่างโบราณ ไม่ยอมใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่ยอมใช้รถยนต์ ใช้แต่รถม้า ไม่ยอมใช้ไฟฟ้า ใช้ตะเกียง เวลาจะปลูกบ้านปลูกเรือนนี้เขาลงแขกกันช่วยกันปลูกบ้าน แต่เขาไม่เลิกแบบพุทธ ไม่ถึงขั้นสาธารณโภคีเหมือนเรา ภูปุ่ก็มี**ชุมชนอิตโตเอน** อิสราเอลก็มี**คิบบุซ** แต่เขาก็ยังไม่ได้ลดกิเลสตรงๆ และไม่ถึงขั้นสาธารณโภคีอย่างที่เรว่าเป็น ขอยืนยันเลย เขาทำยังไม่ได้ถึงขั้นนั้น เขาทำไม่ได้ แต่เขาก็มีส่วนร่วม ส่วนร่วมรวมกันเป็นภาวะ ขบวนการกลุ่มที่มีระบบของเขาพอใช้ได้ ดีระดับหนึ่งทีเดียว แต่ของเรานี้มันลึกถึงจิตวิญญาณ เราล้างตัวการใหญ่คือกิเลสออกจากจิตวิญญาณจริงๆ

ทฤษฎีของพระพุทธเจ้านี้ยิ่งใหญ่มาก คนเรามันหมุนเวียนกันอยู่แค่นี้แหละ โลกีย์หมุนไปสู่สูงแล้วก็ตกต่ำ ต่ำแล้วก็ขึ้นสู่สูง โลกีย์นั้นต่ำลงหย่าเป่สุดๆแล้ว มันก็เกิดกลียุค ไฟล้างโลก หรือของศาสนาอื่นก็บอกว่าน้ำท่วมโลก แล้วก็ให้โนอาร์มาสร้างเรือ แล้วก็คัดเอาคนดีๆสิ่งดีๆมาอย่างละคู่ เพื่อที่จะต่อเชื้อ ก็เป็นตำนานของทางด้านศาสนาอื่นเขา อาตมาก็เหมือนโนอาร์ คัดเลือกแล้วเหมือนกัน พอ น้ำท่วมโลก หรือไฟประลัยกัลป์ไหม้โลก ก็จะไม่ไหม้พวกคุณที่มีบุญหรือ คนที่ไม่มีบุญก็จะตายหมด เหลือแต่พวกมีบุญนี้รอด คนก็งว่ามันจะรอดได้อย่างไร? รอดได้ซี! เพราะคุณลักษณะของคนบุญนิยมนี้ เป็นคนที่ไม่เอียงพรัดไหนพวกไหน เป็นคนสากล เป็นคนสายกลาง เป็นคนช่วยเหลือเพื่อพ่ายคนทุกฝ่าย ไม่ยึดฝ่ายไหน ไม่เอาเปรียบใคร เกื้อกูล เพราะฉะนั้นคนพวกเราเขาจะไม่ฆ่า

ในอนาคตนี้เขาจะรบกันทั้งโลก ชาวโศกเราเป็นคนกลาง เราสร้างผักพืชผลไม้ สร้างอาหารไปเลี้ยงเขาทุกฝ่าย เขาไม่มีเวลาทำหรือก มันได้แต่ฆ่ากัน บาดเจ็บเราก็ช่วยเขารักษาให้ทุกฝ่าย ในสนามรบที่ไหนๆ ไม่ว่าฝ่ายแดง ฝ่ายน้ำเงิน ไม่มีใครฆ่าพวกกาชาด กับพวกกองกำลังอาหาร ฝ่ายแดง ฝ่ายน้ำเงินเขารบกัน เขาจะไม่ฆ่าฝ่ายที่เป็นกลางและช่วยเหลือพวกเขาอยู่ สุดท้ายเขาก็ฆ่ากันตายทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะก็เก่งทั้งคู่นี้ โลกต่อไปในอนาคตมันจะมีสองพวกใหญ่ๆแบบนี้แหละ แล้วก็ฆ่ากันเองตายหมดเลย เราเป็นพวกทำอาหารให้เขากิน รักษาพวกเขาที่เขาบาดเจ็บมา พวกเราเลยรอด นี่ไงผู้ที่มีบุญจะรอด เรา

อยู่กับศีลธรรม อยู่กับสิ่งที่ดีงาม ระวังเถาะไม่มีบุญนะระวัง เขามาชนเราตายได้เหมือนกันนะ ถ้าเราไม่มีบุญนะ

ในธรรมะของพระพุทธเจ้าที่เราทำเพื่อตนเองเป็นหลัก แต่ในการทำเพื่อตนเองนี้เพื่อล้างกิเลสของตนเอง ล้างความเห็นแก่ตัว มันจึงไปเป็นผลประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยธรรม มันเหมือนเหรียญสองด้าน มันแยกกันไม่ได้ ทำประโยชน์ตนแบบบุญนิยมนี้มันเป็นประโยชน์ทำไปพร้อมกันในตัว **เรา“ให้”นี้เป็นประโยชน์ตนนะ เขาก็ได้ เราก็กี่ได้** นี่คือสัจธรรมพระพุทธเจ้าที่สวดยอดจริงๆ

เขื่อนขอมบุญอโศก

๑๒-๑๓ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่เขื่อนขอมบุญอโศก อ.เด่นชัย จ.แพร่ มีสัมมนาชายแหะชาวอโศก คุณอำนวยและครอบครัวได้มอบที่ดินให้ส่วนกลาง ๕๐ ไร่ ตั้งแต่ปีที่แล้ว ต่อมาได้ใช้เป็นศูนย์อบรมเกษตรกรรมโครงการพักชำระหนี้ของ ธ.ก.ส.ด้วย สภาพพื้นที่แหวดล้อมไปด้วยป่าเขา ไม่อัปชื้นเหมือนที่อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร ไม่ใช่ชอกเขาเหมือนที่ภูผาฟ้าหน้า มีพื้นที่สูงต่ำลาดเป็นแนวยาว คล้ายที่ อ.วังน้ำเขียว แต่สภาพป่าไม่ยังอุดมสมบูรณ์กว่ามาก สัญญาของโทรศัพท์มือถือเครือข่ายที่มีสัญญาณดีที่สุดของไทยก็ยังมีสัญญาณรับได้บ้างเป็นบางจุดเท่านั้น

ขอมบุญอโศก พ่อท่านเพิ่งจะมาเป็นครั้งแรก พี่ชพันธ์ไม่ดูอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นป่าเดิม และยังมีป่าเขาอยู่โดยรอบ ภูมิดินและท้องน้ำดินเพิ่งเสร็จหมาดๆ ทนให้พ่อท่านได้ทดลอง สีแดงของดินยังติดมือพ่อท่านเมื่อไปปลูกเข้า แมลงหวี่และแมลงตัวเล็กๆจากป่าบินมาเกาะตามเนื้อตัว ดินสีอิฐแดงดูนุ่ม

เหนียวติดเท้าเหนอะหนะ ไม่แห้งแข็งเหมือนภาคอีสาน แต่มูลไส้เดือนมีน้อยกว่าที่ดินหนองแดนเหนือ เห็นเพียงกองเล็กๆไม่กี่แห่ง อากาศดูโล่งโปร่งไม่อัปชื้นหรือชื้นแฉะอย่างที่ภูผาฟ้าหน้า เดิมเป็นไร่ข้าวโพดที่ชาวบ้านมาตากถางทำกิน คุณอำนวยและครอบครัวได้มาลงต้นสักและมะขามไว้ส่วนหนึ่ง บริเวณข้างศาลาส่วนกลางจึงแหวดล้อมไปด้วยต้นสัก แม้แต่เสาและคานของศาลาก็ใช้ไม้สักที่มีในพื้นที่ ขนาดเท่าโคนขาและแข้ง ด้วยพื้นที่ส่วนกลาง ๕๐ ไร่ พ่อท่านเทศน์เชียร์ให้ญาติธรรมมาอยู่รวมกันเป็นชุมชน

พื้นที่เดิมปลูกข้าวโพดและพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ปัจจุบันมีไม้สักแหวดล้อมอยู่จำนวนมาก ลำไยกำลังออกผลดกมีแจกให้กินกันเหลือเฟือ และมีพื้นที่ปลูกพืชผักอย่างอื่นด้วย ศาลาส่วนกลางที่ใช้เป็นห้องอบรม

ใช้ไม้สักทั้งหลัง ไม่บอกก็ไม่รู้ เพราะเห็นลำต้นขนาดขาและแขน คิดว่าไม้ยูคาลิปตัสหรือไม้สนเสียอีก

ดินมีสีอิฐเป็นดินลูกรัง แต่ก็เหนียวเหนอะหนะติดเท้าน่าดู พบกฎักดินและบ้านดินเพิ่งจะสร้างเสร็จใหม่ๆ กฎักที่ให้พ่อท่านได้พักรวมถึงห้องน้ำใหม่ก็ทำจากดิน เท่ากับพ่อท่านมาฉลองให้ ดีที่เสร็จแล้วไม่มีกลิ่นขี้มันเหมือนที่ดินหนองแดนเหนือ พ่อท่านจึงได้ทดลองให้ตั้งแต่เมื่อไปถึง เนื่องจากตลอดระยะของการเดินทางทั้งบนเครื่องบิน และลงเครื่องบินที่สนามบินลำปาง แล้วนั่งรถต่อมาที่ฮอมบุญอุโศกนี้ พ่อท่านนั่งอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ตลอดระยะของการเดินทางทั้งหมด ทำให้มีนัยเล็กน้อยเมื่อมาถึงฮอมบุญอุโศก มีนำเล่าพ่อท่านจึงตอบรับเสียงนิมนต์ให้พักอย่างง่ายๆ ไม่เหมือนครั้งอื่นๆ ที่ผ่านมา แม้จะมีเสียงนิมนต์ให้นั่งร่วมการประชุมที่กำลังดำเนินอยู่ แต่พ่อท่านก็เลือกและตอบรับเสียงที่นิมนต์ให้พักทันที

พักได้เพียงชั่วโมงยังไม่ถึงดี ก็ตื่นขึ้นมาร่วมรายการเอื้อโง่ก่อนเริ่มรายการก็แจกของที่ระลึก “หยาดน้ำใจ” ที่ได้จัดเตรียมมาแจกให้ลูกๆ ชาวอุโศก

ช่วงที่คุณอำนวยและสมณะได้พาพ่อท่านเดินดูพื้นที่ เจ้าหนูน้อยสองราย ถือกล้องวิ่งหน้าวิ่งหลัง บันทึกภาพเหตุการณ์ขณะพ่อท่านและคณะเดินสำรวจดู ทำเอาข้าพเจ้าเขินกับการบันทึกภาพเหตุการณ์ไปด้วย ไม่รู้ว่าจะมีใครมองเหมือนเด็กๆ หรือเปล่า

การสัมมนาครั้งนี้พ่อท่านแทบไม่ได้มาร่วมประชุมด้วยเลย คณะกรรมการจัดการสัมมนาดำเนินการกันเอง แล้วรายงานสรุปสุดท้ายของผลการสัมมนาทั้งหมดให้พ่อท่านทราบก่อนแสดงธรรมเท่านั้นก็ดีนะ ถ้าการสัมมนาช่วยคนอื่นจะเป็นอย่างนี้บ้าง ก็จะช่วยถนอมการใช้งานพ่อท่านลงไปด้วย อย่าคิดว่า

ดูเหมือนพ่อท่านแข็งแรงดี คงไม่มีปัญหาทางสุขภาพอะไรง่ายๆ ก็ขนาดออกกำลังกายทุกวัน พักผ่อนอย่างพอเพียง พ่อท่านยังมีปลายประสาททำอีกเสบ หรือมีนิ้วได้เลย อื่นๆที่นอกไปจากตาเห็นก็คงจะมีโอกาสเกิดได้ทั้งนั้น

ทำยี้มีเรื่องเกิร์ตข้าฯสองเรื่อง เรื่องแรกกับตัวข้าพเจ้าเอง งานนี้ต้องเสียถ่ายสามครั้ง ทั้งๆที่อาการท้องเสียไม่เคยเป็นมานานแล้ว เนื่องมาจากฉันโยเกิร์ตมะพร้าวของคุณไฟโรจน์ อรรถศิ্বর ผู้ที่มีความคิดทวนกระแสในหลายๆเรื่อง โดยเฉพาะในเรื่องอาหารและการดูแลสุขภาพ ที่เด่นชัดมากคือต่อต้านการบริโภคถั่วเหลืองและผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง คุณไฟโรจน์จึงหาวิธีนำเอามะพร้าวมาทำโยเกิร์ตทดแทนเต้าหู้ โดยคั้นกะทิสดๆแล้วใส่ผลไม้ลงไป ที่ดีที่สุดคือสับปะรด แล้วปล่อยให้มันเกิดจุลินทรีย์จากผลไม้ วันนั้นใช้ซันนูสตีแอสต์เป็นส่วนผสมลงในกะทิสด ข้าพเจ้าไม่รู้มาก่อนว่าเป็นโยเกิร์ตที่ทำจากมะพร้าว เห็นว่าเป็นโยเกิร์ตช่วยย่อยก็ตัดมาฉันทันหนึ่งแก้ว แล้วก็ดื่มก่อนอาหารจนหมด รู้สึกว่ามีรสเปรี้ยวและเค็มนิดๆ แปลกไปจากที่เคยฉันโยเกิร์ตทั้งหลาย ก็ไม่คิดว่าจะท้องเสียอะไร เพราะโดยปกติรสเปรี้ยวผู้เขียนสู้ได้ ไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับอาหารรสเปรี้ยวเลย ฉันทานอาหารไปได้สักครึ่งหนึ่งก็มีอาการพะอืดพะอม และปวดถ่ายขึ้นมา จึงรีบเดินไปเข้าห้องน้ำ แสบไม่ทัน ถ่ายออกมาเป็นน้ำไหลจ๊อกๆเลย หลังจากนั้นอีกสักครึ่งชั่วโมงต่อมามีอาการอีก คราวนี้รีบเดินอย่างไรก็ไม่ทันแล้ว ต้องรีบนั่งลงปล่อยให้ข้างต้นไผ่ ดีที่บริเวณนั้นไม่มีใครอยู่เลย และดีที่เป็นป่า ถ้าอยู่ในเมืองไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน และดีที่วันนั้นไม่ไปออกอาการบนเครื่องบิน

ข้าพเจ้าไม่ได้โทษคุณไฟโรจน์เลย กลับชื่นชมเขาด้วยซ้ำที่พยายามคิดหาวิธีให้ชาวโศกพึงพาตนเอง แทนการพึ่งพาตลาดหรือนิยมอะไรไปตามกระแส ซึ่งที่สุดแล้วไม่พ้นไปจากขายเครื่องทุนนิยม อีกทั้งหลายคนไม่มีอาการท้องเสียอย่างนี้ มีบ้างที่บอกมีอาการท้องไม่ดี คงจะอยู่ที่ไผ่ธาตุภายในร่างกายของแต่ละคนด้วย คราวต่อไปหากจะฉันท้องต้องลดปริมาณอาจจะสัก ๑/๓ จอกก็พอ

อีกเรื่องหนึ่งขณะรอขึ้นเครื่องบินที่สนามบินลำปาง หญิงฝรั่งคนหนึ่งเห็นพ่อท่านและพวกเรา โดยมีญาติธรรมได้ทยอยกันมาราบพ่อท่านกับพื้นสนามบิน เขาคงไม่เคยเห็นภาพแบบนี้ เขาจึงมองดูพ่อท่านและพวกเราด้วยความสนใจ จนถึงขั้นยกกล้องขึ้นทำท่าขออนุญาตถ่ายภาพพ่อท่าน ซึ่งพ่อท่านก็พยักหน้าตอบรับ เมื่อเครื่องบินมาลงดอนเมือง ขณะกำลังรอรถที่คุณแดนดินไปขับออกมาจากลานจอดรถ หญิงฝรั่งคนนั้นได้ตรงเข้ามาถามพ่อท่านเป็นภาษาอังกฤษ Can you speak English? ซึ่งพ่อท่านยิ้มตอบไปว่า No ไม่ดั่งนักพอได้ยิน แล้วเธอคนนั้นก็ขยับมาหาผู้เขียนแล้วถามด้วยประโยคเดียวกัน ผู้เขียนส่ายหน้าปฏิเสธเช่นกันว่า No เธอจึงขยับหันไปถามท่านหนักแน่นต่อ ผู้เขียนไม่ทันหันไปมองว่าเป็นอย่างไร คิดว่าเดี๋ยวเธอก็คงไป แต่ที่ไหนได้ยื่นพูดอะไรเร็วมากอยู่เป็นพัก จึงหันไปมองเห็นท่านหนักแน่นยิ้มพยักหน้าตอบรับ จึงสันนิษฐานว่าฝรั่งเขาคงเข้าใจว่าท่านหนักแน่นตอบรับว่าพูดภาษาอังกฤษได้ เธอจึงพูดอะไรยาว ท่านหนักแน่นก็ยังไม่ได้ตอบอะไรสักที ด้วยไหวพริบปฏิภาณเธอพอจะเข้าใจแล้วว่าที่จริงแล้วท่านหนักแน่นเพียงพยักหน้าตอบรับโดยมารยาทเท่านั้น ไม่ได้เข้าใจภาษาอังกฤษที่เธอพูดหรอก หรือไม่ก็เธออาจจะพูดอะไรจนหมดอย่างที่คุณแดนดินคิดจะพูดแล้วจึงลาจากไปก็ได้ ถ้าจะให้เดาเธอคงพูดถึงพ่อท่านด้วยความชื่นชมว่าดูมีความอิมเม็บ มีราศี นี้ผู้เขียนก็เดาเอานะ เพราะฟังศัพท์ภาษาที่เธอพูดไม่รู้เรื่องเลย ลังเกตจากอาการกิริยาของเธอแล้วสรุปเข้าใจเอาเอง ถ้าจะให้สรุปในเรื่องนี้ก็คือ การไม่รู้เรื่องอะไรเลยก็กลายเป็นเรื่องดีได้เหมือนกัน

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่ ๒

๑๖-๑๗ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่ **สวนบุญผักพืช** คลองสิบสาม ซึ่งโครงการสร้างชุมชนชาวอโศกแห่งใหม่ที่กำลังดำเนินไปขณะเดียวกันก็กำลังพยายามจะทำให้เป็นแหล่งผลิตผักพืชไร้สารพิษป้อนชาวสันตอโศก คณะกรรมการจัดงาน **“คืนสู่เหย้า เข้าคืนรังฯ”** ขออนุญาตใช้สถานที่สวนบุญผักพืชนี้เป็นที่จัดงานครั้งนี้ โดยนิมนต์พ่อท่านและสมณะให้มาร่วมงานด้วย

สภาพพื้นที่ยังไม่ค่อยมีอะไรมาก มีศาลามุงแฝก ๕-๖ หลัง เพิ่งจะสร้างเสร็จ เพื่อให้เป็นที่พักสำหรับผู้จะมาอบรม รวมถึงจะเป็นที่พักของชาวสันตอโศกที่จะมาร่วมลงแขกปลูกพืชผักให้กับสันตอโศก พื้นดินยังเฉอะแฉะเนื่องจากเป็นหน้าฝน ทำให้ลื่น เดินต้องระมัดระวัง พ่อท่านเปรยให้คิดว่าเหมือนบ้านราชายุคเริ่มแรก คราวที่ฉลอง ๖๐ ปีของพ่อท่าน พื้นที่ยังไม่ค่อยมีอะไรก็คล้ายอย่างนี้

กุฏิที่พักของสมณะยังไม่เสร็จ ช่างกำลังเร่งทำเพื่อให้เสร็จทันใช้ในวันนี้ พื้นกุฏิยังไม่ค่อยมีอะไร มีแต่เสาและหลังคามุงแฝก ผงยังไม่ค่อยมี เมื่อคืนสมณะที่อยู่ต้องใช้แผ่นป้ายหาเสียงมากันบังฝน ห้องน้ำยังไม่ค่อยมีอะไรมาก ใช้แผ่นป้ายหาเสียงมุงบังกันเป็นห้องๆ น้ำก็ใช้กระป๋องไปหิ้วตักเอาจากคลองน้ำข้างๆ น้ำใช้น้ำกินยังไม่ค่อยมี เป็นไปตามธรรมชาติ

พ่อท่านเริ่มการแสดงธรรมตามเวลา ๙ นาฬิกา ขณะนี้สมาธิ นศ.ปธ.หลายคนยังไม่ได้มา

งานครั้งนี้ทราบว่า มีผู้มาลงทะเบียนเพียง ๓๐ กว่าคนเท่านั้น ไม่ต่างจากงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ ของศิษย์เก่าลัทธิมาลิกขา ที่ครั้งแรกมากันมาก ครั้งที่สอง สาม ก็ลดลง อาจเป็นเพราะความเกี่ยวข้องกับลัทธิกับหมู่คณะตรงนี้น้อยลงแล้ว และอาจจะเป็นด้วยเหตุอื่นๆตามกิเลสของแต่ละคน ที่เมื่ออยู่ในวังวนของโลกีย์ อะไรๆก็เป็นเรื่องยากที่จะพยายามหาเวลาเข้ามาในกระแสโลกุตระ

หลังจันมีการประชุมเลือกคณะกรรมการสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทยใหม่ พ่อท่านอยู่ร่วมประชุมและให้ข้อคิดตลอดการประชุม รวมถึงให้โอวาทปิดท้าย จากบางส่วนของที่น่าสนใจดังนี้ “เรื่องของดินน้ำลมไฟ เรื่องของวัตถุอาตมาก็ไม่ได้คิดว่ามันจะเป็นปัญหาอะไรมา มันจะเป็นปัญหาอยู่ที่คน คนควรจะต้องมานั่งกัน มารวมกัน

อาตมาว่านักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมนี้แหละที่จะเป็นตัวเรียวตัวแรงของที่นี่ อย่างไรก็ตามก็ฝากไว้ จะแวะเวียนหรือว่าจะมาลงหลักปักแหล่งก็เชิญ ถ้าใครมีทุนมีรอนอยากจะทำอยู่ที่นี้ก็ซื้อที่ซื้อทาง ๕๐ ตารางวา แสนห้า แถมสันตือโคก แถมปลูมอโคก แถมราชธานีโคก แถมศิระะอโคก แถมภูผาฟ้า น้ำ แถมทุกแห่งของอโคกเราหมดเลย เพราะเป็นสาธารณโภคี อ้า...ทุนนิยมสู้ไม่ได้เลยนะ

ขอให้มาเป็นมวล เป็นประชากรของชาวอโคกเราเถอะ แล้วมันเป็นหนึ่งเดียวเลย มันเป็นสาธารณโภคีทั้งหมดเลย มันวิเศษ อาตมาไม่ได้พูดเล่น ก็อยากจะได้มวลพวกเรา ไปพิจารณาดีๆ ชีวิตจะเอาอะไร เราเกิดมาเป็นชีวิต คิดให้ดีเถอะ คุณจะได้มาอีกก็ชาติๆๆ คุณเป็นมาแล้วทั้งนั้นแหละ ล่าลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข มีเวร มีภัย มีวิบากกันมาไม่รู้ตั้งเท่าไร ทุกวันนี้ก็ยังมีมาเจอวิบากกันอยู่อย่างนี้ ถ้าคุณไม่พยายามที่จะผินสู้ทนเพื่อที่จะให้หลุดพ้นไปจากวิบากนี้ที่มันเป็นภาระ ลัทธิวิบาก ถ้าคุณไม่ทำให้หลุดพ้นจากลัทธิวิบาก ก็คุณเองนี่แหละเป็นผู้ที่จะจำนนหรือดิ้นรนไปหาตนเอง แต่ถ้าเราพากเพียรปฏิบัติ วิ่งออกไปได้ หลุดพ้นออกไปได้จริง มันก็จะได้ แต่ก็อาจจะไม่ได้เพราะวิบากหมายความว่าแม้เราชาตินี้พยายามเต็มที่แต่ก็ยังไม่ได้ เดียวชาติหน้าก็ต้องได้ ก็อาจจะยังไม่ได้ก็ได้ ไม่รับรองเพราะว่าวิบากของเราแต่ละคนเราไม่รู้ วิบากที่เรายังมีอยู่ ที่มันยังตามมาไม่ทัน มีอีกเท่าไรยังไม่รู้เลย เพราะมันประมาทไม่ได้เลย ต้องพากเพียรปฏิบัติสั่งสมกรรมที่เป็นวิบากกุศลให้ยิ่งขึ้นเถิด”

หลังประชุมสมาชิก นศ.ปธ.มีกิจกรรมไปออกแรงร่วมกันปลูกต้นไม้ พ่อท่านไปสร้งน้ำที่คลองน้ำหลังกุฎีที่พัก เป็นภาพชีวิตที่ไม่ได้เห็นง่ายๆ พ่อท่านใช้เวลาสร้งน้ำประเดี๋ยเดียว เสร็จแล้วอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ที่กุฎี จนได้เวลาสองทุ่มเศษจึงพักผ่อน

รุ่งขึ้น ๑๗ ก.ค. ๒๕๔๘ พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้ากับผู้มาร่วมงาน นำเอาหลักพละ ๔ มาอธิบาย ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ผู้สนใจติดต่อได้จากฝ่ายเผยแพร่วะ

สัมมนาข่ายแห่สีมาอโศก

๑๙-๒๐ ก.ค. ๒๕๕๘ ร่วมสัมมนาข่ายแห่ชาวอโศก พร้อมกับการประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่สีมาอโศก เดินทางโดยรถยนต์จากสันตืออโศกไปงั่งสีมาอโศกในช่วงเย็น หมุ่มสมณะและญาติโยมผู้เฒ่ามา นมัสการต้อนรับที่กุฎิ ต่อด้วยรายการเอื้ออื้ออุ่นเหมือน เป็นสูตรไปแล้ว เมื่อพ่อท่านเดินทางไปที่ไหน คนใน พื้นที่ต้องการให้มีรายการอย่างนี้ จุดประสงค์เริ่มแรก ของรายการเอื้ออื้ออุ่น เพื่อให้คนในพื้นที่นั้นๆได้บอกเล่า สารทุกข์สุขดิบแก่กันและกันบ้าง แต่ส่วนใหญ่ถนัดที่จะ ถามแล้วให้พ่อท่านตอบเสียมากกว่า การบอกเล่าทุกข์สุข ของตนจริงๆก็มีบ้าง แต่น้อย จากบางส่วนของรายการ เอื้ออื้ออุ่นที่สีมาอโศกครั้งนี้

ถาม : พระเทวทัตนี้ สร้างแต่กรรมชั่ว แม้แต่ชาติสุดท้ายก็เกิดเป็นชุก ก็ไม่เห็นสร้างกรรมดีอะไร แต่ทำไมเกิดเป็นที่ชายของพระนางยโสธรา เป็นวิบากอะไรถึงเป็นอย่างนั้น

พ่อท่าน : อาตมาตอบไม่ได้หรอกว่าเป็น วิบากอะไร มันเป็นอธิจิตไทย คนเลวที่มาเกิดร่วมกับคน สูงส่งนี่อย่านี้กว่ามันเป็นบุญอย่างเดียวนะ คู่เวรคู่กรรม เลยนา ผัวร้าย-เมียดี ที่เลียงกันด้วยลำแข้งเหน็บข้างฝา เข้าเย็นๆนี้... คุณว่ามันทำบุญร่วมกันไหม คุณเคยเห็นคู่ผัวตัวเมียที่เลียงกันด้วยลำแข้งไหมล่ะ แล้วคุณ ว่านั่นมันคือบุญหรือเวรกันล่ะ มันคู่เวรที่เกิดมาร่วมเวรกัน หรือพ่อแม่แสนดี แต่มีลูกที่เกิดมาแสนเลวให้ พ่อแม่ช้ำแล้วช้ำอีก นี่มันคู่เวรชัดๆใช่ไหม เพราะฉะนั้นเรื่องของวิบากนี้ คนต่ำที่จะเกิดร่วมกับคนสูง หรือการเกิดร่วมกัน อย่างนี้กว่ามันมีแง่เดียว ว่ามีแต่แง่ดี แง่ร้ายก็มี

ถาม : ทำไมพระเวสสันดรจึงต้องมีพระนางมัทรีและกัณหาชालิ แล้วก็เจ้าชายสิทธัตถะจึง ต้องมีพระนางพิมพาและพระราหุลครับ

พ่อท่าน : เป็นเศษวิบากของท่าน ท่านยังต้องมีสัมภาระวิบากที่ท่านเองท่านไม่ทำ คือไม่ล้าง วิบากให้สิ้นมาก่อนที่จะตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ถ้าท่านทำให้สิ้นวิบากก่อน ท่านก็จะไม่มี อาตมาถึงบอก ว่าอาตมาจะไม่เป็นพระพุทธเจ้าเหมือนพระสมณโคดม อาตมาจะพยายามบำเพ็ญเป็นพระพุทธเจ้าให้หมด เศษวิบากที่จะต้องมีนางพิมพา ซึ่งต้องพยายามให้หมดวิบากไม่มีแม่แต่นางมัทรีมาก่อนให้ได้ อาตมาจะ พยายามให้เป็นพระพุทธเจ้าที่ไม่ต้องแต่งงาน นี่เป็นปณิธานที่อาตมาพยายาม เป็นสัมภาระวิบากของท่าน แต่ละองค์ๆ สัมภาระวิบากไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นใครมีสัมภาระวิบากอย่างนั้นๆ ก็ว่ากันไป

ถาม : ในชาติก่อนและในชาติสุดท้ายของพระพุทธเจ้าก็ยังมีภริยาหรือภรรยา หรือมี

การเสพเมถุน จะหมายความว่าพระอรหันต์เสพเมถุนได้ใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เขาใจยากนะ เสพเมถุนด้วยความหลงหรือเสพเมถุนด้วยสิ่งที่เป็นโลกมอมเมาที่เอาตมมาใช้ศัพท์ว่า ลิงลอมอมข้าวพอง ก็เมา เขย่าตัวแล้วมีนง เพราะโลกนี้ครอบงำทางความคิด มันจะหลงไปกับโลกพาทหนึ่ง นิดหนึ่ง น้อยหนึ่ง แล้วมันไม่เหมือนกันหรอก มันเป็นผิวเปลือกที่ฉาบอยู่ มันไปตามโลกบ้าง ไม่ใช่เป็นตัวของตัวเองเป็น ลักวาระหนึ่ง ไม่ใช่ไม่ทานมันก็จะร่วงหาย มันก็จะหลุด มันก็จะเบื่อ มันก็จะไม่เป็นอย่างนั้นหรอก อันนี้เอาตมาเป็นมาเองเลย เข้าใจได้ รู้ได้ ชัดเจนเลยที่ตอบนี้ตอบสภาวะให้ฟัง มันเป็นเรื่องถูกโลกครอบงำฉาบพอก ก็ดูเหมือนจะเป็นไปตามโลกเขาบ้าง หลงเห็นเป็นไปตามเขาหลอกชั่วระยะหนึ่ง แต่มันไม่จริงหรอก เอาตมาเคยยกตัวอย่าง พระพุทธเจ้านี้ รู้ใช่ไหม ตามประวัติ พระพุทธเจ้าถูกประโลมมอมเมาขนาดไหน แต่งงานอายุสิบหก มีลูกก็อายุสี่สิบเก้า โอโฮ... บ่มีก็เลย... ฝีมือ เอาตมาก็พูดอย่างนี้ พูดมากมันไม่ดี จะหยาบคาย มันเป็นไปกับโลกเขาเล็กๆน้อยๆ พอมีลูกแล้วท่านก็เห็นแจ้งเห็นจริง พุทโธเอ๋ยเวรจริงๆ ท่านก็รีบ วันนั้นนะลูกคลอดท่านก็ไปเลย ไม่อยู่แล้ว มันไม่เหมือนกับโลกเขาหรอก มันเป็นเรื่องที่จริงใจโดย ที่อธิบายยาก เพราะฉะนั้นปฏิบัติมาเถอะ แล้วคุณก็จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ชัดเจน ถ้ามองเรื่องภาษานี้ คนที่ฟังแล้วเอาไปตีกินได้เลยนะ เอาไปหลอกคนอื่นได้ด้วย ซึ่งไม่ควรอย่างยิ่ง

ถาม : พ่อท่านคะ ทำไมวิบากกรรมทั้งในอดีตและในปัจจุบัน จึงตามเล่นงานผู้ปฏิบัติธรรม (ญาติธรรม) เร็วกว่าคนทั่วไปคะ หรือว่าจะเตือนให้กลับตัว เร่งทำสิ่งที่ดีให้ยิ่งขึ้นคะ

พ่อท่าน : ใดๆ จะได้รับทั้งหมดไป เพราะมันงวดเข้าเรื่อยๆ ผู้ปฏิบัติธรรมนี้มันจะงวดวิบากมันก็จะเร็วขึ้นๆ แต่เราสร้างวิบากกุศล วิบากที่จะตามมามันก็จะเร็วขึ้น วิบากที่เป็นกุศลมันจะไปลดค่าวิบากที่จะตามมาเป็นอกุศลวิบาก ลดลงไปเรื่อยๆ จะไม่แรงเหมือนเดิมลงไปตามลำดับ แต่จะถี่ขึ้นหรือดูจะเจอบ่อยขึ้น มากขึ้น เพราะเหมือนเราตั้งใจทำความสะอาดให้หมดเกลี้ยง เราก็จะพบความสกปรกบ่อยๆ ต้องตามหาความสกปรกสารพัดให้เจอไป ไม่งั้นเราจะมีความสะอาดหมดเกลี้ยงได้อย่างไร เพราะฉะนั้นอย่าไปกลัว สร้างกุศลไว้ให้มากๆเถอะ วิบากนั้นตามมา ดี เราจะได้รับจัดการ แล้วมันก็จะเบาบางๆ เป็นความซับซ้อนของธรรมะ เข้าใจนะ

ถาม : ทำไมถึงจะอยู่กันแบบพี่น้องๆจริงๆ อยู่กันอย่างเอื้ออาทรแบบไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก แบ่งเหล่าแบ่งกองทัพผู้ใหญ่และเด็กๆ อยากให้เด็กและผู้ใหญ่อยู่กันอย่างอบอุ่นจริงๆ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามเหตุตามปัจจัย จะได้อย่างไรคะ

พ่อท่าน : พยายามเข้าๆ トラบาใต้ที่เราไม่สามารถไปบีบบังคับให้คนหมดกิเลสได้ คุณก็จะต้องมีอย่างนี้เป็นธรรมชาติ มากหรือน้อยก็เป็นไปตามจริงของผู้ที่สามารถที่จะช่วยกันลดกิเลสได้ เพราะฉะนั้นถ้ากลุ่มนี้ คนชุมชนสีมาโศก มีคนที่กิเลสแรงกิเลสมากหน่อย มันก็จะอยู่กันสงบหน่อยหน่อย เป็นธรรมชาติ ถ้าช่วยกันลดลงได้มากขึ้น มันก็จะลดลงๆ ชุมชนนั้นมีคนที่สีกิเลสน้อยได้มาก มันก็จะอยู่สงบระดับนั้น อบอุ่นเกื้อกูลกันก็ดีขึ้น ชุมชนไหนก็แล้วแต่ ถ้าช่วยกันให้ลดกิเลสไปได้ๆ มันก็จะจริงตามนั้น ทำไมเรารู้สึกว่ากิเลสของพวกเรา เหมือนมันแรงเหมือนมันมาก เพราะเราละเอียดขึ้น รู้จักกิเลสมากขึ้น กิเลสหรือว่าไอ้คนที่เขามากกระทบกับเราอย่างไหนอย่างนี้ นี่ จริงๆแล้วมันไม่แรงร้ายเหมือนข้างนอกหรอก แต่เรานี้ละเอียดขึ้น เราผู้ดีสูงขึ้น เพราะฉะนั้นแม้หยาบหน่อย ก็เหมือนมันหยาบแรง จริงๆแล้ว

มันไม่เหมือนเขาข้างนอกหรอก คุณคิดดูดีๆสิ ลอง....ลองคิดดูกิเลส กามก็ได้ กิเลส กามของพวกเราเนี่ยมันก็ไม่แรงอะไรมากมาย ตั้งยี่สิบสามสิบปีมาแล้ว พวกเราก็ไม่มีกามหยาบๆหนักหนาสาหัส ไม่ได้รุนแรงอะไรเหมือนข้างนอกเขาหรอก แต่เรารู้สึกว่าแค่นี้เราก็ไม่ดีแล้ว ถือสาไหม ถือสาแน่ คนนี้ถือสา คนนั้นถือสาก็เลยหลายปากหลายเสียงว่า มันก็เลยรุ่มกัน มันไม่แรงเท่าไทร่หรอก

แต่คนเขาปรารถนาดี ไม่อยากให้คุณยังมีมัน อยากให้ช่วยกันล้าง เขาก็เลยรุ่มกันจี้ คุณก็เลยดูแรง ความจริงไม่ใช่แรง ไม่ใช่มาก เหมือนข้างนอกเขาเลย อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นตั้งหลักดีๆ สิ่งที่เขาทำวงเขาดี เขาซัด เขาเกลา พวกนี้ บางคนไม่มีฝีมือ ไม่มีศิลป์และศาสตร์ เลยดูเหมือนหยาบเหมือนแรงปากก็ไม่ได้ ทำที่ลีลาที่น่าเกลียด กระจ่างๆ แข็งๆ ไม่นิ่ม ไม่นวลเลย ไม่สุภาพเลย ไม่มีศิลปะ ไม่มีศาสตร์ มันก็เป็นจริง ผึกเข้า เพราะฉะนั้นก็ค่อยๆแก้ไขกันไป มันก็เป็นธรรมชาติแห่งธรรมสัจจะ

ถาม : การเล่นหุ่นนี้บาปไหมคะ

พ่อท่าน : บาป การเล่นหุ่นนี้บาป อย่าไปอยู่ในบ่วงของพวกนั้น คุณได้ทำอะไรหุ่นมา มันก็บาปแล้ว เพราะมันเป็นเรื่องการพนัน มันเป็นเรื่องเสี่ยงทาย เล่นห่วยบาปหรือเป็นอบายมุขอย่างไร เล่นหุ่นก็อบายมุขอย่างนั้น เพียงแต่เล่นหุ่นต้องใช้ความสามารถในการติดตามความเป็นไปของเรื่องราวที่ตนเองเล่นอยู่และฉลาดจัดการให้เก่งก็จะได้เปรียบเท่านั้น เป็นการเอาเปรียบยิ่งกว่าห่วย เพราะใช้ความฉลาดเพิ่มการเอาเปรียบได้ยิ่งขึ้น จึงบาปกว่าห่วย มันคือการเอาเปรียบแท้ๆในส่วนที่คุณได้เปรียบมา มันเป็นเรื่องที่คุณเองจะพลัดลงไปในกลุ่มนั้นอย่างหนัก ยิ่งได้เปรียบก็ยิ่งได้โอกาส ยิ่งได้มา แหม...เอะอะๆ ทันทียิ่งหลงความเก่งของตน คุณยิ่งขำใจ คุณยิ่งหลงจมปลัก แล้วที่คุณได้นั้นคุณก็ได้บาป เป็นหนี้บาปซัดๆ ไม่ใช่ไปได้สิ่งที่ดีที่งามอะไร อย่าไปอยู่ในวงจรของพวกวงจรอกุศลหรือวงจรมารพวกนี้เลย

ถาม : มีญาติธรรมเราเล่นหุ่นแล้วมีขึ้นจนรวย

พ่อท่าน : คุณเชื่อไหมว่า อาตมาไม่ได้ยินดีด้วยเลยสักชนิดหนึ่ง ที่เขารวยเพราะเล่นหุ่นนี้ มันเป็นรายได้ที่บาป มันเป็นรายได้ที่ทำให้เราเองนี่ถล่า อย่าว่าแต่เล่นหุ่นเลย แม้แต่ประกัน ประกันชีวิต มันก็คือการพนัน การเสี่ยงทาย เป็นวิธีการของโลก ของโลกีย์ ก็ยังไม่ควรทำ เพราะฉะนั้นยิ่งหุ่นด้วยแล้วนี่ยิ่งโอไฮ้...เสียสิ่งทีกระตึงเรดทั้งนั้น คุณจะต้องใส่ใจและคุณจะต้องพยายาม อาจจะทำบุญ เรา มีบุญหน่อย สมมุติว่าคุณไม่เก่งอะไรเท่าไร แต่อาจจะบุญก็ได้ก็ตาม ถ้าแม้ว่าจะมีบุญมันก็ได้ของคุณเองคืนมา ก็เท่ากับคุณถอนเงินมาจากธนาคาร แล้วบุญของคุณก็หมดไปเรื่อยๆ ถ้าคุณไม่ใช่ถอนบุญเก่า คุณก็ไปเป็นหนี้จากเขามา เพราะคุณเล่นหุ่นนี้คุณทำอะไร คุณสร้างอะไร ก่ออะไร ถามหน่อย คุณทำผลดีผลอะไรไปแลกไปเปลี่ยนมา ถามหน่อย ใช้หัวใจใช้ใหม่ หัวใจเพื่อที่จะเอาเปรียบใช้ใหม่? แล้วมัน

เป็นหัวข้อที่เป็นบุญหรือ? คุณสร้างอะไร ไม่สร้างอะไรเลย ดีไม่ดีไปจ้างโบรคเกอร์โน่นแน่ะ ไม่ได้คิดเองด้วย ถ้าโบรคเกอร์เก่ง คุณก็ได้รวยไปกับโบรคเกอร์นั่นแหละ ใช่ไหม คุณไม่ได้ทำอะไรเลย บาบกินหัวมาล้างกิเลสเถอะ อย่าไปอยากรวยเลย อย่าไปว่าถึงเล่นหุ้นเลย คนที่ไปทำงานอย่างสุจริตอยู่ในโลกนี้ด้วยลัทธิทุนนิยม ก็บาบอยู่แล้ว ได้มานี้ ทางโลกเขาถือว่าสุจริตตามแบบทุนนิยมใช่ไหม ทุนนิยมมันได้มาเพราะทุกคนจำนน ทุกคนยอมแพ้ ขายราคานี้ ราคาตลาดอย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งมันก็บวกบาบ อาตมาก็พูดมามากแล้ว อาตมาไม่อธิบายละเอียดหรอก คุณก็ได้บาบอยู่แล้ว ยิ่งไปเล่นหุ้นมา ได้มาทำไม **ก็ขนาดทุนนิยมสุจริตมันก็มีบาบอยู่แล้ว แล้วยังไปเล่นหุ้นซึ่งเป็นอบายมุข ให้มันบาบซับซ้อนทำไมละ** ไม่เข้าใจเรื่องเขาราว ใช่ไหม มันไม่เข้าใจทำอะไรหรอก

อาตมาพูดมากขึ้นในเรื่องที่เป็นความซับซ้อนเล็กๆ ในสังคมที่เขาเป็นเขามีกันนี้ เพื่อให้รู้จักบาบจักบุญ รู้จักเรื่องเลวร้ายพวกนี้ยิ่งๆขึ้น พยายามปฏิบัติธรรมไว้เถิด อย่าไปตะกะตะกะกลาม กินน้อยใช้น้อย เลิกทะเลดพันมา จะพอกินพอใช้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องได้มามาก ได้มาด้วยเรี่ยวด้วยแรงของเรา ได้ตามสมควร มันไม่ขาดทุน มันไม่เป็นหนี้บาบ ก็ทำไปบ้าง แต่มันก็เหน็ดเหนื่อย มันก็อย่างนั้นนะ กินบุญเก่าหรือมันก็ใช้เรี่ยวใช้แรง ถ้าเราอยู่กับโลกเขา เราก็จะใช้ชีวิตการกินอยู่ การใช้สอยแบบโลกๆ เพราะเขาพาเป็น เช่นคุณอยู่ในสังคม คุณจะแต่งตัวอย่างนี้มะลอกมะแลกไปอยู่กับสังคมเขาก็ต้องแน่จริงๆ จึงจะอยู่ได้ ยากนะ อย่างนี้เป็นต้น คุณก็ต้องเปลืองเพิ่มขึ้น จะร่วมงานอันนั้นอันนี้ ก็ต้องตามค่านิยมของเขา คุณไม่ทำตาม คุณอยู่ร่วมกับเขาไม่ได้หนอรอก เขาก็เตะคุณออกมาเท่านั้น คุณก็ต้องไปร่วมกับเขาแล้วไอ้สิ่งที่ต้องไปร่วมกับเขาเนี่ยไร้สาระหรือเปลืองผลาญเสียแยะมาก โลภก็เขาไม่รู้กันหรอก อยู่ในสังคมอย่างนั้นมันละเทะ ไม่ต้องเอาอะไร ยกตัวอย่างง่ายๆ ไปถึงที่ที่หนึ่งเขาบอก เอ้าทำบุญ แจกซอง คุณก็บอก โอ้โฮ...ซองนี้เรารู้อยู่แล้ว มันไม่ได้เรื่องอะไร แจกซอง คุณก็ไม่อยากทำ คุณไม่ทำกับเขาอยู่ตรงนั้น คุณก็เป็นหมาหัวเน่าอยู่อย่างนั้นแหละ เอ้าก็ต้องจำใจให้ไป อยู่กับสังคมก็อย่างนี้ นี่ยกตัวอย่างที่อาตมาคิดได้ปัจจุบันทันด่วน ก็ยกตัวอย่างให้ฟัง ريباเข้ามาเถอะ มาอยู่กับมวลมิตรดีสหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี อย่าไปซัดซ้ออยู่เลย อาตมาพูดแล้วนี้ มีรายละเอียดที่อธิบายอะไรหลายๆอย่าง คุณฟังไปเรื่อยๆ มันไม่สมควรผิดๆพอนๆหรอก มันเป็นปะปัญจารามตา มันเป็นความยินดีในความนั้นซ้ำมันซ้ำเปล่าๆ เพราะฉะนั้นใครสามารถที่จะพอเป็นไปได้ หักอกหักใจบ้าง หนๆ ฝืนๆบ้าง เพราะปฏิบัติธรรมมันต้องทนต้องฝืน มันต้องสัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ ต้องเอาจริง มันต้องทมะ ขันติ ถึงจะจาคะได้ คุณต้องเจอแน่ๆเลย เพราะในฆราวาสธรรมนี่ เป็นฆราวาสที่จะต้องเจอหนัก เพราะฉะนั้นถ้าใครอดทนได้แล้วก็อดทนอย่างเป็นสัมมาทิลุ ชัดเกล้าได้จริงๆเลย แล้วก็จาคะได้จริงๆเลย แล้วก็ปัญญาอ่านกิเลส แล้วก็จาคะกิเลสหรือเนกขัมมะหรือบริจาคเป็นโลกุตระได้ คุณจะเร็วเหมือนกัน ฆราวาสนี่แหละโง่เขลาแต่ยาก เพราะไม่มีใครคอยรู้ ใครคอยช่วยกระชับ แต่ที่นี้เราเตือนกันง่าย บอกกันง่าย พลาดทำเสียก็ประเดี๋ยวก็ได้ เต็มใจก็รู้เรื่อง เต็มใจก็บอกกันได้ เพราะมีผู้ช่วยกันดู ที่โน่นไม่มีเพื่อน ไม่มีใครช่วยเกื้อกูลหรอก ยาก เพราะฉะนั้นเป็นฆราวาสธรรมนี้ ทางโน้นก็ได้แต่กดแต่ข่ม ก็ได้แต่อดแต่ทน แล้วก็ไม่จริงไม่เป็นสัจจะ ซึ่งก็ต้องอดทนเหมือนกัน ต้องฝืนเหมือนกัน แม้จาคะก็มี แต่ไม่เป็นปรมัตถสัจจะ ได้แค่สมมุติสัจจะอยู่ข้างนอก ไม่ลึกซึ้งถึงปรมัตถสัจจะ แต่ก็ต้องฝืนให้เจริญเป็นกุศล ก็แค่กุศลโลกีย์ เพราะฉะนั้น สัจจะสำคัญของฆราวาส มันก็จะเป็นอย่างนั้นจริงๆ แต่ถ้าเป็นปัญญาโลกุตระ แม้ฆราวาสก็จะ

บรรลุลุทธิธรรมได้เหมือนกัน แต่ต้องเอาจริง และต้องฉลาดพอ แล้วคุณมีเพื่อนชนิดไหนล่ะที่จะได้เร็ว แต่ ถ้าคุณมีภูมิปัญญาบารมีก็ไม่ใช่ไร ถ้าไม่มีภูมิไม่มีบุญบารมีแล้ว อยู่กับเพื่อนโลกีย์ก็จะลากลงมากกว่า จะจม จะดิ่งลงไปอย่างหนัก ไม่ได้หรอก พระพุทธเจ้าถึงบอกว่า มาบวชเถอะ สูงกว่า ที่จริงมาอยู่ในแวดวง ของชาวอโศกนี่เหมือนคนมาบวช ฆราวาสก็ตาม มาอยู่ในหมู่แวดวงนี้ มาอยู่ในชุมชน เหมือนคนมาบวช นั้นแหละ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าถึงบอกว่า ผู้ที่มาบวชนี้คือ ทางโปร่ง บริสุทธิ์ดุจสังข์ขัด ทางสะอาด ทางโปร่ง ทางง่ายกว่าทางโลก โลงกว่าทางโลก อยู่ทางไหนไม่โล่งหรอก นี่ของจริง พระพุทธเจ้าท่านตรัส ฟังแล้วก็ไม่ค่อยเชื่อ จะดีไปถึงไหน หา... ทำไมคือจ้ง รีบๆมา วันนี้เร่งรัดมากขึ้นนะนี่ วันนี้พูดเร่งรัด มากขึ้นก็เอาไปคิด เอาละพอ ดึกแล้ว

๒๐ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่สีมอโศก พ่อท่านตื่นขึ้นมารับบริหารกายก่อนร่วมประชุมกรรมการ พรรคเพื่อฟ้าดิน ต่อด้วยการแสดงธรรมก่อนฉันอาหาร ระหว่างฉันอาหารฝ่ายเสียงได้เปิดให้ดูข่าว ที่ พล.ต.จำลอง ได้นำกลุ่มคนไปร่วมคัดค้านการนำเอาเหล่าเข้าตลาดหลักทรัพย์ มีพระจากสายธรรมกาย ประมาณ ๒ พันรูป และฆราวาสเป็นจำนวนหมื่นคน จากการรายงานข่าว มีภาพผู้ร่วมคัดค้านบางส่วน โปกหัวด้วยธงชาติ รวมถึงการถือธงชาติเดินกันไปที่หน้าสำนักงานกรรมการบริหารตลาดหลักทรัพย์ ได้ ยินคุณแซมดินแล้วว่า คราวนี้ธรรมกายเขาเตรียมการมาดี มีจุดแจกน้ำเป็นระยะๆ และเดินไปได้ อย่าง เรียบร้อย ถ้าคิดถึงค่าใช้จ่ายจากงานนี้ แล่นำคนมาร่วมก็ต้องใช้เงินเป็นแสนแล้วสำหรับค่าจ้างรถ ยังไม่ รวมถึงค่าอุปกรณ์ธงชาติ และรวมถึงค่าน้ำ อาหารและอื่นๆอีก แต่เพื่อหยุดยั้งความเสี่ยงของสังคมที่ กำลังจะเกิดขึ้น แม้จะเป็นตัวเลขที่มาก เพื่อสังคมก็ถือว่าคุ้ม

ระหว่างฉันพ่อท่านยังเอื้อเรียกให้ผู้ที่ต้องการจะรับ“หยาดน้ำใจ”มารับได้ มีญาติโยมมาขอรับ กันหลายคน ที่สุดนักเรียนที่ได้รับแล้ว บางส่วนได้มาขอให้พ่อท่านตั้งชื่อใหม่ให้ รวมถึงมีบางคนขอ เปลี่ยนชื่อที่พ่อท่านได้ตั้งให้แล้วด้วย ญาติโยมผู้เฒ่ารออยู่สักพักเห็นท่าจะนาน จึงขอกราบนมัสการลา พ่อท่านก่อน กว่าที่จะออกจากสีมอโศกก็เป็นเวลา ๑๕ นาฬิกา ถึงบ้านราชฯ ๑๙ นาฬิกาเศษเล็กน้อย

ธรรม:วันอาสาฬหบูชา

๒๑ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่ราชธานีโอศก วันอาสาฬหบูชา ช่วงสายมีพิธีบวช“สามเณรด่วนดี”ขึ้น เป็นสมณะ โดยมีสมณะเดินดิน ดิกขวิโร ทำหน้าที่เป็นอุปัชฌาย์ เรือโบสถ์น้ำของราชธานีโอศกเล็กไป สำหรับผู้มาร่วมอนุโมทนาบวช ต้องใช้เรือที่ทำงานของพ่อท่านมาประกบ เคียงกัน นับเป็นบรรยากาศแปลกๆ ที่หาดูได้ยาก

คำพ่อท่านแสดงธรรม โดยมีเกษตรกรที่เข้ารับการอบรม ร่วมรับฟังพร้อมญาติธรรม จากเนื้อหา ช่วงแรกของการแสดงธรรมดังนี้ “เจริญธรรมทุกๆคน (สาธุ) วันนี้ เป็นวันดี คนต่างประเทศเขาไม่ค่อย ระลึกถึง หรืออาจไม่ได้ทำพิธีอย่าง คนไทยในวันนี้ ไทยถือว่าเป็นวัน

อาสาฬหบูชาวัน ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ อาสาฬหะ แปลว่า ฤกษ์เดือนแปด คนไทยเรามีผู้คิดผู้สะดุดใจว่า วันนี้เป็นวันประวัติศาสตร์ในตำนานพระพุทธเจ้า วัน ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ นี้ พระพุทธเจ้าได้เสด็จไปโปรด ปัญจวัคคีย์ พ่อท่านตรัสรู้ตั้งใจจะทรงงาน ตั้งใจว่าจะเผยแพร่ศาสนาแล้วก็ระลึกถึงคนที่จะไปเทศน์โปรด ระลึกถึงอาฬารดาบส อุทกดาบสก่อน พอระลึกถึงแล้ว อ้าว...อาฬารดาบส อุทกดาบสตายไปเสียแล้ว ก็เลยไปโปรดไม่ได้ ได้แต่อุทานว่า *ฉิบหายแล้วหนอ* เพราะดาบสทั้ง ๒ ตายไปอย่างหลงผิด คือตายไป ด้วยลัทธิหนึ่งสมาธิหลับตา ปฏิบัติจนยึดได้ฌาน ๗ ฌาน ๘ เป็นมรรคผลสูงสุด ซึ่งเป็นมิถิฆาณ ฌานแบบ นี้เป็นฌานของฤๅษีเก่าแก่ เป็นฌานสมัยโบราณ ฌานก่อนพระพุทธเจ้าเกิด มันไม่ใช่ทางปฏิบัติที่จะไป นิพพาน นั่งสร้างอรูปอัตตการะทั้งเป็นอรูปฌาน จนสูงไปถึงฌาน ๗ ฌาน ๘ ก็ตาม อาฬารดาบสได้ ฌาน ๗ อุทกดาบสก็ไปได้ฌาน ๘ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ ถ้านับทั้งหมดฌานทั้งหมดเป็น ๘

ที่พระพุทธเจ้าต้องอุทานว่า *ฉิบหายแล้วหนอ* ก็เพราะว่า มันช่วยไม่ได้ น่าสงสาร เพราะท่าน ตายไปแล้วนี้ จิตวิญญาณที่หลงผิดแบบนี้ ก็คือหลงอยู่ในสภาพติดอรูปภพ ติดยึดฌานแบบนี้มันหลง นานมากเลย **จะไปจมอยู่ในอรูปภพอยู่อีกนานแสนนาน** บ้างก็ติดกันอยู่นานเป็นร้อยปี เป็นหมื่นปี แสน ปี บ้างก็ถึงล้านปี คนที่ทำอรูปฌานในขณะที่มีร่างกาย มีหู ตา จมูก ลิ้น กาย เป็นเหตุ บังคับอยู่ที่นี่ จะอยู่ไม่นานเท่าไรหรอก เพราะมันต้องกินข้าวให้ร่างกาย อยู่อย่างเก่งได้ ๗ วันร่างกายก็ต้องเติมอาหาร ซึ่ง ๗ วันนี่ก็ไม่ใช้เซ่งทำกันได้ง่ายๆ เพราะร่างกายมันมีเหตุบังคับที่จะต้องออกมาสู่การรับรู้ทางหู ตา จมูก ลิ้น กาย ซึ่งต้องสะกดจิต ต้องทำอย่างชำนาญถึงจะได้เก่ง ถึงเก่งปานใดร่างกายก็ต้องออกมารับอาหาร ออกมามีอริยาบถสามัญตามธรรมชาติของชีวะ เพราะฉะนั้นก็อยู่ในจิตที่เป็นอรูปฌานตามที่สะกดไว้ได้

นานเท่าที่มีความสามารถ แต่จิตวิญญาณที่ตายลงแล้วก็สิงสถิตอยู่ในอรูปภพ ตามอรูปฌานที่ตนได้ จะจมอยู่ในอรูปฌานหรืออรูปภพอย่างนี้ มันไม่มีร่างกายจะต้องกังวลเรื่องให้อาหาร มันไม่มีตา หู จมูก ลิ้น กาย เป็นเหตุปัจจัยทางรูปขันธ์ที่จะต้องมากระทบสัมผัสติดต่อกันแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาสัมผัสเกี่ยวข้องกับเพื่อให้เกิดการตื่นขึ้นมาสู่กามภพได้เลย จิตนั้นจะจมไปในภาวะอย่างนั้น จมอยู่ในลักษณะอรูปฌานนั้น ไม่มีอะไรไปค้ำไปเหย้า ไปกระทบสัมผัสเลย จะนานสุดแสนนานมากดังที่บอกไปแล้ว จนกว่าจะหมดวิบาก จนกว่าจะเกิดสุภพใหม่ จึงจะออกจากอรูปภพนั้นสู่สุภพใหม่ตามวิบากที่ให้เป็นไป ดังนั้นถ้าไม่มีรูปขันธ์ ไม่มีหูตาจมูกลิ้นกาย เขาก็ออกจากอรูปภพนั้นไม่ได้เหมือนคนเป็นๆที่นอนหลับ แล้วจิตตกอยู่ในอารมณ์ ทุกข์อึดอัดทรมาน ที่เขาเรียกว่า “ผีอำ” เจ้าตัวก็ตื่นรนจะตื่นออกมาจากความอึดอัด“ผีอำ”นั้น มันก็ตื่นไม่ได้ คนที่ตายไปแล้ว ไม่มีทวารจะตื่นออกมาสู่วิถีนอกภพที่เป็นตาหูจมูกลิ้นกายได้แล้ว ฉันทิดก็ฉันนั้น อย่างนั้นแหละ แต่คนที่ยังไม่ตาย มันตื่นออกมาสู่วิถีนอกภพตาหูจมูกลิ้นกายได้ อารมณ์ก็เปลี่ยนไป แต่ถ้าไม่มีภพของตาหูจมูกลิ้นกายให้ออกมาแล้ว จึงต้องจมอยู่กับภพของจิตวิญญาณเท่านั้น ดังนั้นจะตื่นหรือจะหลับมันก็อยู่ในใจในจิตของตนเอง ไม่ได้รู้ได้เห็นภาพข้างนอกอย่างกะคนที่มึทวาร ๕ หรือตกอยู่ในภพข้างในคือเฉพะาใจของตนเองอย่างนั้นไปตลอด เพราะฉะนั้นแม้ว่าจะออกมาจากอรูปฌานที่ได้สะกดจิตอยู่หนึ่งดั่งดับ จะกลับมารู้สึกมีความรู้สึกที่ปรุงแต่งขึ้นมาทุกอย่างก็ตามแต่ เมื่อจิตที่ตายไปแล้วนั้น ไม่มีร่างกายแล้ว ไม่มีทวาร ๕ ก็ออกมาสู่วิถีนอกภพไม่ได้แล้ว ต้องจมอยู่แต่ในภพของจิตในจิตอย่างเดียว ลองฟังแล้วคิดตามให้ดีๆ คิดว่าคงพอเข้าใจได้ แม้ว่าจะไม่มีความรู้

ในขณะที่ตายไปแล้วมันไม่มีหู ตา จมูก ลิ้น กาย ไม่มีวัตถุอะไรที่จะเกี่ยวข้องกับเลย มันมีแต่จิตวิญญาณเท่านั้นเอง ก็คือพลังงานชนิดหนึ่ง ที่ไม่มีตัวตน ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่มีรสอะไรหรอก พระพุทธเจ้าตรัสว่า มันเป็น“สัพพโต ปภัง” มันเหมือนสิ่งที่ใสๆโปร่งๆ กระจายสว่างไสวทั่วไปหมดเลย ไม่มีขอบเขต ไม่มีกรอบ “อนันตัง” ไม่มีขอบปิด ไม่มีเขตกัน กระจายแผ่ใสโปร่งทั่วไปหมด เหมือนกับแสงสว่างไม่เป็นตัวเป็นตนหรือกล ลักษณะของจิตวิญญาณไม่เป็นตัวเป็นตน เป็น“นามธรรม”จริงๆ

ผู้ที่จมอยู่ในจิตตนเองนั้นเป็นพลังงานส่วนอัถภาพของตนเอง ความรับรู้จึงมีแต่รู้สึกอยู่ในภาพในชาติของตนเองเท่านั้น เพราะไม่ใช่พระอรหันต์ที่ปรีณิพพาน ดับสูญไปหลังตายกายแตกแล้วไม่เหลืออะไรอีกแล้ว จึงยัง“เป็นตน”มีสภาพรู้ว่ามิตน แล้วก็รู้สึกอยู่แต่เพียงของตนเท่านั้น แม้ว่าจะไม่อยู่ในรูปฌาน-อรูปรฌาน กันแล้ว ออกมาจากภวังค์คิดอะไรต่ออะไรไปกับกิเลสถ้าอัถตานั้นยังมีกิเลส ไม่อยู่ในสภาพเอกัคคตาแล้ว ถึงกับฟุ้งซ่านก็ตาม ก็จะไม่อยู่ในตัวจิตนั้นแหละ ไม่มีตาหูจมูกลิ้นกายให้แสดงออกแล้ว มันออกไปทางไหนไม่ได้แล้ว จะออกไปทางตาที่ไม่มีตา จะออกไปทางหูที่ไม่มีหู จะออกไปทางจมูกทางลิ้นทางกายมันไม่มีทั้งนั้นแหละ เพราะร่างกายแตกตายไม่มีหูตาจมูกลิ้นกายแล้วจริงๆ มันเป็นแต่จิตวิญญาณ เพราะฉะนั้นจิตวิญญาณก็จะจมอยู่อย่างนั้นแหละ เมื่อฤาษีทั้งสองไม่มีทางออกแล้วจะเป็นอะไรก็ไม่ได้ จะกลับมาเป็นคนมีหู ตา จมูก ลิ้น กาย ไม่ได้ ก็ต้องอยู่ในจิตตามอุปาทานที่ตนมี ตามวิบากที่ตนมี เพราะฉะนั้นจิตที่จะออกมาจากรูปฌาน-อรูปรฌานก็ตาม ตัวเองก็ต้องจำนนอยู่กับจิตในจิตของตนอยู่อย่างนั้น สุดท้ายก็ต้องวนกลับไปสู่รูปฌานของตนอย่างเดิม หมุน เวียนอยู่อย่างนั้นแหละ จนกว่าจะหมดวิบาก จึงจะไปเกิด ซึ่งมันนานจนพระพุทเจ้าต้องอุทานว่า *ฉิบหายแล้วหนอ!* นั่นเอง ไม่ได้โปรดกันแหละ เพราะทั้ง ๒ ฤาษีนั้นก็จะจมอยู่ในภาพนั้นอีกแสนนาน

ธรรมะของพระพุทเจ้า ท่านเป็นคนที่ได้ตรัสรู้รายละเอียดของสังขารหรือความจริงต่างๆ ความจริงของรูปของนาม ความจริงของคน ความจริงของจิตวิญญาณ ความจริงของกิเลส ท่านรู้แจ้ง เห็นจริงหมดทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วก็สามารภทำลายกิเลสออกไปจากจิตวิญญาณด้วยสำเร็จจริง กิเลสหมดจริง เป็นสิ่งวิเศษสุดของพระพุทเจ้า

ทุกวันนี้ศาสนาพุทธมีอยู่ในเมืองไทย ก็ไม่ได้เข้าใจหรือเรียนรู้หรือว่าพระพุทเจ้าท่านตรัสรู้สิ่งเหล่านั้น ทำกันอยู่ก็แต่พิธีกรรมเป็นหลัก นับถือศาสนาพุทธเป็นชาวพุทธก็พึ่งแค่พิธีกรรมที่เป็นพิธีที่ไม่ใช่ของศาสนาพุทธด้วย เป็นพิธีนอกรีต เป็นพิธีแบบเทวนิยม เป็นพิธีที่อ่อนน้อมร้องขอ เป็นพิธีที่อยู่ในโลกียะแบบตะกละตะกลาม ให้สมความโลภความโกรธของตนเองไม่เข้าเรื่อง ไปหาพระก็ต้องขอให้พระให้เจ้าอวยพร ให้ช่วยบันดลบันดาล ช่วยให้ร่ำรวยมีความสุข หายเจ็บหายป่วย ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่พระจะบันดลบันดาลอะไรให้คนนั้นคนนี้ได้ เพราะพุทธพึ่งอำนาจกรรมของตนเอง ไม่ใช่ไปพึ่งอำนาจบันดลบันดาลจากอำนาจที่มาจากอะไรอื่น เพราะพุทธเป็นเทวนิยม พึ่งตนของตน(อัถตาทิ อัถตโน นาถ) พึ่งกรรมของตน(กัมมปฏิสสรโณ) แต่ชาวพุทธทุกวันนี้ถึงมายหลงพึ่งอำนาจอื่นที่ไม่ใช่อำนาจกรรมของตนกันอยู่อย่างนั้น ทำกันทั่วบ้านทั่วเมืองตั้งแต่ตัวใหญ่ถึงตัวเล็ก ในชาวพุทธไทย นำสมเพชเวทนา จะไปโทษชาวบ้านก็ได้ ต้องโทษผู้ที่เผยแพร่ศาสนา โทษผู้ที่เอาภาระทางศาสนาช่วยกันอธิบาย ช่วยกันสร้างความเข้าใจผิด(มิจฉาทิภูฏิ)ทับถมศาสนาขึ้นมามากกว่ามากแล้ว

ศาสนาอาจารย์ใหญ่ฯ
ทุกศาสนาล้วนสอนกันถึง
นั้นว่า ให้ทำดี-เลิกชั่ว แล้ว
ก็ขึ้นสวรรค์ พระพุทเจ้าก็
รู้และในพุทเจ้าก็มีที่สอนด้วย
นั่นคือ โลกียธรรม แต่ไม่
ใช่เนื้อหาที่พระพุทเจ้า
ตรัสรู้ได้พิเศษเป็นของท่าน
โดยเฉพาะ เรียกว่า
โลกุตระธรรม

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาพิเศษตรงที่รู้จักกิเลสแล้วตัดกิเลสได้จริง กิเลสอยู่ที่จิตวิญญาณ กิเลสอยู่นอกจิตวิญญาณไม่มี ถ้าผู้ใดสามารถมีวิชาจับจิตวิญญาณของตนได้แล้วก็ค้นหากิเลสในจิตวิญญาณของตนเองได้ คนนั้นคือผู้ที่เข้าถึงความเป็นพุทธ ผู้ใดที่ไม่สามารถจับจิตวิญญาณของตนเองได้ แล้วก็ไม่สามารถทำลายกิเลสในจิตวิญญาณของตน คนนั้นก็ยังไม่ถึงพุทธ เป็นพุทธแค่สมมุติ

ศาสตราจารย์ในหลายๆ ศาสนาล้วนสอนกันทั้งนั้นว่า ให้ทำดี-เลิกชั่ว แล้วก็ขึ้นสวรรค์ พระพุทธเจ้าก็รู้และในพุทธก็มีก็สอนด้วยนั่นคือ **โลกียธรรม** แต่ไม่ใช่เนื้อหาที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ได้พิเศษเป็นของท่าน โดยเฉพาะ เรียกว่า **โลกุตระธรรม** ศาสนาพระพุทธเจ้าเน้นจับตัวตนกิเลสได้ ลดกิเลส-ตัดกิเลส-ฆ่ากิเลส ถูกตัวตน ฆ่าตัวตนที่ยังเป็นเวทนาและสัตว์นรกของตนหมดสิ้น สุดท้ายไม่มีทั้งสวรรค์ ไม่มีทั้งนรกที่เป็นโลกีย์ แม้มีสวรรค์ก็วงสวรรค์ไม่เสพสวรรค์ สวรรค์โลกีย์ไม่เสพแล้ว แต่มีสวรรค์ของโลกุตระ คือนิพพาน เป็นอุปสมุข หรือเป็นปรมมังสุขัง **นิพพานัง ปรมมัง สุขัง** ซึ่งเป็นสุขที่พิเศษ เพราะมันยิ่งกว่าสุขโลกีย์ เป็นของวิเศษอันเป็นวิสัยของอาริยะจึงจะได้สัมผัสเองบรรลุปฐมสุขนี้เอง

อันนี้แหละเป็นสิ่งที่ศาสนาอื่นไม่รู้ ทำไม่ได้ ศาสนาพุทธจึงมีนิพพานเป็นเนื้อหาแท้ โดยเฉพาะ คือการรู้จัก แล้วก็ค้นหากิเลสในจิตและทำลายถูกตัวของกิเลส กิเลสก็ลดลงจริง จนกระทั่งมันดับสูญสิ้นสนิท นี่เป็นสิ่งที่พิเศษที่ศาสนาพุทธมี เรียกว่า **โลกุตระ** คนที่ได้นับเป็น **อาริยะบุคคล**

ธรรมะของพระพุทธเจ้าลึกซึ้งและพิสูจน์ได้ยากเหมือนกัน แต่ก็พิสูจน์ได้ อย่างอาตมาทำงานมาแค่ ๓๕ ปี เกิดมวลงหมุ่นคน เป็นหมู่บ้านของชาวโศก หมู่บ้านนี้ไม่กินเนื้อสัตว์กันเลย ไม่กินเหล้า กินยา ไม่มีบุหรี่ยาสูบ ไม่มีสิ่งที่เป็นกิเลสหยาบกันทั้งชุมชน ไม่กินสิ่งที่มีคาเฟอีนสิ่งเสพติด ไม่มีอบายมุข ถือศีลห้าอย่างต่ำ เด็กเล็กตัวน้อยก็มีศีล เรียนรู้ศีล เป็นหมู่บ้านที่มีศีลจริงๆ ทุกคนทำงานช่วยกัน กินใช้ร่วมกัน มีเงินกองเดียวกัน เป็นกองกลาง เพียรละส่วนตัว บางคนถึงขั้นไม่มีเงินเลย

สังคมแบบนี้มันเกิดมาได้เพราะใจพอ คือสันโดษ มักน้อย คืออภัยปิณณะ เป็นคนลดกิเลสจริง ถ้ายังแค่ทำเป็นกตข่มไว้ก็ทนได้ชั่วคราวแล้วกิเลสมันจะคืน ที่สุดก็ทนไม่ได้หรอก ที่ยังอยู่กันได้ก็เพราะ

ได้เรียนรู้ได้ฝึกล้างฝึกดองอย่างสัมมาทิฐิ ฆ่าถูกตัวตนกิเลสจริงจึงสบาย จึงเป็นสุขที่อุปสมต

อาตมาก็พยายามที่จะอธิบายถึงความเป็นจริงของสังขารมนุษย์ ธรรมะของพระพุทธเจ้าสอนให้คนลดละกิเลสได้อย่างจริง ซึ่งจะทำให้คนที่ได้ปฏิบัติ มี**“วรรณะ ๙”** คือเป็นคนที่พักพัฒนาตนเองแล้ว เป็นคนเลี้ยงง่าย เป็นคนบำรุงง่าย เป็นคนมักน้อย เป็นคนสันโดษ เป็นคนชดเกลา ชดเกลากรรมกิริยาของตนเอง ชดเกลาด้วยอธิศีลสิกขา-อธิจิตสิกขา-อธิปัญญาสิกขา ถ้าเอา**“ศีล”**มาวัดคนผู้มีวรรณะ ๙ แล้ว **เออ.. คนพวกนี้..แปลก! ทำงานแล้วไม่มีเงินไม่เอาเงิน แล้วก็ไม่มีสะสมเงินเป็นของตนเอง** เป็นฆราวาสแท้ๆมีศีลได้ถึงศีล ๑๐ ที่อาตมากล้าพูดเพราะมันหลายปีแล้ว และเราก็เป็นอย่างนี้มาได้ ไม่ใช่ทำได้ที่ที่เดียว ไม่ใช่ราชธานีโอศกแห่งเดียว ที่อื่นเหมือนกัน ศีระะโอศก ปฐมโอศก สีม่าโอศก ศาลือโอศก หินผาฟ้าน้ำ ภูเขาฟ้าน้ำ และที่อื่นๆ เหมือนกันหมดชุมชนของชาวโอศกเรา กลุ่มย่อยๆเล็กๆ ก็มีอีก ตอนนี้จะป็นร้อยแห่งแล้วทั่วประเทศ ซึ่งมันแปลกประหลาด มันเป็นไปได้อย่างไร ยุคนี้นี่มันน่าเป็นไปได้ อาตมาจึงมาบอกมาแจ้งแก่พวกเราว่า นี่เป็นชุมชน เป็นสังคมที่ต้องพัฒนาอย่างนี้ถึงจะช่วยสังคมประเทศชาติได้ ไม่ต้องไปเดินประท้วง ไปขอขึ้นเงินเดือน

เราไม่ต้องไปแย่งอย่างเขา ทำของเราไป มีแต่ต้องให้สมรรถนะสูงขึ้น มีความสามารถสูงขึ้น แล้วตัวเราเองก็ยังไม่เป็นคนที่ไม่เปลือง ไม่ฟลาดู กินน้อยใช้น้อย แต่ไม่ได้ทรมานตนเองนะ คือไม่อัดตักิลมถะ แต่ลดลงได้จริง มักน้อยลงได้จริงๆ มันก็ยิ่งดี **สมรรถนะสูงขึ้น ความสามารถสูงขึ้น ความขยันสูงขึ้น ฝีมือสูงขึ้น ทำอะไรสร้างอะไรได้ดีขึ้นๆ ราคาตัวก็ควรจะแพงขึ้นๆ แต่เรากลับเอาค่าตัวน้อยลง หรือไม่เอาเลย ยิ่งกินน้อยใช้น้อยลงไปได้อีก ส่วนเหลือก็จึงมีมากขึ้นอีก ทำมากขึ้น ผลได้มากขึ้นดีขึ้น ราคาแพงขึ้นสูงขึ้น แต่เราก็กินเอาน้อยลงลดลงใช้น้อยลง ก็ยิ่งเหลือเป็นส่วนกลาง เป็นการเกื้อกูลผู้อื่น เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น** หรือเรียกเป็นภาษาธรรมะว่า เป็นบุญเป็นกุศลของผู้นั้นมากยิ่งขึ้นยิ่งขึ้น พอศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้าแล้วก็เป็นคนเข้าใจว่าบาปคืออะไร บุญคืออะไร กำไรคืออะไร ขาดทุนคืออะไร คนที่ทำทานคือคนกำไร ยิ่งให้ไปยิ่งกำไร ยิ่งเอามายิ่งขาดทุน ฟังดีๆนะ

สิ่งที่จริงนี้ในทุกวันนี้ทำทำให้พิสูจน์ได้ จะมักน้อย สันโดษ ลดละ กิเลสลดไป แล้วก็เลิกหลงโลกีย์ หลุดพ้นออกมาจากห้วงบ่วงของโลกีย์ คนในราชธานีโอศกนี้หลุดพ้นออกมาจากโลกอบาย คือโลกโลกีย์ที่เป็นความเสื่อมระดับต่ำของสังคม เป็นนรกแท้ๆ อบายมันคือนรก ในชุมชนของเราไม่มีจริงๆ เพราะฉะนั้นหมู่ชุมชนนี้จึงเป็นกลุ่มคนในระดับอาริยชน พวกคนเจริญ สังคมอาริยะ คือผู้เจริญ ผู้ประเสริฐในระดับหนึ่ง ต้นๆเขาเรียกว่าโสดาบัน อาตมาพูดนี้แค่โสดาบัน ในลาภ ยศ สรรเสริญ ไม่ไปแย่งไปชิงเหมือนอย่างสามัญโลกีย์เขา และไม่ใช่ว่าเป็นคนเดียวหรือไม่กี่คนแต่เป็นทั้งหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้จึงเป็นหมู่บ้านอาริยะ หมู่บ้านศิวิไลซ์ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า **โสดาบันเป็นยิ่งกว่าเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน** โสดาบันเป็นอาริยะระดับต้น คือคนผู้หลุดพ้นหรืออิสระได้แล้วจากอบายมุขทั่วทั้งแผ่นดิน อบายมุขอยู่ในที่ไหนๆในแผ่นดิน อาริยะโสดาบันก็หลุดพ้นได้ในทุกแห่ง ทั่วทั้งโลกด้วย **และยิ่งกว่าสวรรคคาลัย ยิ่งกว่าอธิปไตยใดๆทั้งปวง** ยิ่งกว่าสวรรคคาลัยคือ พวกนี้มีสวรรค์ที่ยิ่งกว่าสวรรค์โลกีย์ เพราะหลุดพ้นจากนรกจากสังคมเสื่อมระดับต่ำแล้วจริง ยิ่งกว่าอธิปไตยก็คือ พวกนี้มีอำนาจที่ยิ่งกว่าอำนาจโลกีย์นั้นๆ อำนาจเหนือกว่าสังคมโลกีย์เสื่อมระดับต่ำนั้นแล้ว ชาวโลกีย์เขาเป็นก็เป็นไป แต่เราไม่เป็นไปกับเขาแล้ว เราไม่เข้าไปติดบ่วงเขาแล้ว หลุดพ้น เป็นอิสระ เป็นเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน อยู่สวรรค์จริงๆ เพราะมี

อำนาจมีฤทธิ์ยิ่งกว่าอำนาจโลกีย์นั้นๆแล้ว

เราหลุดพ้นในเรื่องอบายมุข ไม่ไปทุกข์ไปสุขกับเขา นี่คือการหลุดพ้นที่พิสูจน์ได้ หลุดพ้นโลกีย์อย่างต่ำในระดับอารียะอย่างต้น เป็นโสดาบัน เป็นเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน ยิ่งกว่าสวรรค์ สวรรค์โลกๆ ได้เงินได้ทองมันสุข เป็นสวรรค์โลกีย์ อันนี้ยิ่งกว่าสวรรค์โลกีย์อีก สวรรค์คล้ายแบบโลกๆ อย่างนั้น เราหยุดแล้ว สงบแล้ว สุขสงบ วุฒิโมสุขแล้ว สุขนี้เป็นอุบัติเทพ หรือเป็นวิสุทธิเทพ ถ้าใครสงบสนิท สัมบุรณ์ เป็นวิสุทธิเทพเป็นเทวดาสูงสุดบริสุทธิเต็ม หลุดพ้นออกมายิ่งกว่าสวรรค์โลกๆ จึงยิ่งกว่าสวรรค์โลกๆจริงๆ ยิ่งกว่าอธิปไตยใดๆในโลกทั้งปวง อธิปไตยคืออำนาจ เพราะฉะนั้นอำนาจอย่างนั้นมาทำร้าย ดึงคนอย่างนี้ไปไม่ได้ ใครถูกดึงไปได้คนนั้นก็ยังไม่จริง

คนจำนวนนี้ร้อยคน สองร้อยคน ห้าร้อยคน โดยค่าเฉลี่ยพวกนี้ไม่มีโลกอบายอย่างนั้น สังคมนี้จึงเป็นสังคมอารียะระดับโสดาบัน ที่ยืนยันพิสูจน์ได้ อยากจะได้ชุมชนอย่างนี้ขึ้นมาอีกในประเทศไทยนี่อีกสักหมื่นชุมชน หลายหมื่น โอ้โฮ มันจะเป็นอย่างไรประเทศนี้โลกนี้

ขอให้ทุกคนได้ฟังธรรมแล้วเอาไปฝากเพียร เราเป็นพุทธแล้วปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าให้ได้มรรคได้ผล **อย่าเกิดมาตายเปล่า** แล้วไม่ได้มรรคได้ผลของพระพุทธเจ้า เกิดมาไม่ได้อะไรดีหรือกพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้แล้วก็ไม่เอาอะไรเลย บ้านเมืองก็ไม่เอา ลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกีย์สุข ไม่เอาทั้งนั้น ทั้งหมด ท่านไม่ใช่คนโงะนะ เพราะฉะนั้นเอาอย่างพระพุทธเจ้าเถอะ อย่าไปเอาอย่างคนทางโลกเลย อย่างนั้นมันเยอะเยอะแล้ว ไม่ต้องเอาหรือก เอาอย่างนี้เถอะ เอ้า...ขอให้ทุกคนมีมรรคมีผล. (สาธุ)

แม่ชีฝรั่งขอตัว

๒๓ ก.ค. ๒๕๕๘ ที่ราชธานีโอศก ขณะพ่อท่านกำลังทำงาน ครูมิ่งหมายได้พาแม่ชีฝรั่งมากราบนมัสการพ่อท่าน โดยมีหญิงไทยเป็นล่ามช่วยแปลความให้ จากการบอกเล่าแม่ชีฝรั่งเขาได้ศึกษาและปฏิบัติอยู่ที่พม่า ได้ไปรับประทานอาหารที่ร้านอุทยานบุญนิยม แล้วก็อยากจะมาพบเห็นผู้นำที่ทำให้มีร้าน

อาหารและสังคมอย่างนี้ ได้มาเห็นแล้วก็รู้สึกศรัทธา เนื่องจากยังไม่เคยเห็นสังคมที่อยู่กันอย่างนี้ และที่สำคัญกินมังสวิรัตินั้นเป็นหมู่คณะอย่างนี้มาก่อน พ่อท่านได้แต่นั่งฟัง จะพูดตอบบ้างก็น้อย ส่วนใหญ่แม่ชีฝรั่งและล่ามเป็นคนพูด ขณะที่พ่อท่านฟังไปแล้วก็หันหน้าทำงานที่จอเครื่องคอมพิวเตอร์ไปด้วย ก่อนจากลาแม่ชีฝรั่งขอถ่ายภาพพ่อท่าน จากบางส่วนของงานสนทนาครั้งนี้

ล่าม : เธอเป็นคนอเมริกัน แต่บวชที่พม่า บวชนานแล้วนะคะประมาณสัก ๓ ปี ไปจำศีลที่พม่านานเกือบๆเดือน ไปที่ร้านอาหารเจ(อุทยานบุญนิยม) รู้สึกประทับใจแล้วก็อยากจะมาเคารพ ก็ถามคนที่นั่นว่าใครเป็นคนก่อตั้งที่นี่ แม่ชีรู้สึกประทับใจและดีใจที่มีคนประชาสัมพันธ์ของเจ ก็เลยอยากมาเที่ยวที่นี่ แล้วก็อยากจะมาราบท่าน ประทับใจในความคิดที่ว่า **สอนให้คนอื่นละเว้นจากการฆ่า ซึ่งก็เหมือนกับสอนหลักการมาให้กับชาวบ้าน แล้วก็ไม่ใช่ชาวบ้านรู้สึกเหมือนมีช่องว่างระหว่างศาสนากับคนทั่วไป แล้วก็ภูมิใจให้กับเด็กๆและประชาชน เห็นความสำคัญของการกินเจ** ซึ่งท่านไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อนเลยในเมืองไทย มาอุบลฯสองสามครั้งแล้วก็ไม่เคยเห็น ได้เห็นแล้วก็รู้สึกดีใจค่ะ

พ่อท่าน : อยากรู้อะไรอีก

ล่าม : อยากรู้อะไรก็ถามท่าน (แม่ชีพูดกับล่าม) ถือศีล ๙ ข้อ ข้อ ๑๐ ยังใช้เงินอยู่ คือว่าอย่างไรเขาไปจำศีลที่วัดพม่า จะไม่มีการกินเนื้อ คือเหมือนที่นี่จะไม่มีการฆ่า แต่ว่าที่เมืองไทยเวลาไปที่วัดก็จะยังเห็นพระฉันเนื้อ ก็ยังรู้สึกว่า เอ๊ะ...ทำไมขัดกันกับคำสอนศาสนาพุทธ แต่ที่นี่คือแปลก จะไม่กินเนื้อเลย แล้วก็ทำไมถึงยังมีความคิดนี้ และมีหลักอะไรที่เดินเส้นทางนี้อยู่

พ่อท่าน : ก็ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า อาตมาเห็นว่าพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้อย่างนี้ มันก็ต้องเป็นอย่างนี้ อาตมาก็พากันทำ อาตมาเข้าใจศาสนาพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ แต่คนอื่นไม่เข้าใจอย่างนี้ก็เรื่องของเขา

ล่าม : (แม่ชีคุยกับล่าม) รู้สึกประทับใจที่ได้มาเจอท่านวันนี้ เพราะว่าตั้งใจตั้งแต่วันแรกที่มากินที่ร้านอาหารเจแล้ว ที่อุทยานฯ ประทับใจและขอขอบคุณที่พระคุณท่านยังเป็นตัวอย่างที่ดีให้คนอื่นเจริญรอยตาม

พ่อท่าน : มาศีกษาก็ดีแล้ว ที่นี้ก็ศึกษาตามศาสนาพุทธ หมู่บ้านนี้ก็เหมือนหมู่บ้านศาสนาพุทธจริงๆ ทุกคนเรียนรู้อาณา มีศีล คนที่นี้ถือศีลหมด ทั้งเด็กๆ ถึงคนแก่ หมดทั้งหมู่บ้านเลย

ล่าม : พ่อท่านรีเปลาเป็นคนก่อตั้ง

พ่อท่าน : ใช่... คนที่นี้และคนในหมู่บ้านทั้งหมดถือศีลหมด ไม่กินเนื้อสัตว์หมดทั้งหมู่บ้าน

ล่าม : นานไหมคะ กว่าจะทำให้คนแถวนี้เป็นแบบนี้ คือไม่มีการฆ่าสัตว์แบบนี้ เริ่มต้นนานรึยังคะ

พ่อท่าน : อาตมาทำงานมาตั้งแต่บวช ๓๕ ปีแล้ว แต่ว่าหมู่บ้านนี้เพิ่งเกิด ๙ ปี

ล่าม : ๙ ปี เป็นเลขที่ดี

พ่อท่าน : อาตมาปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่เป็นฆราวาส

ล่าม : ของแม่ชีนี่ ๓๓ ปีคะ คือกินเจมาตลอด (แม่ชีพูด) เป็นการยากที่จะเคร่งจริงๆ คือแบบว่าอยู่ในศีลธรรมจริงๆ ท่านก็เป็นพุทธอยู่ที่พม่า เพราะว่ามาที่เมืองไทยเขาไม่ประทับใจกับอะไรเท่าไร อยู่พม่าประทับใจมากกว่า วัดไทยก็ไม่เคยเจอใครที่เคร่งแบบนี้คะ มาเจอที่นี่รู้สึกดี คือ

ไทยแลนด์ก็เป็นศาสนาพุทธ แต่ว่ายากที่จะเจอใครที่เคร่งขนาดอย่างนี้

(แม่ซึ่งขออนุญาตให้พรพ่อกันเป็นภาษาพม่า เสร็จแล้วก็มลงกราบพ่อกัน)

พ่อกัน : แปลว่าอะไร

สาม : ขอให้มมีพลาณามัยที่แข็งแรง ขอให้มมีชีวิตที่ยืนยาวเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของคนที่นี่
เจริญรอยตาม อยู่ในศีลธรรม

เอื้อโง่ที่บ้านราชา

๒๕ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่ราชาเนือโคก มีการสัมมนาข่ายแหชาวอโคก (๒๕-๒๖ ก.ค.) ช่วงค่ำวันนี้
มีรายการเอื้อโง่ จากเนื้อหาบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

ถาม : วิธีของคนที่พัฒนาตัวเอง จากการคิดที่จะทำความดีกับวิธีของการหนีความชั่ว
ดูทำอันไหนจะมีพลังกว่ากัน

พ่อกัน : คือจะทำความดีก็คือ อาศัยจิต หนีความชั่วหรือดับความชั่วก็อาศัยจิต
เพราะฉะนั้นจิตที่เราไปสนใจหรือใส่ใจในเรื่องดี อย่างศาสนาทุกศาสนาส่วนมากเลย ไปมุ่งที่ใส่ใจความดี
แล้วก็ทำความดี แต่เขาไม่ค่อยมีปรมาตถ์ เขาก็เลยไปใส่ใจทำแต่ความดี ไม่ได้ใส่ใจปรมาตถ์ไม่ได้ใส่ใจถึง
จิตวิญญาณ ไม่เรียนรู้ไปถึงปรมาตถ์ เขาก็พากเพียร กดข่ม อุตสาหะ วิริยะ มั่นดี ก็สั่งสมไปเรื่อยๆ
ก็ได้สั่งสมกรรมดี ในกรรมกริยาของคุณวันหนึ่งๆ ๒๔ ชั่วโมง คุณก็เอาไปทำกรรมดีให้มากมายๆ คุณ
ก็ได้ดี แต่คุณไม่ได้เรียนรู้กรรมชั่ว คุณไม่รู้เหตุของความชั่ว ที่นี้ศาสนาพุทธมันลึกตรงที่ว่า เจาะลงไป
ถึงเหตุปรมาตถ์ เหตุที่ทำดีก็มี เหตุที่ทำชั่วก็มี พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าถ้าจะไปศึกษาแต่ทำดี แล้วก็ทำ
แต่ดี คุณไม่ได้ศึกษาชั่ว ไม่ศึกษาล้างเหตุชั่ว คุณก็ได้ทำดี ดีเป็นวิบาก ดีมันเป็นโลกีย์ได้เหมือนกัน

แม้จะได้วิบากดี ๆ ๆ ๆ คุณก็สั่งสมแต่อดีตของความดีไว้เท่านั้นเอง คุณไม่มีนิพพาน ก็ได้เสวยแต่กรรมดี แม้คุณจะเป็นแบบพุทธ คุณก็เจาะไปถึงปรมาตม์เรียนในเหตุแห่งความดี แล้วคุณก็ทำสร้างจิตให้แข็งแรง ในดี ๆ ๆ ๆ แต่กิเลสตัณหาต่าง ๆ คุณไม่เรียนรู้แล้วคุณไม่ล้างตัวนี้ คุณก็ได้เสวยบุญดีอย่างเดียว เพราะฉะนั้นศาสนาพุทธจึงไม่เห็นเหตุดี หัวใจศาสนาพุทธจึงเน้นกันที่ชั่ว เหตุชั่ว กำจัดเหตุชั่ว ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าไม่ได้อยู่ที่สุข ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าอยู่ที่ทุกขอยู่ที่ความชั่ว-เหตุแห่งความชั่ว ที่มันมีอยู่ในจิตวิญญาณอยู่ในปรมาตม์ ล้างความชั่วจึงจะรู้สัจจะลึกที่สุดว่า ดีและชั่วเป็นภพเป็นชาติที่ทั้งนั้น จึงรู้ว่าจิตอนัตตา จิตไม่มีตัวตน จึงรู้สภาพที่สูญยอด จบสัมบูรณ์จริงๆ เพราะฉะนั้นใครไปหลงทำแต่ความดี ก็เป็นศาสนาออตตา เป็นทวนนิยมเท่านั้น

ถาม : ถ้ามองในจุดที่ไม่ดีก็จะกลายเป็นคนชั่วระวางซีครับ

พ่อท่าน : ก็เป็นได้ถ้าคุณจะชั่วระวาง จะไประวางทำไมละ เรายังมีบทเรียน คิตรระวางมันจะเกิดประโยชน์อะไร ไม่ต้องระวางหรอก เพราะว่าทุกอย่างมันจะเป็นจริง คนนั้นคนนี้เขาก็จะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้จะไประวางทำไมละ คุณชี้กั้วเองคุณก็เลยไประวาง ก็ช่างเถอะเขาจะสะสมสิ่งทีก่อให้ก้าวร้าวหรือให้หม่นมวลก็ช่างเขาเถอะ ใครจะสะสมอย่างไรก็สะสมอย่างนั้นคุณไปกังวลคนอื่นมากทำไม คุณเองคุณระวางคุณก็ล้างของคุณ คนไหนเขาเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น คุณไม่เป็นก็แล้วไป คนอื่นเขาจะเป็นอยู่ก็เรื่องของเขา เหมจจิตโพธิสัตว์ใหญ่ จะไปสอนแต่คนอื่นเขาเธอ (มีเสียงถามแทรกแต่ไม่ชัด) ไม่เกินหรอก มันไม่พอต่างหาก มองความร้ายทีเราเองมีอยู่ เหตุแห่งความร้ายทีเราเองมีอยู่ คุณยังมองไม่พอ ยังมองไม่ครบนี้ ไม่ใช่มองในแง่ร้าย คุณอย่าไปมองคนอื่นสิ คนทีไปเพ่งโทษผู้อื่นนั้นอาสวะเจริญยิ่ง พระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสไว้ตรงๆ อยู่แล้ว

ถาม : ในยุคนี้ประเทศไทยเจอปัญหาทีค้ำใจคนไทยทั้งประเทศ คือ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในยุคนี้เช่นเดียวกัน หากคนทีมีฝีมือไปแก้ปัญหาคือ แล้วใครจะทำได้ละครับ

พ่อท่าน : ใครจะทำได้อาตมาก็ไม่มีปัญญาจะรู้ว่าใครจะทำได้ แต่อาตมาก็ประมาณตนเองแล้วว่าเราทำไม่ได้ ตัวเราก็คือนี้ ตัวเราไม่ได้อยู่ในขอบข่าย ตัวเราก็ออยู่นอก เรื่องสามจังหวัดภาคใต้ นี้ มันไม่ใช่เรื่องเล็ก มันเป็นเรื่องใหญ่ของโลกเลย มันสัมพันธ์กันหมดเลย เป็นกระแสของโลก มันมีเชื่ออยู่ว่า มีคนคิดจะแยกดินแดน ขณะนี้มันก็เกิดสงครามครูเสดสมัยใหม่แล้ว โดยมีบิลาตินเป็นหัวใจของฝ่ายหนึ่ง จอร์จ บุช เป็นหัวใจอีกฝ่ายหนึ่ง ก็คือคริสต์กับอิสลาม เมื่อจอร์จ บุชประกาศว่า ใครไม่สนับสนุนอเมริกา นั่นคือศัตรูของอเมริกา นั่นแหละเป็นการประกาศความเป็น ๒ ฝ่ายขึ้นทันที เท่ากับ

เพราะฉะนั้นศาสนาพุทธจึงไม่เห็นเหตุดี หัวใจศาสนาพุทธจึงเน้นกันที่ชั่ว เหตุชั่ว กำจัดเหตุชั่ว ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าไม่ได้ อยู่ที่สุข ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าอยู่ที่ทุกขอยู่ที่ความชั่ว-เหตุแห่งความชั่ว ที่มันมีอยู่ในจิตวิญญาณอยู่ในปรมาตม์ ล้างความชั่วจึงจะรู้สัจจะลึกที่สุดว่า ดีและชั่วเป็นภพเป็นชาติทั้งนั้น

เป็นคำประกาศสงครามครูเสดโลก แล้วมันก็เกิดแล้ว ฝ่ายอิสลามเขาก็ประกาศเล่นวิธีนี้ ฝ่ายคริสต์ก็เล่นวิธีนี้ โดยคริสต์มีค่านิยมในโลกที่สามารถแบ่งได้เหมือนใหญ่ เขาก็ทำอยู่ในลักษณะนั้น ทางนี้ก็รู้ตัวก็เล่นลักษณะคนหนึ่งอยู่ในที่แจ้งอีกคนหนึ่งอยู่ในที่มืด แล้วก็รบกันไปเรื่อยๆ เวลามันจะอีกนานเลย อาตมาก็ไม่รู้ ไม่ได้ไปนั่งพยากรณ์รายละเอียดพวกนี้ มันจะไปอีกนานเรื่องจริง **รบกันไปมันจะฆ่ากันไปเรื่อยๆ อาตมาว่าสักวันหนึ่งจะเหมือนนอสตามุสได้ทำนายไว้ มันก็จะล้างโลก** โดยเหตุเกิดอันนี้แหละ และขณะนี้ที่บอกว่าอเมริกาพยายามตามฆ่าบินลาตินนี่นะ อาตมาไม่แน่ใจว่าบินลาตินตัวที่หนึ่งนะตายไปแล้วหรือยัง แต่บินลาตินไม่ตาย เพราะมีบินลาตินคนที่สองที่สามแน่ จนกว่าสงครามนี้จะถึงขั้นประลัยกัลป์ ฆ่ากันตายหมด บุชก็จะตาย แต่บินลาตินไม่ตาย แล้วก็จะมีคนอื่นมาแทน แทนกันไปเรื่อยๆ จะเห็นตัวเห็นตนคือคนหนึ่งเปิด อีกฝ่ายหนึ่งฝ่ายปิด บินลาตินจะไม่รู้จักตัวกันหรอก บินลาตินจะตายไปที่คนแล้วก็ไม่รู้แต่บินลาตินไม่ตาย ไม่มีตาย จะมีตัวตายตัวแทนตลอดกาลนาน และสงครามก็จะว่ากันไปเรื่อยๆ อย่างนั้นแหละ

ที่นี้ประเทศไทยเรามีอิสลาม และอิสลามเกาะกลุ่มกันอยู่สามจังหวัดภาคใต้มาก นี่ไม่ใช่ระดับธรรมดาในระดับโลก ฉะนั้นก็รู้แล้วว่าเมื่ออิสลามอยู่ไหนสงครามครูเสดก็ลามไปถึง เพื่อก่อความวุ่นวายรุนแรง สงครามโจรก็จะทำอย่างนี้อยู่ตลอดเวลา เมื่อมันมีเชื้อ ไม่ว่าจะมีน้อยหนึ่งก็ไม่เป็นไร เขามีทุนเยอะ คุณคิดว่าอิสลามจนหรือ อิสลามกับอเมริกาคุณคิดว่าใครจะรวยกว่ากัน มันไม่ใช่เรื่องธรรมดาหรอกพวกนี้มันก็เป็นไปตามธรรมชาติธรรมดาของสังขาร มันจะเป็นอย่างนั้นแหละ จะไปบอกว่าบุชเป็นตัวการ มันก็ต้องเป็น มัน born to be แล้ว มันจะต้องเกิดอย่างนี้แหละ ฉะนั้นที่เกิดอยู่ในไทยนี่นะก็ต้องทำไปอย่างนี้แหละ ใครจะเก่งอย่างไรไม่เก่งอย่างไร ทำได้ไม่ได้อย่างไรก็ต้องทำ อาตมาบอกไม่ได้ว่าเมื่อไรจะทำสำเร็จ แล้วจะมีใครเป็นม้าขาวมาทำสำเร็จ อาตมาเชื่อว่าทำสำเร็จไม่ได้ง่ายๆหรอก เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องๆเดียว อาตมาเคยพูดว่าถ้าจะให้อาตมาคิดแก้ปัญหาก็พูดไปอย่างนั้นแหละถ้าจะให้ทำจริงๆก็ไม่ได้ คืออาตมาบอกว่ายกสามจังหวัดนี้ให้เขาเลย แต่ก่อนจะยกก็คือ เอ้า...ใครละเป็นหัวหน้าใหญ่ที่จะมาเอาสามจังหวัดนี้ไปบริหารปกครอง เปิดตัวออกมาแล้วนัดพบกันเลย ณ ที่ใดที่หนึ่ง เอากรรมการในโลกใครก็แล้วแต่ จอร์จ บุช หรือว่า โทนี่ แบลร์ มากี่แล้วแต่ หรือว่าจะผ่านทางฝ่ายอิสลาม มีใครใหญ่ๆมาเป็นพยานหลักฐานด้วย มานั่งประชุมระดับสากลกันเลย ไม่ใช่เฉพาะ ๒ ประเทศ เอ้า...จะปกครองบริหารสามจังหวัดนี้ใช้ไหม ตกลง มาเลย

วิธีทำ คือ ให้คนที่อยากบริหารปกครองนั้นแหละมาคุยกับประชาชนในสามจังหวัดนั้นก่อน ให้ประกาศตัวเองเลย พูดกับประชาชนสามจังหวัดนี้ให้เต็มที่เลย บอกว่าจะบริหารอย่างไร ก็หมายความว่าให้เขาหาเสียงนั้นแหละ กำหนดเวลาให้หาเสียงช่วงหนึ่ง ก็วันที่เดือนก็กำหนดกัน ว่าตัวเองจะบริหารให้ดีอย่างไร ก็เข้าไปเติมที่เลย เสร็จแล้วก็โหวตกัน ว่า ประชาชนสามจังหวัดนั้นจะให้คนผู้จะแยกดินแดนนี้ปกครอง หรือจะให้ไทยปกครองอย่างเดิม เมื่อโหวตแล้ว ผลเป็นว่า ประชาชนสามจังหวัดนั้นเอาคณะที่จะขอแยกดินแดนนี้แหละเป็นผู้บริหารปกครอง ก็ให้เขาไปเลย แต่ต้องมีการเซ็นสัญญากันให้เรียบร้อย สัญญาอันคณะกรรมการจะมีเงื่อนไขอย่างไรกับคณะที่จะปกครองใหม่นี้ก็เขียนกันเข้าไป จะต้องบริหารให้ดีขึ้นอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าทำไม่ได้ อย่างนั้น ต้องถูกจัดการอย่างนั้น หรือทำไม่ได้ตามนั้นต้องเลิกปกครองอะไรก็ทำสัญญากันไป เมื่อประชาชนสามจังหวัดนี้เขาเอาคนนี้กลุ่มนี้เพื่อเป็นผู้บริหารปกครอง ก็มาเซ็นสัญญาเลย คุณทำให้ดีๆก็แล้วกัน เราชักประชาชนสามจังหวัดนี้แหละเพราะเป็นคนไทยเลือดไทย เกิดในประเทศ

ไทยมาหลายชั่วคน แต่มันเกิดอย่างนี้และเมื่อชนะโหวต สมัครใจจะอยู่กับคณะบริหารปกครองกลุ่มนี้ ก็
จำใจ ต้องเซ็นสัญญากันอย่างสำคัญ

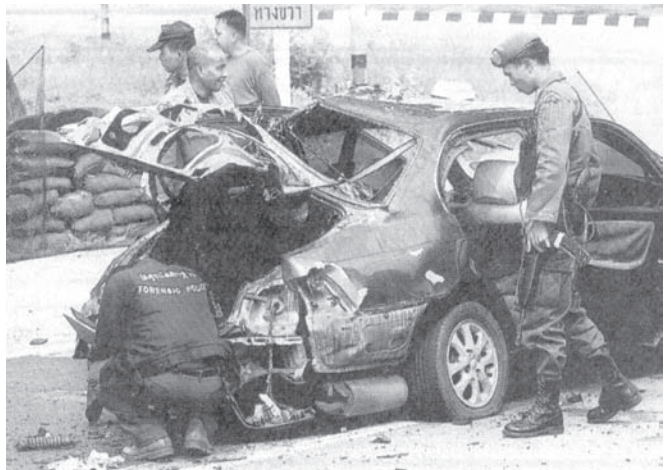
แต่ถ้าประชาชนในสามจังหวัดนั้น ไม่เอาด้วย โหวตแล้วเขาก็ยังจะให้คณะรัฐบาลไทยนี้บริหาร
ปกครองอยู่ ก็เป็นอันจบ หยุดเลยนะ อย่างารังความกันอีกนะ ประชาชนไม่เอาคุณ เอาประเทศไทย
จะอยู่กับประเทศไทย คุณหยุดได้แล้ว เซ็นสัญญาเลิก อย่างมาเที่ยวได้ฆ่าคนบริสุทธิ์กันอย่างนี้อยู่อีก
ต้องเป็นลูกผู้ชาย

ที่อาตมาพูดอย่างนี้ ไม่ใช่เราไม่รักคนสามจังหวัดนั้น เพราะรักนั่นแหละเราจึงไม่อยากจะให้มี
การตายกันอีก มันสุดโหดสุดสังเวทกันนักแล้ว จะให้ฆ่ากันเล่นเป็นผักปลากันไปถึงไหน การทำอย่างนี้
คือประชาธิปไตยแท้ๆ ประชาธิปไตยของไทยต้องเอาประชาชนเป็นใหญ่จริงๆ คุณไปคิดดีๆ เข้าใจนะ
อาตมาพูดนี้ เข้าใจนะ

แต่จริงๆนั้น อาตมาไม่เชื่อหรอกว่า คนในสามจังหวัดนั้นจะเอาคณะคนที่อำมหิตโหดร้ายนี้
มาบริหารปกครอง เพราะคนทั้งสามจังหวัดนี้เป็นคนไทย เป็นเลือดไทย เชื้อสี แต่เราต้องแพ้งๆอย่าง
นี้แหละ อาตมาไม่เชื่อจริงๆ ไม่เชื่อว่าคนในสามจังหวัดนี้จะเอาคนคณะที่วานี้ปกครองบริหาร เมื่อ
ประชาชนแสดงออกเช่นนี้แล้ว ว่าไม่เอา
คุณปกครองบริหาร คุณก็ต้องหยุดที่จะ
ทำเลวๆร้ายๆนี้ได้แล้ว

นี่คือ อาตมาว่าเป็นทางออก ใช้
ขอสร้างมติมหาชนในสามจังหวัดนั้นเลย
เปิดตัวออกมาแล้วมาพูดกันเลย จะมา
ฆ่ากันอยู่อย่างนี้ไม่ได้ ทำร้ายกันทำไม
คุณฆ่าผู้บริสุทธิ์อยู่อย่างนั้นทำไม อยาก
บริหารเอาไปเลยสามจังหวัดนี้ แต่ก่อน
จะเอาไป ให้จริง คุณแสดงตัวกับ
ประชาชนทั้งสามจังหวัดนั้นให้หาเสียงไปเลย
เสร็จแล้วเมื่อสามจังหวัดนี้จะเอาจากคุณ
มาเซ็นสัญญาไว้จะบริหารกันอย่างไรแล้ว
ก็จะเป็นพันธมิตรกันอย่างไรก็ไปอีกทีหนึ่ง
อันนั้นไว้ร่างกันทีหลังได้ไม่ยาก แต่ถ้า
เมื่อมาหาเสียงแล้วเสร็จ ประชาชนไม่เอา
คุณ แต่จะเอาประเทศไทย จบนะ หยุดนะ
อย่างมาฆ่าคนเล่นอยู่อีก ไม่ได้

ถาม : ให้เขาเลือกผู้นำของ
เขาเองแล้วปกครองตนเองแบ่งแยก
ดินแดนออกไป

พ่อท่าน : ถูกแล้ว ประชาธิปไตย คนไทยสามจังหวัดนั้นจะเอาเขาใหม่ จะยอมใหม่ จ้างก็ไม่เอา แต่อาตมาก็คิดไปตามประสาอาตมาหนะนะ เอาซี ขณะที่ฆ่าคนเล่นเป็นผักปลาอยู่ที่นี่ใครเป็นหัวหน้าใหญ่มาปรากฏตัว ไม่มีการฆ่าแกงกันหรอก ขบวนการไหนก็มา จะมีหลายคณะก็ได้มาหาเสียงเอาเลยในสามจังหวัดนี้ ประกาศออกไปอย่างนี้ได้เลย แล้วเอาจริงใหม่ละ ถ้าอย่างนั้นอย่ามาเอาแต่ฆ่าคนบริสุทธิ์เลย จะฆ่าเขาทำไม ถ้าคุณจะไปก็ต้องเป็นไปตามสัจจะของคน จะมาเล่นบังคับคนเพราะอยากเป็นใหญ่มันไม่ได้ แต่ถ้าคุณว่าคุณแน่จริง แล้วเขาก็รักคุณจริง คุณเป็นมุสลิมด้วยกันหมดด้วยซ้ำไปนะ เอาเลยหาเสียงเลย อาตมาไม่เชื่อว่าคนในสามจังหวัดของประเทศไทย จะไม่มีเลือดไทย วิญญาณไทย อาตมาไม่เชื่อ เอาละ....เรื่องนี้อาตมาไม่เคยพูดมากเท่าวันนี้นะ ยูให้อาตมาพูดจั่งเลย

ถาม : มีเรื่องยุทธศาสตร์จะปรับแผนเรื่องสร้างสุขภาวะ ส.ส.เขามาติดกัน แต่ว่าในวงย่อยที่เป็นหัวหน้าแล้วมีอาจารย์ท่านหนึ่งก็พูดถึงว่า สุขภาวะมันต้องลึกซึ้งไปถึงเรื่องจิตวิญญาณของมนุษย์ ก็มีคนเสนอเรื่องชุมชนชาวอโศก ก็ยกถึงปฐมอโศกมีความดีอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ก็มีคนตั้งคำถามว่า **ถ้าพ่อท่านไม่อยู่ แล้วอโศกจะยังต่อไปได้ไหม** เขาก็ยกตัวอย่างเทียบเหมือนสวนโมกข์ พอท่านอาจารย์พุทธทาสไม่อยู่ ก็เหมือนกับสวนโมกข์แทบจะล่ม ท่านดูขี้ตัวเองก็บ่นว่าแทบไปไม่ได้ แม้ทางหลวงพ่อชาท่านจะมีเครือข่ายเยอะ แต่สิ้นหลวงพ่อชาแล้วก็ยาก เรื่องนี้พ่อท่านจะตอบให้พวกเราสบายใจได้ไหม

พ่อท่าน : อาตมาไม่มีปัญหา อาตมารู้อยู่แล้วเรื่องนี้ เพราะมีตัวอย่างเยอะ ที่สำนักต่างๆ เมื่อหัวหน้าผู้นำสิ้นชีพลง สำนักนั้นก็ไปไม่รอด จะเสื่อมถอยไปตามลำดับ นับวันที่จะหมดสภาพไปได้ อาตมาระวังเรื่องนี้มาเสมอ วิธีที่จะไม่ให้เกิดภาวะไปไม่รอดเมื่อสิ้นผู้นำก็คือ **ประการที่หนึ่ง ผู้นำต้อง “สร้างคน” นั่นคือ ต้องถ่ายทอดอารยธรรมให้เป็นคุณสมบัติที่แท้แก่ลูกศิษย์ให้ครบ หรือให้ได้มากที่สุด** โดยแจกความรู้ความสามารถลงไปในลูกศิษย์ทั้งหลายให้เป็นเอตทัคคะ โดยมีการแบ่งรับเอาความรู้ความสามารถจากอาจารย์ไปคนละส่วนที่ตนสามารถหรือถนัด ซึ่งแน่นอนว่าลูกศิษย์คนเดียวจะเก่งหรือรับเอาคุณสมบัติทั้งหมดของอาจารย์ที่เป็นผู้นำไปไม่ได้ครบ หรือลูกศิษย์คนเดียวยอมไม่เก่งทุกด้านทำอาจารย์ผู้นำคนสำคัญในแต่ละยุคแน่ๆ เช่น ไม่มีลูกศิษย์คนใดจะเก่งเท่าพระพุทธเจ้า หรือไม่มีลูกศิษย์คนใดจะเก่งเท่าพระปัจเจกสัมมาสัมพุทธะที่มาสืบทอดพระพุทธศาสนาแน่ๆ หรือไม่มีลูกศิษย์คนใดจะเก่งเท่าพระมหาโพธิสัตว์ เท่าพระนิยตโพธิสัตว์ ดังนี้ เป็นต้น แต่พระพุทธเจ้าก็ทรงมีวิธีทำให้ศาสนาของพระองค์ยืนยาวมาได้จนปานนี้ นั่นก็คือ ความรู้ความสามารถของผู้นำต้องถูกถ่ายทอดเป็นระบบ ให้ลูกศิษย์ทั้งหลายมี “เอตทัคคะ” แต่ละด้าน รับไปให้ครบถ้วนทุกด้านที่ผู้นำมี ทั้งระดับนักบวช และทั้งระดับฆราวาส จนครบวงจรความเป็นสังคมมนุษย์ ถึงขั้นสามารถและเชี่ยวชาญในสัมมาสังกัปปะ (ทั้งคิด) สัมมาวาจา (ทั้งพูด) สัมมากัมมันตะ (ทั้งทำได้จริง) สัมมาอาชีวะ (ทั้งเป็นอาชีพมีคุณค่า)

ประการที่สอง ทุกคนก็ต้องผนึกแน่นกันเป็นขบวนการกลุ่ม ทำงานประสานกันอยู่อย่างเป็นเครือข่ายที่สมบูรณ์ มีทั้งเอตทัคคะที่เป็นนักบวชและฆราวาสไม่แตกแยก โดยเฉพาะมีระบบครบถ้วนทุกด้าน เป็นกลุ่มหมู่ที่เป็นรูปธรรมร่วมกันบริหารงานกันได้จริง ตั้งแต่ผู้นำยังไม่ตายจากไปทีเดียว อย่างของเราชาวอโศกมีไหม เห็นระบบไหม เห็นขบวนการที่เป็นรูปธรรมแล้วหรือยัง ความเป็นปึกแผ่นใหม่ มีความเข้มแข็งแน่นผนึกไหม

อาตมาขอถามพวกคุณกลับหน่อยเถอะ ตอบจริงๆนะ อาตมาตายลงจะอยู่กับได้มั๊ย พวกคุณ

แต่ละคนจะอยู่ได้ไหม จะดำเนินงานต่อได้ไหม ท่านเดินดินจะอยู่ได้ไหม ท่านฝันฟ้าจะอยู่ได้ไหม จะรวมกันทำงานสานต่อได้ไหม? มีระบบใหม่? แม้แต่ฆราวาสที่อยู่ในขบวนการบุญนิยมนี้ มีครอบครัวเป็นกลุ่มคนที่มีอารยธรรมของพระพุทธเจ้าไหม? ดูออกมั๊ย? จะแยกตัวกันไหม เราสร้างความเป็นสาธารณโภคีได้ถึงขั้นหนึ่งเดียว-เป็นเอกภาวะ ครอบคลุมไปถึงฆราวาสกันได้สำเร็จปานนี้ ได้พิสูจน์กันมาแล้วจนปานนี้ มันใจมั๊ย? แต่ละคนคุณแยกตัวไปไม่ได้แล้ว ทั้งด้านวัตถุและวิญญาณ พวกคุณถึงหลอมวิญญาณและวัตถุประสงค์เป็นเอกภาวะเป็นสาธารณโภคีเรียบร้อย ที่พูดนี้เข้าใจไหมว่าคืออะไร? **ถ้า** **อาตมาตายลงแล้วพวกคุณยังจะรักกัน ยิ่งกว่าแค่ที่เราเคยโดนจับ** เรื่องของสาธารณโภคีหรือเอกภาวะนี้ แค่ความเป็นครอบครัว ที่มีพ่อแม่เป็นตัวหลักแล้วลูกเด็าก็อยู่ด้วยกัน และที่สำคัญคือครอบครัวนี้ไม่ใช่ครอบครัวคนไม่ดี แต่เป็นครอบครัวคนดี พวกเราคือครอบครัวคนดี ครอบครัวคนไม่ดีก็ช่างเถอะ พ่อแม่ตายลงก็แย่งสมบัติกัน ฆ่ากันไปเลยใช้ไหม แต่ถ้าเป็นครอบครัวคนดี พ่อแม่ตายลงบึง! นี่นะ ลูกมันจะรักกัน จะผนึกรวมกันอย่างยิ่งเลย คุณนี่ออกไหม ฉันทิดก็ฉันทัน

ถาม : เหมือนครอบครัว“แม่บุญโฮม”(ชื่อแม่ของพ่อท่าน) ใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : ไม่ใช่เฉพาะครอบครัวอาตมา คนอื่นๆก็เหมือนกัน ไม่ต้องเอาถึงขนาดระดับครอบครัวหรือคนไทยไปอยู่ต่างประเทศ ซึ่งมีทั้งรูปและนามที่เป็นไทยแน่ พ่อไปเจอคนไทย ไม่ต้องเป็นที่เป็นที่น่องหรือคนมันจะรักกันขึ้นใหม่ มันจะร่วมมือกันยิ่งกว่าอยู่ในเมืองไทยไหม อยู่เมืองไทยยังไม่รักกันเท่านี้เลย ความว่าแหวกที่ดี การขาดที่พึ่งสำคัญที่ดี จะก่อให้เกิดความร่วมมือ อันนี้อาตมาถึงฝากฝัง ถ้าเกิดสังฆเภทนี่คือความบรลลัยของกลุ่ม สังฆเภทฝ่ายฆราวาสก็ตาม สังฆเภทฝ่ายสงฆ์ก็ตาม เป็นความบรลลัยที่หนักตามทั้งนั้นเลย ความเป็นหนึ่งเดียว ความรวมกันผนึกแน่น จะพารอด เพราะฉะนั้นการเป็นสังฆเภทจึงเป็นอนันตริยกรรม เป็นเรื่องบาปหนักแล้วร้ายมากเลย สร้างไว้ดีแล้วรวมกันไว้ดีแล้ว ใครทำให้แตกกันนี่คนนั้นอนันตริยกรรม พระพุทธเจ้าเอาสัจจะมาพูด อนันตริยกรรม ไม่ใช่พระพุทธเจ้ามากำหนดเอาเอง ไม่ใช่ พระพุทธเจ้าท่านสั่งไม่ได้ บันดาลไม่ได้ ท่านไปสั่งไม่ได้กำหนดเอาเองไม่ได้ ท่านไม่ใช่เจ้าของบริษัทสัตว์โลก ที่เป็นผู้สร้างสัตว์โลกเหมือนชาวเทวนิยม เทียบกำหนดคนนี่เงินเดือนเท่านั้นเท่านี้ คุณจะต้องขึ้นสูงเท่านั้นลงต่ำเท่านั้น คนนี้ได้ทุกข์เท่านั้น คนนั้นได้สุขเท่านั้น คนนั้นตกรอก คนนั้นขึ้นสวรรค์ ไม่ใช่ แต่มันเป็นสัจธรรม พระพุทธเจ้าตรัสสัจจะ สังฆเภทจึงเป็นอนันตริยกรรม อย่าแยกกันอย่าแตกวงเป็นอันขาด ขอฝากเอาไว้ แต่มันจะมีคนที่กิเลสหนาๆ อวิชชา เขาไม่รู้เขาก็ทำ คนที่ช่วยพยายามจะแยก ก็ปล่อยเขามันเป็นเวรกรรมเหมือนกับพระเวทตัด

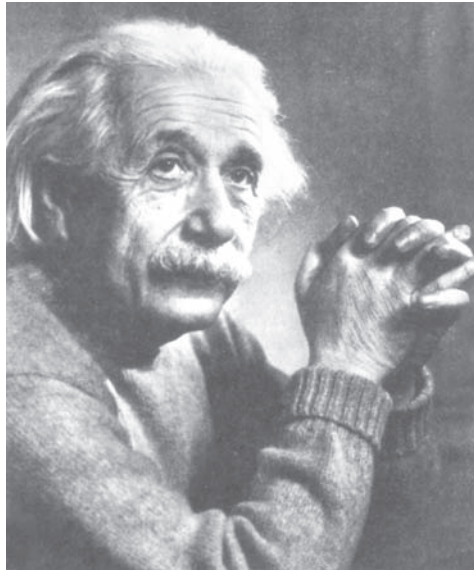
ดังนั้น ถ้าหมู่มวลชนนี้มีอารยธรรมเป็นสัจจะในข้อที่ว่า ลดละกำจัดอัตตาได้จริง ไม่มีการถือดีถือตัว จนแตกแยกเป็นสังฆเภท คณะนี้ก็ไปรอด จะคงความเป็นขบวนการกลุ่มอยู่อย่างงดงามยิ่งยั้ง

ประการที่สาม ไม่แต่งตั้งคนคนเดียวหรือคณะหนึ่งคณะเดียวเป็นใหญ่ใช้อำนาจบริหาร ตามที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสและทรงกระทำมาแล้ว ต้องให้เป็นไปตามธรรมชาติแห่งระบบ“วัฒนธรรมสำคัญ”ของขบวนการกลุ่มนั้นๆ ซึ่งได้มีความเป็นอยู่เป็นไปถึงขั้นตกผลึกมาแล้วสมบูรณ์พร้อมด้วยระเบียบวินัยที่มีในกลุ่มสืบทอดกันมา และเป็นระบอบคือเป็นแบบอย่างที่ลงตัวยืนยาวสำเร็จรูปแล้ว ดังนั้นต้องสร้างวัฒนธรรมของกลุ่มให้แข็งแรง ต้องแข็งแรงถึงขั้นเป็น“ระบอบ” คือถึงขั้นเป็นแบบอย่างที่ลงตัวสำเร็จรูปแล้วและดำรงมายืนยาวพอสมควร

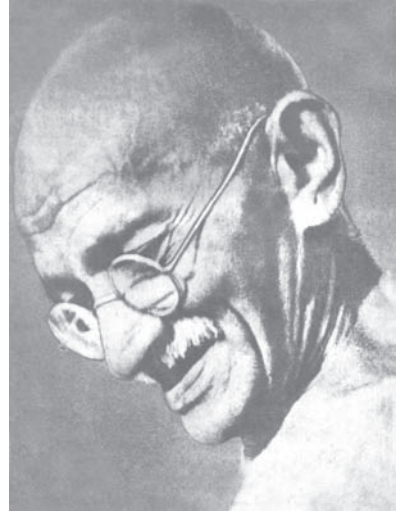
ประการที่สี่ คือ ต้องสร้างสังคมคนให้เป็นกลุ่ม ที่มี“ระบบ”ตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้า เช่น ต้องมีคุณภาพของระบบถึงขั้นมีสาราณียธรรม ๖ มีวรรณะ ๔ หรือเอกถาว์ตฤ ๑๐ เอาหลักการตรวจสอบธรรมวินัย มาตรวจวัดได้ ว่า เป็นจริงตามนั้น เป็นต้น หรือมีความเป็นอิสระเสรีภาพ ภราดรภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ บุรณภาพ อย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพเข้มข้นแข็งแรงเพียงพอ

ดังนั้น ตามที่อาตมาเข้าใจนี้ อาตมาก็พยายามทำ ทุกวันนี้ก็พอมีความเป็นไปได้พอสมควร เรื่องของอารยภูมินี้เป็น“ความจริง”ที่เที่ยงแท้ ไม่เป็นอื่น ไม่แปรปรวน อย่างที่อาตมาเคยเอามายืนยันเสมอๆว่า อารยธรรมนั้น มีคุณสมบัติ নিজจัง ชูวัง สัสตัง อวิปริณามธัมมัง อสังหรั้ง อสังกุปปัง แต่ถ้าไม่ถึง“ความเป็นอารยะจริง” ก็ไม่คงทน ไม่ยืนนาน แปรปรวนง่าย แนนอน นี่เป็นสังจะ ผู้ถึงสังจะ โดยเฉพาะต้องเข้าถึงปรมัตถสังจะ ก็จะจริง ไม่แตกแยก ไม่เสื่อมสลายกลุ่มไปง่ายๆ พวกเราก้ทำความเข้าใจให้ดีๆเถิด ทำตามที่ว่านี้ให้สมบูรณ์ ก็จะเป็นความจริงเกิด

ถาม : อยากถามว่าเรื่องโพธิสัตว์ อย่างไอน์สไตน์ คิดสูตรปรมาณู ปัญญาอย่างนี้เป็นโพธิสัตว์ได้อย่างไร

พ่อก่าน : ไม่ได้ไปเอาการคิดปรมาณูมาเป็นเครื่องชี้ความเป็นโพธิสัตว์นะ อันนี้เป็นอจินไตยที่ตอบไม่ได้ มีสองคนที่บอกว่าเป็นโพธิสัตว์ คือ มหาตมะคานธี กับไอน์สไตน์ ที่อาตมารู้ของอาตมาว่า เป็นโพธิสัตว์ที่โพล้ให้เห็นในชาตินี้แต่ไม่ได้มาช่วยอะไรอาตมา ซึ่งทั้งคานธีทั้งไอน์สไตน์ก็เกิดมาตามฐานะ ชาตินี้ก็เสริมบารมีอันหนึ่งเสริมการเรียนรู้ถูกผิดอันหนึ่งของท่านเองเท่านั้น ไม่ใช่ผู้เกิดมาทำหน้าที่สืบสาน

ศาสนาสองอย่างอาตมา แต่อาตมารู้ว่าท่านเป็นโพธิสัตว์ที่มาเสริมสร้างสัมภาระวิบาก

ไอน์สไตน์เกิดมาสะสมสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง อันมีกรรมมีวิบากที่ตนต้องพากเพียรเอาในส่วนเป็นปรมัตถ์ ส่วนประโยชน์ที่เกิดให้แก่โลกแก่สังคมนุชย์นั้นเป็นผลข้างเคียงของโพธิสัตว์สำหรับคานธีก็สร้างประโยชน์ตนประโยชน์ท่านไปตามฐานะของตนเช่นกัน ไอน์สไตน์อาศัยโลก อาศัยความลึกซึ้ง อาศัยความละเอียดลออทางวิทยาศาสตร์ของโลก เพื่อที่ตนเองจะได้ลึกเข้าไปในภูมิธรรมได้ทำโพธิญาณอีกขั้นหนึ่งเท่านั้นเอง ไอน์สไตน์ไปศึกษาในฝั่งทางเทวนิยมเต็มๆ เป็นยิว มีพระยะโฮวา หรืออับราฮัมโดยตรงเลยนะ ห่างจากพุทธลิลลัป ส่วนคานธีก็อาศัยอิทธิโลกนี้เช่นกัน แต่ใช้ความลึกซึ้งละเอียดลออทางสังคมและศาสนามากกว่าไอน์สไตน์ ไกลศาสนาพุทธมากกว่าไอน์สไตน์

ถาม : มีคนมาบอกว่าจิตพลังจักรวาลสูงกว่าโศกที่ปฏิบัติอยู่ อยากทราบว่ามีหมายความว่า

อย่างไร พ่อท่านกรุณาอธิบายด้วยค่ะ

พ่อท่าน : ในลัทธิต่างๆ ในความเข้าใจต่างๆ มันมีจริง ที่เขาบอกว่าเขาสูงกว่าอโศก จริงๆ เขาก็ต้องยืนยันว่าเขาสูงกว่าอโศก อาตมาไม่ประหลาดใจอะไรหรอกเป็นธรรมชาติของเขา อาตมาก็ว่าเรานี้ ดีแล้วดีเยี่ยมละ และสูงกว่าเขาลึกลงๆ เราก็อ้างว่าได้ แต่ไม่พูดไปเท่านั้นแหละ เขาจะบอกว่าสูงกว่าเราก็อ้างไปไกลๆ ไปเกลียดอะไรเขา ไม่มีปัญหา ถ้าสงสัยก็ไปศึกษาสิ ค้นคว้าให้จริงถ้าสูงกว่าเราก็อ้างอันนั้น ถ้าสูงกว่าอโศกอาตมาก็อยากเจอเหมือนกันนะ เราจะได้ไปอยู่ด้วย อาตมาก็เมื่อยเมื่อย ถ้ามีคนสูงกว่าเราจริงๆ เราก็อ้างได้อ้อๆ เขา ศึกษาจากเขาต่อขึ้นไปอีก ศึกษากันให้ดีๆเถิด

สัมมนาข่ายแห่ปฐมอโศก

๒๘-๒๙ ก.ค. ๒๕๔๘ ที่ปฐมอโศก มีการสัมมนาข่ายแห่ปฐมอโศก พ่อท่านรับนิมนต์ได้ ลัดดาทะจากบ้านราชมาร่วมด้วย ช่วงค่ำวันที่ ๒๘ ก.ค. มีรายการเอื้อโง่อกับข่ายแห่ต่างๆที่มาร่วม สัมมนา โดยมีชาวชุมชนปฐมอโศกและนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศกร่วมรับฟังและซักถามด้วย จาก บางส่วนของการสนทนาดังนี้

ถาม : อยากทราบความหมายของศูนย์บุญนิยมสิกขา จะให้เป้าหมายไปถึงไหนคะ

พ่อท่าน : ศูนย์บุญนิยมสิกขานี้เป็นความหมายของภาษาด้วย เพื่อที่จะให้ภาษาความหมาย นี้คลุมสภาวะ ที่เราจะทำให้มันครบ แต่ก่อนนี้เราทำงานเพื่ออบรม แล้วก็มียุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบทำงาน คือ เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ ก็ทำกิจกรรมนี้มาหลายปี ที่นี้ที่เราจะมี“สถาบันบุญนิยม”ขึ้นมา ก็เพราะเรา ไม่ได้ทำกิจกรรมอย่างเดียว เรามีทั้งด้านเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และงานด้านอื่น ด้านอาชีพอะไรต่างๆ ไม่ใช่ทำกิจกรรมอย่างเดียว แม้แต่ทางด้านศีลธรรมด้านอะไรเราก็ทำทั้งนั้น เพื่อที่จะสืบสานกับประชาชน เราจึงมาคิดว่าเปลี่ยนชื่อกลุ่มก็แล้วกัน จริงๆเราทำงานกันก็กลุ่มเก่าของเรานี้แหละ แต่ว่าเราจะขยาย กรอบ ขยายความรู้ ขยายความหมายให้มันกว้างขึ้น ที่นี้เราก็จะทำของเราที่มีจุดหมายปลายทาง จะเป็น อะไรก็แล้วแต่ จะเป็นเศรษฐกิจ จะเป็นรัฐศาสตร์ จะเป็นศึกษาศาสตร์ จะเป็นการเงิน จะเป็นสื่อสาร จะเป็นด้านไหนก็แล้วแต่ เราก็จะเป็น“บุญนิยม”ทั้งนั้น เราจะไปสู่บุญนิยมทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราก็เลย รวมให้มาเป็นขบวนการเดียวเลย ก็เลยตั้งชื่อศูนย์ก็คือส่วนกลาง เป็นจุดรวมจุดหนึ่ง ก็เอาคำว่า “ศูนย์” มาก่อน แล้วก็“บุญนิยม”ตั้งเอาคำนี้ด้วยแน่นอน ยิ่งไงก็ถือว่าทุกอย่างเป็น“การศึกษ” เราก็เลยใช้คำว่า “ศูนย์บุญนิยมสิกขา” เพียงแต่เราไม่ใช่คำว่า“ศึกษา”เท่านั้น แต่เราใช้คำว่า“สิกขา” ซึ่งเป็นคำบาลี สิกขา เป็นภาษาสันสกฤต แล้วก็ตั้งใจที่จะให้มันก้าวหน้าต่อไป

ที่ถามว่าจะไปไกลแค่ไหน ไปให้มันถึงจุดจบจุดสูงสุดสุดหมดยุคหนึ่งแหละ ถ้ามันได้ ตอนนี้ได้ แค่นั้น เอาแค่นั้นก่อน อบรมธรรมเป็นหลักก่อนเอาจุดนั้นก่อน กระเถิบขึ้นไปได้ เพิ่มขึ้นไปได้ เราก็อ้างขึ้นไปเรื่อยๆ เพราะว่าคำว่า “บุญนิยมสิกขา” มันคลุมหมดแล้ว

ถาม : แสดงว่า “ศูนย์บุญนิยมสิกขา” นี้ จุดประสงค์หลักๆน่าจะอยู่ที่การแก้ปัญหาสังคม

ก่อน ผมสรุปอย่างนั้นจะถูกไหมครับ

พ่อท่าน : ไม่ใช่แก้ปัญหาล้างคม เราไม่ได้เห็นว่าเรายังใหญ่อะไรขนาดนั้น อย่าไปหมายความว่าเราจะไปแก้ปัญหาล้างคม เพราะว่าล้างคมนั้นมันใหญ่เกินกว่าตัวเราเหลือเกิน อดตัดัญญา เราดูตัวเราแล้วก็เท่านี้ ล้างคมยอมรับเราก็ไม่ใช่ว่าจะยอมรับเท่าไร ความเข้าใจที่เราจะทำความเข้าใจกับล้างคมก็ยากด้วย เพราะฉะนั้นเราไปทำใหญ่ถึงขั้นที่เราจะไปแก้ปัญหาล้างคมคงไม่ได้มั้ง? คำว่าล้างคมคือส่วนรวม-ส่วนใหญ่ เรายังเล็กยังจ้อย แต่แน่นอนว่าที่เราทำนี้เป็นประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน ประโยชน์ตนก็คือละตัวตน การละตัวตนได้ก็เป็นประโยชน์ผู้อื่นอยู่นั่นเอง การปฏิบัติพุทธเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อส่วนรวมต่อสังคม โดยแท้ ทว่ามันยังทำไม่ได้มาก ยังไม่ใหญ่ เราละล้างตนเองก่อน เรา**“สร้างคน”**ก่อนเป็นหลัก **ก่อนที่จะทำงาน**“สงเคราะห์”**** ขณะนี้เราจึงยังไม่ถึงขั้นจะไปแก้ปัญหาล้างคมดอก

ถาม : ผมชอบอ่านหนังสือของท่านพระพรหมคุณาภรณ์ ป.อ. ปยุตโต นะครับ และก็เห็นว่าคำสอนของท่านมีจุดบอดนะครับ เรียนถามท่านตรงนี้นะครับว่า คำสอนของพระพรหมคุณาภรณ์นี้ ท่านเป็นนักการศึกษา นะครับ ก็ชอบอ่านของท่าน ไม่ทราบว่าคุณพ่อท่านคิดว่าคำสอนของท่านนี้ มีจุดบอดมั๊ยครับ

พ่อท่าน : คำสอนของท่านพระพรหมคุณาภรณ์ไม่บอด **เพียงแต่ยังไม่เป็นไปเพื่อโลกุตระสักเท่าไรเท่านั้นเอง** เพราะฉะนั้นคนก็อ่านได้เข้าใจได้ง่ายกว่าที่อาตมาพูดหรือสอนอยู่ อาตมาต้องมีจุดบอดในบางอันแน่ เพราะว่าอาตมาไม่ใช่นักศึกษาเลย ไม่ได้ศึกษาอะไรมา โดยเฉพาะธรรมะ เมื่อไม่ใช่นักศึกษา นิรุติ-ปฏิภาณ-ปัญญา มันก็คงไม่เก่งนัก ไม่ซ้ำของนัก เพราะว่าชีวิตของอาตมาไม่ได้เป็นนักศึกษามาแต่ต้น อย่างท่านพระพรหมคุณาภรณ์นี้ ท่านเป็นนักศึกษามาแต่ต้น และศึกษาค้นคว้ามาตลอด เป็นผู้คงแก่เรียนแท้ๆ เพราะฉะนั้นท่านชำนาญ จะพูดอะไรกับท่านพร้อม นิรุติ-ปฏิภาณ ท่านจะเขียน

หรืออธิบายได้หมด และท่านก็เป็นนักศึกษาดังจริง ๆ อ่าน ตรวจสอบ ค้นคว้าพร้อม เพราะฉะนั้นในส่วน
ของนิรุติ-ปฏิภาณ ในเรื่องของปริยัติท่านพร้อม แต่สภาวะท่านนั้นที่ท่านไม่มีมากพอ โดยเฉพาะสภาวะ
ของโลกุตระ ท่านก็สอนชั้นโลกีย์ก็เข้าใจดีแน่นอน ท่านพระพรหมคุณาภรณ์นี้ท่านสอนท่านเอาจาก
ตำราเพราะท่านศึกษาจากตำรา แล้วก็พยายามไม่ให้ผิดจากตำรา ท่านชื่อสัตย์ดี-ดี ๆ มากทีเดียว อาตมาก็
อาศัยตำราท่าน ที่ท่านได้เรียบเรียงไว้ ใช้ตลอดเวลา สงสัยที่ไหนก็เปิดดูคำที่แปลไว้แล้ว ถ้าอาตมาเห็น
ว่าท่านแปลได้ไม่ลึกนัก อาตมาก็ถามใหม่ไปต่อๆ หน่อย ซึ่งก็มีแน่ที่ไม่เหมือนเดิม ไหนๆ พุทก็พูดเสียเลย
**ที่อาตมาอธิบายแตกต่างไปจากตำรา รุ่งอาจารย์อธิบายไว้ก็เพราะมันผิดมาแล้วแต่ดั้งเดิม ไม่ใช่ท่านผิด
มันผิดมาก่อนก็ผิดตามๆ กันมา ท่านก็เลยผิดไปด้วย** จะไปโทษว่าท่านผิดไม่ได้ เพราะว่ามันผิดมาหลายๆ
ชั้นมาแล้ว ตำราชั้นหลังที่อธิบายพระไตรปิฎกนั้นแหละมีผิดอยู่ไม่น้อยเลย แต่ไม่ได้หมายความว่า ไม่มี
ถูกนะ ส่วนถูกก็ถูกไป ส่วนผิดมันมีผิดจริงๆ แล้วผู้ไม่รู้รุ่นหลังก็เอามาทั้งผิดทั้งถูกปนกันและไปหมด
ศาสนามาถึงทุกวันนี้แล้วนี้ มันจึงเพี้ยนจึงผิดมาเรื่อย มันปฏิรูปกันมาเรื่อยๆ จนมาถึงทุกวันนี้มันผิดไป
เยอะแล้ว เพราะฉะนั้นท่านไม่ได้ผิด แต่ว่ามันผิดมาแต่เก่า ท่านก็ผิดตาม สำหรับท่านเองนั้น ท่านเป็น
นักศึกษาคำที่เก่ง ท่านเป็นนักศึกษาที่ชำนาญ ท่านเป็นนักศึกษาที่ครบพร้อมสมบูรณ์ **อาตมาเคารพใน
ความเป็นนักศึกษาของท่านอย่างสูงทีเดียว**

ถาม : ที่พ่อท่านพูดว่า ทุนนิยมนี้คนรวยกระจุก คนจนกระจาย รวยในที่นี้หมายถึง
ทรัพย์สินเงินทองใช้มีครับ แต่บุญนิยมนี้คนจนกระจุก คนรวยกระจาย รวยในที่นี้หมายถึง...

พ่อท่าน : ทรัพย์สินเงินทองเหมือนกัน พูดตามประสาโลก หมายความว่า อย่างคน
ทุนนิยม อาตมาเรียบเรียงคำเป็นสองประโยค สองวรรค ที่จริงประโยคที่ว่านี้ ไม่ใช่อาตมาคิดคำได้
ท่านจันทร์ท่านพูดขึ้นมา เป็นประโยคที่ท่านจันทร์พูด อาตมาชอบมาก ก็เลยเอามาใช้ **ทุนนิยมนี้ รวย
กระจุก จนกระจาย** นี้คือ คนจนมันกระจายขึ้นไปในสังคม กระจายก็คือ แพร่หลายเป็นส่วนมาก ก็
แมคโคร[macro] หรือมหัพภาค ส่วน **บุญนิยมนี้ จนกระจุก รวยกระจาย** อาตมาวางเล็บตรงหลัง
ความว่า “**จนกระจุก**” นั้นก่อน ว่า ไมโคร[micro] หรือจุลภาค ซึ่งหมายถึงส่วนน้อย ถ้าจะพูดต่อกัน
เป็นภาษาไทยไปก่อน **บุญนิยมนี้ จนกระจุก รวยกระจาย** ส่วน **ทุนนิยมนี้ จนกระจาย รวยกระจุก**
ข้างนอกเขาจะฟังขึ้นมั๊ย? อาตมาว่าฟังขึ้น(หัวเราะ) นั่นคือ **บุญนิยมนี้จะพยายามให้คนจนได้มากที่สุด
จึงเคียวเขี่ยขัดเกลาค้นคนให้จนเข้าไปๆ คนจนที่จะจนได้อย่างดี ยิ่งจนเป็นบุญนิยมนี้ ต้องเป็นผู้ที่
เข้าใจโลกุตระธรรมสัมมาทิฐิ ต้องอบรมตนให้จาละ ขยันยิ่งๆ มกน้อย สันโดษ สงบหรือวิเวก ไม่
เกี่ยวเกาะกับกองโลกีย์(อสังสัคคะ) กว่าจนได้สนิท จนได้อย่างละเอียด จนสมบูรณ์แบบไม่ใช่ช่างยนะ
จนอย่างเป็นพระอาริยะ กระทั่งถึงขั้นจนสนิทอย่างพระอรหันต์ จนอย่างไม่เหลือเลย เกลี้ยงเลย
มันยิ่งไอ้โฮ “จน” กระทั่งไม่มีอย่างเกลี้ยงสนิทนี้ มันยิ่งเป็นคนส่วนน้อยนั้นแหละ จำนวนคนที่บรรลุมรรคผล
ไม่ใช่คนจำนวนมาก แต่ผลการ “จน” อย่างศาสนาพาทนี้เป็นนี้ หรือ “จน” อย่างบุญนิยมนี้ คนที่ทำตน “จน” ก็
คือคนที่ให้คนอื่นออกไป หรือกระจายสะพัดออกไป ไม่เอารวย ให้ออกไป จะว่าแจกคนอื่นไปรวยก็ได้
เพราะคนที่ถึงผลยิ่งสูงก็ยิ่งขึ้นไปเป็นยอด ยอดปิรามิด เป็นยอดเจดีย์แล้ว คนด้านบนที่ถือว่าสูงแล้ว ก็
คือคนจนตามบุญนิยม ข้างล่างก็จะรวย แบ่งรวยให้คนอื่น ส่วน **ทุนนิยมนี้ ยอดเจดีย์คนรวยก็ไป
กระจุกอยู่บนโน้น** ความจนก็กระจายลงมาข้างล่างเรื่อยๆ ละ อย่าง ปปช. ขึ้นเงินเดือนตัวเองเท่าไร**

ใครจำได้บ้าง ขึ้นเดือนละสองหมื่นกว่า อย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นด้านบนของปิรามิด ผู้ขึ้นเงินเดือนก็ไปทางด้านบน ด้านล่างก็ถูกตัดทรัพย์ขึ้นไป ที่ค่าแรงงานขั้นต่ำขอขึ้นวันละ ๕๓ บาท คิดแล้วก็ขอขึ้นไป ๒๓๓ บาทต่อเดือน ใช่มั้ย สุดท้ายได้ ๔ บาทต่อวัน สูงสุด ๘ บาท นี้อยู่จังหวัดเดียว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ค่าแรงขั้นต่ำ ๘ บาท แต่ละจังหวัดขึ้นให้ไม่เท่ากัน ส่วนจังหวัดอื่นๆขึ้นให้อีก ๖ บาทบ้าง ๕ บาทบ้าง ๔ บาทบ้าง ๓ บาทไม่มี มีแต่ได้ ๔ บาทแหละหลายจังหวัดมาก เอา ๒๖ คุณ เดือนหนึ่งเขาเอา ๒๖ คุณ เขาไม่เอา ๓๐ เพราะเงินคิดรายวัน ตกลง วันละสี่บาทคุณ ๒๖ เดือนหนึ่งก็ได้ขึ้น ๑๐๔ บาท ส่วน ปปช.ขึ้นให้ตัวเองเดือนหนึ่งก็ขึ้น ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท เศษที่กว่านั้นมากกว่า ๑๐๔ บาทด้วย แต่อามาจำไม่ได้ ค่าแรงงานของคนระดับล่างก็ขึ้นให้ ๑๐๐ กว่าบาท ใ้อร่อยกว่าบาทไม่ไหวว่าตกเดือนได้ๆนะ

ไม่เหมือนกันนะ ไม่เหมือนท่าน ปปช.นะ ใ้อันนตกเดือนบ้บก็ได้อีก ๒๐,๐๐๐ กว่าบาทเพิ่มแล้วก็ได้อีกแน่นอน เหนะๆทันที นอนป่วยอยู่ยังได้เลย แต่กรรมกรนี้ไม่ได้นอนป่วยอยู่ก็เสร็จ หรือวันไหนถ้าไม่ทำงานก็ไม่ได้ ต้องทำเต็มวันจึงจะได้ร่อยกว่าบาท เพิ่มให้แล้วก็ยังไม่ถึงวันละสองร้อยที่เป็นอัตรากำหนดให้ สังคมมันก็เหลือมล้ำมากมายอย่างนี้ สังคมมันแย่นี้คือสังคมที่อยู่ในระบบทุนนิยม ระบบที่มันอยู่ในโลกีย์ โลกนี้มันเกือบทั้งโลกเป็นอย่างนี้ มันสาหัสมาก ที่พูดถึง ปปช. นี้ ยังไม่ใช่ผู้ที่ได้รายได้ต่อเดือนมากที่สุดหรอกนะ ในสังคมทุนนิยมรายได้เดือนละล้าน - ๒ ล้านก็มี ที่ยิ่งกว่านี้ถึงขนาดเฉลี่ยแล้วเขาได้กันวันละ ๓๐ กว่าล้านภายใน ๑๐ ปียังมีเลย ในผู้ที่มียาได้มากที่สุดในเมืองไทยทุกวันนี้

ก็ต้องมาแก้ไข ด้วยสังจะ คนที่มาเป็นอย่างพวกเรา มาเป็นโลกุตร มาเป็นบุญนิยมนี้ อามาภาคภูมิใจในธรรมะของพระพุทธเจ้า ถึงวันนี้แล้ว แม้อามาทำงานมา ๓๐ กว่าปีเท่านี้ ทำกันในสังคมที่สุธร้อน

แล้วนะ สังคมจัดจ้านแล้ว ยุคพระพุทธเจ้ายังไม่ร้อนไม่จัดจ้านเท่านี้เลย ก็เลยไม่ได้แน่นอนเท่านี้ เหลี่ยมเล่ห์ไม่ได้มากเท่านี้ สังคมไม่ได้ซับซ้อนมากเท่านี้ ค่ายกลหรือแม้แต่ระบบสังคมไม่ได้ถูกกำหนดไม่ได้ถูกตั้งเอาไว้ถึงขนาดนี้ แต่ทุกวันนี้ก็ตั้งก็ก่อเอาไว้หมดแล้วนะ แต่งตั้งซับซ้อน จัดตั้งวิธีการมาจนถึงทุกวันนี้ มันซับซ้อนจนกระทั่งแก้ไขไม่ไหวแล้ว และมันแข็งมันหนากว่ายุคพระพุทธเจ้ามาก อามาเห็นว่าสังขธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสจริงที่สุด แม้อยู่กัน ก็ยังเป็น“อากาลิโก”ตามที่พระพุทธเจ้าตรัส คือ ไม่ว่าจะเป็ยยุคไหน แม้อยู่กันก็เอาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาพิสูจน์ได้ พวกเราก็ยังสามารถเข้าใจได้ และสามารถมาละมอด สามารถมาเป็นสังคมกลุ่ม จนมารวมกันเป็นกลุ่มชุมชนคนมีศีล มีจรรยา ๑๕ ได้ชัดเจน มีศีล น้อย่างสังคมเราเนี่ย ปฐมอโศก หรือสังคมอื่นๆ พวกเราที่เป็นสังคมอยู่กันทุกวันนี้ เป็นคนมีศีล ยืนยันได้เลยว่าเป็นคนมีศีล สังวรศีล สังวรมากสังวรน้อยก็แล้วแต่บุคคล และยืนยันได้ว่าในหมู่บ้านเราเป็น

แม้อยู่กันก็เอาธรรมะ

ของพระพุทธเจ้ามาพิสูจน์ได้ พวกเราก็ยังสามารถเข้าใจได้ และสามารถมาละมอด สามารถมาเป็นสังคมกลุ่ม จนมารวมกันเป็นกลุ่มชุมชนคนมีศีล มีจรรยา ๑๕ ได้ชัดเจน.... ชุมชนชาวอโศกเป็นสังคมอารี: ซึ่งตามตัวอักษรก็คือ “ศรีอารี” หรือศรีอารีเมตตริย์นั่นเอง

หมู่บ้านคนมีศีล อย่างต่ำศีล ๕ จะมีเออเรอร์(Error = บกพร่อง) จะมีบกพร่องผิดศีลบ้างก็เอาเถอะ ไม่เหมือนข้างนอกเขาแน่นอน แล้วเราก็กังวลศีล ใครผิดถึงขั้นก็ลงโทษกัน มีทัณฑ์ ของเราไม่ใช่มีโทษทางกฎหมาย แต่ของเราเองเราก็กังวลศีล ๕ เป็นพื้นฐาน ตั้งแต่เด็กตัวน้อยก็รู้ศีล ให้ปฏิบัติศีล ให้เซ็คศีล ศีล ๘ ก็มี แม้แต่ศีล ๑๐ ก็มี เป็นฆราวาสนะที่มีศีล ๑๐ นี้ และสังคมเรามีอบายมุขจริงๆ ทั้งชุมชน เหล่าชาวหนึ่งก็ไม่มีในชุมชน บุหรืมวนหนึ่งก็ไม่มี เป็นต้น นี่เป็นสังคมโสดาบัน เป็นสังคมที่ไม่มีอบายมุข โดยรูปธรรมดูได้เลย ไม่มีอบายมุข มีศีล ไม่กินเนื้อสัตว์ เรื่องโลกๆไม่แย่ง ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ถึงขั้นเป็นสาธารณโภคีด้วยซ้ำ ชัดเจนเลย เป็นสังคมที่ปิดอบาย เป็นสังคมที่ตอนนี้อาตมาพูดมากขึ้นแล้วว่า **ชุมชนชาวโคกเป็นสังคมอารียะ** ซึ่งตามตัวอักษรก็คือ **“ศรีอารี”** หรือ**ศรีอารีเมตตริย** นั่นเอง แต่อย่าเข้าใจความเป็น“ศรีอารี” น้อย่างผู้ที่หลงเลอะเทอะเป็นเรื่อง magic ไปเสียละ “ศรีอารี” นี้เป็นสังคมที่เกิดมาจากธรรมะที่เป็นโลกุตรธรรม อาตมาไม่ได้มีแผน ไม่ได้มีแปลน ไม่ได้มีโครงการอะไรเอาไว้เลย แต่พอทำแล้วมันก็จะเกิดอย่างนี้ ก็เกิดไปตามธรรมที่เป็นสังฆธรรม ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีจริงคือสวากขาตธรรม มาพิสูจน์ดูได้เป็นเอหิภิกขุสลิโก เพราะทำได้ไม่จำกัดยุคสมัยเป็นอภิลิโกจริงๆ เป็นพุทธบริษัทคือกลุ่มหมู่ของพุทธแท้ๆ มีฆราวาสชาย ฆราวาสหญิงเรียกว่า อุบาสก อุบาสิกา มีนักบวชชาย นักบวชหญิง ครบทุกพุทธบริษัท ๔ เป็นพุทธบริษัทอย่างไร **พุทธบริษัทที่มีประกอบไปด้วยคนมีศีลจริงๆ มีธรรมจริงๆ** มีจรรยา ๑๕ มีวิชา ๘ มีศีล มีสำรวมอินทริย์ แต่ละบุคคลเราสำรวมกันจริงๆ สำรวมน้อยสำรวมมากก็แล้วแต่ แต่ละบุคคล ใครสำรวมมากก็มีทฤษฎีที่ดี ก็รู้จักเข้าใจ ปฏิบัติตนได้มรรค ได้ผลมาก ใครสำรวมน้อยก็ได้หน่อย อยู่เป็นบริษัท เป็นหมู่ เป็นกลุ่ม เป็นมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี ซึ่งจะช่วยขัดเกลา จะช่วยให้เกิดเป็นสังคมศาสนา มีจรรยา ข้อ ๒ จริง คือ มีโภชนมัตตัญญูตา สำรวมอินทริย์กัน โภชนมัตตัญญูตา ชาคริยานุโยค และยิ่งทำไปก็เกิดสังฆธรรม ๗ เกิดศรัทธา ศรัทธาไม่ใช่ศรัทธางมกาย

ถาม : พ่อท่านจะมีวิธีหรือในการสร้างทายาทเพื่อสืบต่องานของชาวอโศกอย่างไรคะ?

พ่อท่าน : ตอบไปแล้วเมื่อก็พูดไปตั้งยาว ก็สืบทอดทางคุณธรรมนี้แหละ แล้วคุณธรรมนี้มันจะเจริญหมด ถ้าปฏิบัติธรรมะของพระพุทธเจ้าถูกต้องแล้ว มันจะเจริญทั้งสังกับปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะ เพราะฉะนั้นกรรมก็จะดี งานอาชีพก็จะดี เป็นกัมมนิยะ หรือเป็นกัมมัญญา เป็นกัมมันตะ คือ กาย-วจี-มโนมันก็จะดีขึ้น วัฒนธรรมมันก็จะสูงขึ้น เพราะว่ากรรมของพระพุทธเจ้ามัน ไม่ได้ตัดไม่ตัดมือ ไม่ได้สอนแบบไม่ให้มีความรู้ ปิดหูปิดตา หรือเก็บมือเก็บปากไม่ทำอะไรไม่พูดอะไร นี่มาถึงวันนี้แล้วคุณเห็นมั๊ยว่ามันเป็นยังไง ชาวอโศกเราไม่เหมือนกับทางโลกเขา “โอ..นี่ไม่ใช่กิจของสงฆ์ นี่ไม่ใช่เรื่องของธรรมะ” หลายนาน หลายนกรรณกิริยา เขาว่าไม่ใช่กิจของสงฆ์ ไม่ใช่เรื่องธรรมะ แต่เรากลับว่าใช่ นี่เรื่องของธรรมะนี้เห็นมั๊ย มันซับซ้อนลึกซึ้งอยู่ในนี้ แม้จะปฏิบัติธรรมะ แล้วก็ต้องเอาภารกิจน้อยกิจใหญ่ของสหรัชมิก เพื่อนปฏิบัติธรรมร่วมกัน คือต้องทำงานการต่างๆของหมู่กลุ่มชุมชน และพร้อมกันนั้นก็ต้องฟังเสียงกล้า ในอริศีลสิกขา อริจิตสิกขา อริปัญญาสิกขา เหมือนแมวแว้วเล็มหญ้ากินเอง พร้อมกับฆ่าเสียงเลี้ยงดูลูกน้อยไปพลาญด้วย หมายความว่า ทำทั้ง ๒ อย่างในเวลาเดียวกัน นี่คือญาณข้อที่ ๕ ของโสดาบัน ก็ต้องมีญาณข้อที่ ๕ หรือข้อหนึ่งใน ๗ ข้อใช้มั๊ย เพราะฉะนั้นเมื่อปฏิบัติไม่ถูก มันก็ไม่มีญาณข้อนี้ หรือเมื่อปฏิบัติไม่ตรงกับญาณข้อนี้ ก็ย่อมไม่มีมรรคผล แม้แต่ชั้นโสดาบัน นั่นเอง เมื่อไม่มีญาณข้อนี้ มันก็ปฏิบัติไม่ได้ ปฏิบัติไม่ถูก ปฏิบัติไม่ถูกมันก็ไม่ลงตัว มันก็ไม่เป็นไปตามที่พระพุทธเจ้าท่านบัญญัติไว้ใช้มั๊ย เพราะฉะนั้นถ้ามีญาณอันนี้อย่างถูกต้องเราก็...ทำอาชีพเราก็ทำได้ ทำงานก็ทำได้ดี กัมมนิยะ กิจน้อยใหญ่ของสหรัชมิก ก็คือ ของทั้งพุทธบริษัทๆของหมู่เราทั้งหลาย กิจน้อยใหญ่เราก็ช่วยกันทำ แต่เราก็ไม่ขาดตกบกพร่องไปจากการฟังเสียงได้อย่างแข็งกล้าในการปฏิบัติ ตามหลักธรรมคือ อริศีลสิกขา อริจิตสิกขา อริปัญญาสิกขา หรือมรรคองค์ ๘ จรณะ ๑๕ อย่างนี้เป็นต้น

ถาม : คนที่มีกิเลสควรแก้อย่างไรคะ พ่อท่านช่วยตอบด้วยค่ะ

พ่อท่าน : เอ้า...ตอบสั้นๆ พยายามเรียนรู้ว่ากิเลสคืออะไร และมันอยู่ในตัวเรา อ่านกิเลสในตัวเราให้ออก แล้วก็เรียนรู้วิธีเอาออก **วิธีฆ่ากิเลส วิธีฆ่าก็คือ จะต้องอดทน กดข่มมันอย่างหนึ่ง นั่นก็ไม่ถาวร แต่ช่วยได้ เป็นอุปการะมาก ต้องวิปัสสนา จึงจะล้างได้หมดได้สมบูรณ์สิ้นเกลี้ยง นั่นก็คือต้องพยายามอ่านใจตนให้ออก-ให้ทัน แล้ววิจัยธรรมให้รู้ตัวตนของกิเลสให้รู้แจ้งเห็นจริง** กิเลสมันเป็นแบบนี้ มันพาเราทุกข์ มันเป็นของไม่จริง มันเป็นของหลอก มันเป็นของไม่เที่ยง บางทีมันก็มีแรง บางทีมันก็มีเบา บางทีมันก็มีไม่มีเลย มันวอบๆแวบๆ มันเป็นไปได้อันนั้น แล้วเราก็สามารถทำให้มัน“ไม่เที่ยง” (อนิจจังขันปรมัตถะ)นั่นแหละ คือทำให้มันลดลง จางคลายลง สุดท้ายไม่มี ดับหมดได้สนิทสิ้นเกลี้ยง นี่คือ ไตรลักษณ์แบบปรมัตถ์อย่างแท้จริง จนกระทั่งวิชชา ๘ ซึ่งมีตั้งแต่วิปัสสนาญาณเห็นกิเลส เห็นความไม่เที่ยงของกิเลส เห็นความเป็นทุกข์เพราะกิเลส และที่สุดสามารถเห็น“ความไม่มีตัวตนของกิเลส” โอ้..ยึดมันไม่ได้เลย แล้วมันก็ไม่แน่นไม่นอน และมันก็เป็นเหตุแห่งทุกข์ แล้วมันก็พาเราทุกข์ เมื่อเราลดมันลงได้ จางลงๆ ทุกข์น้อยลงจริงหรือเปล่าๆ เหมือนเราเลิกอะไรมานี้ เออแต่ก่อนนี้ทุกข์ ไปอยู่กับมันแล้วทุกข์ แต่ก่อนนี้หลงว่าสุขด้วยซ้ำ พอหลงว่าสุขมากเข้า ก็เรียนรู้จริงๆ ลดลงมา เออ...มันไม่ใช่สุขแต่มันทุกข์ มันหลอก สุดท้ายเห็นชัดเจนว่ามันทุกข์ มันเป็นโลกียะ ถ้าดับทุกข์นี้หมด สุขก็หมดไปด้วยหมดสุข หมดทุกข์นั่นละเยี่ยมยอดกว่า สิ่งเหล่านี้ก็เป็นระดับขั้นที่เราารู้ว่ากิเลสมันพาสุข-พาทุกข์แบบโลกๆ

แล้วเราก็มาลดสุข-ลดทุกข์แบบโลกๆแบบโลกีย์ จนกระทั่งเห็นจริงว่า ว่างเบาๆคือไม่ต้องมีการะอย่างนี้ ไม่มีทุกข์อย่างนี้ เราเลิกมาในเรื่องที่หยาบมาเป็นลำดับก่อน คือ เริ่มตั้งแต่โลกอบาย พันทุกข์อย่าง จัดจ้านนี้ ก็จะได้พบความว่างเบาจากอบายหรือจนรกชัดเจนแจ่มใจ แล้วก็ละเลิกโลกกามารมณ์ โลกธรรม โลกอัตตา ไปเรื่อยๆสูงขึ้นไปตามลำดับ จนหมดจบสิ้นเกลี้ยงเป็นอรหัตต์

เอ้า...ที่ถามมา นี่ก็ตอบไป รู้สึกว่าจะยากๆเหมือนกันนะ สรุปใหม่ รู้กิเลสให้ได้ ที่ถามมาว่า ที่มีกิเลสที่ควรแก้ยังไง อ่านอาการกิเลสนะ กิเลสมันไม่มีรูปร่าง ไม่มีหัว ไม่มีแขนขา ไม่มีตัวไม่มีตนหรอก แต่มันอยู่ในใจเรา ใจมันก็ไม่อยู่ตรงไหนเป็นที่เฉพาะด้วย จิตวิญญาณที่อยู่ในร่างคนนี่มันก็ไม่มีอะไร มันก็ไม่มีส่วนตน มันไม่มีหัวกลมๆ แขนยาวๆเหมือนแขน มันไม่มี จิตวิญญาณในตัวเราที่มันเป็นอย่างนี้ มันยาวๆเหมือนขาม้าย กลมๆเหมือนหัวม้าย เป็นยังไง เป็นแห่งเหลี่ยม เป็นลูกกลมๆเหมือนดอกบัวม้าย มันไม่มีรูปร่าง จิตวิญญาณมันไม่มีรูปร่าง กิเลสมันอยู่ในจิตวิญญาณ กิเลสก็ไม่มีรูปร่าง แต่รู้ได้ด้วยอาการ-ลิงคะ-นิมิต-อุเทศ ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ อุเทศก็คือคำอธิบาย ชี้แจงให้เรา รู้ นี่แหละเอาตามอธิบาย อยู่ที่นี่ พอเราเข้าใจแล้ว เราก็สังเกต“อาการ” สังเกตดูให้มันรู้มันมี“เครื่องหมาย”(นิมิต)บอกเราให้รู้ว่า เออ...มันเป็นอาการแบบนี้ เรียกว่ากิเลส และอย่างนี้เรียกว่า รากะ กิเลสอย่างนี้เรียกว่า โทสะ มันมีเครื่องหมายบอกเราได้ว่า มันต่างกัน(ลิงคะ) กิเลสอย่างนี้เรียกว่าวุ่นนอน กิเลสอย่างนี้เรียกว่าฟุ้งซ่าน อะไรอย่างนี้ ก็ไปอ่านอาการในจิตเราให้เป็น มันไม่มีตัวตนรูปร่างให้ดู แต่มันรู้ได้ด้วยปัญญาญาณ ที่จะอ่านของจริงให้ออก จับมันให้มัน อ่านมันให้ออกทุกที แล้วก็ลดมันทุกทีให้ได้ การลดมันยังไม่ได้ ทำยังไง ถ้ามั่วๆน้ำๆอาๆที่ๆครุๆ เจอใครก็ตามได้เลย ถ้ามั่นทำไม่ถูกก็ตาม...ทำยังไงบ้าง เดี่ยวคนนั้น แนะบ้าง คนนั้นแนะหน่อย มันคงมีใครบอกเราถูกโผล่สักคนหรือหนะ โอ...พูดอย่างนี้เข้าใจ ก่อนนี้ ใครพูดมาตั้ง ๕๐๐ ร้อยคน ยังไม่เข้าใจ แต่คนนี้พูดอย่างนี้เข้าใจได้ เราก็จะได้ผล

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ด้วยโอวาทปิดประชุม ๗ องค์กร (๓๐ ก.ค. ๒๕๔๘) ที่สันติอโศก จากส่วนหนึ่งที่พ่อท่านกล่าวกับกรรมการองค์กรต่างๆดังนี้

องค์กรของเราอย่างมูลนิธิธรรมสันติเกิดมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๙ ประมาณ ๒๘ ปีแล้ว ก็ได้ทำงานประชุมกันอย่างนี้แหละ ที่จริงตามกฎหมายระเบียบ ปีหนึ่งต้องส่งรายงานไปให้ สวช.เขาแค่อย่างน้อยหนึ่งครั้งเท่านั้นเองตามกฎหมาย แต่ของเราปีหนึ่งส่งไปไม่ต่ำกว่า ๔ ครั้ง เกือบทุกเดือน เป็นมาอย่างนี้ ๒๐ กว่าปีแล้ว ก็เป็นการทำงานที่เป็นหลักฐาน มาถึงวันนี้แล้วก็มึผลงานเป็นชิ้นเป็นอัน

มูลนิธิที่ดี สมาคมที่ดี เป็นองค์กรนิตินัย เป็นเจ้าของสมบัติทั้งหมด ไม่มีของส่วนตัวของผู้ใดเลย ตอนนี้มี ๗ องค์กร ต่อไปก็จะมีอีก ๒ องค์กรก็จะเป็น ๙ องค์กร สมบัติที่สถานต่างๆ นานาอะไรทุกอย่าง องค์กรต่างๆคือเจ้าของใหญ่ ซึ่งมันเป็นนิตินัย เป็นนามธรรม ก็คือบุคคลอย่าง พวกเราทั้งหลาย กรรมการต่างๆก็ช่วยกัน สมาชิกก็ช่วยกัน ชาวอโศกทุกคนช่วยกัน เพราะมันเป็นของส่วนกลางของพวกเราทุกคน เรามีสมบัติเป็นสาธารณโภคี แล้วก็เป็นเรื่องถูกต้องตามนัยะของทางโลกเขาด้วย ตามที่พวกเราทำบุญนิยมนี่เปรี๊ยะเลย เป็นของส่วนกลาง เป็นสาธารณโภคีจริงๆ นี่มูลนิธิ สมาคมนี่มันเป็นของส่วนกลาง ของบุคคลที่จะมาร่วมกันบริหารทำงานกันกับประชากรต่อไปเลย เป็น การกุศล และเป็นเรื่องจริง แม้แต่จะมีชื่อเป็นองค์กรต่างๆ ธรรมสันติ กองทัพธรรม ธรรมทัศน์ และ

อะไรก็ตามที่มันดีก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสาธารณโภคีทั้งนั้น จะเป็นอุปกรณ์ที่หมุนเวียนให้เกิดการทำงานและดำเนินชีวิตเป็นอยู่ไป ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันในโลกอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นเรื่องวิเศษยิ่งใหญ่มากจริงๆ

สมบัติทั้งสังฆาริมทรัพย์และอสังฆาริมทรัพย์ต่างๆ มันเป็นสาธารณโภคีด้วย ทั่วประเทศเลย ไม่ใช่เรื่องเล่นๆนะ แล้วก็ไม่มีใครสามารถแบ่งออกไปได้เหมือนกัน ถ้าองค์กรทางนิตินัยนี้ล้มทั้งหมดก็เข้ารัฐ แต่ถ้าล้มหรือหยุดกิจการลงองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ก็สามารถนำทรัพย์สมบัติขององค์กรที่หยุดนั้นไปให้แก่องค์กรที่ระงับไว้ในตราสาร ทุกองค์กรเราก็เขียนไว้หมดแล้ว มูลนิธิธรรมสันติหยุดกิจการก็ให้แก่กองทัพธรรม กองทัพธรรมหยุดก็ให้แก่มูลนิธิธรรมสันติ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรมหยุดก็ให้แก่ธรรมสันติอย่างนี้เป็นต้น วัตถุประสงค์ก็เป็นไปตามระบบ ส่วนนามธรรมนี้สิ สาธารณโภคีมันเป็นเอกภาวะ มันเป็นหนึ่งในเดียวกัน มันมีจิตวิญญาณนี้แหละที่เป็นจริงยิ่งกว่าทางโลกเขา ของเขายังมีสัดส่วนที่แบ่งเป็นของเราของเขา มูลนิธิแต่ละมูลนิธิเขาก็ไม่เป็นหนึ่งเดียวเหมือนของเรา ไม่สัมพันธ์รวมกันสนิทเป็นเอกภาวะเหมือนเรา พวกเราทำงานร่วมกัน มีสมบัติพัสถานอะไรก็ดูแลร่วมกันไป และก็ให้มนุษย์ประชากรได้อาศัยสิ่งเหล่านี้ อาศัยใช้สอย อาศัยบริหาร อย่างแท้จริง เป็นระบบที่วิเศษจริงๆ โดยมีเป้าหมาย มีอุดมคติ มีอุดมการณ์ที่จะพยายามผลักดันให้เกิดสังคมมนุษยชาติ ที่จะอยู่ดีกินดี อาตมาว่าเป้าหมายไม่ได้ต่างไปจากผู้บริหารประเทศชาติเลย โดยสังจะนะผู้บริหารประเทศชาติก็ต้องบอกว่า เขาก็ต้องมาบริหารดูแล เพื่อที่จะให้สังคมประเทศชาติประชากรในประเทศชาติอยู่ดีกินดี มีสุข เจริญอกงาม เจริญไพบูลย์อะไรก็แล้วแต่ อาจจะมีแนวคิดต่าง ความเจริญไพบูลย์อย่างของเขามันเป็นโลกีย์ ที่รุ่งเรืองไปด้วยโลกธรรม ลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุข อันประกอบไปด้วยวัตถุสารพัด แสง สี เสียง รุ่งเรืองไปด้วยบริโภคนิยม หฐหรานิยม อำนาจนิยม วิตถารนิยมอันเป็นกากเดนของทุนนิยม เดียวนี้มันไม่หฐหรารวมดา มันไม่วิตถารสามัญแล้ว เมื่อเข้านี้เห็นในโทรทัศน์ มันลงไปตัดผมกันในใต้น้ำทะเลแล้ว มันจะบ้ากันใหญ่แล้ว มันเอาสลึงห้อยกันยังไม่พอ ลงไปตัดกันใต้น้ำทะเล น้ำทะเลมันก็พัดผมพัดไปพัดมา ทำให้มันยุ่งยาก

ทำให้มันประหลาดหรือหา ทำให้มันพิลึกก็ก๊อ ซึ่งก็หาเรื่องให้บ้ายิ่งขึ้น นี่คือ สุขแบบโลกีย์ นี่คือวิถถการ มันเป็นวิถถการนิยมแล้ว

คำว่าเจริญก็คือเจริญทางวัตถุต่างๆ ที่รุกรหา ฟู่ฟ่า แล้วก็พลาญ สุดท้ายมันไม่เกิดความสุขของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เพราะฉะนั้นสภาพในเมืองนี่คือแดนเสื่อม แต่เขาหลงผิดว่าแสง สี เสียง ดึกกรมใหญ่โตที่ซัดให้เงา มีอะไรที่มโหฬารพันลึกอะไรนี่ คือความเจริญ แต่แท้จริงแล้ว คือความขัดแย้งที่ทำให้ธรรมชาติขัดข้องแท้ๆ ลมก็เสียดิศ น้ำก็เสียดิศทาง อากาศก็เสียดิศแท้ มีมลพิษเพิ่ม กระแสอะไรต่ออะไรของธรรมชาติผิดหมด มันไม่ใช่ความเจริญหรอก มันเป็นความล่มสลาย มันเป็นความเสื่อม ชีวิตไม่ได้เจริญขึ้น ชีวิตมันเสื่อมลงต่างหาก ชีวิตมันทุกข์หนักขึ้นต่างหาก ชีวิตมันถูกทรมานซับซ้อน ชีวิตมันมีโรคมีภัยทั้งทางกายทั้งทางจิตวิญญาณ ชีวิตอยู่กับความแย่งชิง ชีวิตจมอยู่กับความลำบากลำบาก ชีวิตคือสงครามคือความต่อสู้ อะไรต่ออะไรอีกต่างหาก มันไม่ว่างไม่เบาไม่สงบแท้เลย

อยู่บ้านนอกเขาไม่แย่งชิงกันมากหรอก เขาเข้าขึ้นมาเขาก็ทำก็อกแก็กๆไป ถึงเย็นเขาก็อยู่กันไป มันจะไม่เป็นหมาหอบแดดเหมือนอย่างกับชาวกรุง ชาวกรุงนี่มันหมาหอบแดด โอ๊ย...ไม่มีพักไม่มีหลับ ไม่มีนอน โส..มันจะเป็นความเจริญยังงัย มันจะตายเอา มันยิ่งเสื่อม ยิ่งร้าย ยิ่งทรม ยิ่งทรุด หนักขึ้นๆ เท่าไทร่ๆแล้วเขาก็ไม่รู้กัน ไม่มีเวลากินเวลานอน หนักหนาสาหัสยิ่งปานใด เขาก็หลงผิดว่านี่คือความเจริญ เพราะฉะนั้นเราเอง เราก็คือเป็นกลุ่มสังคมที่จะมาพัฒนามนุษยชาติเหมือนกัน แต่แนวคิดไม่เหมือนกัน **ความเจริญของเขากับความเจริญของเรามันคนละทิศ มันคนละเรื่องเลย โลกุตระนี่ ความเจริญคือหมดเนื้อหมดตัว ถือว่าเจริญสูงสุด เป็นอรหันต์ โอโฮ...คนละฟากคนละฟ้าเลยกับโลกีย์**

หมูนี่เอาตมาพูดซ้ำบ่อยขึ้นว่า พวกเราเนี่ย ถ้าว่าเจริญก็มีรูปร่างขึ้นแล้วนะ คือ **รูปเมืองโสดาบัน รูปเมืองอาริยะนะ โสดาปัตติผลนี้ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ยิ่งกว่าเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน ยิ่งกว่าสวรรคาลัย ยิ่งกว่าอธิปไตยใดๆในโลกทั้งปวง** ซึ่งมันก็คือ มวลหมู่มนุษย์ชุมชนที่มีคุณลักษณะตามที่พระพุทธเจ้าว่าเลย อย่างราชธานีอโศกกับศิระะอโศกนี่มันเป็นหมู่บ้านจริงๆแล้ว นั่นแหละคนชุมชนกลุ่มนี้เป็นเอกราช อิศเรศริแล้ว เพราะคนทั้งหมู่บ้านนี้ไม่ได้เป็นทาสอบายมุขแล้วจริง ในหมู่บ้านนี้ไม่มีอบายมุข ขณะที่ข้างบ้านรอบๆบ้านราชา รอบๆศิระะอโศกนี่มีอบายมุขอยู่เต็ม และอบายมุขทั้งหลายเหล่านี้ก็มีอยู่ทั่วทั้งแผ่นดิน มีอยู่ทั่วโลก อยู่อเมริกาที่มี อยู่ยุโรป อยู่ฝรั่งเศส แม้แต่ญี่ปุ่น มันมีอบายมุขพวกนี้ทั้งนั้น แต่หมู่มนุษย์ชาวอโศกนี่หลุดพ้นจากอบายมุขพวกนี้แล้ว เป็นเอกราชในตัวเลย หลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้แล้ว ดังนั้นจะอยู่ในแผ่นดินไทยก็เป็นอิสระหลุดพ้น จะไปอเมริกาก็อิสระหลุดพ้น จะไปที่ที่มีอบายมุขที่ไหนๆก็อิสระหลุดพ้นทั้งนั้น นี่คือ **ยิ่งกว่าเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน ยิ่งกว่าสวรรคาลัย ยิ่งกว่าอธิปไตยใดๆในโลกทั้งปวง**

แม้แค่เป็นอิสระหลุดพ้นจากอบายมุขนี้ก็สุขสงบเป็นรูปสมสุขยิ่งแล้ว **ยิ่งกว่าสวรรคาลัย** ที่วิเศษขนาดหนึ่งแล้ว ถ้ายิ่งหลุดพ้นจากกามที่จัดจ้านที่สังคมโลกเขามี กามที่จัดจ้านก็มีในฝรั่งเศส มีในอเมริกา มีในทุกแผ่นดิน เมื่อเราเป็นอิสระหลุดพ้นอีก ก็...**ยิ่งกว่าเอกราชทั่วทั้งแผ่นดิน ยิ่งกว่าสวรรคาลัย ยิ่งกว่าอธิปไตยใดๆในโลกทั้งปวง** ที่สูงที่ประเสริฐยิ่งๆขึ้นไปอีก ไทยกำลังวิ่งไล่เอาโลกีย์ที่จัดจ้าน ไล่ตามกันโลกโลกีย์จัดจ้านเขาอย่างหัวปักหัวปำ จนจะล้าหน้าเขาแล้วก็ไม่รู้ ยังมีดมัวมัวหันต้อยไม่โง่ไม่เงย แต่ของเราชาวอโศกอิสระหลุดพ้นได้จริง แม้จะเป็นกามก็เป็นเอกราชได้แล้วพอสมควร ไม่ไปขึ้นกับสิ่งที่เขามอมเมาปลุกเร้ายั่วยุ โฆษณากันอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง ทั้งแสงสีเสียงอะไรต่างๆนานาสารพัด เรามีความหลุดพ้น

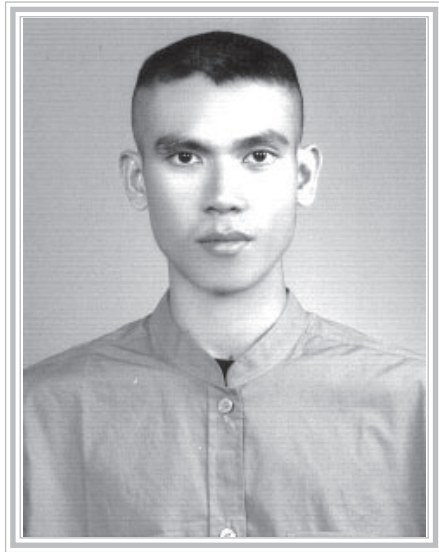
เราอยู่สวรรค์ที่ยิ่งกว่าสวรรค์กาลีย อย่างของเราไม่ใช่สวรรค์โลกีย์ เป็นสวรรค์ของโลกุตระ เป็นสวรรค์ที่สุขสงบ เป็นสวรรค์ที่มีกนน้อย-สันโดษ-อสังสัคคะนั่นเอง ไม่ใช่สวรรค์อย่างที่โลกีย์เขาได้เขาเป็นกัน ซึ่งเป็นสวรรค์อย่างโลกุตระ โลกุทรีย์อย่างนั้นเราพอแล้ว เราสันโดษแล้ว เราเป็นสุขสงบจากสิ่งเหล่านั้นแล้ว สวรรค์ก็คือเป็นสุข แต่เป็นสุขแบบโลกุตระนี้ไม่ต้องไปไม่ได้ไปเป็นอย่างไรโลกโลกีย์นั้นแล้ว ไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับอย่างนั้น ไม่ต้องไปคลุกคลีเกี่ยวข้องกับอย่างนั้น อสังสัคคะ นี้ไม่คลุกคลีเกี่ยวข้อง ไม่ต้องไปคลุกคลีเกี่ยวข้องเพราะเป็นสวรรค์ของเราแล้ว เรามีสุขวิเศษอันนี้แล้ว มันสงบพิเศษจริงๆ เราหลุดพ้นแล้ว สงบจากสิ่งที่คุณต้องสุขอย่างนั้นแล้ว ถ้าคุณไม่มีอย่างนั้นคุณไม่สุข นั่นคือโลกีย์ แต่โลกุตระเราไม่ต้องอย่างนั้น เราสุข เรียกว่าหลุดพ้นจากสวรรค์อย่างนั้น มาเป็นสวรรค์อย่างนี้ หลุดพ้นแล้วอย่างนี้เป็นต้น *ยิ่งกว่าสวรรค์กาลีย ยิ่งกว่าอชิปไตยใดๆในโลกทั้งปวง* มีอำนาจในตัวเองยิ่งกว่าอำนาจโลกโลกีย์ โลกุทรีย์เหล่านั้นมอมเมาไม่ได้ ยั่วยุ่มไม่ได้ กัดขี้ไม่ได้ เพราะผู้หลุดพ้นนี้มีอำนาจมีอชิปไตยยิ่งกว่าโลกีย์เหล่านั้นจริงๆ ดังนั้น โลกุทรีย์เหล่านั้นมาครอบงำ มาดูตดิ่ง มาจูงจมูกอีกไม่ได้ เพราะผู้มีอิสระหลุดพ้นมีอำนาจในตัวเองอย่างแข็งแรง เป็นอชิปไตยยิ่งกว่าอชิปไตยโลกีย์ เป็นอำนาจอชิปไตยโลกุตระ คือ อำนาจยิ่งกว่าอำนาจใดๆในโลกทั้งปวง ยิ่งกว่าอำนาจโลกีย์ใดๆในโลกหล้า ซึ่งอาตมายกตัวอย่างแต่แค่ว่าในฐานะโสดาบันนี้ พวกเราเห็นรูปแล้ว สกิทาคามีก็พอมือ คือคนมีคุณสมบัติคือ ๘ ก็พอมองเห็นรูปร่างได้ ว่าพวกเราหลุดพ้นจากสภาพพวกนั้นแล้วอย่างนี้เป็นต้น แม้อานาคามีคือ ๑๐ ก็เถอะ คนไม่ใช้เงินไม่รับรายได้เราก็มีจริงๆ

นี่คือผลงานของพวกเรามูลนิธิที่ดี สมาคมที่ดี พวกเราได้ช่วยกันคนละไม้คนละมือ คนละเล็กคนละน้อยก็ตาม ใครทำมากก็ทำไป ใครทำน้อยก็ทำได้เท่าที่ทำได้ และก็มีการทำจริงๆ ต่อเนื่องกันมาจนถึงทุกวันนี้ แล้วก็จะมีส่วนไปอีก ได้เท่านี้ก็คือสัจจะขนาดนี้ นี่แหละคือผลที่เราได้ สร้างสรรขึ้นมา ให้แก่สังคมมนุษยชาติ นี่อาตมาขอยืนยันว่านี่เป็นเรื่องธรรมะของพระพุทธเจ้าที่อาตมาเข้าใจ ว่าของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ แล้วก็เอาออกมาให้พวกเราได้ทดสอบพิสูจน์ ได้ปฏิบัติกันจนเกิดหมู่ เกิดกลุ่ม เกิดวัฒนธรรม เกิดวิถีการดำเนินชีวิต เกิดการเป็นอยู่ อยู่กันอย่างที่เป็นนี้ มาได้ถึงขนาดนี้ก็เพราะว่าพวกเราได้ร่วมมือกันทุกคน ก็ขอขอบคุณกันทุกคน

รักธรรม.

๓ ก.ย. ๒๕๔๘

🌿 ประวัติชีวิต

★ ผมชื่อ **ไชยณรงค์ พรหมทอง** เกิดวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๒ เป็นคนจังหวัดอุบลราชธานี ตอนนี้เป็นจังหวัดอำนาจเจริญ มีพี่น้อง ๖ คน ผมเป็นคนที่ ๕ ผมได้ชื่อใหม่จากพ่อท่านว่า **ชัยเชิษ** เรียนจบชั้น ม.๖ จากการศึกษาณอกโรงเรียน **ตอนนี้เป็นโสดครับ**

🌿 อุปนิสัยใจคอ

★ ตอนเรียนอยู่ชั้น ป.๓ ช่วงปิดเทอม ผมมีโอกาสได้บวชสามเณรภาคฤดูร้อน บ้านอยู่ใกล้วัด ทำให้ผมใกล้ชิดกับพระ บางครั้งก็ไปนั่งสมาธิกับพระ ก็ซึมซับธรรมะมาบ้าง ผมชอบบรรยากาศของวัด

ช่วงที่ทำงาน ถึงช่วงเทศกาลเจ ผมก็กินเจอยู่ ๘ วัน เพราะร้านที่ผมทำงานอยู่ เขา กินเจช่วงเทศกาล พอหมดเทศกาลผมก็ตั้งใจกินเจต่อ แต่เจ้เขากลับผมจะพอม เขากลับคนอื่นจะว่า ว่าอยู่กับเขาแล้วผมพอม เขาก็ไม่ยอมให้ผมกินเจ ผมก็เกรงใจเขาก็ต้องกินกับเขา

อุปนิสัยผมแต่ไม่ติด เวลาจะเลิกก็เลิกได้ทันที ต้มเหล้าร่างกายก็ไม่รับ ตอนแรกก็สนุก แต่พอแก้วหลังๆ ต้มไปก็ทรมาน อาเจียนออกมาหมด ตอนนั้นไม่มีญาณปัญญาที่จะรู้ บุหรี่ที่เคยสูบแต่ไม่ติด ก็สูบไปตามความเคยชิน วันละมวนสองมวน สนุกตามเพื่อน เพราะสูบเข้าไปก็แน่นหน้าอก เจ็บ พอเลิกก็เลิกได้เลย ไม่ได้มีความสุขกับชีวิตแบบนั้น

🌿 การงานอาชีพ

★ ผมทำงานไปด้วย เรียนหนังสือไปด้วย ผมจะทำงาน ๑ ปี แล้วกลับไปอยู่บ้าน ๑ ปี กลับไปมาอยู่อย่างนี้จนเรียนจบ ทำงานอยู่หลายแห่ง ตั้งแต่โรงงานทำกรอบรูปส่งออกนอก ที่สมุทรสาคร อู่รถ ร้านตัดผม ร้านขายน้ำดื่มบรรจุขวด

🌿 พบโชค

★ ก่อนนอนผมชอบฟังเพลงเพื่อชีวิต วันหนึ่งได้ฟังรายการธรรมะ สะดุดใจเมื่อมีเด็กเล็กๆ ๕-๖ ขวบ โทรมทั้งมาอาราธนาศีลกับพระ เอ๊ะ...มีอย่างนี้ด้วยหรือ ก็ติดตามฟัง มา รู้ทีหลังว่า เป็นรายการ**ทุกซบ่บ่หาชีวิต** ของท่านจันทน์

หลังจากนั้นผมกลับไปอยู่บ้าน ๑ ปี พอกลับมากรุงเทพฯอีกครั้ง ผมไปอยู่ร้านทำ
น้ำดื่มบรรจุขวด มีโอกาสได้ฟังรายการอีก คราวนี้มีหลายคลื่น ฟังมาเรื่อยๆ จนกระทั่งอดใจ
ไม่ไหว เอ...พระองค์นี้หน้าตาเป็นยังไง แล้วท่านก็เชิญชวนทางวิทยุ ตอนนั้นปี ๒๕๔๓ จนกระทั่ง
วันอาทิตย์ ผมมาเรียนพระไตรปิฎกภาคบ่าย มาเจอคนใส่ชุดสีน้ำเงิน รู้สึกแปลก เรื่องถอดรองเท้า
ผมไม่รู้รู้สึกรังเกียจ เพราะในวัดมีลานทรายขาวสะอาด

🌿 ประทับใจ

✧ มาตอนแรกผมใส่รองเท้าผ้าใบ ซึ่งจะอบ ร้อน และอึดอัด เห็นคนเดินถอดรองเท้า
เดินย่ำทราย ผมรู้สึกได้เลยว่า ต้องเอารองเท้าตัวเองออก ตั้งแต่นั้นผมก็เลยถอดรองเท้า กลับ
ไปทำงาน ผมก็ถอดรองเท้า เวลาขึ้นมอเตอริไซด์เขาก็ถามว่า *ทำไมถอดรองเท้า* เขาก็แหวผม
ว่าประหยัด

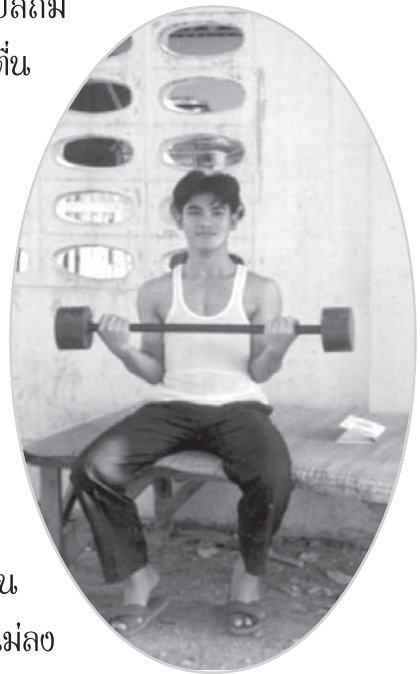
ติดตามมาวัดวันอาทิตย์เรื่อยๆ ก็รู้สึกว่าจะไม่พอ เลยขอเค้าแก่ว่า *ขอหยุดวันเสาร์ด้วย* ถ้า
จะลดเงินเดือนผมก็ได้ เขาก็ให้มา แม้จะไม่เต็มใจเท่าไร พอมาวันเสาร์ขงนี้ก็เป็นวันอาทิตย์
ถ้าจะกลับอีกก็ต้องกลับมาใหม่ *ผมเลยได้นอนวัด* ที่ใต้โบสถ์มี
พระธรรมก่อนนอน ได้ฟังธรรมก่อนนอน บรรยากาศดีๆ ตั้ง
เข้ามาทำวัตรเช้า

ที่นี้พอซิมซิบทางนี้มาๆ ก็ไม่อยากกลับไปทำงาน
แล้ว เรียกว่าสนามแม่เหล็กแรงของมอถน่มูตึงดูต ผมเที่ยว
ไปเที่ยวมาอยู่อย่างนี้ประมาณ ๖ เดือน พอสิ้นปี ๒๕๔๓
หลังงานปีใหม่ก็ลาออกจากงาน ญาติธรรมชวนไปทำงาน
พลัดบุญ อยู่ได้ประมาณ ๖ เดือน ตอนนั้นไฟแรงก็ลาออก
มาอยู่วัด ช่วงเช้าพระสงฆ์ขอดี

🌿 การเปลี่ยนแปลง

✧ เนื่องจากผมยังไม่ได้ฝึกหัดอะไรมา มากิน
มือเดียว ร่างกายก็ปรับไม่ทัน ทำให้ป่วย สุขภาพไม่ค่อยดี ไม่ลง
ตัว ไม่รู้จักการกินอาหาร การออกกำลังกาย อยู่พลัดบุญก็อยู่โกตัง
อยู่วัดก็ไปช่วยงานที่จตุจักรก็อยู่โกตัง อากาศไม่ถ่ายเท กินอาหารปรุงแต่งเยอะมาก ก็ป่วยอีก

นอกจากจตุจักรก็มาอยู่บริษัทของคุณ อยู่โกตังอีก อยู่กับข้าวกับถั่วกับหนูกับแมลงสาบ
วันหนึ่งได้เห็นโปสเตอร์ทำออกกำลังกายโยคะก็เริ่มสนใจ เมื่อลองทำดูก็ดีขึ้น แม้จะไม่ต่อเนื่อง
แต่ผมก็ยังกินอาหารผิดพลาดอยู่

🌿 ก่อนเข้ามาอยู่วัด

✧ อยู่ขอขอบคุณได้ปีกว่า เดินมาที่ฟ้าอภัย เจอลมเย็นๆ มีต้นไม้อยู่ที่สูงล่าง รู้สึกเย็นสบาย ฆมต้องการเปลี่ยนบรรยากาศจากในโกดัง กลิ่น แผลงสาบ กลิ่นหนู อากาศไม่ถ่ายเท ที่นี้อากาศดี มีที่พักสะดวกสบาย และเป็นบริษัทที่เรายังไม่ผ่าน ก็เลยมาสมัคร

ตอนนั้นสถานการณ์ในวัด ลุกจากทำวัตรเช้าเสร็จ ก็ไปนั่งทำงานต่อ กินข้าวก็กินอยู่ แถวนั้น ไม่ได้ขึ้นศาลา ไม่มีปิดห่อเลี้ยง หมตไฟ ฟ้าอภัยมีเพื่อนผู้ชายเยอะ ฆมต้องการหมูกุ่ม เพื่อนผู้ชาย เหมือนสำนักบู๊ตึ้ง

ยุคนั้นเป็นยุคหมออารีฟีเวอร์ ก็เลยลอง ทำดีทีอกซ์ สุขภาพก็ดีขึ้น ทำโยคะก็ยืดหยุ่นดี อยู่ ฟ้าอภัยมีเวลาเป็นสัดส่วน อยู่วัดทุกวินาทีเป็นวินาที แห่งการทำงาน ทำงานตลอด เลยต้องมาอยู่ที่เขาจัด เวลาให้ ตอนเช้าก็ฝึกโยคะจริงจัง กินข้าว ไปทำงานมีความสุข เพราะมีการเตรียมพร้อมร่างกายมาดี ฆมอยู่ แขนงตัดกระดาษ มีโอกาสได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพ ได้รู้เรื่องโภชนาการมากขึ้น และได้ไปเข้าคอร์สสุขภาพที่ ัจงน้ำเขียว ได้รับความรู้มากมายที่หมอต่างๆถ่ายทอดให้ กลับมาปรับเรื่องอาหาร ออกกำลังกาย สุขภาพดีขึ้น

อยู่ฟ้าอภัยฆมมาทำวัตรเช้าประจำ ได้ฟังเทศน์ ได้ฝึกตัวเอง ได้จัดสรรตัวเองเป็น ก็มีไฟกลับมาอยู่ วัดอีก ฆมอยู่ฟ้าอภัยเกือบ ๒ ปี ออกจากฟ้าอภัยเมื่อ ต้นปี'๔๘ เพราะว่าคิดถึงวัด รู้สึกว่าตัวเองมีกำลังมากขึ้น รู้จักจัดระบบชีวิต รู้ว่าเราเข้าสู่สมรภูมิของวัดได้แล้ว

🌿 ทำอะไรบ้าง

✧ ตั้งแต่ปี'๔๔ ตอนเช้าฆมจะไปช่วยฆุงข้าวที่ ฆมร. ตอนแรกก็เปลี่ยนกับนาย ตายแน่ มุ่งมาจน ตอนนั้นทำงานเหมมฟ้ากับทำนล็กเล็กจะขึ้นเป็นนาค ฆมกำลังเข้าวัดใหม่ๆ ทำน ก็เลยหาบตาม สอนวิธีฆุงข้าว เป็นพี่เลี้ยงให้ ฆมก็ตื่นมาฆุงข้าว ไม่ว่าจะทำงานที่ไหนๆ คล้ายๆ

เป็นหน้าที่ แล้วเวลาก็ไม่ชนกันด้วย แม้จะไม่อยู่วัดก็ขอให้ช่วยงานวัดบ้าง อย่างน้อยผมก็กินข้าววัด
ตอนนี้ช่วยงานที่แผนกธรรมปฏิบัติธรรม ตอนเช้าพาพี่ๆน้องๆออกกำลังกาย เวลามี
งานอบรมก็ช่วยเป็นพี่เลี้ยง และพาผู้เข้าอบรมออกกำลังกาย

🌿 ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน

★ คือสุขภาพไม่ดี ตอนนี้ผ่านอุปสรรคไปได้แล้ว เรื่องกระทบกระทั่งไม่ใช่อุปสรรค
แต่มันก็เป็นเรื่องเพื่อขัดเกลาเรา ผมเจอชนิดที่พอทน ทำใจได้ ไม่รุนแรงมาก ส่วนมากผมจะ
เก็บเงียบ แล้วเอามาไตร่ตรองเอง เพราะถ้าโต้ตอบแล้วมันจะยิ่งแรงแรง

อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่คือ **ใจไม่สู้** ถ้าใจเราสู้อุปสรรคที่หนักก็เบาลง เรื่องผัสสะก็พอทนได้
ยิ่งเจอผัสสะเรายิ่งแข็งแรงแรงขึ้น อุปสรรคคือ **ใกล้สวรรค์ อุปสรรคเป็นบันไดไม่ใช่กำแพง ทำให้
เราไต่สูงขึ้นไป** ผมปฏิบัติตามกำลัง อันไหนที่ยังไม่ไหวก็ใส่ลิ้นชักไว้ก่อน ค่อยๆเก็บเล็กผสมน้อย
ไปเรื่อยๆ ค่อยๆศึกษาค้นคว้า จะเก็บรายละเอียดได้ดี ข้อปฏิบัติที่ยากที่สุดสำหรับผมไม่มี

🌿 คติธรรมประจำใจ

★ ผมก็เอาโคลงธรรมของพ่อท่านนี้แหละหลายๆข้อ กิน อยู่ หลับ นอน กินอย่าง
สังวร หลับนอนมีสติ อย่างใจร้อน แต่ให้ใจแข็ง พ่อท่านบอกว่า “ค่อยเป็นค่อยไป ไม่ต้องรีบร้อน”

จะเลื่องจะดลานทีละตีบ หรือจะตีบทีละนิคฉิดตรงไหน
เมื่อใจมีจุดหมายจงมั่นใจ ว่าต้องไปให้ถึงซึ่งปลายทาง
มีกำลังมีหวังบงอสุกีสู่ต่อ ที่มีความท้อหงุดหงิดมีพื้นฐาน
รู้จักถ่วงประมาณทานทีบดลาน ไม่ช้านานก็จะได้ที่หมายปอง

🌿 เป้าหมายชีวิต

★ ตั้งเป้าไว้ว่าจะเลื่อนฐานะไปเป็นนักเรียนนวกะ เกิดมาชาติหนึ่งได้มาเจอศาสนา
ได้มาเจอพระโพธิสัตว์ ที่ผมไปทำงานอยู่ภูเขาน้อยๆนั้น เพราะต้องการหาประสบการณ์จากระบบงาน
ต้องการเรียนรู้ศึกษาระบบบุญนิยมตรงนี้ให้ชัดเจนก่อน

🌿 ข้อคิดฝากให้หม่กลุ่ม

★ ผมมาในยุคของสุขภาพบุญนิยม ซึ่งเป็นบุญญาจรุชหมายเลข ๔ ถ้าสุขภาพไม่ดี
ปฏิบัติธรรมลำบากมาก โดยเฉพาะคนที่ปฏิบัติธรรมยังไม่เก่ง ถ้ากายป่วยแล้วจิตป่วยด้วย ไปไม่
ได้หนีรอก จะมามนสิการในคำสอนของท่านผู้รู้ ไฉน...ไม่มีกะจิตกะใจจะทำ เพราะกายเป็นพื้นฐาน
ของจิตอย่างดี ต้องชำระร่างกายให้สะอาด แข็งแรงแรง แล้วก็มีฝึกจิต ฝากให้ออกกำลังกาย กิน
อาหารตามธาตุ กินอาหารธรรมชาติได้ก็ดี จะมีพลัง อิ่มแน่นอ้วนมาน สุขภาพดีไม่มีขาย อยากได้
ต้องทำเอาเองครับ

○ **พวกเศรษฐี** **อีกทั้ง** **พระราช**
ต่างหมายมา **ติดต่อ** **ขอครองคู่**
เพราะโฉมงาม **สุดสวย** **รวยน้ำดู**
ช่างไม่รู้ **นางชอบ** **บรรพชา**

พระอุบลวรรณาเถรี

พระอุบลวรรณาเถรี ได้เคยสั่งสมบุญกุศลมาแล้วในหลายๆชาติ
 กว่าจะได้มาเป็นพระอรหันต์ในที่สุด

ในสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **ปทุมุตระ** นั้น ได้มีโอกาส
 เห็นพระศาสดาทรงให้**ภิกษุณีรูปหนึ่ง** แสดง**ฤทธิ์**หลายอย่างด้วย
ความคล่องแคล่ว จึงเกิดจิตยินดียิ่ง ตั้งจิตปรารถนาเป็นเช่นภิกษุณีนั้น
 บ้าง แล้วทำบุญด้วยการทูลเชิญพระศาสดากับหมู่สงฆ์ ให้เสวยและฉัน
 อิมหน้ำสำราญด้วยอาหารอันประณีต สุดท้ายบูชาพระศาสดาด้วย
ดอกอุบล(บัวสายมีสีขาว,สีชมพูแดง) อันเป็น**ดอกไม้งามอย่างดี**
 โดยตั้งความปรารถนาว่า ขอให้ผิวพรรณมีสีสวยงามเช่นกับดอกอุบล

ในสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **วิปัสสี** ได้เกิดเป็น
ธิดาของเศรษฐีในเมืองพาราณสี กระทำบุญด้วยมหาทานกับพระศาสดา
 พร้อมหมู่สงฆ์ แล้วบูชาพระศาสดาด้วยดอกอุบลเป็นอันมาก

ในสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **กัสสปะ** ได้เกิดเป็น
พระธิดาองค์ที่ ๒ ของพระเจ้ากาสิ พระนามว่า **กิกิ** ในเมืองพาราณสี
 อันอุดมสมบูรณ์ ชาตินี้ได้นามว่า **สมณकुตดา** ซึ่งพอได้ฟังธรรมของ
 พระศาสดาแล้ว ก็เกิดศรัทธาแรงกล้า หมายออกบวชด้วยใจยินดียิ่งนัก
 แต่พระราชบิดามิได้ทรงอนุญาต จึงตั้งใจ**ประพตูประหมจรรย์**ตั้งแต่
 ยังเล็กอยู่อย่างมีความสุข

มีอยู่สมัยหนึ่ง**ได้เกิดอยู่ในตระกูลใหญ่** มีโอกาสได้ถวายผ้าจีวรเนื้อ
 เกลี้ยงอย่างดี แก่พระอรหันต์องค์หนึ่ง

บางชาติ**ได้เกิดอยู่ในตระกูลเศรษฐีแห่งเมืองอริฏฐะ** เป็นธิดาของพราหมณ์ชื่อ **ตริภูวิจจะ**
 นางมีชื่อว่า **อุมมาหันทิ** ซึ่งมีรูปร่างหน้าตาสวยเลอเลิศ ผิวพรรณงดงามนัก น่าดูน่าชมปานเทพธิดาชั้นฟ้า
 หากใครได้พบเห็น จะถึงกับเคลิบเคลิ้มลิ้มตัว ไม่อาจตั้งสติอยู่ได้ จะเกิดจิตลุ่มหลงมัวเมา คล้ายดังได้
 ดื่มน้ำเมาเข้าไป ฉะนั้น

ต่อมาชาติหนึ่ง **ได้เกิดในตระกูลขดสน** อาศัยอยู่ในชนบทที่ไม่เจริญ ต้องชวนชายทำนาข้าว
 สาลี ยิ่งดีที่ได้ทำบุญถวายข้าวตอกกับดอกปทุม(บัวหลวง) แก่พระปัจเจกพุทธเจ้าองค์หนึ่ง

มีอยู่ชาติหนึ่ง **ได้เกิดอยู่ในหมู่บ้านช่างภูเขาลีคิลิ** ได้ทำบุญถวายยาคุ(ข้าวต้มเหลวที่ดื่มชด
 ได้) ด้วยมือของตน แก่พระปัจเจกพุทธเจ้าถึง ๘ องค์

ได้เวียนตายเวียนเกิดในภพน้อยภพใหญ่ บ้างก็ได้รับสุข บ้างก็ต้องทุกข์ จนบ้าง รวยบ้าง กระทั่งในที่สุดถึงชาติสุดท้าย.....ยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** นางเกิดเป็นธิดาในตระกูล**เศรษฐีแห่งนครสาวัตถีของแคว้นโกศลมีชื่อว่า อุบลวรรณา** เพราะผิวพรรณของนางสวยงามราวกับสีดอบัว นางจึงเติบโตเป็นสาวที่ประกอบด้วยความสุขในทรัพย์สมบัติมากมาย และมั่งคั่งด้วยรูปสมบัติที่งดงามยิ่งนัก ก็เพราะความมีรูปสวยรวยทรัพย์นี่เอง ทำให้ชาวเมืองทั้งหลายต่างพากันกล่าวขานถึง **พวกบุตรเศรษฐีหลายร้อยคน**ต่างหมายนางเป็นคู่ครอง **พระราชาทิ้งหลายในชมพูทวีป(ประเทศอินเดีย)** พากันส่งทูตมาสู่ขอนางเป็นพระมเหสีไม่มีพระราชอาองค์ใดไม่ส่งทูตมา

เป็นเหตุให้ท่าน**เศรษฐี**ลำบากใจนัก เพราะไม่อาจทำให้**เศรษฐี**ทั้งหลาย และ**พระราชาทิ้ง**หมดพอพระทัยได้ จึงหาทางออกโดยคิดให้**อุบลวรรณา**บวชเสีย เพียงพอเป็นอุบายเท่านั้น พอดีตรงกับที่นางสะสมบารมีมา คือมีความพอใจออกบวชอยู่แล้ว จึงรับคำบิดา แล้วบวชเป็นภิกษุณีด้วยศรัทธาอย่างจริงจัง

เมื่อบวชได้เพียงครึ่งเดือนเท่านั้น **พระอุบลวรรณาเถรีก็บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่ง** เป็นผู้มีความชำนาญในอภิญญา(ความรู้ยิ่ง)ทั้งหลาย คือ ชำนาญในฤทธิ์(อิทธิวิธิ) มีฤทธิ์แยกแยะกิเลสได้(ทิพโอสถ) สามารถรู้วาระจิตมีกิเลสใดบ้าง(เจโตปริยญาณ) รู้แจ้งระลึกชาติการเกิดของกิเลสได้(บุพเพนิวาสานุสติญาณ) มีตาทิพย์มองเห็นลูกิเลสได้(ทิพพจักขุ) รู้แจ้งชัดว่ากิเลสหมดสิ้นแล้ว(อัสสวัชฌญาณ) แล้วยังมีความรู้แตกฉาน(ปฏิสัมภิทา)อื่นอีก คือรู้แตกฉานในเนื้อหาสาระ(อรรถปฏิสัมภิทา) รู้แตกฉานในธรรมะ(ธัมมปฏิสัมภิทา) รู้แตกฉานในภาษา(นิรุตติปฏิสัมภิทา) รู้แตกฉานในไหวพริบ(ปฏิภาณปฏิสัมภิทา)

พระศาสดาทรงแต่งตั้ง**พระอุบลวรรณาเถรี**ไว้ในตำแหน่ง **ผู้เป็นเลิศสุดในเหล่าภิกษุณีผู้มีฤทธิ์** และยกย่องให้เป็น**อัครสาวิกายฝ่ายซ้าย**อีกด้วย

เช้าวันหนึ่ง ขณะที่พระเถรีนี้ยืนอยู่ที่โคนต้นสาละ(ต้นรัง) ในมือถือบาตร ได้ปรากฏ**มารผู้มีบาป(คนมีกิเลสหนา)** ต้องการให้พระเถรีหวาดเสียว สะดุ้งกลัว จะได้เคลื่อนจากสมาธิ(จิตตั้งมั่น) จึงเข้าไปหาแล้วกล่าวว่า

“ดูก่อนภิกษุณีรูปงาม ท่านตัวคนเดียวมาสู่ที่โคนไม้รังอันมีดอกบานสะพรั่ง มิได้มีใครเป็นเพื่อนเลย ช่างโง่เขลามาก ท่านไม่กลัวพวกนักเลงเจ้าชู้หรือ”

พระเถรีได้ฟังเช่นนั้น จึงประกาศว่า

“ต่อให้นักเลงตั้งแสนคนมาที่นี่ เราก็ไม่หวั่นไหวหวาดกลัว ดูก่อนมาร นี่มีเพียงเจ้าผู้เดียวจะทำอะไรเราได้ เรามีฤทธิ์มาก ชำนาญในจิต อิทธิบาท(ธรรมเป็นที่ตั้งแห่งความสำเร็จ)เราได้กระทำไว้ดีแล้ว **เราพ้นจากกิเลสเครื่องผูกทั้งปวงแล้ว เราไม่กลัวเจ้า**

เจ้ากล่าวถึงความยินดีในกาม กามทั้งหลายก็เหมือนกับหอกและหลาว ชันธุ์(รูปนาม)ทั้งหลายก็คล้ายกองไฟ บัดนี้เราไม่มีความยินดีในกาม ไม่มีความเพลิดเพลินในอารมณ์ทั้งปวง เรากำจัดได้แล้ว กองมิดเราทำลายไปแล้ว **ดูก่อนมารผู้ลามก เจ้าจงรู้อย่างนี้ เจ้าจงไปเสียเถิด”**

ไต่ย็นอย่างนั้น มารผู้มีบาปก็เสียใจเป็นทุกข์ ด้วยคิดว่า

“ภิกษุณีนี้รู้จักเรา ไม่หลงตามเรา” จึงได้อันตรธานไปจากที่นั้นทันที

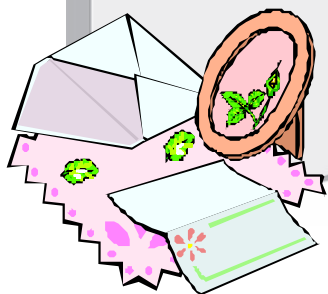
● **ณวมพุทฺธิ**
ศุกร์ ๙ ก.ย. ๒๕๔๘
(พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๕๙
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๔ หน้า ๓๑๕)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

บุคลากรสันติอโศกล้วนเป็นผู้เสนอความคิดให้หน่วยงานต่างๆของชาวอโศก และนำเสนอเอกสารเผยแพร่ตัวอย่างออกไปมากมาย ถ้าพฤติกรรมของคนและการทำงานในชุมชนยังไม่สอดคล้องกับระบบบุญนิยมในบางส่วน เป็นสิ่งที่ชาวสันติอโศกต้องตระหนักสังวรเอาไว้ให้มาก

ชาวอโศกที่ปฏิบัติธรรมมานาน เมื่อถูกติงเตือนแล้วน้อมรับขุมทรัพย์ด้วยจิตสำนึกนับว่า เป็นอาการที่น่าเสียดสี แต่สำหรับผู้ที่เขาแต่เหตุผลเข้าข้างพฤติกรรมตัวเอง บุคคลนั้นก็จะได้ลดตัวตนเลย มีหน้าซ้ำยังได้เพิ่มตัวตนของตัวเองด้วย ผู้ที่ยอมได้เท่านั้นแหละคือผู้ที่ลดตัวตน

เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ ประชุมกลุ่มพาณิชย์บุญนิยม ตกลงกันว่า งดการขายสาหร่ายทะเลเนื่องจากมีสารพิษมาก นอกจากจะหาสาหร่ายไร้สารพิษได้เท่านั้น

และร้านค้าชาวอโศกควรรับขายสินค้าเฉพาะสินค้าชาวอโศกเท่านั้น เพราะร้านที่รับสินค้าจากตลาดมักมีการลักขโมยมาก ทั้งจะให้นักเรียนสัมมาสิกขาใช้สินค้าในชุมชนก็ไม่ได้ผล

อ.๒ ประชุมอภิธานิยธรรม และประชุมชมร., กู้ดินฟ้า, เพื่อนช่วยเพื่อน

พถ.๔-จ.๘ ชาวสันติอโศก ไปร่วมประชุมงานภราดรภาพ ที่สังฆสถานทักษิณอโศก

ศ.๕ ครูสัมมาสิกขาทั้งครูชายและครูวิชัย รับประทานอาหารร่วมกันที่บริเวณลานหินหน้าน้ำตก

จ.๘ รายการสัมพันธฉันท์ห้องพี ระหว่างสัมมาสิกขาที่เป็นศิษย์เก่าและสัมมาสิกขาปัจจุบัน ทำอาหารร่วมกัน แสดงสารบันเทิง พ่อท่านเทศน์ก่อนจบ มีศิษย์เก่ามาร่วมประมาณ ๒๕ คน

อ.๙ ประชุมอธิการบดี ประชุม
ผู้รับใช้นักเรียนสัมมาสิกขา

พ.๑๑ ทีมงานอบรมไปประเมินผลการ
อบรมที่ โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก(อitech)
จัดอาหารมังสวิรัตี่เลี้ยงสมณะและผู้ไปประเมิน
สมณะเทศน์ให้นักเรียนฟังและสรุปงานกับทีม
งานที่เตรียมงานและไปเยี่ยมเยียนโรงเรียนแมรี่
มีการปลูกผักไร้สารพิษให้นักเรียนกิน ไม่ใช่ผงชูรส
ในการทำอาหารให้เด็กๆและไม่ขายเครื่องดื่ม
ทำลายสุขภาพและอาหารที่ทำลายสุขภาพ

ส.๑๓-๑๑.๑๔ งานวันแม่ ร่วมกันทั้งสัมมา
สิกขาและพุทธธรรมวันอาทิตย์

ส.๑๓ ประชุมผู้ปกครองโรงเรียนสัมมา
สิกขาสันตือศก และกิจกรรมการแสดง

๑๑.๑๔ พิธีไหว้แม่ ชมการแสดงของ
นักเรียนสัมมาสิกขาและเด็กนักเรียนพุทธธรรม
วันอาทิตย์

-ประชุมครูชายและครูวิชฌ์ ประมาณ
๕๐ คน เกือบทุกหน่วยงาน เนื่องจากนักเรียน
ป่วย เป็นโรคไข้เลือดออกกันหลายคน อีกทั้ง
ร่างกาย อ่อนแอเพราะเด็กกินน้ำเย็นหรือน้ำแข็ง

ทุกวัน ที่ประชุม ให้งดการนำน้ำแข็งมาเลี้ยงเด็ก
แม้กระทั่งน้ำเย็นก็งด ให้กินเฉพาะวันอาทิตย์

จ.๑๕ ประชุมทีมรับผิดชอบในการทำ
อาหารเพื่อปรับปรุงแก้ไขอาหารให้ดีกว่าเดิมและ
เป็นการประหยัดในการใช้พลังงานและจัดสรร
การทำงานให้ลงตัวมากขึ้น

อ.๒๓ ประชุมอธิการบดี

-ประชุมทีมพรช. สัมมาสิกขา

-ประชุมทีมชมร.

พ.๒๔ ประชุมกรรมการชุมชน ตกลงแผน
หมู่บ้านสวนบุญผักพืช และเรื่องงบประมาณที่
ศูนย์คุณธรรมส่งเสริมศูนย์บุญนิยมสิกขา

-ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา สรุปงาน
การเรียนแบบบูรณาการ

พ.ศ.๒๕ นักเรียนสัมมาสิกขาไปชม นิทรรศการสัปดาห์วิทยาศาสตร์ที่อิมแพค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี

ศ.๒๖ ประชุมกรรมการชุมชนนัดพิเศษ พิจารณาเรื่องทำถนน ในหมู่บ้านสวนบุญผักพืช

ส.๒๗ สมณะเมืองแก้ว ตีสสวโร ไปงานศพ ที่วังสวนฟ้า จ.สระแก้ว

อา.๒๘ ประชุม ๗ องค์การ

- ประชุมผู้ปกครองพุทธธรรมวันอาทิตย์
- ประชุมครูวิชิษฐ์และครูชาญ
- นิตยเรียนวิถีพุทธ

จ.๒๙ ประชุมพาณิชยบุญนิยม(บจ.พลังบุญ) ดชื่อของจากตลาดสำเพ็งและตลาดโบ๊เบ๊ เน้นเราเป็นผู้ผลิต)

- นิตยร่วมกันลงทำงาน ๕ ส. ที่บโนบสท์

อ.๓๐ ประชุมคณะกรรมการศูนย์บุญนิยม สิกขา โดยมีคุณดาบบุญ ตีรตนา เป็นผู้รับใช้

- ประชุมบริษัทขอขอบคุณ
- ประชุมอธิการนิยธรรมร่วมกันระหว่าง สิกขมาตุและสมณะ

พ.๓๑ นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศกไป

ทำนาร่วมกับนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศก เป็น ครั้งแรก นับเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่เกิดความ- สัมมาคคี และรวมกันเป็นหนึ่งเดียวได้ก็ยิ่งดี

-พ่อท่านพาสรูปการรับนิตยมหาจุฬาฯ เป็นผลดีกับโศก

ผู้มาแจ้งมชม

อา.๒๙ นักเรียนโรงเรียนแมรีคอนเวนต์ ชลบุรี (อีเทค) มาเยี่ยมเยียน

อ.๓๐ กลุ่มนิตยระดับปริญญาโทมหา- จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ประกอบด้วย พระ ๓ รูป ภิกษุณีได้หวั่น ๑ รูป ฆราวาส ๖ คน ได้รับความประทับใจจากชาวโศก

อบรม

อ.๑๖-ส.๒๐ อบรมนักเรียนโรงเรียนแมรี อิมมาคูแลค ชลบุรี ชั้น ม.๓ จำนวน ๑๔๕ คน ครู ๕ คน

ศ.๒๖-อา.๒๘ อบรมคนปฏิบัติศีลแปด

กิจกรรมนทร์

อ.๑๖ สมณะชาวซึ่ง สิริเตโช และสมณะ ธรรมทาบฟ้า รวิวิณโณ ไปที่ จ.อ่างทอง

พ.๑๗-อา.๒๑ อบรมที่บูรพาอโศก จ.ปราจีนบุรี โดย สมณะหินแก่น นมวังโส

อ.๒๑-จ.๒๒ ประชุมกลุ่มวังจันทร์พฤษภา

พ.๒๕-จ.๒๗ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ ที่วังสวนฟ้า สระแก้ว นำโดย สมณะเมืองแก้ว ตีสสวโร และสมณะหินแก่น นมวังโส

คนเราเมื่อเกิดความขัดแย้ง เรามักจะโทษคนอื่น และเห็นคนอื่นเป็นคนสร้างปัญหาให้แก่มเรา แต่แท้จริงกิเลสเรานั้นแหละเป็นตัวปัญหาที่แท้จริงและเราจะแก้ไขได้ดีที่สุด

ชาวโศภยุดนี้เป็นยุคที่ต้องลดอัตตามานะกันถ้วนหน้า สังเกตการเทศน์ของพ่อท่าน ไครมี ปัญหาในเรื่องอัตตา ท่านก็ออกชื่อไปเลย ตั้งแต่ สมณะ สิภพมาตุ และญาติธรรม เป็นยุคสมัยของการสร้างศรัทธาและมีคารวะ-นิเวศน์ เป็นการฉลอง ๗๖ ปี ของพระโพธิสัตว์

สมณะฟ้าไท สมชาติไถ

ประชุมสหศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘

เดือนนี้ ทางราชการจัดให้เป็น “วันแม่แห่งชาติ” วันที่ ๑๒ ส.ค. ชุมชนปฐมอโศกร่วมกับคุณนัณญา บุญมี ประธานนายกองค์การบริหารส่วนตำบล-กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน และชาวบ้านทั้งใกล้และไกล ร่วมกันจัดงานบุญ “๑๒ สิงหาคม เทิดไถ่ราชินี” บริเวณด้านหน้าชุมชน มีผู้มาใช้บริการเป็นจำนวนมาก

และในวันเดียวกันนั้นทาง ร.ร. สส.ฐ. ได้จัดงานวันแม่ เพื่อให้ลูกๆ เห็นความสำคัญของผู้ให้กำเนิด มีผู้ปกครองมาร่วมงาน ๘๐ คน กิจกรรมของงาน ให้ผู้ปกครองทั้งหมด และนักเรียนได้มีกิจกรรมร่วมกัน พบปะสังสรรค์ และบำเพ็ญงานที่เป็นบุญ ตกเย็นเป็นการแสดงละครของผู้ปกครองทั้งหมด เนื้อหาของละครเป็นการสะท้อน ความรู้สึก “ความรักของแม่ที่มีต่อลูก” ขอให้ลูกเป็น

คนดี เท้านี้แม่ก็เป็นสุขแล้ว

ยิ่งไปกว่านั้นการมาร่วมงานของผู้ปกครองจะเป็นโอกาสได้ฟังธรรม เพิ่มอริสดีล รับกิจกรรมของทางโรงเรียนกับผู้ปกครองด้วยกัน และให้ความอบอุ่นแก่ลูกๆ ที่ศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่นี่

ผู้มาแจ้งมเงินและอชู่ร่วมปฏิบัติธรรม

๑.๒ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครสวรรค์ นำตัวแทนของกลุ่มผู้ผลิตของชุมชนต่างๆ และเจ้าหน้าที่จำนวน ๑๐๐ คน มาเยี่ยมชมศึกษา

วิถีพุทธ นำโดย น.พ.บัวเรศ ศรีประทีภ

พ.๓-๑๑.๑ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ จาก ๔ โรงเรียน คือ ๑. โรงเรียนสระกะเทียม ๒.โรงเรียนท่ากุ่ม ๓.โรงเรียนพนมทวน ๔.โรงเรียนดอนคาวิทยาคม รวมทั้งสิ้น ๑๔๕ คน เข้าค่ายอบรม ๔ คืน ๕ วัน นักเรียนทุกคนต่างได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง

พ.๑๘ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข วิทยาลัยพยาบาลนันทบุรี ๕๙ คน มาเยี่ยมอบรมดูงาน ศึกษาวิถีพุทธ

ส.๒๐ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ๕๐ คน นำโดยรองศาสตราจารย์เยาวลักษณ์ อัมพรรัตน์

พ.๒๔-ส.๒๑ อบรมหลักสูตรสัจธรรมชีวิต เศรษฐกิจพอเพียงให้แก่พี่น้องเกษตรกร จ.พิษณุโลก จำนวน ๑๑๐ คน วันสุดท้ายของการอบรม รองผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก นายสมบัติ กระจวนสันติ มากกล่าวสรุปงาน และให้เห็นถึงความสำคัญ ในการอบรมครั้งนี้ด้วย

พ.๒๕ มหาวิทยาลัยนเรศวร จ. พิษณุโลก อนุมัติให้คณะอาจารย์ นำนักศึกษาจำนวน ๙๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

- ๑๒.๐๐-๑๖.๐๐ น. พันเอก ฐาปนัน ศรีวัฒน์ นำคณะผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมทหาร อ.บ้านนา จ.นครนายก ประมาณ ๑๐ ท่าน มาศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการกำจัดขยะ และการแยกขยะของชุมชนปทุมอโศก

๑๑.๒๘ เจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๖ อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี นำผู้นำชุมชน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน จำนวน ๓๐ คน ในเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

จ.๒๙ ครูสถาพร พัชรบำรุง จากโรงเรียน

กระทุ่มแบน “วิเศษสมุทรคุณ” นำนักเรียนชั้น ม.๖ จำนวน ๓๐ คน ครู ๒ ท่าน มาศึกษาการทำปุ๋ยชีวภาพ และการกลีกรรรมของชุมชน ในช่วงเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

กิจกรรมและออกเงินเงินคนเครือข่าย

จ.๑ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป ชาวชุมชน และนร.สส.ฐ. รวม ๖๐ กว่าชีวิต ร่วมทำบุญบ้านโยมสำลี วิจิตรโสภณ และในวันเดียวกันนี้ สมณะอีก ๓ รูป และชาวชุมชนรับกิจนิมนต์ ทำบุญบ้านนายพิภพ เจษฎาภรณ์ จ.นครปฐม

พ.๔ สมณะเสียงศีล ชาตวโร สมณะกล้าดี เตชพหุชน และทีมงานชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน อ.อินทร์บุรี ไปถ่ายทำรายการเกษตร ลูกทุ่ง ITV

ส.๕-๑๑.๑ สมณะชาตวโร และทีมงานชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน ออกเยี่ยมผู้เข้ารับการอบรม ติดตามผลที่บ้านโพทราภรณ์ บ้านสังข์ บ้านเชิงก๊าด อ.เมือง จ.สิงห์บุรี

ส.๖,๑๓,๒๐,๒๑ สมณะแก้ว สรณียโ และเพื่อนสมณะ รับกิจนิมนต์แสดงธรรม พุทธเมตตาธรรม อ้อมน้อย อันเป็นเครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน มีญาติธรรมมาทำบุญฟังธรรมประจำเป็นจำนวนมาก

พ.๑๑ สม.มาบรรจบ เถระวงศ์ รับกิจนิมนต์แสดงธรรมให้แก่ศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๑๕๐ คน ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ส.๑๓-๑๑.๑๔ สมณะชาตวโร และทีมงานชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน ออกติดตามผลกับญาติโยมชาวเกษตรกรที่ผ่านการอบรมมาแล้ว ที่บ้านพรหม บ้านม่วงหมู่ อ.เมือง จ.สิงห์บุรี

๑๑.๑๔ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป และ

ชาวชุมชนไปร่วมทำบุญที่บ้าน คุณสมใจ ปิยนทวารินทร์ จ.สมุทรปราการ

จ.๑๕ สมณะชาตวโร อบรมเจ้าหน้าที่ส.ป.ก. จำนวน ๒๕๐ คน ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน และในวันเดียวกัน สมณะ ๒ รูป ชาวชุมชน และ นร.สส.ฐ. ร่วม ๑๕ ชีวิต ไปร่วมทำบุญบ้านคุณประทุม ใจเจือรังสิต

ศ.๑๙ สมณะหินเพชร ธรรมธโร สมณะไต้ดาว เหมฐานักข์โต รับกิจนิมนต์แสดงธรรมที่กลุ่มละโว้ธานี อ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี มีสมาชิกมาร่วมฟังธรรม ๑๐๐ คน และในวันเดียวกัน สมณะสรณีย์ และเพื่อนสมณะอีก ๒ รูป รับกิจนิมนต์แสดงธรรมที่โรงงานน้ำตาล อ.วังม่วง จ.สระบุรี

- پای تیمสมณะทั้งหมด รับกิจนิมนต์แสดงธรรมที่ ร.ร. เกษตรอินทรีย์ ในบริเวณโรงพยาบาล อ.วังม่วง

ส.๒๐-๑๑.๒๑ ท่านชาตวโร และทีมงานชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน ออกติดตามผลแก่ชาวเกษตรกรที่ผ่านการอบรมแล้วที่บ้านสระแฉ่ง อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี และติดตามผลต่อที่ จ.อุทัยธานี

๑๑.๒๑-๑๑.๒๒ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะหินเพชร ธรรมธโร และทีมงานอบรมหลักสูตรสังฆกรรมชีวิต ออกติดตามผลที่ จ.ชุมพร และต่อมาที่ จ.ระนอง ผู้ผ่านการอบรม เมื่อหมู่เห็นหมู่เราไปเยี่ยม ดีใจมากให้การต้อนรับ และพากันมาร่วมฟังธรรม ๕๐ กว่าคน

-ดร.ขวัญดี อัครวฤทธิชัย และครูฝนฟ้า นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๘ คน ไปทัศนศึกษาแหล่งโบราณสถานต่างๆ ของ จ.นครปฐม จ.กาญจนบุรี เพื่อเพิ่มเติมความรู้ด้านประวัติศาสตร์ของประเทศไทย

พ.๒๔ สมณะ ๔ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป และ

ชาวชุมชน รวมทั้ง นร.สส.ฐ. มาร่วมทำบุญเปิดร้านมังสวิรัตปฐมอโคก ที่งานของร้านตั้งโรงบุญ แจกอาหาร ในวาระเปิดร้านใหม่ทั้งผู้ให้ และผู้มารับ ต่างปลาบปลื้มไปด้วยกัน

-สมณะบินก้าว อธิภาโว รับกิจนิมนต์ที่รัฐสภา ๒ เรื่องวิทยุชุมชน

๑.๓๐ ลิกขมาตุมาบรรจบ เถระวงศ์ รับกิจนิมนต์อบรม น.ศ.มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๑๕๐ คน ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

พ.๓๑-๑๑.๔ ก.ย. สมณะเสียงศีล ชาตวโร เดินทางไปดูงานที่ประเทศไต้หวัน ร่วมกับสมณะเดินดิน ดิกขวีโร และคณะจากศูนย์คุณธรรม

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “อาหารเป็นหนึ่งในโลก” ด้วยว่าข้าวสำคัญต่อชีวิตยิ่ง คณะกรรมการชุมชน สมณะ ลิกขมาตุฯ และครูมีความเห็นสอดคล้องกัน ให้มีหลักสูตรการศึกษาบูรณาการ การทำนา คือ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ส.ค. ไปจนถึง ๔ ก.ย. เป็นเวลา ๖ วัน เช้าของวันที่ ๓๐ ส.ค. เวลา ๐๔.๐๐ น. ทีมงานทั้งหมดมาฟังธรรม จากพ่อท่านเป็นปฐมนิเทศ เพื่อปลุกขวัญกำลังใจการทำนา พ่อท่านตั้งชื่อนานี้ว่า “ทุ่งนาแรงรัก” ฟังธรรมแล้วออกเดินทางด้วยเท้าตรงไปที่ทุ่งนาระยะทาง ๔ กิโลเมตร พื้นที่นาทั้งหมดประมาณ ๔๕ ไร่ เป็นของผู้ใหญ่แกะ จุลนิธิฐวงษ์ รองนายกธรรม

ศาลาเทศบาลตำบลธรรมศาลา นครปฐม ให้พวกเราใช้พื้นที่ฟรี สาธุ ขออนุโมทนาในกุศลครั้งนี้

พ.๓๑ สมณะฟ้าไท สมชาติโก นำนร.สัมมาสิกขาสันตือโสภ และครูรวมประมาณ ๑๑๐ คน มาช่วยกันทำนาตั้งแต่เช้า บรรยากาศดีมาก สร้างความประทับใจให้ชาวบ้าน และผู้ผ่านไป-มาได้พบเห็น เข้ามาถามว่า พวกท่านสอนนักเรียนอย่างไร จึงพากันมาทำนาได้เก่งปานนี้ นำที่จริง ๆ เพราะส่วนมากเด็กในวัยนี้ จะสร้างปัญหามาก สมณะของเราตอบว่า เป็นการศึกษาแบบบุญนิยม บูรณาการวิถีพุทธ ซึ่งมีปรัชญาว่า “ศีลเด่น เป็นงาน ชาลววิชา”

และในการทำวันนี้ได้เชิญ ดร.ขวัญดี อัครวฤทธิชัย มาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำนา ว่ามีความสำคัญอย่างไร

-อ.สุวดี แสงสีหนาท มาทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก เปรียบเทียบ “ชุมชนพึ่งตนเอง”

ขออนุโมทนาที่มงานการศึกษาสันตือโสภ ทั้งหมดที่มาช่วยทำนา

อภิธานังธรรม ธรรมอันไม่เสื่อมในหมู่คณะ

*ประชุมสมณะ-สิกขมาตุ ทุกบ่ายวัน พฤหัสบดี

*ประชุมคณะกรรมการชุมชน ทุกเช้าของวันจันทร์

*ประชุมคณะครู ทุกบ่ายของวันพุธ และจะมีการประชุมวาระพิเศษเร่งด่วนมากขึ้น เพราะต้องจัดทำหลักสูตรศีลเด่น

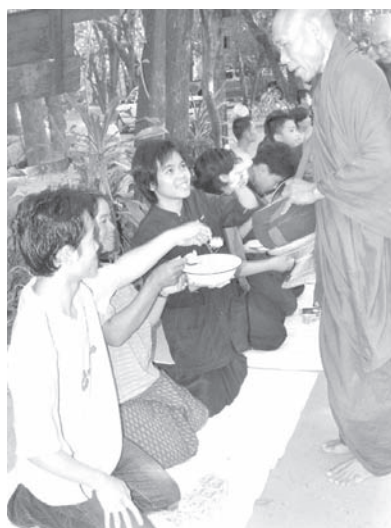
จ.๒๙ เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน ครู สมณะ สิกขมาตุ เรื่อง “โครงการบูรณาการการศึกษาบุญนิยมการทำนา”

-๑๔.๐๐ น. ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน มีสะเก็ดชาวจาก ท.ญ.ปากฟ้าหนึ่ง ว่ากรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้ให้หนังสือรับรองคุณภาพสมุนไพรไทย แก่ชุมชนปฐมอโศก ๗ รางวัล ได้แก่ ฟ้าทะลายโจร, ดีปลี, ขมิ้นชัน, มะขามป้อม, ชุมเห็ดเทศ, พริกไทย และบัวบก สินค้าที่ขายดีของคุณ์เงาะวิจัย คือ ยามมเล็กบุหรี และยาดับกลิ่นตัว

สรุป

สัพเพสง สังฆมุตานัง สามัคคี วุฑฒิสาทิก
ความพร้อมเพรียงของปวงชนผู้เป็นหมู่
ย่อมยังความเจริญให้สำเร็จ

 @มณเฑรรมกร กุ@ไ@

ศิระะอะโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

อัคราภิ กิระ ทุทโหม ได้ยินว่าตนแลเป็นผู้ฝึกได้ยาก ทำจะจริงเนาะ ค้นได้เป็นเสื่อแล้ว ลายปลายเขาก็ต่อสู้ ให้ไปหาซื้อผ่านหม้อ มาแต่มีเต็มลาย “เอาเด้อ”

พ่อท่านให้พวกเราทำติดกิเลสรักชัง ถวายเป็นพุทธบูชา สักขาติหนึ่ง จะได้ไม่ได้ ก็ต้องพยายามให้มีสติ ระลึกเสมอให้มียู่ในใจ เสมอสักขาติหนึ่ง เหมือนกับเขาว่าได้เป็นเสื่อแล้ว ถึงไม่มีลายก็หาดินเขมาไฟกันหม้อ มาหาให้มีลายเพิ่มขึ้นให้สมจริงสมจังอย่างนั้น การติดกิเลสก็เช่นกัน

เดือนของวันแม่แห่งชาติทุกหน่วยงาน สาขาอาชีพ จัดงานกันยิ่งใหญ่ เพื่อระลึกถึง พระคุณแม่ผู้มีพระคุณอันหาประมาณมิได้ ทำดีเพื่อแม่ทั่วประเทศ มีการกราบแม่ ทำอะไรดีๆ ให้แม่ได้เห็น เป็นการต่ออายุแม่ ให้แม่ได้ปลื้มใจ เป็นการแสดงออกให้เห็นปีละหนึ่งวัน อย่างเป็นทางการ หากวันไหนสะดวกควรกระทำทุกวันได้ยิ่งดี แม่จะได้อายุยืนยาวอยู่กับเรานานๆ

ชีวิตประจำวัน

-นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมดและ ชาวชุมชนบางส่วน เดินทางไปร่วมการคัดค้าน การนำเหล่าเบียร์ เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ ที่หน้า กระทรวงการคลัง

-กิจกรรมก็มีทำวัตรเช้าเย็น เว้นจันทร์, พุธ, ศุกร์

-วันเสาร์ตรวจวัดศีลนักเรียนกับชาวชุมชน เป็นการทบทวนศีล ส่วนสมณะทบทวนพระวินัย ทุก ๑๕ คำ นอกนั้นชาวชุมชนจะมีการ

ออกกำลังกายในยามเช้าวันหยุด เสรีลงฐาน งานตามหน้าที่ของแต่ละคน

-หลวงปู่ผิว พาลสุริโย ที่ถูกใบเลื่อยตัด นิ้วมือซ้ายขาดไปสองนิ้ว หมอให้ออกจาก โรงพยาบาล แล้วมาพักรักษาที่ศิระะอะโศก ตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๒๐ แล้ว แผลดีขึ้น

-กิจกรรมต่อบรมของเครือข่าย สมณะที่ ดูแลไม่ได้อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบแต่ละศูนย์ ทั้ง ร้อยเอ็ด, นครพนม, สกลนคร เป็นทั้งนักเรียน นักศึกษาเกษตรพันธุ์ใหม่ ก่อนจะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ต้องผ่านการอบรมจากค่ายสังฆกรรม ชีวิตได้ยิ่งดี

-สมณะกำแพงพุทธ สุฟโล กับสมณะ ถ่องแท้ วินยธโร และทีมงานกลับมาต่อวัตรอยู่ ในพื้นที่ บางครั้งแค่คืนเดียวแล้วไปต่อ รู้สึก ใกล้จะสิ้นเดือนงบประมาณ มีผู้มาขอเข้าบรม มาก รู้สึกจะตื่นตัวกันขึ้น แต่เรียกว่า เอ็นดูเขา เอ็นเราก็จะขาดวัตรประจำที่เช่นกัน ฉะนั้น เดือนต่อไปจะพยายามลดลงบ้าง ส่วนผู้มาขอ ดูงานมีดังนี้

ศึกษาดูงานประจำเดือนสิงหาคม

๑.๑ เกษตรกรจากจ.สุพรรณบุรี จำนวน ๘๐ คน ศึกษาดูงานเรื่องปุ๋ยชีวภาพ

๑.๒ พระนิสิตจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ศึกษาดูงานการนำ ศาสนามาใช้ในการสร้างชุมชน และการพัฒนา อาชีพ จำนวน ๘๗ รูป

๑.๕ คณะครูและนักเรียนจาก อ.พนมไพร จ.ร้อยเอ็ด จำนวน ๗๕ คน ศึกษาดูงานเรื่อง โรงเรียนวิถีพุทธและความเป็นชุมชนวัฒนธรรม

-เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จ.เลย จำนวน ๒๐ คน ศึกษาด้านการบริหารจัดการระบบสาธารณสุข

ชุมชนและสมุนไพรม

ส.๖ คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียน ชูพันธ์ อ.ชูพันธ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๑๐ คน คีศึกษา ดุงานเรื่องโรงเรียนวิถีพุทธและการ บูรณาการเรียน การสอน

อา.๗ กิจกรรมนิตที่บ้านสะพาน อ.ปรางค์กู่ จ.ศรีสะเกษ กิจกรรมกลุ่มชุมชนต้นแบบการทำ นารวม การทำปุ๋ย การทำเตาเผาถ่าน และทำ น้ายาอเนกประสงค์

จ.๘ คณะครู+นักเรียนจากโรงเรียนชูพันธ์ อ.ชูพันธ์ จ.ศรีสะเกษ (รุ่นที่ ๒) จำนวน ๒๓๐ คน คีศึกษาดูงานเรื่องโรงเรียนวิถีพุทธและ การบูรณาการ

ศ.๑๙ นักเรียนและคณะครูจาก จ.มหา- สารคามจำนวน ๕๐ คน คีศึกษาดูงานด้านอาชีพ และการจัดการเรียนการสอน

อา.๒๑ พระภิกษุ สามเณร จาก อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์ จำนวน ๑๔ รูป

จ.๒๒ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร นายกเทศมนตรี คณะกรรมการและผู้นำชุมชน จำนวน ๑๕๐ คน คีศึกษาดูงานเรื่อง การสร้างชุมชนเข้มแข็งและ เศรษฐกิจพอเพียง จากเทศบาลตำบลคำชะอี จ.สกลนคร

อ.๒๔ นักคีศึกษาจากมหาวิทยาลัยอุบลฯ คณะเภสัชฯ จำนวน ๑๓ คน คีศึกษาเรื่อง การผลิตยาสมุนไพรม

อา.๒๘ นศ.กศพ. (ภาคสมทบ) จากมหา- วิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน ๑๖ คน คีศึกษา เรื่องการบริหารและจัดการ และการสร้างชุมชน

จ.๒๙ เกษตรกรจาก จ.มหาสารคาม เยี่ยม ชมชุมชนเข้มแข็ง จำนวน ๑๒ คน

อ.๓๐ นักคีศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์ ชั้นปี ๒ เอกพัฒนาชุมชนคีศึกษาเรื่อง

การพัฒนากับการสร้างชุมชน จำนวน ๓๐๐ คน

- เกษตรกรจากอำนาจเจริญ จำนวน ๑๐๐ คน คีศึกษาชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจพอเพียง

ท้ายสุดในเดือนนี้ มีบทพจนนฝากให้ติด ทั่ว ทัศนคติ ประม้งปีโย ตบแลเป็นรัก ใอย่างย้ง! เมื่อรู้ว่าตบเป็นที่รักแล้ว ต้องรู้จักถนอม สุขภาพ ให้รู้จักบของสบายของชีวิต มีมิตรดังบ ตามบด้วยอาหารที่ถ้อยง่าย ปลอดภัยไร้สารพิษ ใถียวไปใที่เหมาะควรม มีศัลไ้รักเกาตบ อายุจะยืนยาว

๑๓๓๓ ก้าพวงพวง ๑๓๓๓

บรุษยามาคัด
งานวันแม่ที่
ศิษษะอโศก

ศาลือศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

เหตุการณ์ในเดือนนี้เป็นบรรยากาศของวันแม่โดยเฉพาะนักเรียนสัมนาสิกขาศาลือศก รอคอยวันนี้กันอย่างใจจดใจจ่อ ปีนี้ผู้ปกครองของนักเรียนมาเกินกว่าทุกปี นักเรียนที่มีผู้ปกครองมาจึงรู้สึกอบอุ่น ร่วมกิจกรรมวันแม่อย่างมีความสุข ส่วนนักเรียน ที่ผู้ปกครองไม่มา ได้ฝึกทำใจวางใจทำจิตใจให้เข้มแข็ง แม้แม่ไม่ได้มา แต่ก็มีแม่อยู่ในชุมชนแทน จึงนับว่าได้ประโยชน์กันไปทั้งสองฝ่าย

เหตุการณ์ประจำวัน

จ.๑ ตัวแทนชาวศาลือศก และนักเรียน สัมนาสิกขาศาลือศก รวมจำนวน ๑๒๕ คน ไปร่วมมือยื่นหนังสือคัดค้านน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่หน้ากระทรวง การคลัง กทม.

อ.๒,๓,๑๖,๓๐ ประสานงาน อ.ไพศาลี เรื่องโครงการอบรมเกษตรกร

-ประชุมการศึกษา

-ประชุมตรวจศีลชาวชุมชน คนวัด และ นิสิตม.วช.

-ประชุมรวมนักเรียนสัมนาสิกขาศาลือศก ศ.๕-จ.๘ ชาวชุมชนไปร่วมงานภราดรภาพ ชาบซึ่งใจที่สังฆสถานทักษิณอศก เอื้อโออุ่น โดยพ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์

-สัมมนาข่ายแหขาวใต้ หัวข้อ ทิศทางการ ดำเนินงานของชาวอศก ปี'๕๘-๕๙

-ประชุมบูรณาการระหว่างสถาบันบุญนิยม และพรรคเพื่อฟ้าดิน

-เยี่ยมกลุ่มชเลขวัญ จังหวัดพังงา และ เยี่ยมกลุ่มธรรมชาตือศก จ.ชุมพร

ศ.๕,ส.๒๐ สมณะและพระอาคันตุกะ ลง อุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์เสร็จแล้ว สมณะ ประชุมอภิปรายธรรม ต่อ

พ.๑๐ ร่วมโครงการ รณรงค์ปลูกต้นไม้ เฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวันเฉลิมพระชนม พรรษาของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ

-ประชุมประจำเดือนชาวชุมชน

พถ.๑๑ สัมมนาผู้ปกครองนักเรียนสัมนา สิกขาศาลือศก จำนวน ๓๐ คน

ศ.๑๒ กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ บรรยากาศ อบอุ่น ชาบซึ่ง ประทับใจ

อ.๑๔ นักศึกษาปริญญาโท จากมหาวิทยาลัย นเรศวร จำนวน ๒ คน มาศึกษาข้อมูลชุมชน เข้มแข็งศาลือศก เพื่อนำไปทำวิทยานิพนธ์

จ.๑๕ สมณะก่อนหิน โขติปาสาณ สิกขมาตุรินฟ้า และชาวชุมชนรวม ๑๐ คน ไป ร่วมประชุมชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ศ.๑๙ สมณะมีอัมมัน ปุรณกาโร นิลิต ม.วช. ๗ คน ไปร่วมประชุมโครงการพัฒนา ชุมชนต้นแบบ เพื่อแก้ไขปัญหานี้ค้ำชำระ และ โครงการพลังกูดินฟ้า ประชาเป็นสุข ปีที่ ๒ จัด โดย ธ.ก.ส. และคกร. ณ ชุมชนปฐมอโศก

ส.๒๐ ประชุมวิสามัญ จัดทำแผนงบประมาณ สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งให้กับศูนย์คุณธรรม

อ.๒๑ ประชุมวิสามัญ เรื่องการบริหารจัดการ ระบบการเงิน

พ.๒๔-อ.๒๘ อบรมกสิกรอำเภอไพศาลี จำนวน ๖๘ คน ในโครงการพัฒนาคุณธรรม พลังแผ่นดิน สนับสนุนโดยศูนย์พัฒนาและ ส่งเสริมคุณธรรม

ศ.๒๖ ประชุมกลุ่มย่อยวางแผน โครงการ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

อ.๒๘-จ.๒๙ ชาวชุมชนไปร่วมประชุม ๗ องค์กร และประชุมพาศิษย์บุญนิยม ณ สันติอโศก

พ.๓๑ สมณะ ๓ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป สส.ศ. ชั้นม.๑ พร้อมคณะครูและชาวชุมชน

ร่วมประชุม ๗/องค์กร และพาศิษย์บุญนิยม ที่สันติอโศก

จำนวน ๓๐ คน ไปติดตามเยี่ยมประเมินผล กลุ่มเยาวชน โรงเรียนบ้านห้วยตะโก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ จำนวน ๑๑๐ คน

ข้อคิดสุดท้าย ...

เบิกบานและแจ่มใส จิตใจจะเข้มแข็ง
วันนี้มีเรี่ยวแรง แข็งแกร่งและอดทน
พรุ่งนี้จะเบิกบาน วันวานเป็นกุศล
ทุ่มเทไม่ทุกข์ทน เพราะตนฝึกตนเอง

 สมณะแห่งแก่ง พลาญไถ

สัมาเสก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่เกษตรกรผู้เข้าอบรมหลักสูตรสังขธรรมชีวิตปรับทุกข์ให้ฟังคือ ทุกข์เรื่องเป็นหนี้ มีทั้งในและนอกระบบ ประสบปัญหาภาวะฝนแล้ง ไร่ นา เรือกสวน เสียหายย่อยยับ ปีนี้โคราช ฝนแล้งสุดๆ สภาพความสุดโต่ง ๒ ด้านเกิดขึ้นพร้อมกันในผืนแผ่นดินไทยขณะนี้คือฝนแล้งและน้ำท่วม แต่สิ่งที่น่ากลัวที่สุดในสังคมไทยคือ ความแล้งน้ำใจ แล้งศีลธรรม-คุณธรรม

การประชุม

*สมณะลงปาติโมกข์ ทุกวันพระกลางเดือนและสิ้นเดือน (๑๕ คำ)

*สิกขมาตุประชุมเปิดเผยข้อบกพร่องทุกวันพระกลางเดือน และสิ้นเดือน (๑๕ คำ)

*สมณะ-สิกขมาตุประชุมทุกสัปดาห์ (วันจันทร์หรือวันอังคาร)

*ประชุมคณะกรรมการชุมชนทุกวันอาทิตย์และรายสัปดาห์ บางครั้งรวมการประชุมครูด้วย

*ประชุมทีมศูนย์ฝึกอบรมและพี่เลี้ยงก่อนอบรมฯ และสรุปงานแต่ละวัน กับสรุปงานหลังปิดการอบรมฯทุกครั้ง

*ตรวจศีลทุกวันอังคาร แม้นักเรียนปิดภาคเรียนกลับบ้านหมด ก็ตรวจศีลผู้ใหญ่

๑.๙ คณะกรรมการเมฆาอโศกมาประชุมแล้วประชุมเครือข่าย “วัง สี เมฆ”

๑๐.๑๕ บ่าย ประชุมชุมชน หลังสรุปงานอบรมฯ

-ค่ำ ประชุมผู้ปกครองนักเรียน หลังกิจกรรมวันแม่

๑.๒๓ ประชุมเครือข่าย “วัง สี เมฆ” นัดพิเศษพิจารณาแผนงานพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมบุญนิยมศึกษา

การอบรม

๓.๕-๑.๙ เปิดอบรมฯเยาวชนคนสร้างชาตินักเรียนโรงเรียนบ้านไร่ อ.บัวใหญ่ และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองม่วง อ.คง ชั้น ม.๑-๓ จำนวน ๘๘ คน ครู ๑๐ คน

๓.๑๒-๑๐.๑๕ อบรมกลุ่มผู้นำเยาวชนคนสร้างชาติฯ ต.หนองแวงโสภนพระ อ.พล จ.ขอนแก่น จัดโดย อบต. จำนวน ๖๔ คน ผู้นำมา ๙ คน

๗.๑๗-๑๐.๒๑ อบรมเกษตรกรคนของแผ่นดิน จาก อ.ปักธงชัยและอ.วังน้ำเขียว จำนวน

๙๕ คน นำโดย ธ.ก.ส. ปักธงชัย หัวหน้ามาอยู่
ตลอดงาน ๑ คน

การประเมินผล

อ.๑๖ สม.เป็นหญิง คุณพิชัย คุณทองอินทร์
ไปประเมินผลนักเรียนโรงเรียนบ้านเหลื่อม-
พิทยาสรรพ์ อ.บ้านเหลื่อม

อ.๒๓ คณะประเมินผลชุดเดิม ไปประเมิน
ที่บ้านหนองแวง อ.ประทาย จ.นครราชสีมา

พ.๒๔ คุณทองอินทร์ คุณพิชัย แม่สร้อย
คุณประดับไปประเมินผล บ้านไทรโยค อ.คง

เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ ชาวสีมาอโคก และนักเรียนสส.ม.
๑ คันธรัตน์ ไปร่วมขบวนต่อต้านการนำเบียร์ช้าง
เข้าตลาดหลักทรัพย์ ที่หน้ากระทรวงการคลัง

ศ.๑๒ นิสิตส่องฟ้า นิสิตโด่ง(ภูผาทิน) เป็น
ตัวแทนชาวสีมา ไปร่วมพิธีฉลองเฉลิมพระ-
ชนมพรรษา สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ที่อบต.
หนองบัวศาลา

อ.๑๔ ส.ฝุ่นฟ้า อัครชโย ส.ฟ้าแสง ปภากร
ไปกิจกรรมตั้งงานบุญบ้านญาติ.ฝุ่นฟ้า ที่กทม.
ไปเช่ากลับคำ

-คำ นักเรียนสส.ม. และนิสิตม.วช.

ทำพิธีกราบแม่

จ.๑๕ สส.ม. ปิดภาคเรียนที่ ๑ นักเรียน
ทยอยกลับบ้านพร้อมผู้ปกครองที่มาร่วมงานวันแม่
เปิด พ.ศ. ๑ ก.ย.

ศ.๑๙ คุณพิชัย คุณทองอินทร์ เป็นตัวแทน
ศูนย์ฝึกอบรมฯ ไปประชุมโครงการพัฒนาศูนย์
ฝึกอบรมฯ ที่ปฐมอโคก ส.ธาตุดิน ปฐวีร์โส
ส.ฟ้าแสง ปภากร ไปเยี่ยมส.ปองสุญ โฆสิตธัมโม
ที่โรงพยาบาลวชิระ

ศ.๒๖-๓๑.๒๘ ส.ฝุ่นฟ้า ส.ฟ้าแสง
สม.นวลน้อม และญาติโยมบางคน ไปร่วมงาน
มหกรรมเกษตร ที่วังน้ำเขียว คุณหินจรัส เป็น
ตัวแทนไปร่วมอบรมปุ๋ยจุลินทรีย์ ที่บ้านราชา

ส.๒๗ ส.รมบุญ ฉัตรปญโญ ส.พันเมือง
ภพันโต ส.ธาตุดิน ปฐวีร์โส สม.เป็นหญิง ไป
ประชุมกลุ่มเมฆาอโคก ที่จ.บุรีรัมย์

ฝากท้าย

“บุคคลควรเห็นก่านผู้มีปัญญาชี้โทษ มี
ปรกติกล่าวข่มขี้เหมือนผู้บอกขุมทรัพย์ให้
ควรคบบัณฑิตเช่นนั้น ย่อมมีแต่ความดี ไม่มี
ชั่วเลย” (สาริปุตตเถรคาถา)

 อดณะสร้างไท ปณิได

ภูผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘

เดือนนี้เป็นเดือนของ “แม่” ขอนำกลอน
ที่ได้รางวัลชนะเลิศการแต่งกลอน “วันแม่” ใน
ระดับชั้นม.ต้นของโรงเรียนสัมมาสิกขาภูผา
ฟ้า น้ำ มาเสนอ เพื่อร่วมสรรเสริญพระคุณ
ของแม่

ย้อนถึงความรู้สึกแม่

เนิ่นนานับ นบนอบ หมอบกราบแม่
ที่เพื่อแม่ดูแลแม่รักษา
คุ้มครองป้อง กันสิ่งชั่ว เพื่อลูกยา
อันเื้อ้อา รีรัก ไม่เสื่อมคลาย
ตอนเด็กเล็กทารกยามแรกเกิด
ผู้กำเนิด ทุกข์แทบ วิญญาณหาย
แม่้นคลอตปลอด ภัยแล้ว มิแคล้วคลาย
ดูแลกายของลูก...วัน...คำ...คืน
พอเติบโต เตาะแตะ อ่านเขียนได้
แม่ไล่ใจ สั่งสอน ให้ฝึกฝน
มีปัญหา แม่คอยแก้ ใจชุ่มชื่น
ลูกมีขึ้น ทำตามสั่ง แม่บอกมา
อย่างส่วงวันวาน ของวัยรุ่น
คอยคิดครุ่น เรื่องอื่น ไม่ศึกษา
เห็นความรักยิ่งใหญ่ กว่ามารดา
หยาดน้ำตา แม่ไหล หลังรวยริน
เมื่อน้ำตา ตกพื้น หาที่พึ่ง
แม่คนหนึ่ง ไม่ช้า ไม่ติฉิน
กำลังใจ ปลอดภัย ให้ได้ยืน
รักไม่สิ้น ความรักแม่ มีมั่นคง
ถึงเวลา อันมงคล ตอบคุณแม่
เฝ้าดูแล ยามท่านป่วย ตามประสงค์
ช่วยสังคัม ทำตนดี ไม่ทะเลง
แม่นั้นคง ภูมิใจ ตัวลูกเอย

๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

วิมลทิพย์ เขียวออน สส.ภ. ม.๓

ความเคลื่อนไหวของชาวภูผาฟ้า น้ำ

*ทุกวันจันทร์ ประชุมครูโรงเรียนสัมมาสิกขา
ภูผาฟ้า น้ำ, ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ

*ทุกวันอังคาร สมณะอภิธานิยธรรม,
ประชุมครู และผู้ปกครองนักเรียนอนุบาล และ
ชั้นประถม

*ทุกวันเสาร์ ประชุมตรวจศีล นักเรียน-ชาว
ชุมชน-คนวัด

๑.๒ สมณะ๑รูปนำโดย ส.บิณฑน ถิรจิตโต
(อาจารย์๑) ร่วมงานทำบุญครบรอบ ๑๓ ปี ชมร.ช.ม.
พ่อท่านแสดงธรรมโปรดลูกๆ ทางโทรศัพท์

-อาจารย์ ๑ และปัจฉาสมณะ ประชุมคณะ
กรรมการ ครร.

-สมณะ ๕ รูป นำโดย ส.ถานบุญ วชิโร
แสดงธรรมหน้าศพโยมแน่น้อย แซ่ด่าน อายุ
๘๒ ปี ที่วัดคະตັກเชียงมั่น จ.ลำปาง ซึ่งเป็นโยมแม่

ของ ส.ลานบุญ วชิโร

พ.๓ สมณะ ๘ รูป
นำโดย อ.๑ แสดงธรรม
หน้าศพ โยมแน่น้อย
แช่दान

พฤ.๔ สมณะ ๒๐
รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป

ญาติโยมจาก ภูผาฟ้าน้ำ, สันตือโสศก, ปฐมโสศก,
ศาลือโสศก มาร่วมฌาปนกิจศพโยมแน่น้อย แช่दान
ณ สุสานไตรลักษณ์ จ.ลำปาง

ส.๕, ส.๒๐ สมณะฟังสวดพระปาติโมกข์

ส.๖ สมณะลานบุญ วชิโร และสามเณร
ชาวดี พุทธชาตินิยม อบรมธรรมผู้อายุยาวที่
ลานนา อโสศก

อา.๗,๑๔,๒๑,๒๘ สมณะลานบุญ วชิโร และ
สามเณรชาวดี พุทธชาตินิยม กับกลุ่มญาติธรรม
ภูผาฟ้าน้ำ มาแสดงธรรม ที่ ชมร. ช.ม.

จ.๘ สมณะนีกนบ ฉันทโส สัตตาหะ ไปอบรม
ที่ตอยรายปลายฟ้า

-ประชุมคณะครูโรงเรียนสัมมาสิกขาภูผา
ฟ้าน้ำ นำโดย อ.๑

ศ.๑๒,๑๓ จัดงานวันแม่ที่ภูผาฟ้าน้ำ มี
การปลูกต้นกล้วยก่อนกลับในโครงการ ๑ คน ๑ ต้น
ร่วมกับชาวชุมชน รวมได้ ๒๐๓ ต้น

ส. ๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม
ชมร.ช.ม. ที่ศาลาเสียงธรรม

-ประชุมคณะกรรมการชุมชนที่ศาลาเสียงธรรม

-ประชุมชุมชนภูผาฟ้าน้ำ(ช่วงบ่าย) ณ ศาลา

เสียงธรรม

อ. ๒๓ สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย
อ.๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้าน้ำ และคณะ
กรรมการเครือแหกาคเหนือตอนบน ที่ ชมร. ช.ม.

อ. ๓๐ สมณะฉันทโส สัตตาหะไปอบรมที่
ตอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

คำคมก่อนจาก

หนึ่งคำ “แม่” ล้านคำบรรจาย

 ทีมงานเสียงธรรม ภูผาฟ้าน้ำ

ราชธานีโสศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘

“งานของคนทั่วไปเริ่มต้นเมื่อพระอาทิตย์ขึ้นและจบลงเมื่ออาทิตย์ลับฟ้า แต่งานของแม่ไม่มีวันสิ้นสุด”

เดือนนี้มีวันของ “แม่” ในฐานะลูก เราได้สำนึกถึงการปฏิบัติตอบแทนบุญคุณอันใหญ่หลวงของแม่หรือยัง?

บ้านราชมีงานอบรมประจำ แทบทุกสัปดาห์ บางครั้งซ้อนกันทีละ ๒ รุ่น และมีผู้มาศึกษาดูงานวันละหลายคณะทำให้บ้านราชฯ ดูคึกคักตลอดเวลา มากด้วยผู้แสวงหาจุดตกคิลาในอดีตกาลอันไกลโพ้น แถมกิจกรรมของชุมชนจำต้องดำเนินต่อไป เช่น การทำวัตร เป็นต้น ทำให้ศาลาไม่พอใช้ จึงได้สร้างศาลาหลังใหม่ชื่อว่า “เขื่อนฝั้นเขียว” ซึ่งอยู่ปากถนนตรงข้ามโรงครัว ขณะนี้เสร็จเกือบสมบูรณ์แล้ว เหลือเพียงปูพื้นใหม่ด้วยหินอ่อนให้พื้นสูงชันกว่าเดิม ซึ่งตอนนี้ใช้รองรับผู้มาอบรมไปหลายรุ่นแล้ว ตั้งแต่ปลายเดือนที่แล้ว หลังจากใช้เวลาสร้างตั้งแต่ช่วงเตรียมงานพุด.

ช่วงเดือนนี้ฝนตกชุกแทบทุกวัน ปีนี้ น้ำจะท่วมหรือไม่...มีลุ้น ชาวบ้านราชฯ เตรียมพร้อมแล้ว

เดือนนี้มีอะไร

จ.๑ ชาวชุมชนส่วนหนึ่งเดินทางไปร่วมยื่นหนังสือคัดค้านการนำเข้าธุรกิจเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์(เช่น เบียร์ช้าง เป็นต้น) เข้าตลาดหลักทรัพย์ที่กระทรวงการคลัง

อ.๒ พ่อท่านและปัจฉิมสมณะกลับจาก

สัตตาทะที่สันตือโสศก

- เย็นประชุมกรรมการชุมชนฯ

พ.๓ เย็นประชุมชุมชนฯ พ่อท่านเป็นประธาน

พ.๓,๑๐,๑๗,๒๔ หมู่สงฆ์ประชุมอภิธานิยธรรม

ศ.๕ พ่อท่านและปัจฉิมสมณะสัตตาทะ ๖ วัน ไปประชุมสัมมนาเครือข่ายชาวโสศกทางภาคใต้ ที่ทักษิณโสศก จ.ตรัง ๓ วัน เวะสันตือโสศก ๓ วัน

-สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก และสมณะดาวดิน ปฐวัตโต สัตตาทะ ๓ วัน ไปงานอบรมกสิกรรม ที่สวนล่างฝั้น จ.อำนาจเจริญ

ศ.๕,อา.๒๐ หมู่สงฆ์ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

อา.๖ สมณะเดินดิน ติกขวีโร และสมณะพนธธรรม พุทธกโโล สัตตาทะไปกิจธุระที่กรุงเทพฯ ๒ วัน

พ.๑๐ ร่วมงานฉาบปนกิจศพพี่ชายของคุณวีรพล กมลรัตน์ ที่สวนล่างฝั้น จ.อำนาจเจริญ นำโดย สมณะเดินดิน ติกขวีโร

ศ.๑๒ ครูและนักเรียนลัทธิมาลิกขาราชธานี อโศก จัดพิธีงาน "วันแม่" เนื่องในงานวันแม่แห่งชาติ

จ.๑๕ ประชุมเชื่อมร้อยเครือข่ายของโรงเรียนชานาสวนล่างฝั้น ที่บ้านหนองเม็ก จ.อำนาจเจริญ มีผู้ว่าราชการจังหวัดฯ มาเปิดงานด้วย

๑๑๔

มีสมณะ ๔ รูป สมณะเดินดิน ติกขวีโร นำ

พ.๑๗ สมณะเดินดิน ติกขวีโรและสมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก สัตตาทะไปร่วมประชุม

เครือข่าย ที่ปทุมธานี จ.นครปฐม ๓ วัน

พ.ศ.๑๘ พ่อท่านและปัจฉิมสมณะสัตตาทะ
ไปร่วมประชุมเครือข่าย ที่ปทุมธานี เป็นเวลา
๕ วัน

ศ.๑๙ สมณะดาวดิน ปฐวัตต์ และสมณะ
ฟ้ารู้ นโมคโต สัตตาทะ ๓ วัน ไปงานอบรม
กสิกร ที่สวนล่างฝั่ง จ.อำนาจเจริญ

ส.๒๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชนฯ

อา.๒๑,จ.๒๒ ตอนเย็นชาวชุมชนฯทุกฐานะ
รวมทั้งนักบวชและนักเรียน ร่วมกันระดมสมอง
หาวิธีประหยัดค่าใช้จ่ายพลังงานในชุมชนฯและ
พลังงานทดแทน

ศ.๒๖ สมณะ ครูและนักเรียนสัมมาสิกขา
ชั้น ม.๓ ออกติดตามประเมินผล นักเรียน ชั้น
ป.๕-๖ ร.ร.ดอนมดแดง(บ้านดงบัง) อ.ดอนมด
แดง ที่ผ่านการอบรมฯ

ส.๒๗-อา.๒๘ ตัวแทนเครือข่ายชาวอโศก
มาร่วมประชุมสัมมนาเชิงวิชาการเรื่อง “พันธู-
ศาสตร์ของจุลินทรีย์” โดยมี ดร.ราเชนทร์
วิสุทธิแพทย์ นักวิชาการระดับ๘ ฝ่ายเทคโนโลยี
ชีวภาพ และคุณศิริธรรม สิงโต จากสถาบัน
วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(วว.) มาช่วยบรรยายให้ความรู้

อ.๓๐ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร สัตตาทะ
เป็นเวลา ๗ วัน เข้าสันตโศกเพื่อเตรียมตัว
แล้วเดินทางไปศึกษาดูงานที่ประเทศไต้หวัน

งานอบรมสร้างคนสร้างชาติ

อ.๒-ส.๖ งานอบรมโครงการคุณภาพชีวิต
สู่เศรษฐกิจพอเพียง (จปฐ.ปีพ.ศ.๒๕๔๗) รุ่นที่ ๙
โดย สำนักงานพัฒนาชุมชน จ.อุบลฯ นำ
ชาวบ้านจาก อ.น้ำยืน อ.นาจะหลวย อ.บุญศรี
อ.สิรินธร อ.ศรีเมืองใหม่และกิ่ง อ.ตาลชุม
มาอบรม จำนวนประมาณ ๒๕๐ คน

พ.๓-อา.๗ งานอบรมค่ายเยาวชน-
คนสร้างชาติ รุ่นที่ ๓ นักเรียนชั้น ป.๖ จำนวน
๑๗๕ คน ครู ๙ คน จาก ร.ร.บ้านหนองแสง
อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ

อ.๙-ส.๑๓ งานอบรมโครงการคุณภาพชีวิต
สู่เศรษฐกิจพอเพียง(จปฐ.ปีพ.ศ.๒๕๔๗) รุ่นที่ ๑๐
โดยสำนักงานพัฒนาชุมชน จ.อุบลฯ นำชาวบ้าน
จาก ๑๑ อำเภอ ได้แก่ อ.น้ำยืน อ.นาจะหลวย
อ.เขมราฐ อ.ทุ่งศรีอุดม อ.โพธิ์ไทร อ.ตระการ-
พืชผล อ.พิบูลมังสาหาร อ.เดชอุดม กิ่ง
อ.นาเยีย กิ่ง อ.น้ำขุ่น กิ่ง อ.นาตาล มาอบรม
ประมาณ ๒๗๐ คน

อ.๒๓-ส.๒๗ งานอบรมคุณภาพชีวิตสู่
เศรษฐกิจพอเพียง ผู้นำชาวบ้าน (เกษตรกร)
จ.กาฬสินธุ์ รุ่นที่ ๑ นำโดย เจ้าหน้าที่เกษตร
กาฬสินธุ์ จำนวน ๑๗๘ คน

อ.๓๐-ส.๓ ก.ย. งานอบรมคุณภาพชีวิต
สู่เศรษฐกิจพอเพียง ผู้นำชาวบ้าน (เกษตรกร)
จ.กาฬสินธุ์ รุ่นที่ ๒ นำโดยเจ้าหน้าที่เกษตร
กาฬสินธุ์ จำนวน ๒๐๐ คน

ผู้มาเยือนและศึกษาดูงาน

พ.ศ.๔ คณะเจ้าหน้าที่เทศบาล จาก ๕
จังหวัด จำนวน ๑๐๐ กว่าคน มาศึกษาเรียนรู้
วิถีชีวิตชุมชน และการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจ
พอเพียง

จ.๘ หนุ่มสาวกลุ่มกรีนเวย์ (Green Way) จำนวน ๑๘ คน จากหลายประเทศได้แก่ เยอรมัน สเปน อิตาลี เบลเยียม อเมริกา และญี่ปุ่น มาอยู่ร่วมศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน เป็นเวลา ๕ วัน

-นายมนัส ฉายแผ้ว ผอ.สถานศึกษา ร.ร.บ้านนาไร่เดียว คณะครูร.ร.บ้านนาไร่เดียว อ.คำม่วง จ.กาฬสินธุ์ มาศึกษาดูงานและเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

พ.๑๐ คณะพยาบาล ร.พ.ดำเนินสะดวก อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี จำนวน ๖ คน มาเยี่ยมชมศึกษาดูงานชุมชน

-พ.อ.รัฐเขต พรหมจันทร์ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ๕๖ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการทหารสูงสุด ได้นำเยาวชนหลักสูตรป้องกันยาเสพติด จำนวน ๔๐ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

ศ.๑๒ คณะครู กศน.วารินชำราบ ครอบครั้ว “แม่ลูก ผูกรัก ถักทอ สายใย” จำนวน ๑๖ ครอบครั้ว มาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

-ผศ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล อาจารย์และนิสิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาฯ และผอ.สำนักบรรณรักษ์ฯ สสส. จำนวน ๔ คน มาเรียนรู้ศึกษาดูงานชุมชน

อ.๑๖ คณะครูและนักเรียน ชั้น ป.๔,๕,๖ จาก ร.ร.เทศบาล๑(บ้านโพธิ์กลาง) อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลฯ จำนวน ๓๐๐ คน มาเยี่ยมชมชุมชน

-คณะครูและนักเรียน จาก ร.ร.บ้านบก ต.หัวขี้ป้า อ.บุณฑริก จ.อุบลฯ มาเยี่ยมชมชุมชน

-นายชูศิลป์ ไชยสาร พัฒนาการและคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนระดับอำเภอวารินชำราบ ได้มาประเมินผลกองทุนหมู่บ้าน

พฤ.๑๘ คณะครูและนักเรียน ชั้น ม.๑,๒,๓

จาก ร.ร.เทศบาล ๑ (บ้านโพธิ์กลาง) อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลฯ จำนวน ๒๔๗ คน มาเยี่ยมชมชุมชน

ศ.๑๙ นายอุทิศ สิงห์คำ ผอ.สถานศึกษา ร.ร.บ้านนาดอกไม้ อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ นำคณะครูและนักเรียน จำนวน ๘๐ คน มาเยี่ยมชมชุมชน

พฤ.๒๕ คณะผู้สนใจจาก อ.หนองสองห้อง จ.ขอนแก่น มาศึกษาดูงานชุมชน

ศ.๒๖ คณะอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัย สาธารณสุขสิรินธร จ.อุบลฯ จำนวน ๑๒๐ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

อ.๓๐ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรกลุ่มปลูกพืชผักปลอดสารพิษ บ้านปักแขก ต.นาคำ อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร ๓๓ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

ข้อคิดสุดท้าว
อุปสรรคมิใช่ภูเขาที่ตั้งตระหง่าน
แต่มันอาจเป็นเม็ดทรายเล็กๆที่
อยู่ในรองเท้าเราก็ได้

 สมณะกล้าตาย ปฟไอ

ทักษิณาสืบ

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

ตั้งแต่เทศกาล “วันเข้าพรรษา” จนถึงเดือนแห่งวันแม่ฯ ประเทศชาติบ้านเมืองยังคงประสบภัยนภัยธรรมชาติมาเป็นระลอกๆ นับแต่ภัยน้ำท่วม ภูเขาถล่มที่ภาคเหนือ

ภาคอีสานประสบทั้งภัยน้ำท่วมและภัยแล้ง ภาคใต้ ไฟใต้ยังลุกโชนที่ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ดินฟ้าอากาศยังวิปริตแปรปรวน ที่เป็นเช่นนี้ก็ เป็นน้ำมือหน้าใจคนนั่นเอง ดังพุทธพจน์ที่ว่า จิตวิญญานเป็นประธานของสิ่งทั้งปวง ถ้า จิตวิญญานมนุษย์เป็นชาวผีเปรต โลกนี้ก็เป็นแดนนรกกลับพลันทันที

ถ้าจิตวิญญานมนุษย์เป็นชาวเทวดา โลกนี้ก็เป็นแผ่นดินสวรรค์กลับพลันทันใด

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๕-อา.๗ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางถึง “ทักษิณฯ” พ่อท่านเป็นประธานเปิดงาน “ภราดรภาพซาบซึ้งใจ” งานนี้มีญาติธรรมเดินทางไกลจากเครือข่ายภาคเหนือ-อีสาน-ภาคกลาง-ใต้ มาร่วมงานกันอย่างอบอุ่นซาบซึ้งใจ เริ่มต้นด้วยรายการเอื้อไออุ่นตามประสาพ่อลูก รายการธรรมะรับอรุณ ประชุมเครือข่าย และ ชุมนุมอาหารพื้นบ้านปักษ์ใต้ งานนี้เป็นโอกาสให้ สมาชิกเครือข่ายได้กระชับพลังสามัคคีซาบซึ้งใจ อิ่มทั้งอาหารกายและอาหารใจ

พ.๑๑-ศ.๑๒ ภาคยื่นรายการเวียนธรรมะ รำลึก “บูชาพระคุณแม่” เป็นการร่วมกิจกรรม วันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคมชาชนี่

จ.๑๕,พ.๒๕ สมณะเลื่อนลิ่ว อรรถสีโว สมณะดินทอง นครโว และชาวชุมชน ติดตาม ประเมินผล โครงการกิจกรรมของนักเรียน โรงเรียนในเขตพิทยาคม อ.ห้วยยอด จ.ตรัง (ภาคพาย ๒ ครั้ง)

พ.๑๗-อา.๒๑ งานอบรมค่ายเยาวชน อุดมคติไทย จาก ร.ร.ไสหินตั้ง และโรงเรียน บ้านคอปรุ จำนวน ๘๖ คน ครู ๖ คน แกนนำชุมชน ๕ คน จาก อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช

ศ.๒๖-อา.๒๘ ชาวทักษิณฯ คือคุณล้นบุญ คุณยังกุศล และคุณประนอม ไปร่วมอบรม “ปุยอัดเม็ด” ที่ชุมชนราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ

ส.๒๗-อา.๒๘ สมณะเลื่อนลิ่ว อรรถสีโว สมณะดินทอง นครโว และชาวชุมชน ติดตาม สนับสนุนกลุ่ม “สังฆธรรมชีวิต” บ้านเกาะทองสม อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง กลุ่มบ้านหัวหลังพัฒนา อ.นาทวี จ.สงขลา

กิจวัตรตลอดพรรษา

- ทุกวันพระขึ้นแรม ๑๕ ค่ำ สมณะทุกรูป
ลงอุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์

- สมณะและชาวชุมชนทุกชั้นชน ลงทำวัตร
เช้า-เย็นทุกวัน เว้นวันพุธ

- สมณะร่วมประชุมอภิธานิยธรรม ทุก
วันอังคาร

- อ่านกฎระเบียบ “ชาวโศก” เดือนละ ๑ ครั้ง

งานกิจกรรมวิद्यุชุมชน

ทุกชั้นชนโศกได้ถูกขังยามยามดี เปิดบริการ
ประชาชนในชุมชนต่างๆ ทั่วตัวเมือง จ.ตรัง

* * *

ญาติศร/ร่วมทักษิณโศก

และญาติศร/ร่วม จ.พังงา ประชุมกันที่

ช.เลขวัลย์ อ.ท่าขนเหล็ก จ.พังงา

* * *

เปิดวิทยุชุมชน เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘
กระจายเสียงด้วยระบบ FM ๑๐๐ MHz. และ
พ่อกานได้ตั้งชื่อว่า “จุดทดลองปฏิบัติการเรียนรู้
วิทยุชุมชนศูนย์สร้างสรรค์ (ใต้ร่มธรรม)”

ข้อคิดสะกิดใจส่งท้าย

เครื่องมือชั้นเยี่ยมที่เป็นเครื่องมือ
ปราบยุคเข็ญนั้น ไมใช่อะไรอันเลย คือ
ธรรมะ แต่คนทั้งหลายจะยังไม่เชื่อ
จนกว่าจะได้พิสูจน์ประสิทธิภาพของ
ธรรมะอย่างแท้จริง

สมณะเสียดินแดน อรรถจิตโต

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

หลังจากได้พักเพื่อฟื้นฟูภายในกันมานาน ก็ได้เข้าสู่เทศกาลแห่งการอบรม หน่วยงานทางราชการหลายหน่วยงาน ได้เห็นความสำคัญ ในการสร้างคนให้มีคุณธรรม และสามารถพึ่งตนเองได้ด้วยความปลอดภัย นี่แหละคือหนทางที่จะพามนุษยชาติไปสู่ความสันติสุขที่ถาวร ทางเราพร้อมใจเต็มที่ ที่จะมีส่วนสร้างสันติสุขให้เกิดบนผืนแผ่นดินนี้

เหตุการณ์ความเคลื่อนไหว

จ.๑ ชาวชุมชน และ นักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางเข้าร่วมรณรงค์ต่อต้านไม่เห็นด้วย ในกรณีที่จะเอาสุราเข้าตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็น การเปิดโอกาสให้มอมเมาคนไทยด้วยกันมากยิ่งขึ้น ที่หน้ากระทรวงการคลัง กรุงเทพมหานคร

อ.๒-ส.๖ สมณะกลางคืน โสรัจโจ กับ สมณะนาทอง สิงคีวัฒน์ อบรมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในนาข้าว ต.ศรีชมพู อ.ไชยพิสัย จ.หนองคาย และ กลุ่มเครือข่ายศูนย์สาธิตวิสาหกิจชุมชน อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี ในโครงการพัฒนาคุณธรรม

ศ.๕-อ.๙ สมณะกลางคืน กับสมณะนาทอง

ไปร่วมอบรมชาวบ้านกลุ่มต้นแบบ ๓ จังหวัด คือ กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และขอนแก่น จำนวน ๙๖ คน ในโครงการพัฒนาคุณธรรมพลังกลกิกรของแผ่นดินที่ศูนย์อบรมแก่นอโคก จ.ขอนแก่น

อ.๗-จ.๘ สมณะเลื่อนฟ้า ลัจจเบโม กับ ครูแผนผา และโยมทั้งที่ ไปร่วมงานภราดรภาพซาบซึ่งใจ และร่วมประชุมเครือข่ายกลกิกรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย และประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่สังฆสถานทักษิณอโคกพ่ของท่านไปร่วมเอื้อไออุ่นด้วย

จ.๘ คณะกรรมการตรวจสอบแนวเขตพื้นที่ตั้งหมู่บ้าน นำโดยปลัดสนอง มาดูแนวเขต และหาข้อตกลงแก้ไขเขตพื้นที่หินผาฟ้า น้ำ ซึ่งได้ยื่นขอตั้งหมู่บ้าน มีข้อบกพร่องทางราชการเล็กน้อย ต้องแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

อ.๙ เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ๘ ว. จากสำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ ๘ กระทรวงศึกษาธิการ นำโดย อ.มาลีวัลย์ ครุฑกุล มาหาข้อมูล และกรอกแบบสอบถามจากโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้า น้ำ

จ.๘-ศ.๑๒ อบรมนักเรียนบ้านนาหนองทุ่ม ชั้นประถมปีที่ ๖ จำนวน ๑๐๐ คน ในโครงการเยาวชนคนสร้างชาติ ที่ศูนย์อบรมบุญนิยม-สิกขาหินผาฟ้า น้ำ

พ.๑๐ ประชุมช่วยเหลือของหินผาฟ้า น้ำ เพื่อประสานงานในการอบรมให้ดียิ่งขึ้น ที่สังฆสถานหินผาฟ้า น้ำ

ศ.๑๒-อ.๑๖ สมณะกลางคืน กับสมณะเลื่อนฟ้า อบรมนักเรียน ๙ โรงเรียน ใน ๒ จังหวัด คือ ขอนแก่น และกาฬสินธุ์ จำนวน ๑๒๖ คน ในโครงการเยาวชนคนสร้างชาติ ที่ศูนย์อบรมแก่นอโคก จ.ขอนแก่น

อ.๑๔ ญาติโยมจากกรุงเทพฯ ร่วม ๓๐ คน

ไปร่วมสร้างกฎุดินให้แก่วัดป่าสุคติ ก่อนกลับ
ได้แวะมาดูบ้านดินในรูปแบบต่างๆที่หินผาฟ้าหน้า

พ.๑๗-๑๖.๒๑ สมณะกลางดิน กับสมณะ
เลื่อนฟ้า ไปอบรมโรงเรียนมัธยมต้นบ้าน
หนองใหญ่ อ.เอราวัณ จ.เลย จำนวน ๘๖ คน
ในโครงการเยาวชนคนสร้างชาติ ที่ศูนย์บุญนิยม-
สิกขาเลไลย์อโศก

พ.๑๗-๑๖.๒๑ อบรมนักเรียนมัธยมต้น
โรงเรียนไทยรัฐ ๘๑ จ.หนองบัวลำภู จำนวน
๑๒๔ คน ในโครงการเยาวชนคนสร้างชาติ ที่
ศูนย์บุญนิยมสิกขา หินผาฟ้าหน้า

พ.๑๘-๑๘ สำนักงานคณะกรรมการการเลือก
ตั้งจังหวัดชัยภูมิ นำโดย นายทองคุณ จันทปัญญา
และคณะ อีก ๕ คน ได้มาบรรยายให้ความรู้
ทางด้านการเมือง ให้แก่ชาวชุมชนหินผาฟ้าหน้า

พ.๑๘-๑๘-๑๘ ครูแผนผา กับโยมทั้งที่
ได้ไปร่วมสัมมนาเครือข่ายของชาวอโศก ที่
พุทธสถานปฐมอโศก

ส.๒๐ ครูมานพร ขวัญสำราญ ไปบรรยาย
เรื่องปฎิชีวิภาพ ที่ศูนย์อำนวยการพรรค
ไทยรักไทย อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

จ.๒๒-๑๘.๒๖ อบรมหลักสูตรสังฆธรรมชีวิต
ให้แก่หมู่บ้านต้นแบบเครือข่ายหินผา มีบ้าน
โนนทอง อ.จัตุรัส บ้านหนองหว้า อ.หนอง
บัวแดง บ้านกุดทูลิ่ง อ.บ้านเขว้า จำนวน ๕๔
คน ในโครงการพัฒนาพลังกลิกรของแผ่นดิน
ที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาหินผาฟ้าหน้า

อ.๒๓-๑๘.๒๖ สมณะกลางดิน กับ สมณะ
นาทอง อบรมหลักสูตรสังฆธรรมชีวิต ให้แก่
ชาวบ้านหลายอำเภอ ในจังหวัดเลย จำนวน
๕๖ คน ในโครงการพัฒนาพลังกลิกรของ
แผ่นดิน ที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาเลไลย์อโศก

ศ.๒๖ สมณะกลางดิน กับสมณะนาทอง

ร่วมประชุมกลุ่มหนองบัวลำภูอโศก ที่ชุมชน
บ้านดินภูแพงคำ จ.หนองบัวลำภู

๑๖.๒๘-๑๖.๒๘ สมณะกลางดิน, สมณะ
เลื่อนฟ้า และสมณะนาทอง กับชาวชุมชน
หินผา ไปร่วมงานมหกรรมกุดินฟ้า และร่วม
ประชุมช่วยเหลือ ของหินผาฟ้าหน้า ที่ชุมชน
ดินหนองแดนเหนือ

๑๖.๒๑-๑๖.๒๘ ครูแผนผา พานักเรียน
สัมมาสิกขาอีก ๒ คน ไปเรียนรัฐสูตรทำปุ๋ย
ชีวภาพเพิ่มเติม ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

จ.๒๘ เจ้าหน้าที่หน่วยส่งเสริมสหกรณ์
จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๒ คน มาตรวจเยี่ยม
สหกรณ์กุดินหินผาฟ้าหน้า

พ.๓๑ สมณะ ๓ รูป ชาวชุมชน และ
นักเรียน สัมมาสิกขา ไปประเมินผล โรงเรียน
โนนสะอาดวิทยา อ.คอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ

สุดท้ายขอฝากว่า ในภาวะแห่งความมาก
หลายแห่งกรรมากรงานนี้ สิ่งที่จะเลยไม่ได้
เลย คือการทำงานอ่านใจตน ต้องทำให้ได้
เหมือนกับวัวแม่ลูกอ่อน ที่เล็มหญ้าไปด้วย
และคอยชำเลืองลูกไปด้วย จะทำให้งามพร้อม
ทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์ท่าน

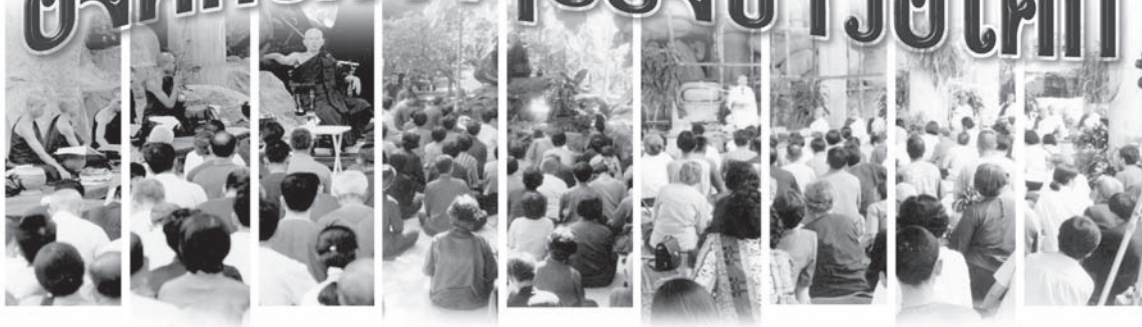
 สมณะกลางดิน ไสริ่งใจ

**ข้อบกพร่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตเราก็คือ
การมองโลกในแง่ร้ายและไร้เหตุผล**

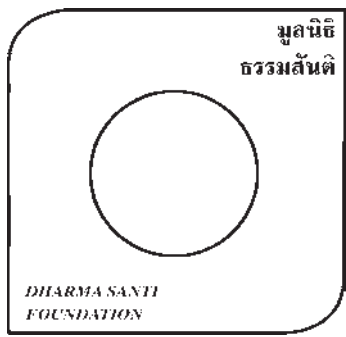
*The biggest shortcoming in one's
life is pessimism and unreason.*

人生最大的債務是人情債

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
 E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๘)
 -กรรมการขาดประชุม ๔ คน
 -รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๘
 -แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่แทนชุดเก่าที่
 ครบวาระ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘-๒๕๕๐
 ดังมีรายนามต่อไปนี้

- ๑. นางสาวจินดา จันทร ประธานกรรมการ
- ๒. นายประสิทธิ์ พิณีพงษ์ รองประธานกรรมการ
- ๓. ร.อ. จำนง ทองแม่ กรรมการ
- ๔. นางประนอม ชูนิพันธ์ กรรมการ

- ๕. นางสาวฉัจฉรา แต่งประณีต กรรมการ
- ๖. นายสุชัย เลาทเกษมวงศ์ กรรมการ
- ๗. นางสาวบุศดี เผ่าพงษ์ กรรมการ
- ๘. นางสาววิสิทธิ์ จารุชัยมนตรี กรรมการ
- ๙. นางมลฤดี รાયะรุจี กรรมการ
- ๑๐. นายวิชาญ จิระเวชบรรณกิจ กรรมการ
- ๑๑. นางสาวสุพัตรา สอนจันทร์ กรรมการ
- ๑๒. นางวนิดา วงศ์พิพัฒน์ กรรมการและற்றுญิก
- ๑๓. นางสาวฟองฟ้า ศรีวิพรกุล กรรมการและผู้ช่วย
ற்றுญิก
- ๑๔. นางสาวสุภาณี บุรพ์ภาค กรรมการและเลขานุการ
- ๑๕. นายสมภพ หลวงพล กรรมการและผู้ช่วย
เลขานุการ

-แต่งตั้งให้ ร.อ. จำนง ทองแม่ กรรมการ เป็นผู้ลงนามในคำขอ (ม.น.๒) และดำเนินการยื่นเอกสาร
 การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการกับสำนักงานเขต
 บึงกุ่ม

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
 ๒๕ กันยายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ
 สันตือโศก

-อาคารสถาบันบุญนิยม มีการเปลี่ยนแปลง
 แบบบางส่วน จึงขอเลื่อนกำหนดการแล้วเสร็จ
 จากเดือนกันยายน ๒๕๔๘ เป็นตุลาคม ๒๕๔๘

การก่อสร้างอยู่ในความดูแลของ คุณสุรศักดิ์
กฤษณมณี

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ
E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘)

-กรรมการขาดประชุม ๙ คน
-ชุมชนราชธานีโอศกปรับปรุงอุทยานบุญนิยม
และเช่าพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพื่อให้ได้ผลผลิต
มากพอใช้ในเทศกาลเจ

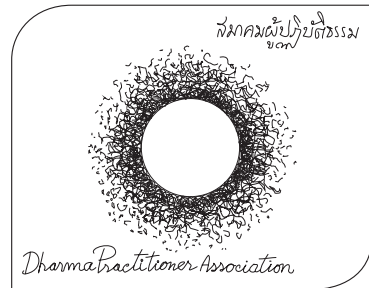
-สหพันธ์วิทยุชุมชนบุญนิยมเพิ่มคลื่นความถี่
FM ๑๐๕.๒๕ MHz.

-ได้รับหนังสือเชิญจากกรมส่งเสริมคุณภาพ
สิ่งแวดล้อม เชิญเข้าร่วมเวทีประชาคม นวัตกรรม
ใหม่แห่งกลไกสร้างเครือข่ายสิ่งแวดล้อม ในวันที่
๗ กันยายน ศกนี้ ณ อิมแพ็คเมืองทองธานี
นนทบุรี

☞ การเที่ยงคนอื่นนั่นแหละคนโง่
การเที่ยงกิเลสเก่ง นั่นแหละคนฉลาด

อาจารย์ ๑ (สมณะบิณฑบ กิระจิตโต)

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-ชมรมมิ่งสตรีแห่งประเทศไทย สาขา หน้า
สันตโศก (ชมร.สตอ.) และสาขาจตุจักร (ชมร.กทม.)
และสาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) รายงานกิจกรรมที่
ผ่านมา

-จัดส่งบัตรสมาชิกให้สมาชิกสมาคมทั่ว
ประเทศ จำนวน ๑๗๐ คน

-ร้านอาหารแพง๒๒มหาวิทยาลัยรามคำแหง
วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ ครอบรอบกำหนดการต่อ
สัญญาร้าน โดยนายกวี ปริกัมศีล เป็นผู้ลงนาม
ในสัญญา

-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม ผู้ใช้บริการ
จำนวน ๕๒๘ คน ยืมหนังสือ ๑๗๔ เล่ม สมาชิก
ใหม่ ๕ คน เปิดทำการ ๒๘ วัน ได้รับ
อภิชนนทานการหนังสือจากหน่วยงานในชุมชน
สันตโศกและบุคคลต่างๆ

-กลุ่มวนเกษตรชลบุรี ผลิตปุ๋ยได้ ๑.๗ ตัน
เพาะกล้าไม้เพื่อแจกในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘
ปลูกผักก้านตง มังกรหยก ปรับปรุงพื้นที่ห้องน้ำ

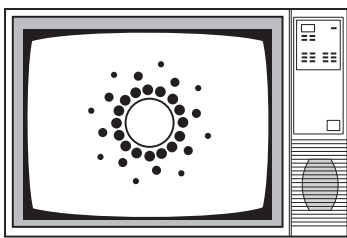
-ได้รับสารสัมพันธ์จากสมาคมประสานงาน

องค์กรเอกชนเพื่อการสาธารณสุข ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖
เมษายน-มิถุนายน ๒๕๔๘ จำนวน ๑ เล่ม และ
นิตยสาร Sawasdee จำนวน ๑ เล่ม

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัตตสมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมนูญทัตตสมาคม

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๘ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน

-หนังสือจำหน่ายดีได้แก่ “นาฬิกาชีวิต” ของ
อาจารย์สุทธิวิสต์ คำภา, รั้วชีวิตที่ออกซ์, เวลาชีวิต
โดย ล้อเกวียน เทพจำหน่ายดีชุด เสียงปลุก
เสียงปลง เสียงธรรม

-เรื่องการใช้บาร์โค้ดอยู่ระหว่างทดลองใช้

-โครงการจัดทำเทพและวีซีดีแจกในงานปีใหม่
พ.ศ.๒๕๔๙ ใช้งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ขอ
เชิญร่วมบริจาคเพื่อการนี้ โดยมูลนิธิเพื่อนช่วย
เพื่อนบริจาคให้จำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโสภ

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตือโสภ (ชมร.สตอ.)

๑ กันยายน ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน

-นักเรียนที่เข้าฐานนี้ ยังไม่สามารถดูแลเรื่อง
การล้างจาน และทำความสะอาดหน้าร้าน เพราะ
แผนกจำหน่ายอาหารยังขาดแคลนแรงงาน ฐาน
งานนี้มีคະแนน

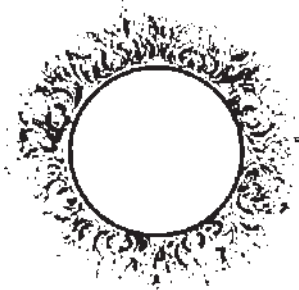
-การปิดร้านก่อนเวลาเป็นความไม่เหมาะสม
ควรประกาศให้ลูกค้าทราบล่วงหน้า โดยมีมติให้
เริ่มเก็บร้านเวลา ๑๓.๔๕ น. และประกาศให้
ลูกค้าทราบ

-น.ส.รุ่งดอกหญ้า ชาวหินฟ้า ดำรงตำแหน่ง
รองผู้รับใช้ แทน น.ส.ทองแก้ว นาวาบุญนิยม

ช่วงเทศกาลเจ ระหว่างวันที่ ๓-๑๓ ตุลาคม
ศกนี้กำหนดให้เปิดจำหน่ายอาหารในวันจันทร์ด้วย
รับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

การประกอบอาหารต้องมีคุณภาพพอสมควร
และให้ปรุงแต่งรสชาติบ้าง ยุคนี้อาจต้องเสียสละกัน
อย่างแท้จริง ให้ความสำคัญของการประชุม
หากมีมติอย่างไรก็ให้ดำเนินการตามนั้น หากผู้ใดไป
ร่วมประชุม ณ ที่ใด ได้รับข้อมูลใดๆมา ควรแจ้งให้
หมู่กลุ่มรับรู้ด้วย เพื่อช่วยกันคิดช่วยกันทำ

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัท พลัสบุญ จำกัด

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ (๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘)

- กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
- การก่อสร้างสถาบันบุญนิยมชำระเงินไปทั้งสิ้น ๑๗ ล้านบาท คาดว่าจะเสร็จทันกำหนด
- ติดประกาศกฎระเบียบของบริษัท ให้พนักงานใหม่ทราบ ณ บริเวณที่พัก
- จัดประกวดให้รางวัลความสะอาดชั้นวางสินค้า แต่ละแผนกจัด ๓ งวด ตั้งแต่ กรกฎาคม ถึง กันยายน ๒๕๕๘
- พนักงานสมัครใหม่ได้แก่นายเอกชัย จงรักษ์ และนายธงชัย แซ่ปั่ว
- มอบหมายให้ นางสาวศิรินทรา เผ่าพันธุ์ เป็นผู้ดูแลนักเรียนฐานงาน ฝึกงานทำงานเป็น สามารถรับผิดชอบงานได้
- กำหนดเช็คสต็อกสินค้าครึ่งปี วันที่ ๓ - ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘
- นางสาวลัดดา ปิยะวงศ์รุ่งเรือง ขอบคุณชาวพลัสบุญ ที่ให้การเอื้อเฟื้อ ทั้งรถบริการไปส่ง และของเยี่ยมช่วงที่พักรักษาตัวผ่าตัดเนื้องอก
- โอวาทจากสมณะชาบซัง ลิสิตโซ เน้น ๗ อ. ให้ฟังตน เป็นหมอให้ตนเอง ออกกำลังกายและรับประทานอาหารให้ครบหมู่ ให้ระวังอารมณ์ให้มาก เมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษา ให้มีอิทธิบาทการพัฒนาตน คือ การได้ช่วยพ่อท่านแล้ว
- แจ้งเพิ่มเติมจากการประชุมพหุชนิพนุญนิยม

ต.อ.กลาง ตำรวจข้อมูลจากร้านค้า และฝ่ายผลิตชุมชน โดยస్తు้วเขียว ของชุมชนสี่มาอโศก ฉลากมีที่ตองแก้ไข และไม่ควรนำสาหร่ายทะเลมาจำหน่าย จนกว่าจะพบแหล่งจำหน่ายสาหร่ายทะเลที่ปลอดภัย ส่วนน้ำหมักชีวภาพชนิดดื่ม ผลการตรวจสอบบ้านอโรคยา ผ่านทุกประการ ชุมชนวังสวนฟ้า ลินค้าผ่าน มีปัญหาสถานที่ผลิต

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัท แด่ชีวิต จำกัด

บริษัท แด่ชีวิต จำกัด
FOR LIFE CO., LTD.

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

- กรรมการขาดประชุม ๓ คน
- รับรองบัญชีรายรับ - รายจ่าย ประจำเดือนเมษายน - พฤษภาคม ๒๕๕๘
- การซ่อมแซมอาคารทั้งที่พัก ที่ทำงาน ที่ซักล้าง สินค้าใช้จ่าย ๑๔๐,๙๓๗ บาท
- การทัศนศึกษาที่จังหวัดระยอง เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๙,๓๖๒ บาท
- อนุมัติบริจาคเงินเข้าสาธารณโภคี เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป
- ต.อ.ตรวจพบน้ำหมักชีวภาพ ของบ้านรัตนะยังไม่สะอาดเท่าที่ควร จึงให้ปรับปรุง
- แต่งตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาสินค้าดี โดยกำหนดข้าวและถั่วเหลือง ที่นำมาจำหน่าย ต้องเป็นพืชไร้สารพิษเท่านั้น

-ร่วมกิจกรรมในงานโอศกรำลึก โดยจำหน่ายสินค้าในราคาลด ๓ % ระหว่างวันที่ ๙, ๑๑ และ ๑๒ มิถุนายน และร่วมจัดโรงบุญมังสวิรัต เป็นต้น

-บริจาคเงินให้ส่วนกลางอาทิชุมชนศิระะอโศก (งานปลูกเสกฯ) ค่ายพุทธธรรม สมทบพิมพ์หนังสือ เป็นต้น

-พนักงานเข้าใหม่ ๒ คน คือ นางคำผอง ฝอยกลาง และนางเพียงพร ชันชนเดช

-จัดโครงการพัฒนาบุคลากร โดยส่งพนักงานไปเข้ารับการอบรม ณ พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ เชียงใหม่ และ ศูนย์ฝึกอบรมผู้นำ กาญจนบุรี

รับโอวาทจาก สมณะ ซาบซ็อง สิริโตโย บริษัทจะ ยืนหยัดได้นานต่อไปหรือไม่ อยู่ที่พนักงานบริษัทจะ สามารถร่วมมือ ช่วยกันก่อ ช่วยกันสร้าง ช่วยกัน พัฒนาได้จริง และสร้างคนใหม่ เพื่อสืบทอด โดยมี ตัวอย่างที่ดี ไม่ติดสุขสบาย หากกล้าเสียสละและ เปลี่ยนแปลงได้ย่อมพัฒนาดีขึ้นได้

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายชุมชนชาวโอศกร ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘

❖ **กลุ่มปราการอโศก** (๗ สิงหาคม ๒๕๔๘)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายกองทุนปราการอโศก และรายงานการเงินกองทุนสงเคราะห์

ปราการอโศก

-ได้ส่งเงินงวดที่ ๒๗ ในโครงการร่วมบุญปฏิรูปพุทธ ปัจจุบันรวมเงินที่ส่งแล้ว จำนวน ๔๐๕,๒๐๐ บาท

-คุณลำน้ำ สุจริตคานนท์ ยินดีทยอยนำส่งเงินไปให้คุณลีปาน ปัก เพื่อวันประชุมสมาชิกในกลุ่ม จะได้สวมใส่ดูเป็นระเบียบดี ส่งที่เครือข่ายบริษัท ขอบคุณ นวมิตร ๔๘ ซึ่งจะมารับในวันอังคาร พุธสัปดาห์ และวันอาทิตย์

-กำหนดจัดงานครบรอบวันก่อตั้งกลุ่ม ๒๑ ปี ในวันอาทิตย์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๘ กิจกรรมทำบุญตักบาตรในช่วงเช้าที่สันตอโศก จัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต (กวยจั๊บมังสวิรัต) ณ ใต้ถุนโบสถ์ ประชุมกลุ่มและรายการเปิดใจเวลา ๑๓.๐๐ น. ณ ชั้นล่าง อาคารฟ้าอภัย ๒

-กำหนดงานพระราชทานเพลิงศพนายหรั่ง พ่วงกลัด สมาชิกกลุ่ม วันอาทิตย์ที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๗.๐๐ น. ณ วัดแพรงษา อ.เมืองสมุทรปราการ

-สมาชิกตั้งตะขะเสริมเจโต

รับโอวาทจาก สมณะตงเย็น สีตภูโต ให้เห็นแก่ธรรม มิใช่เห็นแก่งาน ต้องแบ่งเวลาให้ชัดเจน สมาชิกหากสามารถชื่นชมและให้กำลังใจกันได้นับว่าจะเสริมกลุ่มให้เข้มแข็งและนำคบค้ำ การแก้ไขตนเองคือการช่วยเหลือสังคมที่ดีที่สุด

❖ **กลุ่มตอธารายปลายฟ้า**

๒๕๙ หมู่ที่ ๘ ต.ท่าสาย อ.เมือง เชียงราย ๕๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าประชุม ๒๐ คน

-สมาชิกไปร่วมงานเพื่อฟ้าดิน ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๘ พฤษภาคม ศกนี้

-จัดงานสังฆกรรมชีวิตระหว่างวันที่ ๒๖-๓๐ พฤษภาคม ศกนี้

-ร่วมงานอโศกรำลึกที่สันตือโศก โดยเดิน
ทางในตอนเช้าวันที่ ๘ มิถุนายน ศกนี้ และแจก
หอยทอดเจ สัปดาห์ปลอดสารพิษ จำนวน ๑ ตัน

-มีมติให้อบรมเยาวชนอายุ ๑๗-๑๙ ปี ครั้ง
ละประมาณ ๑๐๐ คน รุ่นแรกเดือนตุลาคม ศกนี้

-เสนอให้ญาติธรรมเขียนบทความนำเสนอ
ความคิดในโอกาสครบ ๒๐ ปีชุมชนคอยราย
ปลายฟ้า

-มอบหมายให้นายต้นเสียงธรรม และนาย
ไม้เพชร ดูแลรับผิดชอบเรื่องรถของชุมชน

-สมาชิกเปิดใจ

สรุปโอวาทจากสมณะเสือนฟ้า สัจจะเป็ม
ทุกอย่างได้มาด้วยความพากเพียรอดทน
ข้มผืน ภาพรวมของชุมชนดูเจริญขึ้น เหนื่อย
นักก็พักก่อน แม้ไม่่ง่ายแต่เราควรกระทำในสิ่ง
ที่ยาก หากกระทำได้ย่อมเป็นประโยชน์ตน
ประโยชน์ท่าน

❀ กลุ่มเพื่อนบุญโศก

รายงานโรงบุญมังสวิรัติตัดไหมหาราชนี

(๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘)

สมาชิกกลุ่มร่วมกับวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
โดย ผอ.วิฑูรย์ เยี่ยมเวช เล็งเห็นความสำคัญใน
การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความกตัญญู
และให้การสนับสนุน ในการจัดโรงบุญมังสวิรัติตัด
และกิจกรรมวันแม่ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๘
โดยท่านผู้อำนวยการเป็นแบบอย่างในความรัก
และความกตัญญูที่มีต่อมารดา งานนี้ประกอบ
ด้วยคณาจารย์นำนักศึกษาประจำชั้นมาร่วมออกร้าน
จำนวน ๒๑ ร้าน และผู้ใหญ่ใจดีอีก ๔ ร้าน รวม
๒๕ ร้าน มีเมนูอาหารถึง ๒๕ รายการ ทั้งได้รับ
ความร่วมมือเป็นอย่างดีจากญาติธรรมอาทิ พ่อ
จันทร์ พอภมร แม่พวงข้าว พี่แสนไท พี่ทางใหม่

พี่ปัญญา พี่น่านไพร เอ้ คุณจร คุณเต็มบุญ
การจัดแบบนี้เกิดผลดี อาหารไม่เหลือ ไม่ต้อง
แจกเป็นถุง เฉพาะคนแจกเกือบ ๕๐๐ คน นัก
ศึกษาอาชีวะมาช่วยงานกันอย่างคึกคัก ทำให้ไม่
เหนื่อย เพราะแต่ละร้านรับผิดชอบอาหารเพียง ๑
อย่าง ส่วนภาชนะบรรจุอาหารใช้ใบตองล้วนๆ
ลดภาระในการล้างจานและไม่เพิ่มมลภาวะ ขอ
ขอบคุณทุกท่านที่มีโอกาสร่วมงานบุญในครั้งนี้

☐ ฟ้างามตา / รายงาน

ผอ.วิฑูรย์ เยี่ยมเวช ออกร้านขนมจีนแกงเขียวหวาน
ช่วยสุดคือ อ.พรพรรณ วัฒนวิชัย ออกร้านผลไม้กับแผนกการบัญชี

อ.จิรพรรณ อ.จุฑามาส อ.สมโพธิ คณะศิลปกรรม ออกร้านข้าว
หน้าเปิดเจ ตัดไปคือ ข้าวหน้าหมูมังสวิรัติตัดไหมของแผนกคอมพิวเตอร์ฯ

หมี่ผัด กลุ่มเพื่อนบุญฯ

❖ **กลุ่มธรรมชาติโศก**

๓๑/๑ หมู่ที่ ๒ ต.ปากทรง อ.พะโต๊ะ ชุมพร ๘๖๑๘๐

๑ กันยายน ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าประชุม ๑๕ คน

-เสนอให้จัดบันทึกการประชุมทุกครั้ง โดยมอบหมายให้ น.ส.รินอรุรา พุ่มมณี เป็นผู้จัดบันทึกรายงาน

-นายมงคล จันทร์ทรง เลขานุการกลุ่มรายงานการไปร่วมงานวันแม่ที่ชุมชนปฐมโศก และการเป็นวิทยากรบรรยายในงานอบรมสมาชิก ธ.ก.ส. อ.ละแม ชุมพร ซึ่ง ธ.ก.ส. มีเป้าหมายให้เกษตรกรสามารถลดหนี้ได้ ทำเกษตรอินทรีย์ได้ มีการอนุรักษ์ป่า ลุ่มน้ำลำธาร และพืชผลที่ปลูกในสวนผลไม้ส่วนกลาง

-การก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์และภูมิทัศน์เพื่อให้มีสภาพเป็นวัดนั้น ดร.ชนิษฐ์คำคือ การมีกิจกรรมทำวัตร มีกิจกรรมกลุ่ม และรายงานกลุ่ม ตลอดจนมีสมณะพีเลีย เป็นต้น

-รายงานการจำหน่ายปุ๋ยอัดเม็ด โดยกำหนดให้ซื้อคนละไม่เกิน ๔๐ กระสอบในราคาสมาชิก (กระสอบละ ๒๒๐ บาท) หากซื้อจำนวนมากกว่านี้คิดราคากระสอบละ ๒๕๐ บาท

-อนุมัติให้ขุดบ่อน้ำดื่มเพิ่มอีก ๑ บ่อ และการตรวจหาน้ำ ด้วยการใช้เส้นลวดเหล็กตั้งฉากสองด้าน ซึ่งมีแกนกลางสอดไว้ในลำไม้ไผ่ยาวประมาณ ๕๐ ซม. ถ้าเจอน้ำ ลวดฉากทั้งสองเส้นจะดูดเข้าหากัน โดยขุดเจาะในเขตชุมชน

-เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษจัดการอบรมที่ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ อ.แก้งคร้อ ชัยภูมิ อนุมัติค่าเดินทางให้สมาชิก ๓ คนไปร่วมงาน

-นายสมพงษ์ ดั่งทวิ ประธานกลุ่ม ขอให้สมาชิกจับเข้าคุยกัน อย่าทิ่มแทงกันด้วยวาจา ซึ่งบอกกันได้ด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน รักกัน

มีเมตตาต่อกัน และเน้น ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า แม้อยู่ในฐานะประธาน สมาชิกสามารถชี้แนะได้

-สมาชิกเปิดใจ

❖ **ชุมชนศาลิโศก**

-ชุมชนศาลิโศก ได้นำพีชมาทดแทนสารชำระล้าง อาทิ น้ำยาขัดห้องน้ำ จากสารสกัดชีวภาพประจำตีควาย เพื่อรักษาลิ่งแวดล้อม

-ขอความร่วมมือ ให้หน่วยงานพาณิชย์นิยมนิยมาวโศก ส่งเสริมสนับสนุน งดตัด และปลาร้าง ที่ชุมชนศาลิโศกผลิตด้วย

-การบรรจุเต้าเจี้ยว ขณะนี้ไม่มีปัญหาแล้ว

หมายเหตุ

เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ ได้ประชุมคณะทำงานพาณิชย์นิยม รายละเอียดปรากฏในสรุปรายงานของพุทธสถาน และองค์กร,บริษัทในสารอโศกฉบับนี้แล้ว โดยมีส่วนเพิ่มเติม ดังนี้

-เสนอให้หน่วยงานพาณิชย์นิยม นำระบบบาร์โค้ดมาทดลองใช้

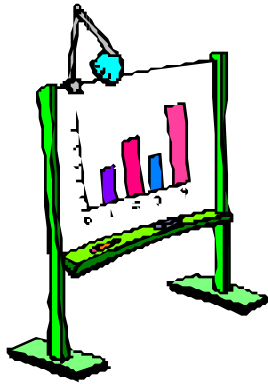
-บจ.ดินน้ำฟ้า จะซื้อห้องพักอาคารตะวันฉาย ๒

-ที่ทำการ บริษัทภูมิบุญ จำกัด อยู่ชั้นลอยของอาคาร ขณะนี้รอการดำเนินการโครงการโปรโมสต์ซึ่งขึ้นกับความพร้อมของชุมชนปฐมโศก

-การประชุมพาณิชย์นิยม เห็นชอบให้หน่วยงานอุตสาหกรรม กสิกิจ เข้าร่วมประชุมด้วย

-ไม่อนุมัติให้ชุมชนสันติโศก ผลิตสินค้าประเทืองผิว เพราะเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย ยังมีสินค้าจำเป็นสมควรผลิตมากกว่า

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘

สถิติธรรมโสต

	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๘๔	๑๘	๑๓	๓๓	๑๘	ราย
จำนวนที่เยี่ยม	๑,๕๓๖	๓๘	๓๐	๑๑๐	๕๑	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๔	๔	๔	๒	๒	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๑๔๔	๕	-	๒๔	-	แผ่น/ม้วน

พระพุทธรูปของศตวรรษ

การที่ท่านมีความเห็นไปทางหนึ่ง
มีความพอใจไปทางหนึ่ง มีความชอบใจไปทางหนึ่ง
ไม่มีความพยายาม ไม่มีลัทธิอาจารย์
ยากที่จะรู้ธรรมที่เราตถาคตแนะนำแก่สาวกได้
ยากที่จะรู้ธรรมสำหรับรู้แจ้งชัดเบื้องต้นของพรหมจรรย์
อันเป็นที่อาศัยอยู่แห่งสาวก
ที่เราแนะนำแล้วเข้าถึงความยินดี

การงาน อย่างใดอย่างหนึ่งที่ย่อหย่อน ย่อมไม่มีผลมาก
ข้อประพฤติปฏิบัติ ที่เศร้าหมอง ย่อมไม่มีผลมาก
พรหมจรรย์ ที่ระลึกด้วยความรังเกียจ ย่อมไม่มีผลมาก
ถ้าจะทำ พึงทำกิจนั้นจริงๆ พึงบากบั่นให้มั่น

(พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับหลวง
เล่มที่ ๑๑ "อุทุมพริกสูตร" ข้อที่ ๒๒,
เล่มที่ ๒๕ "คาถาธรรมบท นiryayorok ที่ ๒๒" ข้อที่ ๓๒)

หมายเหตุ

ปลายเดือนสิงหาคม ไม่มีเทปใหม่เผยแพร่

พัสดุ

๔๒

ขึ้น

ธรรมปฏิบัติกรรม

จดหมาย	๕๕๘	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๑๕	ฉบับ
ตีคืน	๑๐	ขึ้น
แสดมปีญญ	๘๐๐	บาท

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(๓๐ ปีงานาสังวาสฯ)	๕,๐๐๐	เล่ม
ดอกบัวน้อย (เพิ่มบาร์มี)	๑๒,๕๐๐	เล่ม

ธรรมปฏิบัติสัมพันธ์

จดหมายออก	๑๕	ฉบับ
-----------	----	------

ใต้ร่มอภิศอก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอภิศอก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๒๖(๒๙)
ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘

“คุณธรรม” คำ ๒ พยางค์ที่ยิ่งใหญ่
ทุกครั้งที่โลกขาดแคลน
ความฉิบหายย่อมนมาเยือน
“คนเสียสละ” คนกล้าให้
ทุกครั้งที่โลกขาดแคลน
ความวิบัติย่อมนมาเยือน
“พระศาสดา”ทุกพระองค์
เดินทางกอบกู้ช่วยสัตว์โลก
ใครหนอผู้ผลักดัน
ทั้งหมดนี้คำตอบอยู่ที่ “แม่”
ผู้สอนและเป็นตัวอย่างให้แก่สัตว์โลก
ดวงอาทิตย์มิใช่มีดวงเดียว
ยังมีอีกดวงคือ “แม่”
ผู้ชี้ทางสว่างแก่ชีวิต
ผู้บอกเสมอว่ามนุษย์ควรทำอย่างไร

วันแม่'๕๘

คนขับรถอภิศอก

หลายๆครั้งที่มีอุบัติเหตุ เราจะพบหลายๆสาเหตุ และ
ที่น่ากลัวที่สุดก็คือ “ความง่วง”

ซึ่งอาจเป็นเพราะ

๑. พักผ่อนไม่พอ
๒. กินมากเกินไปก่อนขับรถ
๓. อยากรีบวิ่ง

ญาติธรรมผู้โดยสาร จึงต้องช่วยกันดูแลคนขับ

ให้มีสภาพที่พร้อม เช่น อย่าชวนกิน อย่าชวนเที่ยว และอีกข้อหนึ่งก็คือ “ดื่มกาแฟ”

กาแฟกระป๋อง จะทำให้หายง่วงเร็ว แต่ถ้าไม่อยากเสียเงิน ก็ให้ชงเอง ใช้น้ำเย็นก็ชงได้ เพราะกาแฟละลายน้ำในทุกสภาพ ดื่มขมๆ ลงไป เหลือค่าใช้จ่ายจะตกครั้งละ ๑ บาทเอง บางคนบอกเป็น **วิชามาร** ท่านใดมีความเห็นอื่น โปรดใช้วิจารณ์ จุ๊ยยๆ

อโศกยังไม่เนิ

- การประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ พ่อท่านวิจารณ์ชาวอโศก ในหลายๆเรื่อง มีเรื่องหนึ่งพูดถึงการฝึกอบรม.....

“ระดับวิทยากรยังไม่พอ ต้องระดับปฏิบัติกร จึงจะใช้ได้”

จึงจกถอดรหัสแปลว่า เราต้องปฏิบัติธรรมให้ได้มรรคได้ผลมากขึ้นนั่นเอง จุ๊ยยๆ

ความรู้ใบไม้ทำมือเดียว

“ดอกหญ้า “ความรู้ใบไม้ทำมือเดียวว่าด้วยเรื่องดิน” ทำให้มีกำลังใจทำนาแบบไร้สารพิษ ขึ้นอีกเป็นหลายเท่า ตอนนี้นำกำลังดำเนินช่วยเหลืออยู่ นาของตัวเองหญ้าเพียบ ช่างเถอะ ไม่ว่าจะอะไร”

ญาติธรรม อาริยา อำนวย เล่ากำลังใจของตัวเอง ในการทำสิกรรมไร้สารพิษ จึงจกอยากจะเสริมว่า ความรู้วันนี้ เราจะมีมากจะกลายเป็นความยาก

เจ้าของบทความ ความรู้ไปไม้ๆ เรื่องดิน ท่านได้เขียนบทความอื่นๆทำนองนี้หลายเรื่อง เช่น การสร้างกำลังใจง่ายๆ การออกกำลังกาย แค่อเดินให้มากก็พอ ส่วนอาหารไม่ต้องวุ่นวาย เอา ธัญพืชเป็นหลัก

กินง่ายๆ อยู่ง่ายๆ จะเอาอะไรหนักหนากับชีวิต เรื่องกินเรื่องอยู่ อย่าให้ถึงขั้น **รู้มากยาก นานนะเอา จู้ยี้ๆๆ**

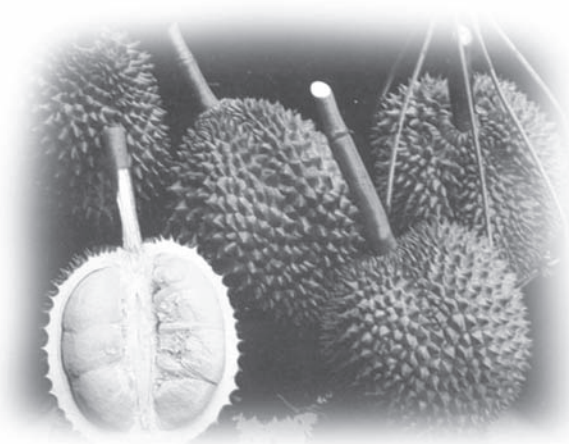
ความสำคัญของตะ:

จากญาติธรรม ชฎานุตม์ ไตรรัตน์ผลาดล (เขตคลองสาน กทม.)

“ได้อ่านการตั้งตะของแต่ละท่าน จึงทำให้ตนเองสนใจที่จะลองฝึกดูบ้าง ดังนั้นเมื่อช่วงหน้าร้อนของปีที่แล้ว (๒๕๔๗) จึงได้ลองตั้งใจว่า ในปีนี้จะไม่กินทุเรียน ทั้งๆที่เป็นของชอบมาก เวลาเห็นหรือได้กลิ่นจะเกิดความอยากกิน แต่เมื่อตั้งตะไว้แล้ว ปรากฏว่าในปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมามีสามารถเอาชนะกิเลสตัวเองได้ สอผ่านค่ะ”

ตะคือเครื่องเผาเกลือ คนที่ละเลยตะ ก็เหมือนไปอเมริกา แต่จะเดินไป

นานแค่ไหนกว่าจะถึง ก็ลองคิดดู จู้ยี้ๆๆ

วิถีชีวิตโลก

จากญาติธรรมไพโรจน์ ศรีทันดร (อ.เหิง จ.เชียงใหม่)

“การที่ผมได้ปฏิบัติตนตามศีล ๕ ได้ครบบ้างไม่ครบบ้าง ทำให้ชีวิตมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ลดเวลาและรายจ่ายส่วนเกินของชีวิตออก เอาเวลาที่เมื่อก่อนใช้ไม่เกิดประโยชน์ มาทำให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ทั้งการอ่านหนังสือและการทำงาน ก็คือใช้ชีวิตให้มีค่า และแก่นสารของชีวิตให้คุ้มค่าสำหรับเวลาที่สูญหายไป.....”

ศีล ๕ คือความเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามหากตีความศีล ๕ ไม่ออก ก็ต้องใช้เบญจศีล กับเบญจธรรม ความคู่ไปด้วย

ข้อห้ามกับข้อควรปฏิบัติต้องไปด้วยนะ

เบญจศีล-ยังไม่ได้ทำอะไร (แค่ไม่ชั่ว)

เบญจธรรม-เริ่มเคลื่อนไหว (ทำดี)

ใครที่ปฏิบัติศีล ๕ ต้องถามว่า ปฏิบัติระดับไหน ? จุ๊ๆ

ทำอย่างไรอยู่คนเดียวมีความสุข ?

“ปลูกบ้านอยู่คนเดียว เสียแต่ไม่เหงา สนุกไปกับการงาน ปฏิบัติธรรมไปด้วย มีความสุขต่อะ
สารโจน์ วราภรณ์ (ปากพยิง จ.นครศรีฯ)....”

คนบางคน อยู่คนเดียว มีความทุกข์ เหตุก็เพราะขาดปัญญา โยนิโสมนสิการ
บางคนไม่ได้แต่งงาน จึงกลุ้ม ด้วยเหตุหลงตามค่านิยมสังคม
สิ่งๆทำได้ หรือมี ต้องรู้คุณค่า จึงจะเกิดปีติ มีความสุขใจ
พ่อท่านเคยเขียนบทความเรื่องหนึ่ง สมัยเป็นฆราวาสว่า คนพบนิพพานทุกวัน แต่ไม่ชอบ-
ไม่เอาต่างหาก จุ๊ๆ

อธิษฐาน

อธิษฐานคือความตั้งใจมุ่งมั่น มีใ้การอ้อนวอนร้องขอให้ใครมาช่วย
แหละเมื่อกรรมดีมากพอ ธรรมฤทธิ์ก็สามารถสร้างปาฏิหาริย์ ที่คิดไม่ถึง!

“สงฆ์ชาตินี้ข้าพเจ้าคงต้องทำงานไปด้วยและปฏิบัติธรรมไปด้วย วัดก็งานๆมีโอกาสไป
สักครั้ง เนื่องด้วยงานที่ทำ แต่ก็พึงเห็นทุกวันๆ ทั้งทางวิทยุ และทีวี ใช้หลวงพ่อบุ๊ช่วย ก็ทำให้
จิตใจรับได้กับปัญหาชีวิตที่ประเดประดังเข้ามา เป็นผัสสะปัจจัยในการปฏิบัติธรรม.....”

ญาติธรรม จิตราภรณ์ แก้วทะชาติ (ราชเทวี กทม.) กำหนดทิศทางชีวิตตัวเอง แม้วันนี้
ห้องฟ้ายังไม่เปิด ก็ไม่ต้องท้อใจ หากตั้งเป้า สักวันเราจะอยู่วัด ฝันก็มีโอกาสเป็นจริงนะเออ....

ขอให้อธิษฐาน ไปพร้อมกับการปฏิบัติธรรมลละกิเลส จุ๊ๆ

วิถีธรรม-วิถีเกษตร

จากญาติธรรม แสงเพ็ญ อินตา (จ.สิงห์บุรี) “ตอนที่ดิฉันอยู่ ก็ปลูกผักกินเอง ผักไว้
สารพิษ ตอนนี่เริ่มทำนาธรรมชาติ ประมาณ ๑ ไร่ หว่านข้าว หว่านถั่ว งอกประมาณเข้าแล้ว ตอนนี่
เริ่มทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักก็พอเป็นไป พอดีมีญาติธรรมมาสาธิตให้ดูด้วย ดิฉันภูมิใจในสัมมาทฐิ มี

การให้ทาน พวกเราญาติธรรมพอเจอกัน ก็มีแต่ให้ ทั้งน้ำใจ ความรู้ วัตถุประสงค์ของ ไหลมาสู่กันและกัน เป็นความประทับใจมากที่สุด

ส่วนการปฏิบัติธรรมของดิฉันใกล้เข้าพรรษาที่ตั้งใจจะถือศีล ๘ ให้บริสุทธิ์ และจะพยายามมีอิศัลเพิ่มขึ้น เห็นตัวกิเลสมันร้ายกาจจริงๆ เปลี่ยนหน้าคนซะด้วย.....”

ชาวโศกที่มีอาชีพกสิกรรม หากไม่ปลูกผักกินเอง ก็ถือว่าสอบตก ๑๐๐% ที่เดียว ส่วนแปลงกสิกรรม หากยังไม่กล้าก็ต้องทดลองแปลงเล็กๆก็ยังมี มีพืชบางอย่างที่ สม.มาบรรจบท่านสนับสนุนให้ปลูก เพราะง่ายกว่า“ปลูกข้าว” ใครอยากจะทำ ไปสอบถามท่านเอาเอง จุ้ยๆๆ

พระพุทเจ้า!!!

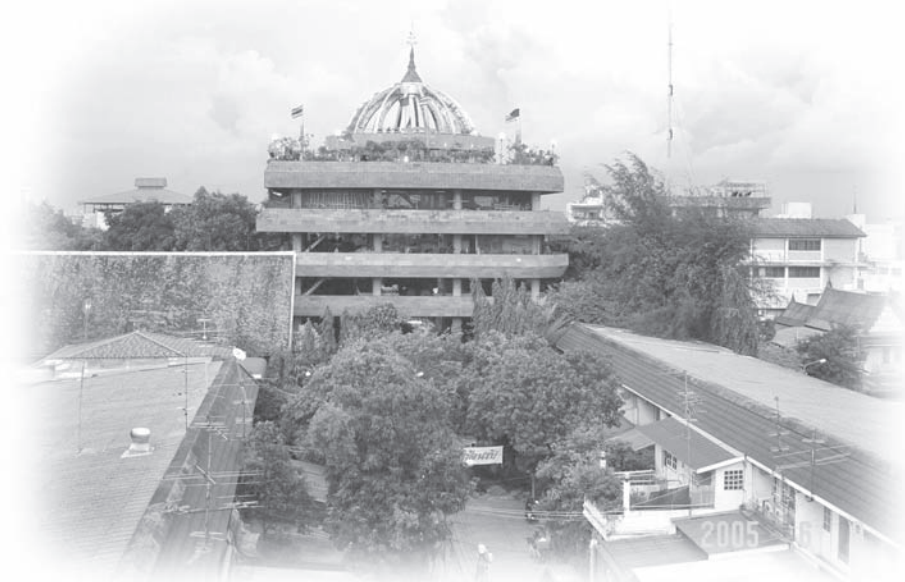
จึงจกเกาะอยู่บนฝาบาตร ฟังพวกเราพูดคำว่า พระพุทเจ้า แปลกๆ ดูเหมือนจะพูดคำย่อ กันเยอะ “พระพุทเจ้า”ของเรา...ฟังแล้วเหม่งๆ

ใครรู้ตัวโปรดเปลี่ยน คำเรียกเสียใหม่ หรือถือว่าใกล้ชิด? จุ้ยๆๆ

สะใภ้ใหม่

จากญาติธรรมมัทนา โชติพุทธิกุล (กทม.) ที่กำลังเริ่มฝึกเดินบนเส้นทางสี่ขา

“เป็นการเยี่ยมมอโตกครั้งที่ ๒ และบุกเดี่ยว ชนิดไร้ญาติขาดมิตร เพราะความไม่เคยชินทั้ง สถานที่และผู้คนในสถานที่ ใช้เวลาเดินทาง ๕ ชั่วโมงครึ่ง เฉพาะขาเดียว(ยิ่งกว่าขี่ลาเสียอีก) ขณะนั่งรถเมล์ต้องแหงนหน้ามองฟ้าไปเรื่อยๆ สังเกตยอดศาลาวิหารของสันตโตก มีฉนวนบังไม่ถึงแม้

ด้วยใจรักและศรัทธาในระบบความคิด ทั้งภาคปฏิบัติที่มุ่งเน้นชนิดขาเหยียบดิน และโปรยแต่สิ่งดีๆ หากมีโอกาสจะขอเป็นผู้รับใช้ (พิจารณาตัวเองเสมอ มีแต่วิญญูณ์ คุณคุณวิญญูณ์ไม่มี) และรับสั่งดีๆ จากเหล่าอริยะท่าน.....”

จิตใจที่ตื่นตื่นยินดีเป็นจิตที่น่าจะหล่อเลี้ยงให้เจริญ
คนใหม่ตื่นตื่น แต่คนเก่าๆกลับชินชา แถมเฉื่อยชา ก็อาจจะมี
การเป็นสะใภ้ใหม่ของญาติธรรมเก่า มีเชื้อเรื่องเก็นวิสัย ต้องให้กำลังใจตัวเองมากกว่านี้ จุ๊ย์ๆ

อุบาย

“ความมีดช่วยให้เห็นดาวในท้องฟ้า อุปสรรคช่วยให้เราแข็งแกร่ง ความแก่ช่วยให้เห็น
ความเสื่อมของสังขาร ความตายช่วยให้เราไปสู่สุคติ ถ้าเราได้สั่งสมความดีไว้มากแล้ว”

คติชีวิตของญาติธรรมโสภิต ใจเอี่ยม (อ.เมือง จ.ตาก) คงจะให้ข้อคิดกับญาติธรรมท่านอื่นๆ
ใครมีอะไรดีๆ ข้อคิดดีๆ ลองเขียนมาให้กำลังใจกันบ้าง จุ๊ย์ๆ

เสื่อตัวโต

จิ้งจกเกาะอยู่ข้างเสา ฟังญาติธรรมวิจารณ์ข่าวประจำวัน “ปลิงติดอยู่ในคอ เกือบทำให้คนตาย”
“แปลกมากนะ มันทนอยู่ได้ยังไง...ไม่น่าเชื่อ...นั่นซิ แปลก...แปลก” เสียงสนับสนุนพึมพำ
ไปทั่ว

ทันใดนั้น มีเสียงวิจารณ์ต่อแทรกขึ้นมา “ไม่เห็นแปลกเลย ที่เสื่อตัวเบ้อเรอ ก็ยังอาศัยอยู่
ได้โดย ปลิงตัวแค่นี้จะ มีปัญหาอะไร”

ที่ประชุมเงียบกริบ...โห! คิดได้ยังไง ชู้ตลูกเข้าประตูเลย นับถือๆ จุ๊ย์ๆ

ขอบเขตอบายมุข

จากญาติธรรมพวงเพชร จิรภัทรพงษ์ (อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา) “ในเรื่องศีล ๕ จะไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับดูหนังฟังเพลง แต่ในการถือศีลแปด จะมีอยู่ข้อหนึ่งให้งดดูหนังฟังเพลง เพราะทำให้เกิดกิเลสและเกิดการปรุงแต่งด้วย แรกๆก็ทำไม่ค่อยได้ แต่เดี๋ยวนี้งดดูหนังฟังเพลงแล้ว เพราะมีความรู้สึก ว่า เค้ากำลังโกหกให้เราดู ถ้าเราไปหลงดูหรือหลงหัวเราะไปกับเค้า เราก็โง่งมดูนะค่ะ.....”

ความจริงหนึ่งละครในทีวียังกินเวลาชีวิตของเราไปมากมาย ยังดูหนังละครดูตลกไม่เรียกว่าเป็นอบายมุขได้อย่างไร
อบายมุข คือ ตัวฆ่าเวลา ฆ่าประโยชน์ และฆ่า
ความสงบออกจากชีวิตเรา

ตรวจตนอีกสักครั้งในเรื่องทีวี ว่าเสียเวลากับมันก็มากน้อย? จู้ยี้ๆ

ปฏิบัติธรรมพื้นฐาน

ยืนย่นมาจากญาติธรรม เสาร์ เหล่าแค (อ.กุดชุม จ.ยโสธร) “๑๙ ปีผ่านมา ได้รู้จักคบคิดกับชาวอโศก และได้พิสูจน์พยายามปฏิบัติตาม เพราะหายสงสัยแล้ว ความเข้าใจ คือ แนวคำสั่งสอนและการปฏิบัติของอโศก(พ่อท่าน)ถูกต้อง ชัดเจน ไม่มีเสียหาย ลดทุกขได้แน่นอน ถ้าปฏิบัติได้น้อย ก็ทุกข์ยังมาก ถ้าปฏิบัติตามได้มากก็ทุกข์จะลดน้อยลง....”

ธรรมะอโศก จะเริ่มลดลงตรงไหน อย่างง่ายก็คือ ใช้จรรยา เริ่มจาก **ศีลสังวร สำรวมอินทรีย์ และโภชนมัตตัญญตา**

ใครเห็นทางธรรมะหมวดนี้ ก็จะไม่มีความเจริญก้าวหน้าทางธรรมได้เลย ถึงอยู่ก็เป็นอยู่แบบแอบแฝงไปวันหนึ่งๆก็เท่านั้น จู้ยี้ๆ

พัสตาคารคือหัวใจของนักปฏิบัติธรรม

“คนเราแกร่งขึ้นเพราะมีผัสสะ

ลักษณะเมตติการ เอาแต่ใจเรามาก เรายิ่งเจอผัสสะจะยิ่งทุกข์

ลักษณะเก็บกด เมื่อเจอสิ่งที่ไม่ถูกใจแต่ตามใจคนอื่น ยอมเก็บ ยอมฝัน

คนจะผ่าน ๒ ด้านนี้ได้ ต้องมีปัญญา มีผู้รู้เป็นที่ปรึกษา

- ยอมแบบรู้ประโยชน์ เห็นคุณค่าจะสบายใจ ไม่กดดัน เราจะปรับใจอยู่เสมอ ปรับบ่อยๆ แม้ปัญหาใหญ่ ก็ทำอะไรเราไม่ได้ เมื่อฝึกจนชำนาญ เก่งขึ้น อดทนได้เก่ง จนไม่ต้องอดทน ไม่หนัก ไม่เหนื่อย ไม่เมื่อย ไม่เพลีย

- บางคนสู้กับตัวเองจนเครียด เราต้องรู้จักคลายจิต หัดยอมให้เป็น ถ้ายอมไม่เป็นก็เย็นไม่ได้

- ถ้ายอมได้แต่ภายนอก ใจไม่ยอม จะเป็นโรคเครียดโรคประสาท แก้ปัญหาจริงๆ ต้องแก้ที่จิต

ศาสนาพุทธจริงๆ แก้ที่ต้นเหตุ ศาสนาพุทธจึงไม่เป็นแบบฤาษี ใครจะพูดหรือคิดอย่างไรไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เราคิดอย่างไร เป็นวิถีทางแก้ที่ถูกต้อง ถ้าโกรธให้มองความจริง เราโกรธ เพราะอะไรกันแน่ เมื่อเราเท่าทันจิตตัวเอง เราจะแก้ที่เรา **ปกติเราคิดแก้คนอื่น เผลอคิดว่าเขาเป็นต้นเหตุ คนส่วนใหญ่จะมองนอกตน ถ้าเรามองตนบ่อยๆ เราจะใจเย็นขึ้น เพราะคอยปรับตนเอง คนที่ไม่ฝึกความรู้สึกจะอยู่ที่คนอื่น ยึดได้ หัวเราะได้เพราะคนอื่น ไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง ขึ้นอยู่กับคนอื่น”**

สรุปจากโอวาทของสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช จากการประชุมของ ชมรมมั่งสิริวิติแห่งประเทศไทย สาขา หน้าสันตโศก ครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ (๒๒ ก.พ. ๒๕๔๕)

โพषายะ ตบะเพกิลล

- **พอภมร** : ถือศีล ๘ สวดมนต์ก่อนนอน
 - **คุณวิชัย** : จะฝึกกินไม่ให้เกินมือ
 - **คุณฟ้างามตา** : ไม่กินไข่
 - **คุณปานบุญ** : กิน ๒ มือ ไม่จวบจับ
 - **คุณเต็มบุญ** : จะกินอาหารจืด โกรธปรับครั้งละ ๒๐ บาท
 - **คุณแสนไท** : อดอาหารเดือนละ ๑ วัน
 - **คุณทางใหม่** : จะมาวัดทุกครั้งที่มีประชุม
 - **คุณแก้วตะวัน** : กิน ๑ มือ ทำวัตร ๕ วันต่อสัปดาห์
- (เก็บตกจากกลุ่มเพื่อนบุญ ประชุมเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๗ ณ พ.ส.ปฐมอโศก)

- จัจจกส์ -

♥ **คติประจำเดือนนี้**

**ดวงอาทิตย์มิใช่มีดวงเดียว
ยังมีอีกดวงคือ “แม่”**

ฉบับนี้เป็นการรายงานผลจากสมาชิกคณะ

ท่านแรก จาก ร.ต.ต.ละมัย จ.ชัยนาท

ดิฉันเป็นสมาชิกสารอโศก อ่านทุกหน้าทั้งเล่ม หน้าน้ำจืดดีจริงหรือต้องอ่านเป็นประจำ แต่ต้องขอร้องที่ไม่ค่อยได้ตอบรับ มาฉบับนี้ขอให้ช่วยเขียนรายงานเข้ามา เกี่ยวกับผู้ที่เคยดื่มน้ำจืดแล้วได้ผล ขอเล่าเรื่องดังนี้

เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๓๔ ดิฉันได้ขับซีรลจากรยานยนต์ไปทำงาน ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านประมาณ ๒๐ กิโลเมตร อีกกิโลเมตรเศษจะถึงที่ทำงาน รถได้

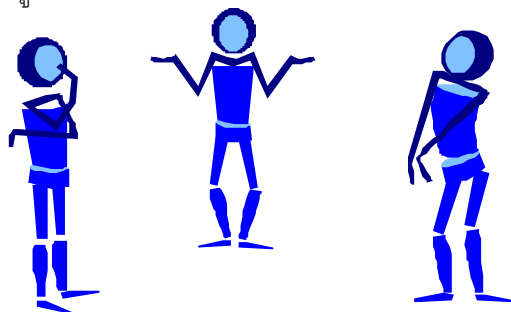
ประสบอุบัติเหตุล้มบนถนนมีคนเห็นว่ามีแมววิ่งตัดหน้ารถ แต่ตัวดิฉันเองไม่เห็น นอนไม่รู้สีกตัวเป็นชั่วโมง มีคนนำส่งโรงพยาบาล ร่างกายไม่มีบาดแผล (สวมหมวกกันน็อคด้วย) ศีรษะก็ไม่แตก แต่ปวดศีรษะตาลาย เห็นภาพซ้อน คอหันไม่ค่อยได้ หมอต้องส่งตรวจด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ปรากฏว่ามีเลือดออกในสมอง ปวดศีรษะมากกินยาพาราฯไม่หาย หมอต้องจ่ายยาแรงๆให้กินก็ไม่หาย ปวดจนน้ำตาไหลเป็นประจำ ต้องนอนอยู่โรงพยาบาลครึ่งเดือน ต่อมาเมื่อออกจากโรงพยาบาลได้อ่านหนังสือ พบว่าการดื่มน้ำปัสสาวะเป็นยา ดิฉันจึงได้ลองดื่มดูในตอนเช้ามีด ดื่มเป็นประจำมาเป็นปีปรากฏว่าอาการปวดศีรษะหายไม่ต้องกินยาแก้ปวด พอหายปวด

แล้วก็ได้ติดตามอ่านเกี่ยวกับน้ำจืดเป็นยาในหนังสือสารอโศกตลอดมา และได้แนะนำให้ผู้ที่มีอาการปวดศีรษะให้ดื่ม แต่เขาก็บอกว่าดื่มไม่ได้ ไม่กล้าดื่มก็จมนใจ แต่ตัวดิฉันเองได้ดื่มมาตลอด อาการปวดหัวไม่ค่อยมี นับว่าน้ำจืดเป็นยาดีมีประโยชน์มากค่ะ ขอยืนยัน

ท่านที่ ๒

จากคุณสมนึก จ.ตาก

กระผมแนะนำชาวบ้านอ่านหนังสือดู ชาวบ้านบอกผมว่าได้ดื่มน้ำจืดเพียง ๓ เดือน โรคปวดท้องก็หาย ปวดหัวเขาก็หาย โดยไม่ต้องไปโรงพยาบาลอีกต่อไป โรคทั้งหมดก็ดีขึ้นโดย ไม่ต้องกินยาของโรงพยาบาลอีกต่อไป เขามาขอบคุณผมที่แนะนำให้ดื่มน้ำจืด โรคเขาก็ดีขึ้นโดย เขาอ่านหนังสือของผมทุกวันเลย กระผมรู้สึกยินดีมากที่เขาอ่านและเข้าใจเรื่องธรรมะได้ดีตลอดไป ขอขอบพระคุณท่านผู้ส่งเป็นอย่างยิ่ง

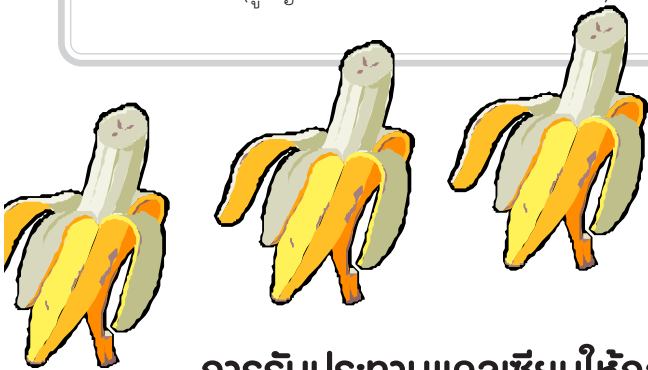

ดูแลสุขภาพลำไส้...

ถ่ายเกินคาด

- เลือกกินอาหารที่อุดมด้วยแป้งไม่ขัดขาว และไฟเบอร์ เช่น ข้าวกล้อง, ซีเรียล, ถั่วลันเตา
- กินผักและผลไม้ให้ได้วันละ 5 มื้อ เช่น ถ้าดื่ม น้ำผลไม้สด ๑ แก้ว ก็ให้นับเป็น ๑ มื้อ
- หาเวลาบริหารร่างกายครั้งละ ๒๐-๓๐ นาที อาทิตย์ละ ๒-๓ ครั้ง
- เลือกกินอาหารที่มีส่วนประกอบของแบคทีเรีย ซึ่งช่วยเสริมการทำงานของลำไส้ เช่น กถั่ว, หัวหอม, โยเกิร์ตธรรมชาติและนมเปรี้ยวพร้อมดื่ม
- ดูแลร่างกายให้มีความชุ่มชื้น ไม่ขาดน้ำ ด้วยการดื่มน้ำสะอาดวันละ ๖-๘ แก้ว เพื่อช่วยทดแทนของเหลวที่ร่างกายสูญเสียไป
- เคี้ยวอาหารให้ละเอียดและอย่าเร็วเกินไป

(ผู้หญิงวัยมัธยม ๑๘ ปีที่ ๔ ๒๕๔๗)

การรับประทานแคลเซียมให้ถูกวิธี

แคลเซียมเป็นแร่ธาตุที่ใช้บำรุงกระดูกให้แข็งแรง การรับประทานให้ถูกวิธีจะให้ผลการรักษาที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากแคลเซียมดูดซึมได้ยาก ดังนั้น ควรรับประทานแคลเซียมตอนท้องว่าง (ก่อนอาหาร ๑ ชั่วโมง หรือหลังอาหาร ๒ ชั่วโมง) เพื่อเพิ่มการดูดซึม ไม่ควรรับประทานแคลเซียมกับอาหารจำพวกรำข้าว อาหารที่มีออกซาเลตสูง(ยอดผักต่างๆ) ธัญพืช (whole grain cereals) ซึ่งจะลดการดูดซึมของแคลเซียม นอกจากนี้ผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรัง มีการใช้แคลเซียมในการรักษาภาวะฟอสเฟตในเลือดสูง ซึ่งต้องการแคลเซียมออกฤทธิ์ไปจับกับฟอสเฟตในอาหาร ทำให้ฟอสเฟตไม่ถูกดูดซึมเข้าร่างกาย ในผู้ป่วยโรคนี้ต้องรับประทานแคลเซียมพร้อมอาหารจึงจะได้ผลดี

ภ.ญ.วิภาจรี นวสิริ ภาสักร สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี (โรงพยาบาลเด็ก)

(จาก น.ส.พ.เดลินิวส์ ๑๐ ส.ค.๒๕๔๘)

เก็บเล็กผสมน้อย

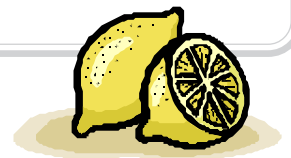
♥ กอไฟ

คราบถุงเท้า แช่ด้วยผงซักฟอกสัก ๑๐-๑๕ นาที แล้วใช้สบู่ออกถูตรงรอยเปื้อน ขยี้ด้วยมือ รอยเลอะจะหายเกลี้ยง

คราบโคลน ปล่อยให้โคลนแห้งก่อน แล้วใช้แปรงขัดออก จึงซักด้วยน้ำเย็นหลายๆ ครั้งจนหมด แล้วซักด้วยผงซักฟอก หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ขยี้ผ้าที่เปื้อนโคลนด้วยมะนาว แล้วซักตามปกติ

คราบยางผลไม้ ใช้น้ำมันก๊าดเทลงบนคราบ แล้วขยี้ให้ยางออก ล้างด้วยน้ำเปล่า แล้วนำไปซักตามปกติ หรือฝานมะนาวเป็นชิ้นบางๆ แล้วถูตรงรอยเปื้อนที่เป็นคราบดำ แล้วรีบมาซักต่อทันที

ขณะที่ดิฉันกำลังหิวรอรอเท้าบูทพะรุงพะรัง เพื่อเตรียมให้เยาวชนที่มาเข้าค่ายที่ สันติอโศกใช้ทำกิจกรรมอยู่นั้น คุณป้าญาติธรรมท่านหนึ่งก็เดินเข้ามาเอาใจใส่ถามว่า จะล้างใช้ไหมคะ ดิฉันเกรงใจ จะให้ผู้สูงอายุล้างรอรอเท้าให้เด็ก จะยังเื่องๆอยู่ แล้วดิฉัน ก็กอดไว้ก่อน รีบไปหิ้วน้ำและกล้าไม้ไปปลูกรู ป้าก็ตามมาจับหูถ่วงน้ำ ขอช่วยหิ้วน้ำให้อีก คราวนี้ดิฉันนอกจากเกรงใจแล้ว ยังเป็นห่วงป้าอีก เพราะดิฉันใช้น้ำในสำราญได้วิหาร ถ้าให้ป้าช่วยตัก เกิดป้าลื่นคะมำตกน้ำลงไปล่ะแย่เลย

ต้องยอมให้ป้าล้างรอรอเท้าบูทดีกว่า ใช้น้ำประปาสะดวกกว่า กระจกที่ดิฉันแซ่ซ่า เซ็ดรอรอเท้าไว้หนึ่งผืน ป้าก็จัดการซักตากให้เรียบร้อยแล้ว ป้าตั้งใจล้างรอรอเท้าเซ็ดผา โอง กวาดใบไม้ แล้วบรรจุใช้ไม้หนึบเสื่อหนิบรอรอเท้าให้เป็นคู่ๆ สะดวกหยิบบอย่างดี เห็นแล้วลืมนี่ไม่ลงไปอีกนานคะ เหมือนนางฟ้าลงมาโปรดเด็กยากจนคนหนึ่งในวันทาน ปรึมิปราแล้ว...

นางฟ้าป้า "คำปิ่น ขันธรรมะ" อายุ ๗๐ กว่า ของพวกเราชาวอโศกใจคะ

ลูกหม้อเดียวกัน

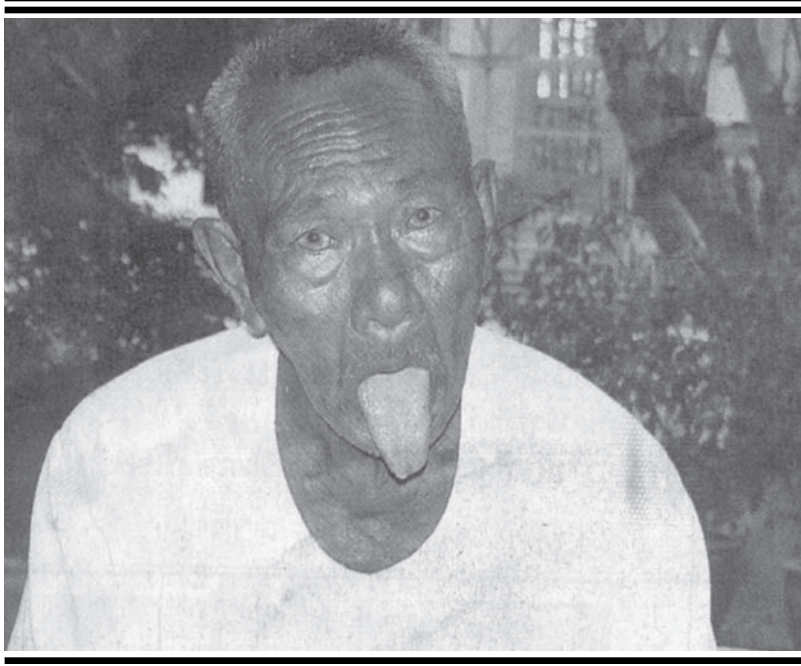

ผล ของกรรม

สลด “พ่อเฒ่า” ทุกข์ระทมลิ้นห้อย! ป่วยโรคประหลาด

ลิ้นยาวหดเข้าไปในปากไม่ได้และมีอาการสั่นตลอดเวลา เจ้าตัวเผยเป็นเวรกรรมสมัยหนุ่มที่ไปชูดสมบัติเก่าที่ราชบุรี แต่ถูกวิญญาณขัดขวาง และเมื่อครั้งยังหนุ่มฆ่าหมา ๒ ตัว เพราะไม่ชอบเจ้าของ พอกลับมาบ้าน ร่างกายก็หมดเรี่ยวแรงทำงานไม่ได้ และลิ้นเริ่มห้อยออกจากปากมานานกว่า ๓๐ ปี จนต้องนั่งขาท่วมขาเข้าวัดทุกวัน แถมยังออกเดินเรียไรเงินชาวบ้านตามตลาดมาทำบุญ และช่วยเด็ก คนตกงาน เพื่อให้หายจากโรคพิสดาร อยากพบหมอรักษาให้หายหรือทุเลาลง

เมื่อวันที่ ๒๘ ส.ค. ๕๘

ผู้สื่อข่าวประจำจ.ระยอง เดินทางไปยังวัดบ้านฉาง ต.บ้านฉาง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง หลังได้รับแจ้งจากชาวบ้านว่า พบเห็นชายชราป่วยเป็นโรคประหลาด ลิ้นห้อยออกมาจากปากอยู่ตลอดเวลา และยังสั่นด้วย ซึ่งเป็นที่เวทนาแก่ชาวบ้านและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาทำบุญในวัดเป็นอย่างมากกับความทุกข์ทรมานของชายคนดังกล่าว

เมื่อเดินทางไปถึง พบพระครูวิมลธรรมภาณี เจ้าอาวาสวัดบ้านฉาง กล่าวถึงผู้เฒ่าที่

ป่วยเป็นโรคลิ้นห้อยว่า มีจริงตามที่ทราบมา ชายคนดังกล่าวชื่อ **นายเจิม วรรณชนะ** อายุ ๗๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๕๒/๒ หมู่ ๕ ต.บ้านฉาง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง อยู่กับลูกชายในตลาดบ้านฉาง ที่มักจะเข้ามาในวัดเป็นประจำ โดยจะเข้ามาขออาหารไปกินทุกวัน บางครั้งก็นำเงินมาทำบุญให้วัดเป็นประจำ ซึ่งทางวัดก็จะให้ชูดข้าวซึ่งเป็นชูดถือศีลกับนายเจิมไปสวมีใส่ **เพราะนายเจิมจะไม่ใส่เสื้อผ้าสีอื่น จะใส่เฉพาะสีขาวเป็นเวลาร่วม ๓๐ ปีมาแล้ว และก็มักจะมาถือศีลเป็นประจำ** บอกเพียงว่าต้องการมาไถ่บาป เพื่อให้หายจากโรคพิสดาร ซึ่งก็ถือเป็นโรคแปลกที่ไม่เคยพบเห็น จะเป็นเวรกรรมตามความเชื่อของผู้ที่เป็นก็สุดที่จะบอกได้

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ขณะที่กำลังนั่งพูดคุยกับเจ้าอาวาสอยู่นั้น นายเจมเดินเข้ามาในวัด ด้วยท่าทางที่อึดโรย โดยอยู่ในชุดถือศีลสีขาวทั้งชุดพร้อมด้วยไม้เท้า เมื่อเข้ามาใกล้ก็พบว่านายเจม มีอาการแลบลิ้นออกมาตลอดเวลา ยาวจนถึงคาง แอ้มลิ้นยังลั่นอยู่ตลอดเวลา ท่ามกลางสายตาของชาวบ้านที่มองด้วยความเวทนา กับอาการโรคประหลาดของนายเจม

เมื่อสอบถาม นายเจมเล่าถึงที่มาของโรคประหลาดด้วยน้ำเสียงที่อู้อี้ **เพราะลิ้นที่แลบออกมาตลอดเวลาครั้งละประมาณ ๑-๒ นาที แล้วก็หดเข้าไปประมาณ ๒๐ วินาที ก็จะไหลออกมาอีก และมีน้ำลายย่อยหยด จึงทำให้การพูดคุยเป็นไปด้วยความยากลำบาก** และเห็นอาการเหนื่อยของนายเจม นายเจมเปิดเผยว่า ก่อนที่จะเป็นโรคประหลาด ตนมีอาชีพเป็นช่างไม้รับทำเฟอร์นิเจอร์ เมื่อ ๓๐ ปีที่ผ่านมา ได้ฝันว่า **มีชายชราผมยาวหนุงขาวห่มขาวมาเข้าฝัน บอกว่าเป็นเจ้าที่ให้ไปชุดเอาสมบัติ** ที่ ต.เขาวัง อ.เมือง จ.ราชบุรี ซึ่งเป็นบ้านเกิด อยู่บริเวณท้องนาใกล้กับบ้านของน้องชายของตน ซึ่งทุกวันนี้ก็ยังจำสถานที่ดังกล่าวได้อย่างแม่นยำ แต่ชายชราที่เข้าฝันบอกให้ไปคนเดียว แต่ด้วยความกลัวตนจึงชวนเพื่อนไปด้วย ๒ คน พอไปถึงก็ไม่ได้บอกใคร เพราะกลัวจะมีคนตามไปด้วยและนอนพักหนึ่งคืน จนช่วงเช้าก็ออกไปตามสถานที่ฝันบอกมา และก็จุดธูปเทียนเพื่อขออนุญาตในการชุด ซึ่งอยู่ใกล้กับต้นไม้ใหญ่

หลังจากที่ขออนุญาตสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เรียบร้อยก็ลงมือชุด ประมาณ ๑ ชั่วโมง เป็นหลุมใหญ่และลึกประมาณเกือบ ๒ เมตร ก็ต้องตกตะลึงกับภาพที่พบ ก็คือไหโบราณใบใหญ่ที่มีเพชรพลอยอยู่ภายใน ส่องแสงอร่ามไปทั่ว แต่ยังไม่ทันที่จะเอื้อมมือไปหยิบ เสียงฟ้าผ่าลั่นเปรี้ยงลงมาใกล้กับหลุมที่หั่ง ๓ คน กำลังมองดูสมบัติด้วยความดีใจ และไม่ถึงอึดใจทั้งลมพายุและฝนก็พัดหมุนวนรอบตัวของพวกตน จนเสื้อผ้าตัวเองปลิวว่อน และเหนื่อยอ่อนแทบจะล้มทั้งยืน

นายเจมกล่าวต่อว่า เมื่อมองไปที่หลุมที่ชุด ยังเห็นเงาของคนที่มึนรูปร่างใหญ่ ยืนห่มยืนอยู่ตรงหน้า ๒ คน หลังรวบรวมสติได้ ก็ตะโกนออกไปพร้อมทั้งพนมมือบอกว่า **ไม่เอาแล้วสมบัติ** และก็เห็นไหสมบัติลอยหายไปพร้อมกับลมพายุ ส่วนเงาของคนก็หายไป เหลือเพียงพื้นที่ว่างเปล่าและลมพายุสงบนิ่ง

จากนั้นจึงกลับไปบ้านญาติด้วยความตกใจ ด้วยร่างกายที่เหนื่อยล้า และเล่าเรื่องให้ญาติฟังทุกคนต่างก็บอกว่า พบวิญญาณแฝงสมบัติอาละวาด ตนจึงเดินทางกลับมาที่บ้าน จ.ระยอง เพียงไม่ถึงเดือน ก็ต้องพบกับความผิดปกติของร่างกาย จะหมดแรงเดินเหินไม่เหมือนเมื่อก่อน จากร่างกายที่แข็งแรงก็ทำงานไม่ไหว จนกระทั่งเกิดอาการลั่นไปทั้งตัว และก็ไม่สามารถบังคับลิ้นได้ เพราะมันจะแลบออกมาตลอดเวลา ในช่วงแรกภรรยา ก็พาไปหาหมอจนทั่วก็ไม่หาย ไม่ว่าจะเป็แผนปัจจุบันหรือไสยศาสตร์ จึงเชื่อว่าน่าจะเกิดจากการที่ไปชุดสมบัติ หรือมันเป็นกรรมเก่า **เพราะในช่วงวัยรุ่นได้ยิงสุนัขตาย ๒ ตัว เพียงเพราะไม่พอใจเจ้าของสุนัข** จนมีอาการติดตัวมาจนถึงปัจจุบัน ประมาณ ๓๐ ปีแล้ว ส่วนเพื่อนที่ไปด้วยกันนั้นปัจจุบันนี้เสียชีวิตไปหมดแล้ว

นายเจมกล่าวอีกว่า **จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเชื่อว่าต้องทำบุญอย่างเดียว** ซึ่งตนจะเดินออกไปเรียไ้เงินจากแม่ค้าในตลาดอยู่เป็นประจำ เพื่อนำเงินไปบริจาคให้วัด และนำเงินช่วยคนจน

ที่ตักงานบ้าง และเด็กก็ยากจนเพื่อนำไปซื้อขนมกิน ซึ่งก็ทำมาตลอด เพื่อว่าอาการจะดีขึ้น และจะทำต่อไปจนกว่าจะตาย เป็นการทำบุญเพื่อสร้างบุญกุศลให้บุตรชายที่พักอาศัยอยู่ด้วย ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเคยบวชพระมาแล้วเพื่อแก้กรรม ทุกวันนี้ก็ยังหวังว่าจะหายจากโรคประหลาดอยู่ เพราะทรมาณมากและพูดก็ลำบาก

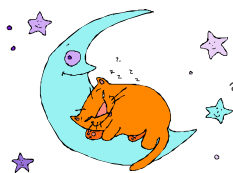
ด้านนางเฉลียว วรรณชนะ อายุ ๓๕ ปี ลูกสะใภ้

นายเจิม กล่าวว่า ตนเห็นอาการของพ่อสามี ซึ่งเป็นมานานมากแล้วตั้งแต่แต่งงาน ก็ดูแลรักษาอาการโดยให้กินยาชนิดใดก็ไม่เคยหาย ก็ยังแปลกใจว่ามีอาการโรคประหลาดได้อย่างไร ซึ่งแม่สามีก็เคยเล่าให้ฟังว่า พ่อเคยไปขุดสมบัติที่ราชบุรี ปัจจุบันนี้แม่สามีก็เสียชีวิตไปเมื่อปีที่แล้ว ตนก็ดูแลพ่อสามีมาตลอด ซึ่งจะนั่งขุดสี่ขาทุกวันไม่เคยใส่ชุดสีอื่นเลย ก็จะเดินทางไปวัดบ้านฉางโดยลำพัง ตนก็เตือนว่าไม่ต้องไป จะหาข้าวปลาอาหารให้กินเอง แต่พ่อก็ยังไป

ขออาหารที่วัดและก็ไปทำบุญด้วยทุกวัน วันพระก็จะไปถือศีลนั่งสมาธิ ตนก็อยากจะให้พ่อหายจากโรคที่เป็นอยู่ แต่รักษาหลายวิธีไม่เคยหาย

ด้านนางโสภกา อ่อนนอก อายุ ๔๐ ปี แม่ครัวของวัดบ้านฉาง เปิดเผยว่า นายเจิมจะมาที่วัดทุกวัน และจะนำเงินมาบริจาควัดเป็นประจำ ทางเจ้าอาวาสจึงให้ตนจัดอาหารให้นายเจิมวันละหนึ่งชุด และมักจะได้ยินนายเจิมพูดพร่ำอยู่ตลอดว่า เป็นเวรกรรมที่เข้ามาและภุมณีฝึกฝนแก่ลั้ง แต่ชาวบ้านส่วนใหญ่ก็เข้าใจ และมักจะให้ทานนายเจิมเป็นเงินประจำ ซึ่งทุกคนก็ทราบดีว่านายเจิมจะมาบริจาคให้วัด และนำไปช่วยเด็กยากจนกับชาวบ้านที่ตักงาน ทุกคนให้ด้วยความเต็มใจและก็เวทนากับโรคที่แกเป็นอยู่ ซึ่งหากมีแพทย์เก่งๆมาช่วยรักษาก็คงดี จะได้ให้แกหายทรมาณบ้าง

ด้าน น.พ.วิรัตน์ วิริยะกิจจา นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระยอง กล่าวว่า ทางสาธารณสุขจังหวัดระยองยินดีที่จะให้คำปรึกษา และหากยังไม่มียา ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ก็ให้ทางเจ้าหน้าที่ทำห้ส่วนเรื่องหายหรือไม่นั้น ก็คงต้องให้แพทย์ที่เกี่ยวกับเรื่องเส้นประสาทวินิจฉัยดูอีกครั้ง ซึ่งก็ถือว่าพบน้อยมาก

จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันจันทร์ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘

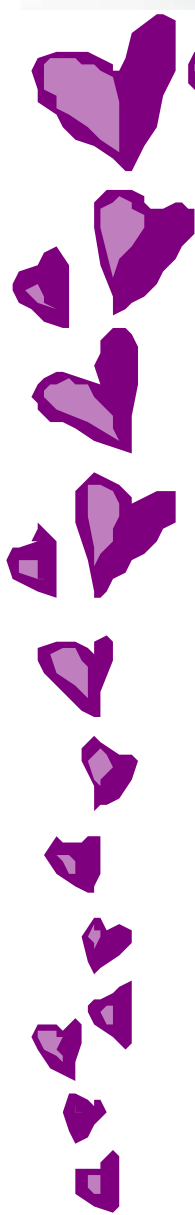
อย่าสยบยอมให้กับความอ่อนแอ

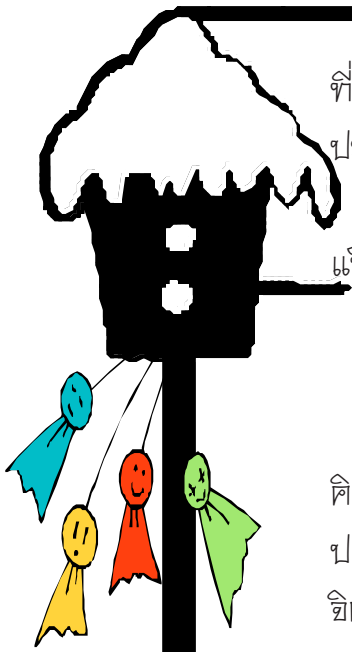
“เมื่อล้มก็จงคลาน อย่าหยุดพยายามไปให้ถึงจุดหมาย
ความล้มเหลวไม่ใช่สิ่งน่าอาย
ใจไม่คิดสู้ น่าอายยิ่งกว่า”

☀ แม่น้ำ ลักขิตะ:

จิตวิญญาณที่ไม่ยอมแพ้เป็นหนทางไปหาลัทธิธรรม...
 แต่จิตวิญญาณที่แพ้แล้วลุกขึ้นมาสู้ใหม่ไปหาลัทธิธรรมว่า
 ศาสตร์นาศิสต์สอนไว้ว่า ข้อให้ทำน่วยตัวเองก่อนแล้วพอจะเข้าจะ
 น่วยท่าน
 ศาสตร์นาพุทธสอนไว้ว่า ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน
 ภาษาจารย์ท่านบอกไว้ว่า ตัวใครตัวมัน
 ชุมมธรรมแล้วคือให้เขาพยายามช่วยตัวเองอย่างสุดๆ อย่างหวังขอ
 ความเมตตาจากใคร ตัวเขาเป็นที่พึ่งที่มั่นคงกว่าคนอื่นใด
 ทำตัวเขาให้แข็งแรง กะทั่งตนเองที่พึ่งตนเองได้ และยังเป็นที่พึ่งให้
 คนอื่นได้อีก
 เขาทุกคนต่างต้องก้าวแข็งแรงกันทั้งนั้น ปัญญาอยู่ที่ว่าเขาจะ
 พิถีพิถันอย่างไร ?
 ก้าวที่เขายืนปัญญาปัญญา...
 ปรัชญาคนเราที่ก้าวที่แข็งแรงปัญญาปัญญา ถ้าเลี้ยงได้ก็เลี้ยงตลอด
 หรือพอสักมาจะให้คนอื่นไป ทำเช่นนี้ชีวิตจะไม่มีความสุข
 ไม่มีใครหัดปัญญาขั้น ตัวให้หนีไปขอรับแต่กาย กลับมาเกิดใหม่
 ยิ่งต้องเขอปัญญาขั้นได้
 หนีไม่พ้นที่ตัวเองหันหน้าเข้าชน ให้มันสู้กันไปว่าอะไรก็สู้เอา และ

ที่สำคัณญ ปณญหาณิ วัโรให้แก้มิ ไร่มิ ไร่ให้แก้มิ ภาสุมมิ ไร่ไปเก้เท่านี้
ปมปณญหาณิยังอยู่ สู้เข็็นสมองขอกมาคิดหาทางขอกจะดีกว่
กจะบวณากแก่ปณญหาณิแกหะ ขะเสณิมสัฎังให้ไ้เข้ชว
เข็งแกชง ทากเชวไม่กัสาเพณิณญปณญหาเสียกัสน สั้งนี้ขะไม่เกิด
สมแล้วสุกัซันสู...

เข็บตัวปอชง ทักให้ไ้เข้เข็งแกชงได้หะมิอนัน

เบดิยบเท็ยบชระหว่างสุภาคนชวยกัปกคนชน ชวชะได้บง
คิตที่นัถัน....สุภาคนชวชะตุกเล็ยงหะมิอนนไ้เนหิน ปชระคป
ปชระทงมชนชอนแอ มตไม่ให้ไ้ไ้ไ้ไม่ให้ตอมชั้งเบ็นเด็กัชี่ไ้ชค
ชิตไ้ชอชนไ้หะวงาย ความชตทานชตคัสันนัชยมา

ต่าชวากสุภาคนชน พอแมลเล็ยงตตามยตาทชวม คสุภาคิน
คสุภาพุ่น ตากเบตตตาทสมเบ็นชชวมตท เต็บไ้ตมาทักความล้าปาท
ทังงานชวพอแมแต่เล็กแต่ชย ชวทากยชั้งเข็งแกชง ภูมิกัสมักัน
สูง ชิตไ้เข้เข็งแกชง เพชวเพณิณญความล้าปาท

เหตุนี้.....ชัวิตที่สมสุภาคสุภาคน ปชระสพาทชณัชัวิต
ชะเนน เข็งแกชงทังกายแล้วไ้

ชอเพ็ยงชวชอชอะชชาทอชองพอยแพ้ว แต่ชงชะชาย
ที่ขะไม่คิตสู สยบยชมิให้กัความชอนแอ

